

Sed hebreos

Multipharie tē. Sicut p̄dictū est ap̄lo hanc epi-
tolam scriptis alīcibus p̄uersis ad fidēs christi
de iudaismo volentibus seruare legalia cū euā-
gelio quasi nō sufficeret ad salutē gratia xp̄i: t̄ iō bac
epistola oñdit eminētiā noui testa. respectu veteris:

oñdens q̄ v̄t
p̄par ad noui
sicut dispositio
ad formaz: et si-
cuit impfectum
ad p̄fectū: quod
euacuat et cel-
sat adueniēte p̄-
fection ex v̄t dīci-
tur. I. corinthi.
xviii. Auidis au-
tēbec ep̄la iou-
as partes. s. i. p̄-
bemū t̄ execu-
tionez. scđa ps
ponit ibi. Qui
cum sit splēdor

In prima autē parte p̄ponit excellētiā no. te. respectu
veteris ex tribus: vīc̄ ex tēpe. ex legislatore. ex modi
tradēdi diversitate. Differētia tēpis tangit in hoc q̄
ve. te olin fuit traditū: noui autē diebus istis nouissi-
mis: gr̄a autē p̄fectū naturā: t̄ iō siliis est p̄cessus gr̄e: si-
cuit znature suo mō. nūc autē in cognitōe naturali pro-
cessus est ex cognitōe. difusa t̄ indeterminata ad deter-
minatātē p̄fectaz: vīz. 1. Physi. p̄ter hoc vt ibidē dī-
cit. Querū in principio vocat om̄is viros patres: et om̄is
lesiminas matres: postea distincte cognoscunt. t̄ sic
silicei s̄t in cognitōe signaturali: q̄rīn ve. test. fuit co-
gnitio imperfecta: in nouo autē qd̄ posterius datū est ve-
ritas māfeste ruelaf. Excelētia autē ex p̄te legislator̄
oñdit q̄rīz v̄trūq̄z test. sit a deo datū: vetustū tradi-
dit p̄ angelū q̄ loquebat̄ in p̄sona dei. Actu. viii.
Hic est moyses q̄ fuit in ecclia in solitudine cū angelo
q̄ loquebat̄ ei in monte synai. noui autē testa. tradidit
deus p̄ sc̄p̄m. q̄r̄ filii incarnatiū q̄ est vīnus deo cū pa-
tre et hoc notaē cū or̄. Locutus s. ē plane t̄ sensibili vo-
ce t̄ humana. Unde Vob. xv. dictū est ip̄o ab apostolo:
Ecce nūc palam loqueris t̄ pueriū nulluz dicis.
Hic dicit̄ pater sua. a Multipharie. i. p̄ diuer-
sa figuraz reuelatāta in sacrificiis t̄ sacrametis: t̄ hu-
iūmodi que erant figure eoz que sunt facta t̄p̄ christi
b Multipharie modis. q̄r̄ alioñ fit reuelatio p̄ visionem
corporalē: sicut dante. v. T̄paruerūt digitū manus scri-
bentes in parice. alioñ p̄ visionē imaginariā: sicut dici-
tur Isa. vij. Vidi dñm sedente sup̄ soliū excellūtē. tē.
Aliqñ p̄ visionē intellectuē tēm: sicut de dauid dicitur
in p̄logo sup̄ soli. c Olim deus loquens. i. ab anti-
quo t̄ ex multo t̄p̄ paulatim assuefiendo vt crescerēt
boies in cognitōe mysterior̄ t̄ incarnationē veritatis
que ex ip̄o facta est: vt dī Vob. i. d Patrib̄ in p̄phe-
tis. quibus angelū revelabat̄ occultā diuinā: t̄ ip̄i vle-
nus p̄la t̄mūciabāt. e Nouissime diebus isti. i.
t̄p̄ gratia t̄ veritatis reuelate. f Locutus est no-
bis in filio. i. p̄ filium incarnatiū. g Ques̄ cōstituit be-
redē vniuerſor̄. q̄tū ad naturā assumptaz. co. n. ipso
q̄ natura bītāna a verbo assūmpta est in unitate sup-
positi: eo ip̄o cōstituta est sup̄ om̄em creaturam. h

Per q̄ fecit t̄ secta. q̄tū ad naturā diuinā. pater em̄

operat p̄ filium sicut p̄ artem: q̄r̄ fin̄ augustinū filius ē
ars omnipotētis dei plena rationib⁹ omnium viuē-
tum. Secula. sunt revolutiones t̄ spacia temporum.
quia a patre per filium non solū facta sunt incorrupti-
bilia t̄ eternia a p̄te p̄. s. c̄tis corruptibilia. i Qui

cum sit splēdor. Nic̄ ponit executio: in q̄ declarat illud
qd̄ p̄missuz c̄. s. c̄mītētā no. te. respectu veteris: t̄ q̄ diffē-
rentia virtus: testimoniū ex p̄te t̄p̄is manifesta c̄: iō hoc di-
mittit tāq̄ manifestū. Sed scđm p̄bat t̄ declarat. s. emi-
nētiā ex p̄te legislatoris: et p̄ sequēs alia eminentia crit

declarata: que ē ex
modo tradēdi: iſi-
tur executio huīus
epistole diuidit in
duas pres: q̄r̄ p̄mo
ostēdit eminētiā
latōis no. te. scđo
oñdit qualiter et p̄
que aderendū est
ipsi legislatori t̄ no-
ve legi. scđa ps in-
cipit in principio.
x. ca. iō. Est autē
des tē. s. circa p̄mū
aduertendū q̄ ve-
test. traditū est per
angelos ip̄i moysi

et p̄ moysen sacerdotibus: t̄ p̄ sacerdotes ip̄i ip̄lo: et igī
p̄mo ostēdit eminētiā t̄p̄ legislatoris respectu angelō-
rū: scđo respectu moysisterio respectu sacerdotia ve. ref.
scđa p̄ incipit tercio caplo: vñ factus. tercia. v. ca. Q̄mīs
pontifici. Prima adhuc in duas pres diuidit: q̄r̄ p̄lo p̄c-
ferēt ip̄e christus anglos: scđo ex h̄ dcludit quia reverētia
sit ex h̄bēda doctrine no. le. scđa incipit sequenti ca. Pro-
p̄terea abundat̄. Prima adhuc diuidit in duas partes
q̄r̄ p̄mo ponit excellētiā t̄p̄i t̄ oñdit q̄ ab ea deficiunt an-
geli: scđo p̄bat vtrūq̄z p̄ scripturā vete. te. ibi. Qui. n. dī-
xit aliqui anglos. Ecclesia autē t̄p̄ tangit in geno: p̄mo
q̄r̄ est p̄i coeternus: scđo q̄r̄ obalis: tercio q̄r̄ eq̄līs ē cī in
prāte. quarto q̄r̄ eq̄līs et i. in dignitate. ab istis autē defi-
ciunt angeli. Coeternitas autē tangit ibi. Qui cuz sit splē-
dor. filius. n. p̄cedit a patre vt splēdor a sole q̄ splēdor
est coeūs: t̄ cēt eternus si sol est eternus: s. no soli fili-
us dicit̄ splēdor. s. splēdor glorie. q̄r̄ gloria est clara no-
ticia cū laude: filiū aut̄ p̄cedit a p̄sūcūt notice d'noticia
q̄r̄ filius est sapia genita: et iō dī splēdor glorie. Cōsubstā-
tialitas autē filii ad patrem tangit ibi. k Figura substā-
tie eius. et accipit hic figura p̄ imagine. filius em̄ cīma-
go naturalis ip̄ius patris. bo aut̄ ē. q. imago artificialis:
pter qd̄ magis t̄ ad imaginē dei q̄z eius imago: sicut ali-
ter est imago regis in filio suo naturali: et in denario seu
statua. filius liḡt in diuinis est imago naturalis: t̄ iō dici-
tur imago: vcl figura s̄be. i. eiusdē substātia cū patre: t̄ q̄i
la cīndiuīsiblē: p̄. s̄ns ē cādē substātia numero in patre et
filio: nō sic aut̄ in rege t̄ eius filio: q̄r̄ ē cādē specietm̄. En-
titas aut̄ potētie tangit ibi. Nōtans oia tē. potentia em̄
dei patris apparet duob⁹. p̄mo in creaturaz. p̄ductionē t̄
p̄seruatiōe. subiecta em̄ eius influentia in nibilū redige-
tur: et q̄r̄ pater t̄ filius sunt vna cā creature: q̄r̄ ē cā p̄ser-
uās creature. sicut et pat̄: t̄ hoc est qd̄ dī. l Nōtans
oia. i. sustentans t̄ p̄seruās in esse. m Verbo virtutē
sue. i. suo impio vtrūoso: q̄r̄ suū dicere est facere. scđo appa-
ret dei potentia in iustificatiōe impior̄: q̄r̄ nō min̄ est iusti-
ficare impior̄ q̄r̄ creare celū t̄ terra fin̄ aug. In hoc autē si-
lius est equalis patri: et hoc est qd̄ subdit. Purgationem
peccator̄ faciens. Qualitas autē dignitatis tangit cū sub-
dit. n Sedet ad terteraz maiestatis in excelsis. quia
si hoc referatur ad diuinam naturam eadem dignitas est
patris et filii sicut eadem natura. si autēz referatur ad hu-
manā naturam sicut non est equalitas: quia fin̄ illam ē mi-
nor patre: dicitur tamen etiam fin̄ hoc filius sedēs ad te-
terram patris per modum cuiusdam associationis in cī-
tum humana natura est verbo p̄uncta. et sic eadem ve-
neratiōe venerat̄. vel aliter dī: federe ad terteraz tē. id est
in potiorib⁹ bonis. Et q̄r̄ a quatuor p̄dictis excellētiās
angeli deficiunt. idco dcludit te christo. o tanto meli-
or angelis effectus: quanto diffe. tē. q̄r̄ ip̄se dicit̄ ver̄ deo
t̄ dominius ōlubstantialis patriaphi aut̄ dicitur scribi.

Epistola Pauli

q. Qui n. dixit aliquando. Nisi pater pbat de ipso quatuor conditioes predictas excludendo eas ab angelis. et pmo pbat hoc de oblatitate scđo de equitate poterit ibi. Et tunc in principio tercius coeteritate ibi. Ipsi pibunt. quanto te dignitas equitatib; ibi. Ad quem autem probat p quatuor auctoritates ve. test. scđo ponit ibi: Et rursus. tercias ibi: Et cum iterum. qd. ibi: Ad filium autem evidentiā pmi aduentū: qd ea que sunt fidei non possunt efficaciter p rōnē. pbari. qd exceedit facultates intellectus nostri: et iō pbat in talibus dñs fieri per auctoritatem diuinam quē pōt stine-

refractatē: et video p ipam est efficac. pbat illis qui recipiunt eam ut diuinā: iudei autem recipiunt ve. te. sicut est a deo datū: et iō pbat apli efficac est: qd pcedit p auctoritates ve. te. Alterius considerandū qd ls sacra scriptura habeat multiplicē sensum: nō habet efficac argumentū nisi per sensum l̄fālē: vt dicit aug. in ep̄la ad vincen. dona. qd in argumēto sp̄ effet fallacia equocationis v̄l amphibologie. ppter sensuum multiplicitatē: qd offendendū ē qd auctoritas ab apli inducta intelligit ad l̄ram de ipso: qd p̄ illud qd b̄ Act. iii. c. vbi apli qd h̄bēt intelligentia scripturarū et reuelatiōe sp̄s sancti exponit illi ps. Quare fremuerunt gentes tē de ipso p̄dictum: sicut p̄ l̄ram intuenti: et p̄ sequens bec auctoritas qd hic inducit ab apli dīlo psal. est intelligēda ad l̄ram de ipso: h̄ etiā p̄ p̄. qd ibi dī. Ego ho- die genui te. qd nō pōt de dauid intelligit: sed de filio dei: cui generatio nō transit in pteritu. Itē p̄ hoc qd ibidē subdit. Dabo gentes hereditatē tuā et possessionē tuā ēmios terre. qd nō pōt intelligi de dauid: cuius regni nō se extendebat ad gentes: sed ad iudeos tm̄. Iterū regnum eius nō se extendebat ad terminos terre: s̄ tm̄ in iudea. qd p̄ta etiā dicūt alii doctores hebreorū sup ps. istū qd est de ipso intelligēdū: qd plenū declarauit sup libros psalmorū: h̄ igit̄ supponit apli tanq̄ manifestū illis qd scribebat qui erāt electi in lege et p̄b̄is dicit: qd Qui n. dixit aliquā an. si. m̄. tē. q. d. m̄. qd: qd angeli nō s̄ ciudē nature cū deo: et p̄ns nō pnt dici eius filii. p̄rie loquendo: sicut nec artificiū dī filius artifici. Itē eoz creato poss̄ dici quedā generatio largit̄ de ipa nō pōt exponi illud qd dī. Ego ho- die genui te. qd eo et creatio fuit a principio mundi: et ideo transierat in pteritu: et iō nō pōt dici verbē p̄dictus nisi de dei filio: cui generatio nō transit in pteritu: et sic p̄ba- ta est oblatitas patris ad filium in quantum naturaliter et eternaliiter ab eo dignit̄ et genit̄ est: ex qd arguit idētitas naturae in vero: salte in specie: et p̄ns idētitas nūmeri: qd na- tura diuina nō est multiplicabilis. r. Et rursus. hoc idē pbat h̄ p̄ alia scripturā. 1. palypo. xxi. qd sit dicta de salo- moni etiā dī de eo. put fuit figura ipi. et video de ipso intelligit ac literā. Ad cuius intellectū sciendi qd nihil p̄t cū figura alicuius nisi in se sit res aliq̄. illud enim qd nihil est nō pōt aliquā figurare: et video res que ē figura vel signū alicuius pōt tripliciter p̄siderari. uno mō ut res: tm̄ alio mō ut signū tm̄: tercio mō ut res et signū simul. vt circulus pēdens an tabernā pōt p̄siderari. put est corpus rotundū tm̄. scđo ut est signū venditionis vni tm̄: tercio vtroq̄ modo. Eodem modo dicendū est de salomonē qd fuit figura ipi: qd aliquā ouenit ipi salomonē tm̄ se: et talia exponēda sunt de ipso ad l̄ram et nullo mō de christo: et qd depra- uat p̄mieres factus est idolatra et filia. aliqua aut dicit̄ de salomonē. put fuit figura ipi tm̄ et talia sunt exponēda de solo ipso ad l̄ram: sicut illud qd br̄ ps. lxxi. Et dñabit amari v̄sc̄ ad mare: et a flumine v̄sc̄ ad terminos orbis ter-

raz. quod nō potest verificari de salomō: cuius regnū tuit satis pū. sed tm̄ de regno ipi qui ē lapsis absclusus de monte sine manib; et impluit vniuersit̄ terrarū. scđo. et iō i psal. p̄dicto s̄b noīe salomonis describit̄ mo- narchia christi. hoc etiā pater p̄ illud qd scđur in eod̄ psal. Ante solē p̄manet nomen eius. et illud qd ibidem dicit̄. Adorabit de ipo semp. que soli ipo ouenit eñ salomoni. Alique aut dicitur in scriptura sacra de Salomone vtroq̄ mō: vīc̄ tm̄ se: et vt fuit figura ipi: et talia sunt illa que impleta sunt in vtroq̄ ad l̄ram: in ipo in pfecti: et in salomonē min⁹ pfecti: et talia exponit ad l̄ram nō solū de salomonē: h̄ etiā de ipo et pfecti qd de ipo salomonē. Bmō autē auctas est predicta. 1. palypo. xxi. quia salomon fuit filius dei adoptiuus p̄ gratias salte in principio regni sui: p̄t qd nathan. ap̄b̄ta vocavit eū amabilē dño. Xps autē fili⁹ cū dei naturalis qd filiatō pfectio: et iō p̄ bac filiatōne. pbat apli oblatatē fili⁹ ad patrem cū dī: s. Ego ero illi in patre tē. dato etiā qd hec auctas nō posset exponi ad l̄z de ipo s̄ tm̄ tm̄ sensum mysticū cā bñ inducit apli ad suū p̄positū. licet em̄ argumentū efficac nō habetur in scri- ptura p̄ sensum mysticū: vt supra dictū est: ppter quod ex solo sensu mystico nō est arguendū: tm̄ si prius bñ au- cotoritas in sensu literali ad. pbandū. ppositi bñ potest alia auctoritas adiungi in sensu mystico ad idē declarādū de cōgruo: et hoc est quod dicit Aug. in ep̄la ad vit- cen. donati. Quis autē imprudentissime nō nitat̄ alioq̄ in allegoria positū p̄ se adducē nisi bateat et manifesta testimonia: quo v̄ lumine illustrerent obscura. sic ḡ au- cotoritas p̄dicta inducit ab apli auenienter ad suū po- sitū: Sed oīa hoc videt et ibi loquit̄ p̄ modū futuri: Ego ero illi in patre tē. generatio. n. filiū eterna est et p̄ p̄ns nō spectat alioq̄ futuri: sicut nec trāst̄ in pteritu sicut s. dicit̄. Dicenā qd loquit̄ in futuro p̄ incarna- tionē. p̄t futura: p̄ quā natura bñiana erat ad filiatō. nō eterna assumēda. et qd bec assūmptō facta est virtute diuinitatis: ideo bene dicit. Ego ero illi tē qd. d̄. v̄tu- te dei sicut hoc. t. Et cū iterum. Illo ad. ppositi on den- dū inducit alia scriptura de illo psal. Dns regnauit ex- ultet tē. Ad cuius evidentiā p̄siderandū est qd magis dicit̄ in glo. qd dauid fecit h̄c psal. qd restitutū ē ei regnū post morte absalon: et dicit h̄c esse titulū psalmi. Psal- mus dauid qd terra eius restituta est ei: et tm̄ hoc est p̄ exponendus ad l̄ram de dauid: sed dictus magistrū nō videt̄ vez. primo qd in hebraico iste psal. est sine titulo scđo titulū sunt quasi claves ad intelligēdū ea qd in ps. dicit̄. psal. autē nō loquit̄ de regno dauid: s̄ soluz̄ ter- gro christi qd pfecte ei oīa subiiciens: quod erit in iudi- cio et video h̄c psal. ad l̄ram est exponēdū de regno ipi et hoc est qd dicit paul. t. Et cū iterum introducat̄ p̄ mogētū tē. i. p̄ scripturā sacra ipm̄ introducendum ad regnum in orbē terre p̄dicit. Et qd pat̄z qd h̄ scriptura nō loquit̄ de adiuetū christi primo: qd tunc cū humi- litate et ideo deus tunc: Regnū meū nō est de humi- do: Dōb. v̄s. sed loquit̄ h̄c de secundo adiuentū: qd veniet cum gloria in nubib; et maiestate. vt dicit̄ ma- thei. xxiij. et Ioh. vii. Ecce in nubib; celi. qd filius bois veniebat et v̄lq̄ ad antiquū dīcū puenit. t. scđe. Et de- dit ei potestate et honorē et regnū: potestas eius p̄tē- stas eterna que nō aufert tē. et ideo de ipso in tali bo- nore p̄stituto dicit pater: Et adorēt̄ eu omnes ange. tē. s̄ nostra l̄ra s̄chaber: Adorate cū omīs angelī et̄. apo- stoli nō sp̄ curauerūt allegare scripturā de hoc oīo ad ver- bū: s̄ suffic̄t̄ et̄is accipere sensū. Et bac. n. scriptura on- dicit̄ sufficiens qd in christo sit diuina natura: qd nū- la natura adorat̄ a tota natura angelicā: et supiorū in- si diuina: et ideo ex quo scriptura hoc ostendit qd filius est ab omnib; angelis adorandus: per p̄sequens ostendit deo patri cōsub- stātialis: qd diuina natura est in diuinitib; tm̄ qd exo. x. Audi israel deus tuus deus vnius est. sequitur: v. Et ad angelos quidem dicit̄. id est quid pertineat ad naturam angelorū ex p̄mit̄ per scriptura dicente:

Ad hebreos

r Qui sa. an. suos sp̄s et mi. suos fl̄a. ignis. q. d. licet angeli tante excellentie sint: q. sunt spiritualis nature: nō tū sunt idē q. deus sicut filius: sed sunt servi et ministri: nō solī ipm adorādo: s. etiā nobis ppter ipm qdāmō mi nistrando. Veruntq. suū ministerium in deū referunt: ideo in hoc dicuntur: sicut fl̄a ma ignis q. sem per ascendit in altū. **y** Ad filium ant. Dic adducit tercias auctoritates ad pbandū suū p. posuit: q. accipi tur de psal. viiiij. Ad cuius evidētia considerandū q. moderni in dei ne cogantur recognoscere di uisitate c̄risti:

exponunt hunc psal. de assuero: et discunt q. iste psal. factus est a mārdocheo: s. hoc patet falsum: pmo p. psal. mi titulū. q. nō intitulat a mārdocheo: sicut aliū psal. mi intitulans ab asaph q. eos fecit: vt p̄z in titulo psal. psal. et in pluribus alijs locis. Iste aut̄ psalmus intitulat a dauid: vt patet in hebreo. hoc etiam patet p. literam psalmi sequente: quia iste rex te quo est psalmus: bādēc tanq. deus adorandus fīm q. ibidem dicit: **L**o cupis nec rē deoērē tuū: qm ipse est dñs deus tuū et adorabunt eū. et translatio Piero. sic habet: Et adora eū. Si aut̄ ista vba dicant de assuero rege: sequitur q. mārdocheus induceret totū p̄lin et potissimum ipam bester ad qua dirigitur vba p̄missa fīm ex prop̄toez eo: ad adorandū assuētū sicut deīqd manifeste patet falsū: q. in codice libro dicit: q. noluit genua flectere corā aman ne honore dei transferre in hoīem. hoc etiam patet p. trālationē chaldaicā sup psal. istum que autētica est apō hebreos: vbi. n. in hoc psal. bēnū sic: Speciosus for ma p̄ filiōs boīm: diffusa est gratia in labijs tuis. chaldaicum sic habet: Nulcriudo tua messia maior est q. filioz boīm: dat̄ est sp̄s, p̄bie in labijs tuis. sic igitur patet ex predictis: q. auctoritas que hic inducit ad illo psal. intelligendū est ad literā de c̄risto: hoc aut̄ supposito p̄bāt p̄bāt ipius c̄risti diuinitas: et p̄ consequētis q. substantialitas eius ad patrē et distincō in psal. q. ibi dī: Ubronus tuū deus in seclū scilicet. **a** Propterea vixit te deus tuū. et sic p̄z q. p̄ps est vixit deo a deo vngente: q. filius dei in humana natura vinctus est plenitudine gratie et cū nō possunt esse plures dñs: et s. dictū est: ex hoc sequit̄ substantialitas patris et filii. cetera que sunt ex auctoritate patēt. **b** Et tu dñe in principio. Dic p̄nter pbāt equalitatē potētie in filio et in patre: et breviter transit: q. pbāto q. p̄ps fīm naturā diuina est substantialis p̄t: p̄ p̄ns sunt probate alietres p̄dictiōes. s. eq̄litas p̄tatis dignitatis et duratioēs: potētie aut̄ dei relict̄ potissime in creatōrē et rērē de nibilo: et ear̄ seruātōe: et hoc nō solū p̄mit̄ deo p̄tri: s. etiā ei filio: q. ē eiusdē nature cū ipso: et iō dicit p̄p̄eta: **b** Et tu dñe in p̄ncip. ter. fundasti. i. tu dñe p̄ fecisti terrā de nibilo: et p̄seruas in stabilitate: et hoc exprimit p̄bāt q. dñe in fundasti. et q. nulla creatura inferiō: et iā terra: sicut in domo illud dñs fundamentū: qd̄ est infimū: s. q. in hoc ope cōdicat filiū cū patre tanq. eiusdē potētie: iō dicit: In principio. i. in filio sine p̄ filiū per quē opāt p̄t sicur p̄ arte sua: vt s. dictū est: q. aut̄ filius dicas principiū vñ Job. vii. vbi p̄ps iudeis q̄retib⁹ ab eo: Quis es: R̄ndit. Ego p̄ncipius q. et loq̄z vobis. **c** Et opa manū tuaz sunt celi. manū aut̄ diuine potētie metaphorice dicitur virtus sue potētie. nomia turbic celuz et terra que sunt extrema in creaturis: vt per bor intelligantur creature medie: quia omnis crea

tura a patre et filio simul est p̄ducta et p̄seruata: et sic patēt equalitas potētie: **d** Sp̄s p̄bāt. Dic p̄nter ap̄ls probat filiū pri coeternū. Ad cuius evidētia sc̄dū q. sicut tē p̄us seq̄t̄ motus et mutatiōes: ita eternitas ad imutacionē. solus aut̄ deus immutabilis est p̄ oēm modū: iō ipse

solus mensura ē c̄nitate: et mō q. p̄t ibi dici mensura. q. c̄m in omni creatura sit aliqua mutabilitas p̄z: q. ange li s̄t mutabiles fīm actum intelligēd̄ et volēd̄: loquēd̄ de cognitiōe et affe ctōne naturali. sūt etiā mutabiles de ecē ad non esse: si di mittāt̄ a diuina c̄scrūtōe. Sūt celi supiores hoc modo sunt mutabiles

et fīm hoc mutant̄ q̄tōm ad sitū: celi aut̄ inferiores sc̄lēt ignis et acr cū illis modis mutationū sunt mutabiles q̄tōm ad alterationē et generationē: et p̄ p̄ns alia clementia et muta ex eis. In omni aut̄ motu et mutationē est aliqua corruptiō fīm p̄bām. iiii. physi. et etiā fīm aug. stat̄ aut̄ mūdi immutabili in fine: q. celuz cessabit a motu p̄pleto numero electorū: ad quēnum erū finaliter ordinat̄: et per cōsequētis alteratioē et generatioē in elementis: q. etiā elemēta p̄ igne et flagrationis purgabūt: et iō sicut dictū est tā in celesti corpe q̄ in elementis erit mutatio: et p̄ p̄ns p̄bāt qdāmodo a statu in q̄ mō sunt: et hoc est qd̄ dicit:

d Sp̄s p̄bāt. s. celi supiores et inferiores: et q. nō corum p̄cēt q̄tōm ad fīm: idō subdūt: et **e** Et velut amici mutabiles cos. sicut n. cessante frigore mutat̄ vestis q̄ crat̄ et frigus necessariā nō qdē tūc mutat̄ sic vestis q̄ corrumpat: s. q. frigus cessat̄ sic celi et elementa dicū mutari: q. mot̄ celi et alteratioē elementorū: que sunt ppter generationē: vt. s. impleat̄ numerus electorū: q̄ impleto cessabunt manente tñ substantia et elementorū et celoz: deū aut̄ solus est oīno immutabilis: vt iā dictū efficiō p̄cludit. **f**

Lu aut̄ idē ip̄e es. i. p̄ oēm modū immutabilis: et p̄ p̄ns: g Ann̄ tui nō deficit: et duratio tuā nō q̄ in duratiōe diuina sit aliqua successio sicut est in annis: s. q̄ eternitas diuina in se simplicissima nō p̄t app̄bēdi a nobis nisi ex p̄patōne ad tps: et p̄ p̄ns ex p̄p̄tate tpm eam exp̄mim̄. Et hoc patet coeternitas filiū ad patrē: q. erq. sunt vñi substat̄: et supra p̄bāt̄ est: sicut q̄ ip̄s est vñi effe: et eadem immutabilitas: et p̄ p̄ns eternitas. **h** Ad quē aut̄. Dic consequētē p̄bāt ap̄ls equalitatē dignitatis in c̄risto p̄ auctoritatē psal. cr. q̄ psal. de ip̄o et intelligend̄ ad līaz. Ad cuius evidētia considerandū q̄ tūc modernitatiq. dicunt ip̄m debere intelligi de abraa: et q̄ eleazar et dispensat̄: fecit illū psal. ad reddendū gratias deo de victoriis quā habuit ab iāz p̄tā reges qui captiuauit loth nepotem suū fīm q̄ bī gen. xvij. Sed hoc p̄ falsum ex titulo psal. q. nō intitulat ab ip̄o eleazar: s. a. dauid: iō dicunt alii q̄ est ps. factus a dauid: et nō loquit̄ de ip̄o s. de angelō suo: vt sit sensus: Dixit dñs do. meo tē. i. de celi anglo me custodiēt: s. hoc p̄z falsum: q̄ in frā dicitur. **i** Es sacerdos in eternū tē. qd̄ nō est intelligend̄ de angelo dauid: q̄ sacerdotiū nō copet̄ angelis. et iō dicunt q̄ ad fīm est psal. factus a dauid loquens de ip̄o: et hoc patet p̄ trālationē: em chaldaicā: quia vbi habetur: Dixit dñs do. meo chaldaicum sic habet: Dixit dñs verbo suo tē. Item p̄ il lud quod sequit̄. Et vero ante luciferū genuit̄ te. id est ex substantia mea ante omnēm creaturam: hoc aut̄ nō p̄test competere nisi soli dei filio. qui filius est verbum dei. Et hoc igitur supposito patet q̄ apostolus bene inducit aueratatem huius psal. ad probandum equalitate dignitatis in c̄risto: que est in deo patre: introducens verbum de patris ad filium dicens libi:

Epistola Pauli

I. Sede a dextris meis. i. ad equalitatē dignitatis meae sic. ii. refert ad tēm̄ fīm̄ diuinā naturā sicut s. expositū est eodem ca. sequit. **K** Donec ponam inimicos tuos sca bellum pedi tui. hoc autē erit in iudicio futuro qn̄ omnia subiiciuntur q̄tum ad executionem pfecte īp̄ christo: dico autē q̄tū ad ex ecutionē: q̄tū ad auctoritatē oīa īā sunt ei subiecta. sed te hoc plenius videbit. **S** insur git hoc dubium: q̄d vi det q̄ tēs nō debuit sedere ad dexteram dei patris internum: sed tēm̄ vñq̄ ad tēs determinatu: in quo omnia sunt sibi subiiciendia: quod vñ importari p̄ hoc aduerbiū donec. **D**icendū q̄d aduerbiū donec aliquid tenet infinite: qn̄. s. significat terminū cui adiungit. sicut cū dr: Sede hic donec venias sensus est q̄d in aduentu meo terpiuet sessio tua. aliquando tenet indeminata: et tēn̄ nō significat talē determinatione. sicut cū dr: Iste no penituit de peccatis donec. vi rit: sensus est: q̄rūnūq̄ penituit nec penitebit: q̄d mor tem non ē locus pnie. isto modo ponit hic aduerbiū cū dicit: Sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos sca bellum pedum tuor̄. tē. qd sensus est q̄d nūq̄ cessabit sedere ad equalitatē dei patris. Hec autē equalitas nō copiet angelis: ideo subdit apls. **I** Monne omnes se administratoriū spūs. q. d. sic. sicut. n. in artificiis libis videmus q̄d aliqui p̄cipiunt in opib⁹. s. architectōiū t̄ principales. Aliq̄ exequuntū impata: sicut seriores artifices materiā p̄parantes: tamen om̄s isti dicunt artifices: vt habe tur. i. meta. sic in angelis aliqui dicunt subfistere: aliqui au tem exeq̄ imperatōriū oēs dicunt administratores. Uel administratoriū spūs. i. spūales substatię in ministeriū unis si. superiores. n. angeli mitiūtūr tēm̄ missione interiori medi dios t̄ inferiores illuminādo ordine gerarchico. Inferiores autē mittunt ad aliquā circa nos exequēdā: t̄ sic mitiūtū missione exteriori. t̄ sic p̄t̄ q̄d omes sunt in ministeriū missi: t̄z diuersimode. Itud autē ministeriū exercēt angelis. p̄ter salutē elector̄: vt natura būana q̄ est inferior in ducat ad tēm̄ p̄ angelicā tanq̄ p̄ supioz̄. p̄ter hoc subdit m̄. Propter eos q̄d capiūt̄ hereditatē salutis. vñ. n. dyo nūm̄. Hec est lex diuinitatis: vt iustitia per media redu cant in suprema.

Ad hebreos.

Caplo primo vñ dī in postilla: Multipharie tē. Additō. **H** in maiore evidentiā q̄rūndā que in hoc caplo ostendit̄ sup illa q̄d habent in postilla: qdā vident̄ ad denda: circa que p̄supponendū est q̄d apls in hoc loco in dictis suis innuit aliqd̄ quod fundat̄ in aliqua auctē sacre scripture vel in dictis apud hebreos auctoritatis: vt patebit. vnde in hoc qd̄ dicit: Olim deus loquens prib⁹ in p̄phetis vñ innuere q̄d an aduentū christi p̄ aliqd̄ tēs iam cessauerat. p̄bie. sicut. n. tradunt hebrei in libro qui dicunt Roma. sup illud p̄. Signa nostra nō vidimus iam nō est p̄pha tē. Ante finē tēp̄li sedi p. r. l. annos qd̄ tēs cūcurrit cum passione christi cessauerat multa signa in templo: q̄bus ostendebat q̄d deus acceptabat sacrificia ibidē oblatā. Tūl̄t̄ et cessauerat. p̄pheta: qz iaz nullā p̄bia inter eos erat: ex quibus reprobat̄ illius stat̄ qdāmodo ostendebat: qd̄ apls intendēs te hoc hebreos volens instruere dicit. Olim deus loquens prib⁹. q. d. olim loquebat̄ patribus deus in p̄phetis: s. iam nūc cessauit illa locutio adueniente p̄fectioni locutōne: q̄d nouissime est nobis locutio deus in filio. Si autē obijicat te iohanne baptista. dicendū p̄pheta iohannis occurrit cū t̄p̄p̄di cū? fuit p̄cursor: immediatus: t̄ id nō est p̄putanda inter p̄phetas antiquy. Item in predictis verbis ostendit̄ idētate illi? q̄d patribus loquebatur: cū dicit q̄d deus q̄d prib⁹. in p̄phetis loquens nouissi

me locutus est in filio: in quo innuit impleri illud Esai. li. Propterea cognoscet p̄pls nōm̄ in illa die: q̄d ego q̄d loquebar ecce assūm̄. put fuit largius expositus in additione sup illud ca. Esai. In qua idētate refutatur duo errores. s. manicheoz̄ t̄ iudeoz̄. Manichei ei antiqui testamenti attribuebat malo p̄ncipio: nouit vñ bono. Iudei ecōuerso antiqui testim̄ dicebant esse a deo: nouit autē non. vñ vñrūq̄ errorē refutatis apls asserit p̄dicta idētate. s. inter illū q̄d olim loquaf̄ prib⁹: et illū q̄d dicit̄ illis locutus nobis: sed p̄s p̄phetas tñm̄ p̄ filium q̄d maior est. p̄phetis. Ex q̄d eminentia nō ue legis respectu veteris ostendit̄. Nam sicut in omnibus potestatib⁹ t̄ artib⁹ ordinatis: ille q̄d est superior artifex seu presidēs: p̄ncipale t̄ p̄fectum actum opatur p̄ seip̄m̄: ea vñ que disponit̄ ad virtutē p̄fectione opat̄ p̄ ministros. sicut nauifactor p̄aginat nauem p̄ seip̄m̄ sed p̄p̄rāt̄ materia p̄ artifices subministrates. sed lex noua q̄d data est p̄ ipsum filium dei boiem factum est p̄fecta: lex autē vñ que data ē p̄ angelos seu p̄ p̄phetas est īm̄ perfecta: q̄d etiā habet et dictis hebreoz̄. vñ super illud Esai. Omnia vanitas. expōnōt̄ li oīa. quedā glo. cor. sic di. oīs let istius tēp̄is q̄d in p̄nti vana est respectu legis messie: que quidē glo. multū continet veritatis. Nam sicut medicina quē nō p̄ferit sanitatem vna dr: sic lex vetus que nō ducebāt ad beatitudinem vna dicere: si nō supēnuerit lex noua que ad beatitudinem inducit. sed etiā p̄dicta iudei murmurat dices: q̄d p̄ auctoritatē sacre scripture p̄bat: q̄d deus dedit legem veterē p̄ seip̄m̄. legit. n. in datone legis Esai. xx. Locutus est dīs sermones bos. on̄tra in erordio decalogiū dicit̄. Ego. n. sum dīs deus tu: ex quib⁹ vñ ḡler mōsaica a deo immediate fuisse data nō p̄ angelū. Item intendit̄ p̄bare p̄ illud qd̄ legē Esai. xxiii. Loquebat̄. n. dīs ad moysem facie ad faciē sicut loq̄ solec homo ad amicū suū. Et q̄d vñ q̄d reuelationes facte ipsi moyse nō solū in datione legis: s. etiā in alijs ērat īm̄mediate a deo: sic. n. locutus homo ad amicū suū. s. īm̄mediate. Et q̄d nūt̄ p̄cludere q̄d lex data p̄ seip̄m̄ moysem ēt̄ p̄fectissima. Ad hōmō dicendū q̄d fīm̄ gregō. ī p̄mo mōra. angls. q̄d moyse appūnisse legē nō angls nō dīs memorat̄. angls. s. p̄ter hoc q̄d exterius loquēdo seruēbat: dīs autē dicit̄ q̄d interius p̄siderens loq̄ndo effaciā ministrabat. Et attendendū q̄d in serie decalogiū quo p̄ncipialia legis p̄cepta tradunt̄. b̄c hīa Gre. ap̄te demonstrat̄. p̄mo. n. locūt̄ in p̄sonā dei cū dicit̄: Ego sum dīs deus tuus tē. et non sunt ibi dīs alieni p̄ter me tē. In q̄bus loquens loquitur vt deus. t̄ sequit̄: Nō assumes nomē dei tui inuanū tē. In quibus loquēs ostendit̄ se alii esse a deo. nō. n. dicit̄. Nō assumes nomē meū inuanū: s. nomē dīs de tu: t̄ sic ī sequentiā. Id scđm̄ dicendū q̄d p̄ hoc qd̄ dr. Loquebat̄ dīs ad moysem facie ad faciē nō intelligit̄ q̄d deus loqueret̄ moyse īm̄mediate. legit. n. Deu. v. s. facie ad faciē locutus ī nobis dīs de medio ignis. s. toti p̄lo: qd̄ fīm̄ aug. intelligitur. p̄ter rerū guidet̄. t̄ qdāmō īmaiest̄. p̄ntiāte q̄d dubitari nō possit̄. In moyse autē p̄ h̄ qd̄ dr: q̄d loquebat̄ ei dīs facie ad faciē: intelligit̄ quedā emines p̄t̄ platio quā moyse familiaris̄ hēbat q̄d ceteri p̄phetae. t̄ sp̄aliter in hoc q̄d deus loquēbat̄ sibi sī familiaris̄: q̄d q̄cūq̄ et errore im̄pedīte sīlōt̄ p̄cepta suos deo exp̄mebat t̄ reuelationes placē recipiebat: et h̄ sonat̄ p̄o p̄rie sicut loq̄ h̄ ad amicū suū. s. absq̄ terrore turbāt̄ sīlōt̄ alijs ītingebat̄. p̄pheta: vñ dñi. x. ca. t̄ Job. iii. t̄ binōi. oīa ista t̄ īt̄elligit̄: cītra ēcītē diuīne vñsōz̄ nā fīm̄ augustinū sup̄ gene. ad literaz̄: postē de moyse loquit̄ locutus est dīs ad moysem facie ad faciē tē. postea in eadem p̄t̄x̄ subdit̄. Ostende mihi glaz̄ tuam. et quo pater q̄d aliquid nōdū videbat̄ vñdē desiderabat̄. Unde t̄z postea fīm̄ Augusti. de videndo deum: moyse essentiam vñdē diuīnam nō tñ ī datione legē que data fuit p̄ angelū: vt dictū est. Et hoc īt̄iḡ q̄d lex noua data est ī filio. put dictum est: intendit̄ apls emi t̄t̄entia eius super veterem legē ostendere. Et attēgēdūz

Ad hebreos

¶ qd: dicitur in humanis esse aliquos filios qui non succedunt in hereditate paterna. propter aliquos defectus ideo subdit: Quem posuit herede viuenter? q.d. filius de quo agit? Filius est heres a patre; et non filius particulariter sed heres viuenter: quod intelligit in glo. respectu omnium nationum mundi. non enim soli hereditas extendit se ad israel: sicut antea dicebat in carmine mosaico. Pars domini est ipsius eius: et israel hereditas eius. sed omnes mundi nationes in hac hereditate includuntur in qua apostolus tacite videt allegare illud psalmus. vbi de filio dicit: Dabo tibi gentes hereditatem tuam. q.d. dicebat apostolus. hec filiatione de qua loquor est illa de qua psalmus. Filius meus es tu: dabo tibi gentes hereditatem tuam. et quia ista est in natura assumptam intelligentiam que in tempore incepit esse. ideo subiungit illud quod copet filio tunc in naturam assumente dicens. Per quod fecit et secula. qd: operatur filio tunc modo in divinitate: ut in postilla. et in hoc videat allegare apostolus tacite. illud secundum ieronimum. In principio creauit deus celum et terram. vbi plus in principio: intelligit illud per quem deus fecit oiam: sicut dicit in psalmus. Omnia in sapientia fecisti. que quidam sapientia habet ad creaturas: sicut ars in metu artificis existens ad artificiam: et sic intelligit aliqui expositores hebreorum dictum verbis: In principio creauit te: licet hoc obscurum et obscurum tradant: pote dictum fuit in additione super secundum ieronimum. et seq. Qui cum sit splendor. circa quod nota dicitur in glo. qd: quod ad locum endum digne deo lingua non sufficiat nec ad principium preualeat intellectus: unde est quod etiam ipius paulus videmus quasi in quibusdam infirmari: et non integrum. ponentem exempla: ut cum dicit: Qui cum sit splendor: patris. et alia. n. integrum collato est: non comparari non possunt: cuius in eternitate omnia stant: in temporibus aut alia accidunt alia successunt: querimus: in coena in creaturis: ut splendor ignis vel soli: sicut coeterna in creatore. s. persona filii ad patrem. intelligamus: quod quidam exempli apostoli in scripturis habent. vnde sapiens. vii. de ipsa sapientia dicit: Unde est lucis eternae. et quod licet in creaturis est invenire plenum aliquam coeum: non tam in generans et generatur: in quibus generans sicut procedit in creaturis: idcirco cum apostolus dixisset: Logatus est nobis in filio: ne et hoc premi filium processus intelligere. ideo subiungit: Qui s. filius est splendor glorie. et quo intelligamus quod sicut procedit splendor ab igne seu a sole: licet non procedat ab eo tempore: sicut filius a patre generatione procedit: licet ab eo tempore non procedatur sed sit sibi coeternus: sicut splendor coeum est ignis vel soli: et sic patet ratio quare habuit apostolus ad deistum exemplum qui cum sit splendor glorie. s. ad collendum sustentationem erroris: ne et hoc quod dixerat: In filio. intelligere: filius patris successus in tempore: sicut in creaturis generans procedit tempore suum generationis. et sequitur: Figura substantie eius. Circa quod sciendum quod licet in corporibus omnibus in agro sit figura: non tam in eternario: omnis figura est imago. vnde in positivo salutem meliori iudicio non videtur necessarius quod figura accipiat. in imagine: put in postilla: sed ut accipiat figura in sua propria ratione. s. pro aliquo quod termino vel terminis includitur: prout est in quarta specie qualitatis. Constat autem quod figura sic accepta continet totam quantitatem illius figure: vnde in hoc exemplo intendit apostolus ostendere: quod filius in diuinis totam naturam seu substantiam vel essentiam patris comprehendit per generationem: sicut figura tota quantitate: operatur per ipsum terminatum: et sic per istud exemplum excludit apostolus alias dissimilitudines que in predictis nominationibus habentur: imago. n. in filio regis: et multo minus in denario seu statua non comprehendit naturam seu essentiam vel substantiam illius cuius est imago: vt est manifestum. similiter nec splendor totam naturam solis seu ignis comprehendit: figura autem comprehendit ut dicunt est totam naturam seu quantitatem figurata per ipsam: ut circulus et quadratus et trianguli totum spaciun in cir-

culo seu quadrato contentum figurando comprehendit perfette. sed quod in diuinis non est quantitas dimensionalis sed per lagus substantie seu essentie infinita: ideo subiungit: Figura substantie eius. hoc est dicere: figura dico comprehendens substantiam: non quantitatatem: et sic videtur intelligendum illud Numeri. xii. vbi dominus de moysi qui essentia diuinam habet Augustinus videt in hac vita: sic dicit: Et figura domini in sic inuenitur. filius dei qui totam diuinam essentiam complectit: sicut figura totum spaciun in ea contentum comprehendit. Si autem contra predicta quis dicas quod figura supradicto modo intellecta non potest dicitur in diuinis: cum quod figura sic accepta proprie ad quantitatem molis pertinet: tu quod rem finitam seu determinatam demonstras: cum de sui ratione imponat inclusione in termino seu terminis. Ad hoc secundum quod in glo. illa que deo dicuntur cum religiositate debemus accipere: accipiendo. illa que pertinet et excludendo illa que a deo sunt aliena: sicut in nomine filii intelligimus generationem non aut in successionem: et in imagine intelligimus veram representationem: non aut in lumen corporalis seu attinentiam que in qualibet imagine creata intelliguntur. vnde in positivo in hoc quod dicitur figura substantie intelligendum est totalem comprehensionem immaterialis essentie seu substantialitatis diuinae quam per generationem infinitam filius habet a patre: non aut molis quantitatibus seu aliquam terminorum finitatem: et isto modo quidam physis dicentur de deo quod est sphaera intellectualis: cuius centrum est ubique et circumferentia est nullus: ut per hoc quod dicitur: Sphaera intelligitur figura in quarta specie qualitatis accepta: per hoc autem quod dicitur: Intellectus amaret ab ea corporalem dimensionem. quod habet quod dicitur. Quis centrum est: ubique intelligitur quod vestigium diuinum: in qualibet re creata invenitur: sicut est centrum quod est proprium vestigium spere: per hoc autem quod dicitur: Circumferentia est nullus: intelligitur quod representatio cuiuscumque creature derivat ab omnimodo representatione dei in infinitu: sicut circumferentia in finito diffat a centro: quod autem scaturit: Non est omnis figura nisi subdit: Quod est nomine eius: et quod est nomine filii: si nosti: ex quo patet quod illa que ibi dicitur ad sustentationem seu gubernationem mundi pertinet: pertinet ad filium: sicut ad patrem: per hoc autem quod dicitur: Verbo virtutis sue: meta physis videtur designare in glo. facilius atem continentis omnia ad modum illorum qui sine villo labore verbo eruditio mouent aliquid vel efficiunt: quod vero subdit: Purgationem peccatorum faciens: put in glo. pertinet ad christum: in humanae eternitatem qua crucis passionem et mortem per tutulit: quod non a peccatis nos purgavit: ut habeat plenam felicitatem. cetera exponant: put in postilla: vides ibi. Qui n. aliquis angelorum dicitur: Filius meus es tu: ego hodie genui te: contra quod possit dici: quod non solum angelus: sed etiam homines et aliisque creature quoniam scriptura dicunt filii dei: et a deo generari: ut cum dicitur: Secundo. xxxviii. Deum qui te genuit de reliquis. et tertio. xxxviii. Quis est pluviae pater: aut quis genuit stillas roris: vnde qualiter intelligatur efficacia rationis apostoli ex hoc dicto psalmus. Filius meus es tu: ego hodie genui te: habetur plenaria in additione super psalmum secundum in verbo predicto: vide ibi.

Terterum capitulo primo ad hebreos burgen. facit longam digressionem in qua nonnulla dubia ad expositionem literae impertinentia ponit: de quibus non iudicor: quia directe contra postillatores non faciunt: sed illud dissimilandum non est: quod cum dicit in eodem quod filius est splendor glorie dei et figura substantie eius: exponendo illud dicit: Burgen non est necessarium figuram accipi pro imagine: put in postilla: sed quod accipiat figura in sua propria ratione: s. in eo quod termino vel terminis includit: patet est quarta species qualitatis: in quo apparet burg: non habet per inconvenientem deum ponere in predicamento: quod ponit aliquid formaliter dictum deo in priam rationem esse quartam species qualitatis: s. figuram dei vel formam: hoc enim burgen faciens

Epistola Pauli

audet a fortiori deū in p̄dicamento s̄be ponere: qd̄ tñ est p̄ mḡm di. viii. li. i. nec v̄r Burg. assignare p̄priā rōnem figure. put est quarta sp̄s qualitat̄ dicēdo q̄ terminio v̄l terminis includit: n̄a sic diceret rōnem measurabilis vel mensure. put ip̄e declarat: figura totā quātitatē p̄p̄de.

re p̄ oīs mensura'
re: sed rō mensure
nō est p̄priā rō ali-
cui⁹ qualitat̄: sed
est p̄priā ratio et in
trinseca quantita-
tis: vt p̄z p̄ omnes
philosophice loq̄n-
tes: id est qualitas
nō est fīm p̄priā ra-
tionē mensure q̄n-
titatis: sed eōnver-
so: p̄priā aut̄ ratō fi-
gure et forme te īr-
ta specie qualitat̄

est resultatio et ordine et dispositione partii totius patet
q̄ ad positionē illius ordinis partii: resultat figura et ad
mutationē eius mutat figura: et ad divisionē partiuꝝ ab
inuicem definiunt se figura: et fīm illā: p̄priā rōnem deo nūl
lo mō op̄tere p̄t nomē figure: q̄r in deo nec est pars nec
ordo p̄tūrōt fide tenemus: potuit igit̄ Burg. stare p̄tē
tus in dicto posil. qui exponit figurā p̄ imaginē naturalē
distinguens inter imaginē naturalē et artificialē et no-
tanter imaginē substantiæ tē dicit illā figurā: q̄r est eius
dem substantiæ cum patre plus q̄ filius regl̄ c̄ rege q̄ nō
habent vñā substantiā: n̄is unitate specifica nō numerali.
dicit etiā burgen. se docuisse circa p̄f. sc̄m quomodo er al
legato hic p̄ aplin accipiat efficacit̄ ratio contra iudeos: cū
dicit: filius meus es tu: ego bōdie genui te: sed vide cir-
ca cūndem psal. correctum competens.

Caplin. ii.

Ropterea abundātius. Postq̄ apls in ca. p̄cedē
i declarauit eminentia r̄pi: hic dñr et hoc ostēdit
quanta sit exhibenda legi noue ab ip̄o date. Et cir-
ca hoc duo facit: q̄r primo ponit quandā ɔntias: et secō cō-
firmat ip̄am ibi. Nō. n. angelis. Consequentia talis ē lex
vetus fuit data p̄ angelos immediate: vt dicit̄ est ca. p̄ce-
denti: et tñ fuit suscep̄ta a pplo israel cum reverentia ma-
gna: fīm q̄ p̄ero. r̄te. vbi dicit̄ q̄ p̄les ante susceptionē
gis p̄ duos dies vestimenta lauit̄ et a p̄p̄is vñoribus cō-
tinuit: vt esset paratus die tertio ad legē reverenter susci-
piendā. s̄ illa lex fuit diligenter obseruata: q̄r eius trans-
gressores puniebant̄ morte: q̄ miltofortis lex noua que
data est apls immediate a r̄po q̄ est dñs angelor̄: et me-
diantibus apls in mundo diuulgata est p̄ p̄dicacionem et
cōfirmationē miraculoz: suscipienda est cū reverentia et
diligenter obseruanda: et transgressores magis punient̄:
et hoc est igit̄ qd̄ cōcludit apls. a Properea. i. p̄ter
excellentiā legis noue a r̄po date. b Abundātius
oz obfluare nos. r̄pianos. c Ea que audiūmus. a r̄po
. s. et apostolis. d Ne forte p̄effluamus. fuit. n. homo
p̄ penā corpore: fīm q̄ dicit̄. n. Reg. viii. Quasi aque dila-
bitur in terrā quenon reuertunt̄: s̄ vñeris efflit̄ p̄ cul-
pam s̄ p̄efflit̄. i. p̄fecte fuit p̄ eternā damnationē: qd̄ cō-
tingit nō obseruantib̄ c̄risti legē: id est bene dicit apostolus. Ne forte p̄effluamus. i. eternā damnationē incurra-
mus: qd̄ phat cōsequenter p̄ legem veterē: que est mino-
ris auctoritatis. d. e Nō. n. q̄ p̄ angelos dicit̄ est fīmo.
. i. vetus lex q̄ data ē p̄ angelō in monte moysi: vt predic̄m
est p̄cedēt̄ ca. f Factus est firm⁹. i. firmiter inunctus
ad custodiendū. g Et oīs p̄curiatio. i. transgressio
legis p̄ p̄ctim omissionis: quod est cōtra p̄cepta negativa.
g. Etnobedientia. i. p̄ctim omissionis: qd̄ ē p̄tra p̄cepta
affirmativa. h Accep̄it iustum retr. merce. i. pena de-
bita fīm quantitatē et equalitatē criminis: vt p̄z in ve-
te. in multis locis: si fīta est. i Quō nos. s. catholici.
k Effugiemus. penā debitā. l Si tataz neglexi. sa. i.

si inobedientes fuerimus legi noue in qua sola est sal-
vite eternae. q. d. nullo mō. et p̄n̄ ondit̄ apls qualiter h̄
lex noua a r̄po primo data est apls: et q̄ apls publi-
cata. d. m. Que. s. lex noua. m. lch iniuit̄ acce-
nar. p̄ dñm. qui apls in principio eā dedit. n. Ab

cis qui audier̄t.
arp̄o. i. ab ip̄is
apl̄s et aliis di-
scipulis. o
In nos cōfir. ē
p̄ predicationē
ip̄orum. p
Cōtestat̄ deo.
id est cōfirman-
te eorum pre-
dicationē p̄ mi-
racula varia et
multa: sicut di-
c̄t̄ marc. vltio.
Dño coop̄te

et sermonem cōfirmant̄ sequentibus signis. sicut enī
ea que subfunt rōni cōfirmant̄ per hoc et ad principia
per se nota reducunt̄: ita similiter ea que excedunt fa-
cultatem intellect⁹ humani: cuiusmodi sunt credibilitia
sufficienter cōfirmant̄ quādo ad testimonium talis do-
ctrinae miracula facultatem totius nature. Create exce-
dentia a deo p̄petrāt̄. q̄r cum deus nō possit esse testi
falsitatis. per hoc sufficienter ostēdit q̄ talis doctrina
meram p̄tinet veritatem. t̄ h̄ est qd̄ d̄. o In nos cō-
fir. est. s. lex euāgelica. p̄ Cōstante deo. i. cōfirmat̄
ip̄am. q Signis et portentis. i. variis miraculis. Ad
cui⁹ evidentiā sciendū est q̄ miracula p̄ q̄ cōfirmata ē
ista doctrina euāgelica: sunt in tripli dñm: q̄r alij sc̄
que p̄t fieri p̄ naturā: p̄tūm ad substantiā facti: nō tñ
q̄tū ad modū fiendi: sicut sanatio febris: aliquā fit p̄tu-
te nature: alion̄ virtute medicinę ip̄am naturā adiuuā-
te: et nīc nō est miraculū: q̄r h̄ causam naturā: ē: sana-
tio tñ facta isto mō fit in temp̄: q̄r naturā nō p̄t op̄a-
rūm instat̄: sīc illa febris p̄specta in instat̄: fit: h̄
nō potest esse nisi virtute diuina: sicut socrus petri sa-
nata est in febr̄ a r̄po: vñz Math. viii. et talia mira-
cula vocant̄ bic signa. Aliā aut̄ sunt q̄ nō p̄t fieri p̄ na-
tura: nec q̄tū ad sanatio facti: nec q̄tū ad modū fiendi:
sicut et illuminatio cecī: et sanatio leprosi: et talia dīcī
tur bic. pdigia. et dīcīt̄. pdigiuꝝ quasi p̄cul a dīgito. i.
aliquid remotum ab ostensione vel cognitione huma-
na qd̄ est supra naturā humānā: et q̄tū ad substantiā facti:
et q̄tū ad modū fiendi. Aliā aut̄ sunt q̄ nō solum
excedit naturā humānā: sed etiā vident̄ esse otra
naturā: sicut q̄r go manens virgo pariat: et q̄r habens
verū corpus p̄ corda absq̄ eoꝝ diuisione trāfeat: sicut
ip̄e p̄ps intravit ad discipulos ianuis clausis: et consi-
miliat̄ talia dicunt̄ potest. et di portentū q̄si in lon-
ginquā tensuꝝ vel extensiꝝ: ad tenetandū r̄ci magni-
tudinē: talibus aut̄ cōfirmata est fides catholicar̄ bic
d̄. Signis et portentis t̄c. et nō solū istis: sed etiā: r̄
Clariss vir. et. s. l. distri. virtutes bic dicunt̄ fides: spes
et caritas: quas virtutes dedit tens p̄dicatorib̄ no-
ue legis: distributioꝝ sp̄s suā: sunt diuisiones grati-
arū que sunt date apls ad edificationem eccl̄e sicut
tonū linguarū t̄. p̄phie t̄. q̄silla: de quibus loquit̄ apls.
j. Cor. tn. ista aut̄ nō dñe p̄dicatorib̄ eccl̄e et suis
mentis: sed ex diuina liberalitate: id est subdīf̄: fīm vo-
lūtatem suā. s Nō em̄ ange. hic cōseq̄nt̄ apls
cōfirmat dicta ɔntia. s. q̄ magis est obediēndi legi no-
ue date a r̄po q̄ le. veteri date p̄ anglos: q̄r dñm r̄i
maius est q̄ dominiū angelorum. Pr̄t̄ur circa hoc
duo facit: quis primo ondit̄ dñm r̄pi ē mai⁹ dñm an-
gelor̄ p̄ scripturā: secōd̄ eā exponit a r̄po: ibi. Et sūt.
Ad evidentiā primi: notandū q̄ duplex est status or-
bis: vñz qui primus ē fīm generationē et cōemptionem
ad elector̄ p̄ductionem. Alius stat̄ erit post indicāv̄

Ad hebreos

In quo cessabit ois talis transmutatio: nūc aut̄ ita est: q̄
lī sit idē orbis statum ad finem nūc et post iudicium: tñ no
est idē status ut visum est: tñ orbis quodamō dupli
cat finis ista diversitate estat: ita q̄ dñs orbis p̄n̄ finis sta
tū q̄ currit usq; ad iudicium. dicit̄ at orbis futurū finis sta
tū q̄ erit post iudicium.

Orbis at

finis statū p̄scl-

te subiectus est

quodamō ip̄s

angelis: q̄ mini

sterio eorū mo

uenf corpora ce

lestia: t per p̄ns

transmutat̄ ista

inferiora q̄ ip̄s

t illuminant̄ to

mies d̄ diuinis.

oia aut̄ cessabat̄

in iudicio: et tñ

orbis futurū nō

erit angelis sub

iectus b̄ ip̄i chri

sto: qz tunc oia

erūt̄ ci plene s̄b

iecta: nō solū

q̄tūm ad diuin

itatē: sed etiā q̄

tūm ad huma

nitatē: vt mag

videbit̄. j. dicit̄ igit̄:

s. Nō em̄ angelis subiect

deus orbe terre futurū: i. finis futurū statū de quo loqui

mur: qz de hoc statu aplūs intēdit̄ loqui. q̄ aut̄ orbis

finis illius statū subiectā christo probat̄ p̄ scripturā di

t. Lestat̄ est aut̄ in quodam loco: i. in psal. v.

Quis

dicens: sic loqūt̄ in cō: qz scriptura be nota erat illis

quib̄ scribēbat̄: sumilē scriptor̄ eori.

x. Quid ēbō

q̄ memor es eius tē

verba sunt ip̄ius dāvid admirā

tis exaltationē humanae nature in ip̄a incarnationē: et

ideo dicit̄: Quid est homo tē. q. d. modicū t̄ quasi nihil

respectu nature diuinae et angelice: et tamen memor

es eius ip̄im mirabiliter visitando t̄ tibi vniendo i

carnatiōne sequit̄: y. Minuisti eū paulomin⁹ ab an

gelis. qz nā humana sic exaltata in ipsa incarnatione

fuit postea minorata ab angelis in ip̄a passiōe: qz an

gelis non sunt passibilis nature. sequit̄: z. Gloria et

honore coronasti eum. qz q̄ meriti passionis obtinuit

gloriā coopis: qd̄ an passionē t̄ resurrectionē non fuit

gloriosum: sed passibile t̄ mortale ad implēdū nre

redemptiōis ministeriū: t̄ q̄ ext̄ auctoritatē fuit ei

oia subiectām̄ q̄ dicit̄ Math. vlti. di. aplūs postre

surrectionē suam: Data est mihi omnis potestis i ce

lo t̄ in terra. ideo sequit̄: z. Et cōstituisti eum sup

oga manū tuarū: oia subiectā sub pedibus eius. verū

tām̄: qz nō omnia sunt ei subiecta executive: sed hoc

cōpletū pfecte in iudicio. sequit̄: a. Nūc aut̄. tē

pōrē moderno quod currit usq; ad iudicium. b. Nec

dum videm̄ oīnia subiecta eū. f. q̄tūm ad executionē

c. Eum aut̄ q̄ in modico. hic p̄nter exponit p̄dictam

scripturā xp̄o: t̄ diuidit̄ in duas ptes: qz p̄mo po

nit expositiōne sua: secundo remouet circa hoc quādāz

dubitatiōē: ibi. Dicebat̄ eū exponit ergo p̄mo auto

ritatē p̄dictā eo mō quo est exposita in p̄te p̄cedenti.

di. c. Eum aut̄ q̄ in modico tē. i. iesum xp̄m q̄ plus

q̄ angeli minorat̄ c̄ in passionē ut dicit̄ eft. d. Ad

demus ihm. sic minorat̄: e. Prope passionē mor

tis. i. ex merito passionis. f. Glia t̄ honore corona

tū. differt eū bonoz t̄ glia: qz honor est exaltatio vñ

in testimoniu virtutis: que si fiat in secreto vel coram

paucis dicit̄ honor: sed gloria p̄p̄e dicit̄ talis honor

exhibit̄ corā multis. Un fin amb. glia est clara noti

cia cū laude: ideo dicit̄: Eisdem̄ ihm gloria t̄ honore

coronatiū: quia per fidem firmiter tenemus ip̄m exalta

tum coram multitudine ciuiū supernoz: et hoc ex merito
passionis ut dicit̄ eft: t̄ qz hoc nō fuit factū ex nris meritis
sed ex diuina grā t̄ liberalitate adeo sequit̄: g. Ut gra
tei. p̄ omib⁹ gustaret mortē: t̄ dicit̄ p̄ omib⁹ qz liez eū effi
cacia nō se extēdat nisi ad iustos: eū tñ sufficiet̄ extēdie
se ad omnes.

b. Decebat enīz

Dic p̄nter remo

uet qdā dubium

et p̄dictis ostendit

erat. n. primo ca

q̄ xp̄s p̄minet an

gelis sicut dñs ser

uis suis: et in hoc

capitulo dirit q̄ i

passioē fuit mino

rat̄ ab angelis: et

sic illud secundū vi

de repugnare p̄i

mo dicto. q̄ remo

ues hāc repugnā

tia apparet̄ ostendit

q̄ xp̄s q̄ quis sit ma

lor angelis: et actor

nre salutē: tñ cōue

met̄ patens eft: t̄

hoc ostendit tripli

rōne. Prima acci

pit̄ ex p̄te deipūs

passionē filii ordi

nantis: secundū ex parte filii pro redēptione nostra pas

sionē sufficiens: ibi. Qui enīz sanctificat: tercia ex parte

nature humanae redēptione et indigentis: ibi. nūq̄ angelos

Prima rō talis est: deus p̄ est cō efficiens t̄ finalis omni

um: t̄ p̄n̄ b̄z p̄uidet̄ d̄ oībus ea deducedō ad finē te

bitū: sed sp̄lī mō b̄z p̄uidet̄ t̄ electis q̄ deducedō ad be

atitudinem supernaturālē: p̄ter qd̄ p̄destinatio q̄ est respe

ctu elector̄ tñ: d̄ qdā p̄ sp̄lī ip̄ius diuine p̄uidet̄:

vt p̄z. i. f. i. agit cū d̄ p̄ oīa p̄uenientissimē faciat: qz di

sp̄m oīa suauit̄: vt d̄ sap̄. viii. p̄n̄ redēptio electo

rū q̄ ip̄i deducedō ad gloriā p̄uenientissimē facta est

ii. Nodus aut̄ p̄uenientissimē est vt xp̄s q̄ est verus bō: et

re d̄ in hūana nā passus ē: vt sic nō remaneret dedec̄

culpe sine decorē iustificet̄: t̄ q̄ culpā auersus a deo fuerat

reducere t̄ p̄n̄. Cōuenientissimū. ii. erat q̄ hāc penaz

sufficeret ille q̄ ē d̄ t̄ bō: vt sic punireb̄ bō q̄ recaverat

et satisfaceret d̄ q̄ poterat: qz offensa p̄ini boīs q̄dā in

firmitatē p̄tinebat. hāc aut̄ suām breuit̄ t̄ agit aplūs di

b. Dicebat̄ enīz eū. i. deū p̄iem̄ i. Propter quē oīa. se

finaliter vt d̄cm̄ est. k. Et p̄ quē oīa. sunt cōfidenter.

l. Qui multos filios in gliam adduxerat. i. ad gliam ad

ducere ab eterno disposerat: t̄ loquit̄ hic de effectu p̄

testificationis q̄ nō p̄t falli. Dicebat̄ n. deūm patrem.

m. Lōsummare. i. ad finē nre redēptionis adducere.

n. Elector̄ salutis eoz. i. iesum xp̄m q̄ ē auctor̄ salutis

elector̄. o. Per passionē: qz passiōnē sua fuit p̄ueniens

modus nre redēptionis vt vīlūm̄ est. p. Qui enīz sc̄i

ficat. hic ponit̄ sc̄dā rō q̄ accipit̄ ex p̄te xp̄i passionē susti

nētis et est talis: xp̄s enīz finē humanae naturā est eiusdē

sp̄ē nobisē t̄ p̄n̄ caro nra t̄ frater n̄: et d̄o sicut cōicat

in natura passibilis nobisē: ita p̄ueniens fuit vt cōicat

nobisē i. passiōib⁹ carnis: vt p̄ bō cōmpassibilitatē nobis

tonaret̄: hoc est igit̄ qd̄ dicit̄. p. Qui. n. sc̄ificat. i. xp̄s

q̄. Et q̄ sc̄ificat. i. ip̄s catholic⁹. r. Et vīlūo oīs. i. ex

vīlūo p̄fē: t̄ diuerſim mode: qz p̄fē est fili⁹ dei naturalē nos āt

filii sum⁹ adoptiū. s. Propri quā cam. i. pp̄ cōicatoz

in natura t̄ filiatō p̄dēā. t. Mō pfundit̄ i. erubescit̄.

v. Fratres eos vōcare. i. ip̄s fideles q̄s vocat̄ frēs di

p̄. xx. Mūciato nomē tuū fratrib⁹ meis tē. alle enīz p̄s. lo

quē t̄ passionē xp̄i: vīlūo ibid̄ p̄mittit̄: Foderunt manus

meas t̄ pedes meos quod nō potest intelligi de dō neqd̄

mārodocheo de quo dicunt iudici modernūllūm p̄s. debe

re intelligi: ex quo patet eoz falsitas: quia uic dāvid nec

Epistola pauli

mardoch eus fuerunt sic confositi: et ideo illa scriptura ad
liram intelligenda est de Christo: qui post passionem suam resur-
gens a mortuis nunc auertit nomen dei prius fratribus suis. i.
aplis. t. In medio ecclesie laudauit quoniam in medio aposto-
ri et aliorum discipulorum stetit: et per illum dies de lege dei docuit
et bene dict. i. seqq:

y. Et iterum ego
ero fides in eum. secundum
scriptura loqui de
certa expectacione
resurrectionis sue
quam expectabat
Christus a deo patre.
y. Et iterum dicitur. Hic
pontius ponit aliam
auctoritatem quam ha-
betur. Isa. viii. ad
ideam phantasmum. q.
Christus debuit participa-
re nobiscum in pas-
sionibus carnis: quia
vocat nos pueros
suos: et per nos euangelis
de natura passibilis
eum ipso. q. autem illa
auctoritas. Isa. intelligenda est de Christo: patitur per illud quod ibi promittitur domini exercitu ipius sanctificatus in lapide offendit
et petra scandalum duab. dominum israel: quia gentes recipientibus Christum iudei ex magna preseveria scandalizati sunt et execrati: et se quis ibidem. Aga testimonium: signa legem in discipulis meis
et quia lex euangelica data est a Christo ipsi apostoli et aliis discipu-
lis: et tunc sequitur illud quod hic ponit: a. Ecce ego et pueri
tu. pueri bic vocant fidèles catholici datu ipsi filio a deo
patre: sicut qui ipem dicit Ioh. xvii. Manifestauit nomen
tuum hominibus quos tecum misisti: tu eras et eos dedisti mihi. hoc enim fuit deces: b. Quia ergo pueri
coica. carnis. sanguinis. fideles coicauerunt Christum in natura pas-
sibili. c. Christus sibi participauit eiusdem. per passionem carnis
hoc enim fuit deces: d. Ut per mortem destrueret eum tamen et
dyabolum: liberat enim dyabolus mortis imperium in quantum et
plausio sua non humana ducta est ad mortem culpe et ex propria
naturae: quia per culpam non humana incurrit mortis necessitate. e.
Et liberaret. s. ipse Christus per servitatem legis. f. Eos qui
timore mortis. i. per legem vero. que dura fuit: quia erat lex timo-
ris: dicit enim timor mortis: quia penam mortis infligebat.
g. Per totam vitam obnoxii. obligati: h. Erat ieruitu-
ti. ab hac enim scrutinie cui eram obligatus per leges: libera-
vienos Christus per suam mortem. i. Nunc angelos. hic pos-
nit terciam ratio que accipit ex parte naturae redemptione et
indigatio: non indiges redemptio non est intellectualis sed
iacens peccato remediabilis: cuius ratio est: quia natura careres
intellectus non potest peccare: et per consequens non indiges redem-
ptio: sicut natura humana ante lapsum non subiacebat peccato: et ideo redemptio non indigebat: licet indigeret potius
ad beatitudinem duce supernaturali: natura etiam euangelica
post lapsum licet subiacebat peccato: tamen non indigebat redem-
ptio: quod illud peccatum est irremediabile: nunc autem ita est
quod natura humana assumptibilis est a verbo ad opus redem-
ptionis: ut satisfaciat natura quia peccauit: et ideo humana
natura assumpta est a verbo et non angelica: et hoc est quod dicit hic apostolus: i. Nunc angelus aperte. i. nullo loco sacre
scripture inueniens quod natura angelica a supposito divino as-
sumatur. k. Sed semper abrae apprehendit. i. natura hu-
mana sibi inueniens: sicut. s. probatur est per scripturam vero. test. p.
per hoc sequitur: l. Unde et debuit. s. Christus: m. Per
omnia fratibus similari. hoc est quod tum ad omnes pre-
dictates naturae passibilis: quia talia faciunt ad opus nostrae re-
demptio: non autem debuit assimilari eis quantum ad defectum
culpe: quia hoc non valeret ad opus redemptio: nec: sed magis
impediret. sequitur: n. Ut misericors fieret. per hoc enim quod
Christus habuit naturam passibilem habuit qualiter aptitudines
ad compatendu nobis. o. Et fidelis pontifer ad deum,
scipium misericorditer et charitati per nos offerendo pro nobis

p. Ut repropiariet delicta ipsi. per eis satisfaciendo.
q. In eo enim in quo passus est Christus. i. natura in qua passus
est quia non humana. r. Et tetramorpho a demoni i. deser-
to postea ab hominibus in sua passione. s. Poteris et reis
et tentans auxiliari. i. a natura in qua passus est et tetramorphus

quadam aptitudinem et proprie-
tatem ad defere-
dum nobis auxiliu et te-
tum est. Id
evidentia huius. Ad
quod debet est in
bocca. tunc p. ce-
denti quod: verum
quia sunt subiecta
ad Christum non hu-
manitatem suam se-
culo. et arguit per
quod: quod creatu-
ra intellectualis
subiecta Christo per
conformatatem vo-
luntatis ad ipsum.
sed bonis da-

natis et angeli nunquam ei sunt conformabuntur: quia habe-
bunt voluntatem resistente ei qualiter poterunt. ergo non quod
ei subiectum. Item si angeli sunt ei subiecti: aut hoc in
rone naturae aut ratione genitrix. non ratione naturae: quia non huma-
na in Christo inferior est angelica natura: quia Christus enim per hoc
fuit cuiuslibet speciei nobiscum. nec ratione gratiae: quia bonis ange-
lis data est gratia secundum proportionem naturalium secundum per diffi-
cilius tractat. u. Secundum quod in eis est maius: gratia quod in
Christo: quia Christus secundum humana naturam inferior est angelis:
et iesus dicit est: et secundum hanc naturam est receptus gratiae
et non secundum divinam ergo vero. Contrarium videtur in Irenaeo: quia
victus est: quod Christus homo subiectus oportet. Respondeo in
bac questione sunt errores patrum. vnu est origensis qui
posuit quod omnia sunt subiecta Christo: quod mones et homines
damnati subiecti Christus secundum conformatatem voluntatis: quod posuit quod per aliquod Christus certum post iudicium: demo-
nem et damnatum recipiunt ad penitentiam: iesus ad gloriam. sed hic error: damnatus: per illud quod habet Matth.
xxv. ubi uniformiter describitur eternam penitentiam damnatorum et glorie beatorum: secundum quod ibidem dicitur: Vnde in
supplicium eternum: nisi autem in vitam eternam. et ideo
pari ratione quod damnati dicentes redire a pena: ea-
dem ratione dicentes quod beati possint cadere a gloria.
Alius est error: negantibus ipsum esse verum bonum: quia
ad hoc sequitur quod Christus nihil subiectus est secundum ad huma-
nitatem: s. i. vera humilitas non fuit in Christo nihil subiectus est secundum homo. Hoc autem sequitur ad dictum arry qui
posuit quod verbum assumptum solus carnem humanam: sed non
assumpsit animam: quod verbum superpletat locum anime: et
confirmabat illud per dictum quod habet Ioh. i. ca. Verbum
caro factum est. Ad hoc autem sequitur quod Christus non sit homo:
quod aliquis sit homo non habens animam est implicatio
contradictonis: cum anima sit forma hominis: nec valet
si dicatur quod verbum superpletat locum anime: quod non potest
supplere vice cause formalis materialis perficientis: mo-
dus autem dicendi destruit seipsum: quod caro non potest
habere speciem carnis nisi per animam: et ideo dicere quod ver-
bum assumptum carnem non animam humanam est implicare
contradiccio. Ad istud invenimus quod dicitur aliud: b. et
c. appollinaris et suis sequaces: quod secundum assumpit animam sensiti-
vam et non intellectuam: quod verbum superpletat vice enim intellectu-
alem: et ad istam sicut ad primam sequitur quod Christus non sit homo: quod
homo respondit in specie humana per animam intellectuam: non per
intellectum differt ab aliis spiritibus animalibus. ut bene dicit. i. meta. Sicut
habet opinione destruit seipsum: quod datur quod per animam sensitivam
Christus non possit dicere quod habet carnem humanam: sed tamen brutaliter: quod caro non potest dici humana nisi ab
qua intellectuam est formam bonis formam. Ita utrumque dicitur.

Ad hebreos

artij et apollinaris manifeste ē euangelicā veritatē: et etiā contra v. te. scripturaz: vbi xp̄s sit inēcio de xp̄i būnitate vera: qd̄ est ī impossibile bū coꝝ dicta. Itē vtraq̄ scriptura dicit xp̄m esse verū filiuꝝ vgnis: bū q̄ bī Math. i. Ela. vii. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiuꝝ xc. Idoc aut nō est verū nisi xp̄s est et eiusdē sp̄ci cuiꝝ virgine: et p̄n̄s verū homo. Multis etiā alijs vījs pos sent ī pugnari p̄dictē tereles sed ppter prolīxitate vi tandā ad p̄n̄s omitto. Supponendū igit̄ bū veritatē fidei catholice q̄ xp̄s sit verū homo et verus deus. dico ad q̄stionē q̄ oia sunt subiecta ipsi xp̄o etiā būnātate: qz̄ q̄ sunt subiecta būnā diuinitatē non est dubiū. Propositū aut̄ ostēdit̄ tripli via: prima accipit rōne vñionis: quāto em̄ aliquia natura creata est; p̄iniquoz̄ ipsi p̄mo p̄ncipio: tanto est sublimior: sicut corpora celestia p̄sunt quodammodo ip̄is generalibꝫ et corruptibilibꝫ: et ista generabilit̄ et corruptibilit̄ sunt eis subiecta: p̄t qd̄ dicit. i. Metteo. q̄ elemēta p̄tinuantur superius bū latitudibꝫ: vt ois vīr̄ et guberneſt inde. Aut ista inferiora magis distet̄ p̄mo p̄ncipio: p̄s per pbm. ii. de generatōne vbi dicit: q̄ ista inferiora corruptibilit̄ sunt ppter longe distare a p̄mo p̄ncipio. p̄z. i. affimpta p̄positio in corruptibilibꝫ. sc̄z quāto aliqua sunt p̄iniquoz̄ p̄mo p̄ncipio: tanto alia sunt eis subiecta et eadē rōne natura angelica p̄est ipsiſ corpalibus būnātate q̄ dicit Aug. iiij. de trinitate. Nūc aut̄ ita est q̄ natura humana in xp̄o est; p̄iniquoz̄ q̄ natura aliqua angelica: qz̄ cōiuncta est ip̄i teo: nō solum p̄ vñione opatiōis sicut angelī beatī: sed būnā esse by p̄fatiōni: qz̄ in vñitate suppositi: ergo tota nā angelica est sibi subiecta: et p̄ cosequēs oia alia. secūda rō accipit ex mēto sue passiōis: qd̄ fuit quasi infinitē efficacie: ratōde suppositi: qz̄ actōes sunt suppositoꝫ: et id licet natura humana esse ratio tolerandi passionē et mēredī: illud tñ mēritū erat suppositi diuini. Nūc aut̄ ita est q̄ p̄ illā passionē meruit suā exaltationē: et p̄ p̄n̄s meruit exaltari sup oēm creaturā. hanc aut̄ rōnē tāgī apo. ii. ad philip. humiliavit se ip̄m factus obediens vñq̄ ad mortē: mortez̄ aut̄ crucis: ppter qd̄ z̄ deus exaltauit illū et donauit illū nōnem qd̄ est sup omnē nomē vt in nomine ieu omne genu flecat̄ celestii terestrī et infernoꝫ: tercia ratio accipit ex pte status future beatitudinis qui respic̄t ordinem gratie magis q̄ nature: et ideo vbi est maior gratia per p̄n̄s et dignitas seu excellētia sublimior. In xp̄o aut̄ bonie ē gratia maria nō solū vñionis sed etiā p̄sone singularis: būnātate q̄ dicit. Jo. iiij. q̄ sp̄s datus est eiō ad mensurā: et p̄r p̄n̄s est excellētior et sublimior omnibus angelis: etiā būnātate: et hanc rationē etāgit. Jo. i. capi. Adūmus eum quasi vñigenitū a patre plenū gracie et veritatis. Unigenitū dicit: qz̄ ip̄e solus est naturalis filius et principalis: omnes aut̄ alii beatī sunt tñmō sibi adoptiū et p̄cipiatū dicit: et p̄r p̄n̄s etiā subiecti. Considerandū tñ ppter solutionē argumētor: qd̄ ista excellētia et dignitatez̄ ab aliis xp̄s būnātate et homo ab instanti illius beate vñionis nature humane in diuina supposito: sed hoc fuit tñm̄ auctoritative eo q̄ illa natura adhuc erat p̄fibilis et passibilibꝫ subiecta: sed post resurrectionē sua habuit ea executiū: inq̄stū illa natura fuit plene glorioſa: et omnibus angelis p̄fisita: ideo tñc̄ dixit apo. Math. vlii. Data est mibi ois potestas in celo et in terra: sed plenarie cā habebit post iudicium: qñ voluntas ciuis et sententia adimplebit̄ in omnibus tñ bonis q̄ damnatis: p̄ hoc p̄z ad argumēta. Ad primū dicendū q̄ licet vñmati nūnq̄ sine habitūi voluntate xp̄o cōformē: erit tamē sibi plene subiecti inq̄stū sententia sue sapientie et voluntatis complebit̄ in eis p̄ reū tebitā. Ad secundū dicendū q̄ angeli sunt ei subiecti rōne duplicit̄. vñionis et persone singularis: vt dictū est: et talis ordo subiectōnis cōperit statui beatitudinis. Qz̄ aut̄ dicit qz̄ angeli receperūt grātia būnātate et naturaliū: tñc̄ vbi est dignor̄ natura ibi est maior grātia. Dicendū q̄ verū est si competur natura angeloruꝫ adiuvicem: quia excellentiores in naturaliū

bus fortius conuersi sunt ad deum: et sic receperūt maiorem grātia: sed non est verū si competitur natura angelica ad naturā humānā christi: qz̄ grātia non est data ip̄i xp̄o homini būnātū liberi arbitriū ipsius in decūmā: qnō accedit̄ grātia per talē modū: sed ab instāti creationis illī: aie z vñionis ipsa diuina: qz̄ fuit idēz̄ instās vtriusque recipit aia xp̄i plenitudoz̄ grātia būnātatis diuine et potentiā ipsius anime: et sic licet aia christi sit in serio: būnātū gradū

naturetamen recipit maius donū grātiae.

In capi. ii. vbi dicitur in postilla: *Lestatus est autem in quodam loco spiritus.*

Tu quibusdā libris dicit: *Lestatus est autem in quodam loco sp̄s. et dicit sp̄s qz̄ hebrei quibꝫ loquabat̄ aplū agiographa in diuinis scripturis cōtentā in quibus psalteriuꝫ est principale dicebant esse scripta a sp̄s sancto. Alio vō dicebat̄ p̄lethica. Unde aplū istum modū tener. i. iij. ca. vbi dicit: *Quapropter sicut dicit sp̄ritus sanctus?* Iodice si vōcē eius audieritis.*

In eade capi. vbi dicit in postilla: Et ideo pari ratōne qua damnati dicerēt redire ad penā et eadem dicerēt q̄ beati possent cadere a gloria.

Additio.
Non videſ par rō in reducōe dominator et cōdē nationē beator. Reductio em̄ dānatorꝫ p̄cederet ex misericordia diuina q̄ talē reductione sine p̄iudicio sue iusticie posset facere: sicut cū aliquis offendit̄ in se cōmissam dimittat vel liberaliter aliquid det non facit cōtra iusticiā. Vñ būnātū sancti tho. in prima pte. q. xxij. arti. triē in rōnē sc̄ndi argumenti: talis misericordia qñz̄ est quedā iusticie plenitudo. vñd. Iaco. iiij. Misericordia superalrat iudicium: damnatio aut̄ beatorꝫ est manifeste ē diuina iusticia būnātate quā inīstī nō sunt puniēdi: sed p̄māndi et multo magis p̄tra diuina misericordia: vñ ex partite rōnē p̄ postillatore allegata nō p̄demaret error ori genis: sed auctoritas euagelij. d. Ibunt bi i suplicū eternū: sufficit ad dicti erroris exclusionē.

Replīca.
Tu capi. ii. In quo postil. arguit̄ ē errore origēnis ex illo Math. xxy. Vñt būnātū eternū suplicū: būnātū aut̄ in vita eterna cū vñrobiꝫ vñiforme describit̄ eternitas pene malorꝫ et glī beatorꝫ ita pari ratōne: li būnātū origēne eternitas terminū habere in pena: etiā eternitas habere finē in gloria: Burgen. frōtose se oponit̄ huic p̄lilitati rōnē: et subsumit̄ q̄si hēc silitudo rōm̄s currat qua tuorꝫ pedibus: subsumit̄ inq̄z̄ de diuina iusticia et misericordia q̄ nō est simili ratio de glī beatorꝫ et pena damnatori: sed nec postilla. vñt illā silitudinē esse debē generalē: sed solū in materia et rōne eternitatis: t̄ vide Jo. xiiij. correctionē talū deceptionū: quibꝫ burgen. sepe deceptus est in materia similitudinē contra sua p̄p̄iam in multis locis positionē.

Tu de fratribus sancti tc. Postq̄ aplū declarauit̄ excellētia noui te. respectu veteri p̄ h̄ q̄ p̄mēt̄ ip̄s angelis: h̄ p̄ter ondit̄ hoc idēz̄ h̄ q̄ excellēt̄ moy sen: dividit̄ duas pres: qm̄ p̄io ondit̄ ap̄oliti: et secundo ex hoc p̄cludit̄ quātū sit xp̄o obediēdū: ibi. Quapropter p̄zia adhuc i duas: qz̄ p̄ declarat̄ quādā silitudinē: et secundo ondit̄ ip̄i xp̄i respectu moy si excellētia: ibi. Amplior̄ em̄ glī. Circa p̄mū aducrētū q̄ dulcis alloquit̄ illos q̄ b̄ scribebat̄ ut aios eoz̄ ad intelligēdā sequit̄ia maḡ alli cat̄ di. a. *Alii fr̄s sci. v. cat. n. eos fr̄s;* p̄p̄ num̄a charitatem: sanctos p̄p̄ eoz̄ pura et inoccēt̄ ouersatiōz̄: et alia debet̄ refūlge in xp̄indibꝫ. b. *Vocationis celestis p̄ticipes;* qz̄ de iudaismo erat vocati ad fidem catholicā: ad quā nullū p̄t̄ efficacie et mētōrie p̄uenire: nisi p̄p̄ celestis cuius

Epistola pauli

erixerit tractu gratie: sicut qd̄ dī Jo. vii. Nemo pōt̄ venire ad me nisi p̄ me q̄ misit me traxerit eū. c Considerate apostolū r̄ pontificē tē. dicit aut̄ pontifex quasi pontē faciens: qz p̄ passione suā fecit nobis pōtes ut possem̄ trāsire ad beatitudinē. dicit cē pōt̄ pōt̄ pōt̄ pōt̄ pōt̄ n̄c: qz nō sufficiat corde credēt̄: sed oportet etiam p̄fiter ore: b̄z q̄ dicit apostol̄ P̄o. x.

Corde credit adiuſtiā: ore aut̄ fit coſſio ad salutem.

d Qui fidelis ē ei qui fecit illum. i. ip̄ am hūanitatem xp̄i. dicit etiā fide lis deo patri: qz in om̄ibus querebat gloriā p̄s et non sua: b̄n q̄ ip̄met dicit Jo. viii. Et gloriā mēa non q̄ro tē. c Sicut et moyses. fidelis fuit: f In om̄i domo ei. i. in con gregatione fidelium q̄ est domus ip̄ius

dei quā inhabitat p̄ gratiam q̄ autem Moyses fuit in hac domo nō querens gloriā p̄riā sed gloriā dei: p̄ez pentateuchon inspiciēt. g Amplioris. Hic p̄nter ostēdit xp̄m excellentiōe moys: qz līc̄ v̄terq̄ fuit fidelis i domo dei que est p̄gregatio fidelium: principalis tñ in bac domo est xp̄s q̄s moyses: qz ille qui fabricat aliquā domū et cā inhabitas vt p̄riā: excellentiō est ille q̄s ille q̄bit i ea sicut in aliena: xp̄s aut̄ inhabitat in bac domo sicut dñs et fabricator ip̄i: qz homies non p̄nt p̄gregari in fide nisi ip̄i deo hoc faciente moyses aut̄ habuit in bac domo sicut ser uis: ergo i bac domo p̄ncipalio est ip̄e christus: t̄ hoc est qd̄ dicit apl̄us. g Amplioris estm̄ gloriā. i. maioris dignitatis. h Iste. i. xp̄s: i Premoys. dign̄ habit̄ est qd̄ probat p̄sequēter. d. k Quāto ampliorē honorem habet domi. i. in domo illē: l Qui fabricauit illā. i. edificauit illā tanq̄ suā. p̄riā: qd̄ v̄rū est de xp̄o et non te moys ut v̄ct̄ est: et probat hoc p̄nter: m Om̄is nāq̄ domus fabricat. i. cōpaginaf. n Ub̄ aliquo. si cut c̄m p̄tes domi in materialis nō p̄ungunt̄ adiunice nisi p̄ aliquē artificem cas inmediatē vniuersi: ita similitur don. i ecclēsia non copaginat ex diversis gentib̄. l. iudeis et ḡtilibus: nisi p̄ ip̄m xp̄m qui p̄t̄ v̄nire corda fidelium: p̄pter qd̄ dicit Jo. x. Alias oues babeo: q̄ nō sunt ex hoc ouile: et illas oportet me adducere vt fiat vñu ouile et vñu pastor: q̄ aut̄ talis cōgregatio nō p̄t̄ fieri nisi a teo: probat cō sequēter cū dicit: o Qui aut̄ creauit oia deus. eiusdē aut̄ potentie est creare mūndum et recreare homies p̄ fidei et gratiam: p̄pter hoc dicit Tāco. i. Voluntari em̄ genuit nos v̄bo v̄ritatis vt sim̄ initū aliqd̄ creature eius. De aut̄ pater oia opa et filiū: qz indiuisa sunt opa trinitatis et p̄ p̄ns fabricauit domū ecclēsiae nō autem sicut moyses et hoc est qd̄ dicit: p Et moyses quidē fidelis erat in rota de eius. s. dei: q Tanq̄ famulus in te. eoz que dicenda erat. i. legis dancē p̄lo israel. r Xps vñ tanq̄ filius in domo sua. i. in ecclēsia bita. s Que domi sumus nos. qz ecclēsia nō est parietes materiales: sed fideles xp̄i: qz sicut in domo materiali requiriſ firmitas: sic etiā in fidelib̄ xp̄i ad hoc q̄ sint domi p̄ncipalis dei req̄riſ stabilitas fidei: p̄pter qd̄ subdit istā cōditionē: si fiduciā et gloriā sp̄i v̄sc̄ ad finē firmā retineam̄. t Quapropter. Hic p̄nter p̄cludit ex p̄dictis qz xp̄o firmiter et obe diendū: et circa doctrinā facit: qz xp̄o ad hoc inducit auto ritatem scripture hoc exaltante: secūdo exponit illā scri pturā ibi. Quidete fr̄es. tertio ex auctoritate et expositōne

p̄bat suā intētōne: ibi. Vimeam̄ ḡ fr̄ates. i. p̄ncipio sequētis capl̄: Hic i duas: qz i auctoritate scripture qua adducit: p̄mo quedam monitio ponit. secūdo ad hoc inducit exemplū: ibi. Sicut in exacerbatiōe. dicit ḡ p̄mo sic: qz xp̄s excellentiō est moys ut dicit̄ ē: iōq̄ p̄clūdēdo et ad monēdo p̄ scri p̄tura sacra. di.

Quapropter sic dicit spūſſancē: Podie si vocez ei audieritis nolite obdurare corda via: sicut i exacerbatiōe s̄m diē tentatiōis in deserto vbi tētaue rūt me p̄res vñ pbauerūt et viderūt opa mea q̄dragita annis. Propt̄ qd̄ offensus fui generatiōi huic: et dixi semp errāt̄ corde. Ipi aut̄ non cognouerunt vias meas: quib̄ iurauī in ira mea

glīā spei v̄sc̄ ad finē firmā retineam̄. Quapropter sit dicit spūſſancē: Podie si vocez ei audieritis nolite obdurare corda via: sicut i exacerbatiōe s̄m diē tentatiōis in deserto vbi tētaue rūt me p̄res vñ pbauerūt et viderūt opa mea q̄dragita annis. Propt̄ qd̄ offensus fui generatiōi huic: et dixi semp errāt̄ corde. Ipi aut̄ non cognouerunt vias meas: quib̄ iurauī in ira mea

r Si vōc̄ ei audierit̄ i. ip̄i xp̄i: et bic pōmē si pro qz qz vor ip̄ius xp̄i loqūtis audita est in euāgeliō in na turā humana assumpta: in ve. testa. autem audita est vor. p̄bar̄ eius s̄m q̄ dicit Aug. li. de sermo. domini in motu: exponēs illud Mat̄h. v. Et ap̄eries os suū docebat tē. et tūc em̄ ille aperuit os iūum: qui in vēt̄ilege agiebat oīa p̄petuarum. y Nolite obdurare corda vestra: per motedictiōi: homo em̄ inobediens te se auertit: et per p̄sequēs deus iuste gratiam ei sub trabit: et quia gratia dei eo mollificat per cōfēques se quī ip̄ius homis obduratio: sicut plenius videbitur: z Sicut in exacerbatiōe. Hic ponit̄ exemplū de obdurlō antīquo: iudeo: quod habet Num. viii. et. xv. vbi dicit̄ q̄ exploratores qui mis̄ fuerat ad considerandū terrā filiis israel promissam terrērunt corda populi: tunc increduli dño qui tot signa et mirabilia eis ostēderat in deserto: voluerunt reuerti in terrā egypti: p̄ter qd̄ dñs iratus voluit eos delere: s p̄cibus moysi impedita est p̄cessus populi: reuertamē p. xl. annos impedita est p̄plus ab ingressu terre. p̄missi onis: quo usq; oīs q̄ egressi fuerat dñ egypto a. x. annis et supra mortui sunt in deserto: nec intrauerunt terrā p̄missionis p̄ter eoz incredulitatiē duob̄ tñ exemplis: sc̄ iōsue filio num: et caleph filio iephone q̄ ingressi sunt terra. p̄missiois: p̄ter eoz obedientiā et fidelitatē. hoc est: j. qd̄ dicit hic. Nolite obdu. corda via sicut in era cer. s̄m diē tēta. in deserto. dicit̄ em̄ illud peccati exacerbatiō p̄ similitudinē: fruct̄ em̄ acerbis nō est apt̄ ad cibū et oponit̄ maturo: ita peccati illud fuit matie obſtinatiois: qz sicut dicit̄ est erat increduli dño vñis tot mirabilib̄ et signis: ct ideo noluit totaliter placari eis ut dicit̄ est sicut fructus acerbis nō acceptat sed detinet̄. sequitur: z Sc̄dm̄ diē tētauerunt deum: vt pat̄ in decursu re te. ideo sequit̄: a Quidētauerunt me p̄ies vii. dubi tando de diuina cristiētia in eis querēdo sup̄ hoc im por tune signa a moysi: tñ viderunt̄ dei mirabilia quasi om̄i die: t̄lōgo tpe. s. xl. annis qb̄ fuerūt̄ i deserto: et h̄ ē qd̄ dicit: b Proba. et vi. opa mea. xl. annis. et iō gra ui erat p̄ct̄ i credulitatiē eoz et maḡ p̄mēdū: id leq̄t̄ur: c Prop̄ qd̄ offensus fui generatiōi huic. p̄m̄. s. ad punitio nes infidelitatis ip̄oꝝ: et in idē reuertit̄. sequit̄: d Et di xi semp̄ bi errant̄ corde tē. Iste error p̄cedebat in eis ex malitia: qz viderāt̄ fr̄quentissime dei mirabilē virtu tem in eis: et ideo dubitare de ea et cam nescire nō po

Ad hebreos

terat et simplici ignorantia procedere: sed et animi ob-
stinatione in ptrialium: et talis error non excusat sed ma-
gis aggrauat peccatum: ppter qd sequit: c Quid*iu-*
rai in ira mea: i firmus decreui et irreuocabili punire
eos: dicif em d*icit* irat*metaphorice*: q*n*punit q*r* ad mo-
d*u* irati se b*z* q*a*
at fuerit illa pu-
nitio subdit:

f Si introibunt
in requiez mea:
idest non intra-
bunt pmissionis
terra q*dic* re-
quies: q*r* in illa
requieuerunt si-
li*isrlp*eavnis
quis*z* sub vite
sua r*bz* sicut linea
sua f*m* q*bz* i*m*
z*u*. Reg*z* plu-
rid*z* locis: z*te-*
r*u* q*r* illa req-
em signata e*re-*
quies p*scie* qua-
bo requiescat in
deo q*gratia*: et
req*z* fructu*o*s
etern*z* q*requie-*
scit deo p*glaz*

g aut*e* in requiez pmissionis no*n* intrauerunt filii israel q*d*
egressi sunt de egypto p*z* et p*dictis*: q*r* mortui sunt in
deserto: ppter peccati exacerbatio*is*. g Videte fra-
tres. h*c* ppter exponit p*dicta* auctoritate: et q*r* in pre-
dicta auctoritate tria p*missar*at. i. extortatione ad bo-
num operand*u*: culpa malor*u* ad cuitandum: et pena pro-
ea inflata ad timendum: deo bec*tria* facit et p*mo* expo-
nit q*d* p*tinet* ad extortatione*is*: secundo quod p*tinet* ad
malor*u* culp*u*: ibi. Quid*a*. n. audi*tes*. tercio q*d* p*tinet*
ad pena inflata*u*: ibi. Quid*b* aut*e*. Circa prim*u* dicit:
g Videte fr*es*. i. diligenter considerate quilib*z* in scip*z*
et*ta* in p*ro* suo: q*r* f*m* q*dic* Eccl. xvii. Unicu*qz*
m*adauit* deus te, primo suo. h Me forte sit in aliq*z*
vestru*z* cor malu*z*. i. voluntas mala: sicut em*r* ex corde oris
sensus et mot*u* in alijs m*ebri*: ita voluntas mouet o*es*
iae potentias ad agendum. i Incredulitas*liz*. n.
incredulitas*is* sit in intellectu*is*: sicut in subiecto: sicut et si-
des que e*ius* o*positu*i: t*n* credere est actus ip*ius* in-
tellectus mot*u* a voluntate: et p*o* q*n*s discredere*z* dicit em*r*
Aug*u*. sup. Jo. q*n* nullus credit nisi volens. k D*ic*
scendi*z* a deo viuo. sicut em*r* bonu*u* a*e* est adhucere deo
p*fi*de*formata*: fa*malu* a*e* est recedere ab eo p*in-*
credulitate*z*. sequit: l Sed adhortam*z* vosmetip*os*
p*singulos* dies. c*otinu* p*scietia* p*pruas* discutiendo
m. Donec hodie cognomina*z*. i. q*du* durat t*p*us g*re*
qd cognomina*z* dies p*quad* similitudine*z*: ppter not*u*
ca veritatis reuelata*z*: q*n* erat t*p*legis*z*. s. dictu*z*
est. n Ut no*n* obdure*z* q*s* ex vobis fallacia*z* peccati.
hoc aut*e* dicit q*z* licet obduratio*z* sit aliquo no*n* a deo*z*
princip*u* eius est a libero arbitrio*z* se ad peccatum*z* ut
videb*z*. o Partic*ipes* christi effecti sum*z*: q*r* recipi-
entes fid*e* eius te plenitudine*z* accep*u*. p Si
t*n* init*u* substantie*z*: qui em*r* in xpo baptiz*u* suscip*u*
quada*n* noua natura*z* p*fid*e*formata*: q*r* fides*z* est subst*u*-
tia sper*ad* rep*z*: vt dicit. j. ca. xj. t*hoc* voc*u* hic. i*n*
init*u* substantie*z* q*d* deb*u* v*sp* in fine firmiter retinere:
dum dicit: q*r* *H*odie. i. t*p*ce g*re*: Si v*oc* e*ci* audier*z*
t*z*: hoc tot*u* est. s. exp*o*lit*u*. r Quid*a* em*r* audi*tes*.
hic ppter hoc exponit q*d* in auctoritate*z* p*dicta* di-
verat de culpa exacerbatio*is* p*dicta*. d. Quid*a* em*r* au-
di*tes* exacer*z*: q*r* plus isrl*u* audi*tes* v*ba* explorato*z* in-
credulus*z* d*no*: voluit i*egyptu* reuerti*z* p*dictum* est.
s Sed no*n* v*niuersi* q*pfecti* i*ab* egypto p*moysen*.
hoc dicit: ppter calep*u* et i*osue* q*n* exacerbau*u* d*no*

ci*u* ali*z*: sed fideles*z* o*bedictes* d*no* p*maiserunt*: et sic p*z* qui
peccauerunt*z* q*n*o*z*. t Quid*b* aut*e*: bic exponit de pena p*p*
culpa*z* p*dicta* inficta*z*: et hoc e*z* q*d* dicit: Quid*b* aut*e* offensus
e*z* t*l* annis*z*: ip*z* s*te* p*unies* eos. v Donec illis q*pecca-*
uerunt*z*: q*d* sic et no*n* ali*z* q*d* p*z* p*z* p*ntem* effect*u*: ci*u* dicit:
x Quoz cada*z* p*strata* sunt in deler*to*: i*pena* p*dicti* pec-
cat*u*. y Quid*b* et
iurau*u*: i*decreuit*.

z No*n* introire in
requie ei*z*: i*in ter-*
r*u* p*missionis*.
a Nisi illis q*in-*
credu*li* fuer*u*: q*d*
ali*z* no*n* iurau*u*: q*r*
calep*u* et i*osue* qui
fuer*u* creduli*z* ips*z*
introierunt*z* i*deco-*
ndidit: b Et vi-
dem*z*: i*p* effectum
p*dictum*: c Quid*b*
no*n* introire potue-
r*u*: ppter incredu-
litate*z* p*dicto-*
r*u*: quer*u* v*tr* ob-
duratio*z* cordis sit
attribuenda homi

z arguit primo q*non*: q*r* quod est*z* p*tr* dei non est attri-
buendum homini obduratio*z* cordis est b*z* mod*u*: ergo t*z*: ma-
ior patet: mino*z* probat p*illud* q*d* b*z* ad Ro. ix. Qui*vult*
misere*z* t*z*: t*z* id est*z* sui p*ntiaz* et absentia*z* est ca*z* p*tr* a*tr*
ru*z*: f*m* q*dic* u*z* phy. Manea em*r* p*sui* p*sentia* est causa fa-
lutis nauis: et p*sui* absentia*z* est ca*z* p*licitatio*is** eiusdem*z*: sed
te*z* p*sui* p*sentia* est ca*z* molliificatio*is* cordis: ergo p*sui* ab-
sentia*z* est ca*z* obduratio*is*. Contrariu*z* p*z* p*illud* q*d* dicit*z* in
I*ra*: nisi em*r* obduratio*z* cordis est ab homine frustra admone-
ret apl*u*. d. Molite obdurare*z*. R*ideo* dicendum q*no*
est inconuenient*z* v*nu* et eund*z* effect*u* attribut*u* diversis
caus*is*: diversimode*z* obduratio*z* em*r* cordis est obstru-
tio*z* hominis*z* in peccati*z*: dicit em*r* cor duru*z* metaphorice*z* ad
similitudinem*z* corporis*z* duri*z*. corp*z*. n. dicit*z* duru*z* q*n* cedit
tang*z* resili*z* ut habe*z* t*z* in*z* se*z*: et sic temere*z* q*d*
de*z* subtrahit*z* sub*gratia* su*z*: sicut si ip*z* sol materialis illu-
minaret bec*infestaz* o *cognitione* et arbitri*z* libertate*z*
iste retrateret lum*u* sun*z* ab eo q*z* se v*elle* in*z* q*ntu* in*z* se*z*: et ab
ei*z* lum*u* retrah*u* deus aut*e* b*z* i*ntu* g*re* dat homi*z* ex co-
gnit*z* et mera liberalitate*z*: et ideo iust*u* ea retrah*u* ab eo*z*
qui se*z* p*peccatu* auertit*z* a deo*z*: cor aut*e* humani*z* p*gratia*
de*z* mollificat*z*: et ideo ip*z* subtrah*u* p*peccatu* obdurat*z*: et
sic p*z* q*li* obduratio*z* diversimode*z* deo*z* et homi*z* attribuit*z*:
q*r* attribut*u* homi*z* in*z* q*ntu* est culpa*z*: deo aut*e* in*z* q*ntu* est pe-
na*z* iust*u* inficta*z*: sic et p*dictus* p*z* ad q*ntionem* et argu*nta*
ex vitrag*z* parte*z* inducta*z*. In*ca.* iii. v*bi* dicit*z* in*z* postil-
la: Hodie*z* i*gre* tempore*z* in*z* q*ntitas* est reuelata*z*.

h Q*o* q*d* dicit*z* in*z* psal. *H*odie*z* si v*oc* e*ci*? Additio.
Audier*z* t*z*: exponit ab hebreos*z* in*z* libro q*d* z*La-*
hau*z* b*z* i*ntu* i*ntu* co*formit* ad dictu*z* apl*u*: le-
git*z* ibi sic: Si isrl*u* ag*z* p*ntiaz* v*na* die stat*u* ven*u* set*u* fil*u* d*o*.
i. xps*z* script*u* c*n*. *H*odie*z* si v*oc* e*ci*? audier*z* nolite obdu-
rare*z* corda*z* v*ba*: bec*ibi*: ex cui*z* dicto manifeste*z* b*z* q*n* tar-
dab*u* ad*u* messie xpi*z* nisi*z* ip*z* hoc*z* i*ntu* audire*z* no*n* audie*z*
r*u* v*oc* e*ci*: q*r* si audi*u* stat*u* ven*u*: q*d* v*ba* ver-
ificat*z* quotidie*z* t*z* ip*z* stat*u* v*ba*: s*te* i*ntu* q*audiut* v*oc* e*ci*? s*te* xpi*z* q*fid*e**
stat*u* cis*z* ven*u*: et hec videt*z* ip*z* expositio*z* istius*z* versus
et*refidi* fauorabilis*z*: in*z* expositio*z* cl*si* tene*z* i*ntu* sua*z* p*pria*
significatio*z*: s*te* p*conal* nec*z* q*exp*o*af*, p*z* q*si* in*z* postil.

Epistola pauli

Aimeam⁹ ergo. Postq; aplus addidit. **C.** **a.** **m.**
auctoritate scripture ⁊ expositione illi⁹ ad oñden-
dū q̄ xp̄o ē firmis ostendi⁹: hic ex auctoritate p̄-
dicta ⁊ expōsiōe ei⁹ arguit ad apostolū: ⁊ diuidit in duas
ptes: qz p̄mo oñdit q̄ nobis imminet sollicitudo intrādi in
requie celestē: que p̄ ingressum terre
pm̄issionis figura
ta ē: secūdo et hoc
excludit q̄ debem⁹
ad hoc festiñare ibi.
Festinem⁹ ingre-
di. Prima in duas
qz p̄mo arguit p̄-
positū. secūdo p̄o-
bat qđdā qđ in ar-
gumento erat sup-
positū: ibi. Et qđcē
opib⁹ vir⁹ autē
argumentū sui hoc
consistit: sicut p̄ib⁹
pm̄issa est requies
tpalī in terra pro-
missionis: ita figu-
raliter nobis pro-
missa ē: reges eter-
ne beatitudinis: qz
oia in figura cōtin-
gebant illis: ut dī-
aplus: l. ad L. oī. r.
sed illi q̄ fuerūt so-
liciti seruare deo fi-
dez ⁊ obediētiā:
introierūt i requie
illā terrenā: vt patet ex p̄dictis ⁊ nō aliij ergo sūr si velim⁹
intrare requie celeste de hoc tebem⁹: esse sollicita. dicat igat
a. **A**imeam⁹ g. i. solliciti sim⁹: qz timor sollicitudinē idu-
cit. b. **N**e forte relicta pollicitatione. i. pm̄issionē diuina:
c. **I**ntroicūdi in requie ei⁹. i. requie celestē. d. **E**xisti-
mēt aliquis ex nobis deesse. hoc dicit qz illa cōpletio pro-
missionis diuine nulli deficit nisi ip̄e deficiat. e. **E**t enī
nobis mūciātū est de requie. s. eterna. f. **Q**uēadmodū
t illis. qui fuerūt in re. et. fuit p̄mo mūciātū de requie ter-
rena. g. **N**ed nō pfuit illis sermo tē. qz l. illa pm̄ission
fuerit omib⁹ facta: enī illi soli qui fuerūt creduli p̄cepérūt
illius pm̄issionis effectū: t idē p̄clūdit: h. **A**ngredie-
mūr c̄m in requie. s. celestē. Qui credidim⁹. ipsi christo.
i. **Q**uēadmodū dicit ipsi. l. incredulis quib⁹ iurauit tē.
k. **S**icut iurauit in ira mea. p̄ expōsitione p̄dicta: qz sicut
fideles admittunt ad requie celestē: increduli exclu-
dunt. l. **E**t quidē opib⁹. ll. p̄bat illud qđ supo-
sum est in argumento: videlicet q̄ reges celestis sit figura
ta p̄ requie terre. pm̄issionis: ⁊ diuidit in duas ptēs vñ q̄
probat duplicitate p̄ scripturā: secūda ibi. **E**t in isto rursū
prima probatio talis est: p̄ductus omib⁹ creaturis p̄m
cipio mūdi dicit scriptura ⁊ deus requieuit die septimo:
ista autē requies nō p̄t intelligi reges terre. pm̄issionis: s.
magis requies q̄ quā deus regescit in seipso: ⁊ hec est req-
ues beatorū: qz mens humana nō p̄t q̄scere nisi in deo: et
ista figura⁹ p̄ requie terre pm̄issionis sicut p̄fecta per im-
pfectō: t veritas p̄ vñib⁹. hoc est i. qđ dicit apostolus.
l. **E**t quidē oī. ab insti. mun. ofectis. in suis sc̄ebus ⁊ na-
turis. m. **D**icit em̄ in quodā loco. l. **G**en. j. loquit tñ
sic in generali: qz illa scriptura erat nota ⁊ famosa illis q̄
bus scribebat. n. **D**e die septima sic. l. loquit p̄dicta
scriptura. o. **E**t requeuit de⁹ die septima tē. **I**n seipso
quiccedo ⁊ in hoc stat virtus rōmis p̄dicta: q̄ p̄ hoc habeat
q̄ est alia requies vera ⁊ p̄fecta a requie data fili⁹ isrl̄ in
terra pm̄issionis: ⁊ q̄ p̄sequens figurata p̄ illā vt dictū est.
p. **E**t in isto. ll. **D**icit p̄nūt alia scripturā ad. p̄bandum hoc
idem: et est probatio talis: dauid rex fuit p̄ magnū temp⁹
postq; filii israel obtinuerūt terram pm̄issionis subio-
sue ⁊ in ea quicuerāt: ⁊ tamē ip̄e determinat quēdā nouū

modū intrandi in requie. d. **H**odie si vocē eius audie-
noli. obdu. cor. via. ne primum requie pm̄issionis sicut
patres vñ. ppter suā incredulitatē. p̄z i. ḡt ex dicto dō
q̄ ē alia reges p̄fecta: q̄ reges beatoꝝ figurata p̄ q̄
te filioꝝ isrl̄ in tra. pm̄issionis: qz si iōsue rediſ filii isrl̄
p̄fectā quietē ⁊
vltimata dauid
c̄ p̄ magnū tps
p̄cū fuit nō tor-
tare fideles ce-
nou ad ingre-
diendū requie
hoc īḡt quod
dicit apostolus
p. **E**t isto rur-
luz. hoc ē in hoc
loco scripte ip̄us
dauid ī alle-
gate: si troibūt
in requie mēaz;
p̄z p̄positū: video
seḡt: q. **Q**uā
ḡ supēt introi-
re quodā i illaz
l. in requie p̄fe-
cta de q̄ loquē
dauid. r. **E**t
bi q̄. p̄io. mū. ē
d̄ requie. i. terra
pm̄issionis q̄ fuit
figura huius.

s. **M**ō introiserūt. inter eorū incredulitatem: vt patet
ex dictis video. t. **T**erminat. i. determinat sacra
scriptura. v. **D**iem quēdā. hoc est tempus aliud
ingrediendi requie p̄fectam. t. **I**n dauid dicendo
idest p̄ ip̄m dauid. y. **P**oststante tps sicut supra
dictū est. i. post tempus multū postq; filii israel subio-
sue habuerūt requie in terra pm̄issionis dicit dauid
z. **H**odie si vocē tē. idest sūm tempore isto qđ vocatur
bodie respectu vñ. re. et hoc patet q̄ cis loquit de alia
requie q̄ fuerit requies in terra pm̄issionis. ppter qđ
sequit: a. **H**az si eis. idest filii israel. b. **J**esus
idest iōsue. c. **R**equie p̄fitteret. i. p̄fecta ⁊ vltima-
tē de cōducendo. d. **H**unc q̄ de alia re. loqueret. i. ip̄se dauid nō loquēt
de alia re. q̄ vel de alio tpe intrādi in requie. e. **P**ost
bac dī. i. p̄ illud tps in q̄ iōsue dedit fili⁹ isrl̄ requie
in terra pm̄issionis. ex quo cōcludit. f. **I**taꝝ relin-
quit sabbatissim⁹ tps de. i. requies p̄fecta beatoꝝ vñ
dei p̄plus recipiet: que quidē q̄es p̄ quietē terre pm̄issi-
onis figurat: ⁊ illa quies p̄fecta p̄sistit in fine vltima-
to p̄fecte ⁊ p̄ntialic appretēto: ⁊ hoc ē qđ dī: g. **Q**ui
em̄ ingressus ē in requie ei⁹ tē. hoc ē dīctū: qz sicut p̄
rem̄ p̄ductōz de⁹ requieuit in seipso: sic beati q̄ que-
scut a laborib⁹ suis h̄it quietē in deo ip̄o p̄frēdo: licet
em̄ alia beatitudē sit deo ⁊ beatorū loquēt formaliter
qz ali⁹ est act⁹ vidēdi ⁊ amādi hic ⁊ ibi: tñ est cēdē beat-
itudē obiectū le qđdō: qz idē est obiectū beatitudis
dei ⁊ sanctoz. **C**onsiderātū tñ q̄ beati nō quiescūt ab
omib⁹ opib⁹ generaliter loquēdo: qz cōtinue ⁊ cē-
nāliter vident amant ⁊ laudant deū: sed requiescūt ab
opib⁹ laboriosig: fm̄ q̄ dicit Apoc. xii. **A**mmodo ī
dicit sp̄us vt requiescat a laborib⁹ suis. b. **F**estinem⁹ ergo. Q̄ nō q̄ debem⁹ esse solliciti de ingressu ad
requie celestē: hic ppter concludit q̄ debem⁹ festina
re ad ip̄am: diuidit in duas ptēs: qz p̄mo bortaf nos
ad istam festinationē secūdo adducit ad hoc rōmē ibi:
Giu⁹ est. u. sermo. primo i. ḡt dicit sic. b. **F**estinem⁹
tē. q. d. ex quo ita ē q̄ nob̄ incābit sollicitudo de ires-
su requie celestis: festinem⁹ ingredi in illā requie. que

Ad hebreos

festinatio est p fidē t dilectionē opantē. i. Ut neās in idipm incidat rē. i. ne incidam i p̄fīlēm penā: in quā ceciderūt increduli v. e. qui ppter incredulitatē suam fuerūt exclusi a requie terre pmissiois: t pena eorū data est nobis i exemplū: ne p̄lū p̄uenimur requie celesti si fuerim⁹ tardi
z p̄gri ad ingre-
diendum:

K *Uiu⁹ ē em.*
Postq̄ posuit
suā admonicio-
nē bic p̄nter po-
nit sue monitio-
nis rōnes: t di-
viditur in duas
partes b̄m duas
rōnes q̄s facit:
secunda ponitur
ibi: *H*antes ḡ p̄-
tificez prima rō
pcedit ex xp̄i ex-
cellentia i natu-
ra diuinitatis:
z talis est ei qui
bz excellētia
divine naturez

virtutis infinite generalis cognitiois t supreme aucto-
ritatis: credens est t implatioe sue pmissiois: et per
q̄s secure est festinandū ad ip̄am obtinendū: sed xp̄s
in nā diuina habet quatuor pdicta ḡ rē. In ista rōne
sic pcedit apls q̄ maiorē positionē supponit tanq̄ ma-
nifesta: minorē ponit t declarat eam. d. *Uiu⁹ ē sermo*
dei. In quo tanq̄ primū. f. excellētia diuine nature in
xp̄o q̄ sermo h̄ accipit. p̄ vbo. vñ t in grecō sic habeat:
logos q̄d significat idē q̄d vñ: verbū aut i diuinis est
eiusde naturē cū eo cui⁹ ē verbū: cū. i. xp̄s sit verbū dei:
b̄m q̄ babet *Io.* *V*erbū caro factū est: sequit⁹ q̄ in eo
sit excellētia diuine nature. t bñ dicit: *Uiu⁹ ē sermo.*
q̄ dei verbū viuit vita nobilissima: q̄ eius viuere ē di-
uinū intelligere: q̄d est respectu obiecti nobilissimi: pp
q̄d cōcludit ph̄bus. *vv.* *m̄ca.* q̄ primū ens siue deus vi-
uit vita nobilissima t optima: t sic p̄z primū. *C*ōseque-
ter declarat secundū. f. q̄ in ip̄o sit efficacia virtutis infi-
nite cum subdit: l. *E*t efficac. tanta est em efficacia
q̄ se extendit ad oia b̄m q̄ dicit *Sap.* vii. *O*mnī est
em artifex omnī bñs virtute ū. *S*ed considerandū est
q̄ virtus alioz artifici attingit tñm rei factibilis ex-
teriora: sed virtus dei est tata q̄ attingit cuiuscumq̄s rei
intima: q̄ est causa est dans esse t coleruans: t princi-
pia ei cuiuscumq̄s vniens t p̄iungens: ppter q̄d viciniorē
ipi⁹ rei q̄s ipa res sit subipi⁹ t ad hoc tenetandum dicit:
m. *E*t teneritudi om̄i gladio anticipit. bñti acutē
ex vtraq; pte: t sic nō impedit ei⁹ penetrabilitas ex ali-
qua pte. *S*imile est re virtute xp̄i: que a nullo pot̄ im-
pediri que ptingit ad intima rei: t a maiorē bñi xp̄si
one dicit: n. *L*e ptingens vsq; ad di. aie et sp̄ns rē.
aie dicit: ppter potētias eius aiales: que sunt aie t cor-
poris cōes: sp̄ns dicit: ppter potētias aie abstractas: q̄
bus cōuenit cū substatiis pure sp̄naliib: p̄ hoc vult di-
cere q̄ virtus xp̄i attingit rei intima quātūcūq̄ subti-
lia sunt. sequit⁹: o. *C*opagū quoq; t medullar. cō-
pages sunt corporis m̄cture neruū illigatae: medulle sunt
intra ossa cōcluse. p̄ hoc vult dicere q̄ vta xp̄i attingit
oia quātūcūq̄ sunt ligatae t inclusa: t sic pat̄ secundū. f.
efficacia virtutis xp̄i. *C*ōsequēter declarat tertīū. f. ge-
neralitatē sue cognitiois: que se extēdit ad oia etiā in
pticulari quātūcūq̄ sunt occulta: t hoc est quod dicit:
p. *E*t discretor cogitationū: que soli teo cognite sunt
bz cōem opinionē doctor. t hoc videat p̄ illud q̄d dī. l.
*R*eg. *xvi.* *D*eus aut̄ intuet̄ eorū. Considerandū etiā q̄
licet aliqui doctores dicat ip̄az cogitationē nostrā esse
cognoscibile puris bñis sp̄naliib: tñ de intētōe cogni-
tionis ipsi cocordant et cōcedunt q̄ est cognoscibilis

soli teo. verbī grā: si cogitē te muliere dicunt q̄ hoc p̄t co-
gnoscere angel⁹ bon⁹ sine mal⁹ etiā ex nālib: sed si cogitē
te muliere intētōe decipiēdi ip̄az vñ ad bonū informādi co-
gnoscit solus te: t ppter hoc subdit apls: q̄ *E*t intēti
onū cordis. q̄ cognitionē xp̄i nō solū se extēdit ad ip̄as co-
gitationes: sed etiā
extēdit ad intētōe
nes cogitationis.

Et dicitis patet q̄
xp̄s cogitit ea que
sunt ad cognoscē-
dū difficultū. ex
qua cōdudit vltē
rius q̄ cognoscit
omnia alia. v.

r *E*t non est vlla
crea. in uīn colpe-
ctu ei⁹. t q̄ nō so-
lum videt res i su-
p̄ficiēscit nos cū
videm⁹ boiem⁹ re-
sticūno videm⁹ ea
q̄ latēt sub veste: s
t̄he oia videt i p-
fundō: ideo subdit
s. *Q*ia aut̄ iuda
apt̄a sunt oculis eius. t sic p̄z tertīū. *C*ōsequēter po-
nit quartū. f. excellētia autoritatis in christo cum dicit:
t Ad quē nobis sermo. ip̄e em̄ cōstitutus est rex viuoz
z mortuoz: ideo bñm sermonē ad ip̄m: q̄ oī nos reddē
rōne teo de omib: factis nostris t cogitatis: t sic patet
quartū: t p̄ p̄leq̄ patet minor p̄mīle rōne q̄tū ad ei⁹
quatuor ptes. f. q̄ in christo rōne diuinitatis est excellē-
tia nature efficacie t cognitionis t autoritatis: t p̄ conse-
quēts debem⁹ festinare ad id q̄d nobis p̄cipit t promittit
se ingredi requie celestem. t *H*antes ergo pontificē.
Hic ponit secundā rō ad idē ostēdēduz t accipit ex ma-
nitudine humana tis christi: t est ratio t alis xp̄s in sua
bñmitate bz magnitudine p̄ quaz potest nos adiuuare:
babet etiā pietatis teneritudinē p̄ quā est patus ad no-
bis cōpāt t cōdescēder: ergo secure festinem⁹ ingredi in
requie celeste: cōfis de cius adiutorio tpe oportuno q̄d ē
t̄p̄s p̄s: q̄ est tempus gratie. In ista rōne sic pcedit
aplus: q̄i bñmo declarat xp̄i magnitudinē etiā bñm sua bu-
manitatem. dicebat em̄ pontifer in lege magnus: q̄ semel
in anno intrauit in sanctū sanctorū in sanguine alieno. g
multo fortē christus debet dici pontifer magnus qui in-
travit celū in sanguine p̄p̄o. Item dicebat pontifer legl
magnus: q̄ erat de filiis aaron t multo fortius debet dici
xp̄s magis q̄ enālis dei fili⁹. nec p̄t dici fili⁹ dei adopti⁹
etiam bñm humana: t hoc est q̄d dicit apls: *H*antes g
p̄. ma. qui p̄ce. ce. bñm fili⁹ dei. *Z*igē exq̄ est ita magnus
t *T*encam⁹ sxi m̄re p̄fessi. oīe t ope ei⁹ magnitudinē co-
fitedo t ei etiēdēdo. *C*ōsequēter ondit pietatis teneritudi-
nē in rōp̄ cū dicit: y. *N*ō em̄ rōp̄. n. i carne passibili assū-
pta. p̄ nobis passus ē in cruce: t teneritudinē delerto a demo-
ne: t ò et tali expiēta bz quādā aptitudinē ad cōpatiēdū
infirmitatē: t hoc ē q̄d dicit: *M*on. *n.* *ba.* p̄. q̄ nō possit
cōpati infir. no. tēra. aut p̄ oia. *C*ōsiderandū tñ q̄ licet xp̄s
tentat⁹ fuit in carne passibili sicut t nos tñ alio mō: q̄ ex-
tentati⁹ frequester i electati⁹ peccati t p̄secuti⁹ inci-
dim⁹: iō aut̄ nullo mō: t ò ci⁹ teneritudinē fuit tñ exten⁹: t b
est q̄d dicit apls. 3. *P*ro silitudinē absq; peccato. q̄i i
sili carne teneritudinē: bñ non sili mō: t q̄i xp̄s bz potestatē nos
adiuuādi t aptitudinē ad hoc p̄t pietatis teneritudinē:
tō cōcludit apls: a. *A*deam⁹ g. p̄ dilectionē opantē:
b. *C*ū fiducia de xp̄i potestate t misericordia. c. *B*idbro.
grē eius ut misericordia cōse. ingrediēdo requie celeste:
d. *E*t gratiā inueniam⁹. sine q̄ nō possim⁹ ingredi illā.
e. *I*n auxilio oportuno. hoc est moderno tpe q̄i ē xp̄us
gratia. *A*d euidentia maiorē eorū que dicta sunt circa p̄n-
cipiū bñi ca. querit vtrū requies beatoy fuit figurata p̄
requie filiorum israel in terra pmissionis. et arguit bñmo

Epistola pauli

¶ nō: qz statutus bonorū figuraē prieō no. te. qz no. te. me-
diū est inter statū v. le. t inter statū beatorū: tō sicut ea q
fuerūt in veteri lege sunt figura eoz q sunt in noua: tā fa-
cta no. te. sunt figura eoz que i gloria celesti: sed illud qd
est p̄m̄ noui te. nō est attributū veteri: ergo requie hī-
liorū isti in terra p̄missionis nō fuit figura requie celestis.
Ite si requies beatorū eoz figura in v. le. ibi. p̄mitteret
aliquomodo: sed hoc est falsum: qz lex verus nō poterat illā
requie dare: vt p̄z ex p̄dictis: t sic. p̄mitteret illud qd eoz
sibi impossibile: ergo t̄c. Itē figura debet correſpondeſe fi-
gurato: sed moyses legislator v. le. legis requie terre p̄missi-
onis nō intravit: ergo nec lex v. le. requie celeste figurauit
Contrariū p̄t in lra. R̄ndeō bic duo sunt videāda: p̄m̄
est que sit requies beatorū: secundū qualit̄ figura fuit per
requie in terra p̄missionis. Circa p̄m̄ p̄siderandū q̄ re-
quies nō accipit hic p̄siderat motu: t lassitudini cor-
porali: t hoc dupli de causa: p̄mo qz talis requies potest
haberi in vita p̄nti: sed beatitudo nō p̄t hī in vita p̄nti:
secundū qz reches beatorū idē est realiter qd beatitudo ipo-
rū: beatitudo aut̄ ista est p̄fectio aie fm̄ p̄tē supiorē: videlz
fm̄ voluntate et intellectu: vbi requies que oponit mo-
tui corporali t fatigationi nō bab̄ locū: tideo quies beato-
rū accipit p̄t oponit motui i spiritualib⁹ que mouent ad
aliquid p̄ desideriū: si em̄ mouent amorous sicut corpora
ponderib⁹: fm̄ q̄ dicit Aug⁹. in li. conf. Amor mei pon-
dus mei co fero: quoq; fero: t sic quies beatorū cōsi-
dit in hoc q̄ appetitus eo z̄ totaliter quietaf p̄ adaptionē
summi boni potentis quietare appetitu: p̄t er qd dicit au-
gu. in li. cōfe. Inquietū est dñe cor meū donec requiescat i-
te. ex p̄dictis p̄z q̄ cadē est realiter quies dei et beato: si
en̄ accipiat quies obiective: qz idē est obiectū beatitu-
dinis veriusq; si aut̄ accipiat formaliter differunt sic creatū t
icreatū: sicut de beatitudine dei t sancto: dicti est: t sic p̄z
p̄m̄. Circa secundū p̄siderandū q̄ est figura ali-
cū: oportet q̄ sit in se res aliqua: qz qd n̄b̄l ē in se nō p̄t
aliquid figurare: t idē illud q̄ est figura aliquid nō p̄t accipi
tripliciter: uno mō p̄t est res t̄m̄. alio mō vt est figura t̄m̄:
tercio mō vt est res t̄ figura simul: isto mō triplici inuenit
in scriptura aliquid dictū de requie terre p̄missionis qz ali-
qñ aliquid dicit de ipsa fm̄: t̄ hoc in mō nō p̄t dic figura
requie beatorū: sicut est illud quod scribit Deut. xxxii.
Incrasat⁹ est dilect⁹: t̄ recalitrauit t̄c: qz quies in abu-
ditia illius terre fuit occasio idolatrie. Invenit etiā ali-
quid scriptū de ipsa in dñm est in figura t̄m̄: sicut est illud
q̄ ad babet Zech. xlii. hiū homis locus solū mei t̄ locū ve-
stigior pedū meorū vbi habito in medio filiorū isti ineter-
nū: t sic sensus litteralis buri auctoratis est tñm̄ de re
quie celesti. Invenit etiā aliquid scriptū de requie predi-
cta in qñtū erat res t̄ figura simul: sicut est omne illud vbi
p̄mittit requies in terra p̄missionis filius israel i p̄m̄ virtuose
opatiōis: qz p̄m̄ debet exceedere meritū sicut fi-
nis melior est his que sunt ad finē: nūc aut̄ ita est q̄ opa-
tio vtutis melior est q̄ fuerat quies illa corporali: tido q̄
es illa corporali nō potuit esse principale p̄m̄ virtutis
sed fuit quoddam bonū minus sensibile: t̄c t̄s p̄missionis: t
sub h̄ intelligit p̄missionis principale q̄es br̄orū ista aut̄ q̄es be-
atorū h̄ inchoat p̄ grām̄ q̄ d̄ Luce. ii. In terra parbo-
minib⁹ bone voluntatis: t̄ colunmat p̄ gloriā: vtrūq;
aut̄ dñf nobis p̄ ipm̄ christū qui est auctor noui te. t sic p̄z
q̄ quies terre p̄missionis fuit figura requie celesti: vt ex-
hibere de nobis p̄ christū: t̄ sic nō fuit figura ipsius immedia-
te sed mediante statu noui te. t̄ sic pat̄ secundū. Id argu-
metā pat̄ p̄ predicta: qz non p̄cludunt nisi q̄ requies ter-
re p̄missionis non fuit figura immediate requie celestis:
vt pat̄ intuenti.

In capi. iii. vbi dicit in postil. T̄m̄eām̄ ergo. i. solici-
ti sumus.

Additio.

Hoc qd dicit: T̄m̄eām̄ ergo relicta pollicitationē
christum̄ aliquis nobis deſſe. videt sic expoendū
poſſet. n. quis diceret q̄ antiquis fuit p̄missionis in-
trare requie terrena: non tamē alicui videt fuisse illis p̄-
missionis intrare in requie celestem: et sic ex illa figura non

accipet argumentū efficacē ad h̄ q̄ nobis eſſet. p̄missa
requies celeſtē: t̄ hoc eſt qd dicit apostolus: Relicta polli-
cationē. i. nō cōſiderata pollicitationē quā habem⁹ ad
intrāndū requie celeſtē: existimet aliquis deſſe. id est
existimet q̄ nobis deſſt talis pollicitatio: cum nō legat

in re. te. qd reſi-
tat apostol⁹ di-

opportuno. **L**ap̄lm. v.

Quis nāq̄ pontifex
ex homib⁹ assumpt⁹
pro homib⁹ constituit in
his q̄ sūt ad teū vt offerat
tona t̄ sacrificia pro pecca-
tis. Qui condolere possit

Etenim nobis nū
ciatū est quēad
modū et illis. i.
nūciatū est no-
bis regnū cele-
ste: quēadmo-
duz illi regnū
terrenū. t̄ hoc ē
manifestū quia
christus expi-
p̄misit regna ce-
lestia credētib⁹

sicut antiquis regnū terrenū fuit. p̄missionis obedientib⁹: vñ
ex consequēti arguit q̄ sicut illis nō profuit p̄missionis
proper eoz defectus sicut timendū est ut̄ hoc contingat
p̄sentibus t̄c.

Replica.
Tea. iii. vbi dicit T̄m̄eām̄ ergo ne forte re-
licta pollicitationē t̄c. Urgēn̄. videret sentire
q̄ p̄missiones facte in v. le. legē solum erant de
terrenis: non de celestibus. Huius opositū nūc p̄t
bare tribus rationib⁹ circa. xv. capi. **S**ecundū. in secunda di-
gressio et i vltima additio circa ca. xl. viii. **B**en. t̄ cir-
ca capi. xviii. **L**eui. t multis alijs locis: effectus tamē
buius additionis est aḡ idē cū postilla.

Capitulū. v.

Quis nāq̄ pontifex. Postē apostol⁹ ostēd̄it
excellētiam no. te. respectu veteris q̄ hoc q̄ chri-
stus feminet angelis t̄ triā moysi: per quos da-
ta est lex verus: hic ostēdit hoc deſſe per hoc q̄ ſacerdo-
tium christi preeminet ſacerdotio aaron: et circa hoc
duo facit: quia primo ostēdit christi eſſe pontificem
secundū ostēdit ipsum eſſe excellētiorē pontifice v. e.
t̄. secunda pars incipit in principio. vii. capi. ibi: **D**ic. ii.
melib⁹ ſedebat. Circa primū duo facit: qz primo oſtēdit
christi eſſe pontificē. ſecundū preparat animos au-
ditorū respectu ſequēti. ſecunda ibi: **D**e quo nobis grā-
dis ferro. prima adhuc in duas: quia primo oſtēdit
quid requiri in pontifice: ſecundū declarat ea in chri-
ſto fuſſe: ſecunda ibi ſic t̄ christus. prima adhuc i tres
qz primo deſcribitur pontificis status: ſecundū ſui offi-
ciū debitus vſuſib⁹. Qui cōdolere possit. tertio debet
conſecutōis modus. ibi: **N**eç quisq; Circa primū cō-
ſiderandū q̄ ſic qui inſtituit p̄tificē: debet eſſe homo
non angelus: qz debet eſſet alis nature q̄ ſubditū poſ-
ſunt ad cum familiariter t̄ faciliter recurrere: t̄ hoc eſt
qd dicit apostolus: a. **Q**uis nāq̄ pontifex et domi-
nibus. i. de numero boim debet eſſe: veritamēlic⁹ ſili-
ſit alijs in natura: tamē debet eos exceedere in gradus
dignitatis t̄ in vita adeo ſequit: b. **A**ſſumptus. i.
et comuni ſtatu boim ſuper alios eleuatus. t̄ quia noī
debet querere propriū comodū vel bonoſim⁹: ſed ſub-
ditorum ſalutem: ideo ſequitur. Pro boimib⁹ conſtituit.
t̄ quia non inſtituit ut p̄tificē in temporalib⁹: ſed
magis in ſpiritualib⁹: ideo ſequit: c. **I**n bis que ſunt
ad deum. i. in ſpiritualib⁹ t̄ diuinis: et quia talia debent
exerceri libere non coacte nec mercenarie ideo ſubdi-
tur: d. **I**t offerat tonā. id est voluntarie oblatā:
non violenter extorta. e. **I**t ſacrificia pro peccatis,
ſez populi. f. Qui condolere possit. **D**ic conſequē-
ter deſcribitur modus debitus v̄tēndi officio pontifi-
cali: quia cum ſit vicarius ipſius dei cuius propriū eſt
parcē t̄ miseratione: ideo d̄ ſe p̄ceccantib⁹ miſereri: t̄ hoc eſt
quod dicit f. Qui condolere possit his qui ignorat̄
id est qui peccant et ignorantia.

g. **E**t errant. id est debitis qui peccat̄ ex infirmitate vel

Ad hebreos

quocumque alio errore: quod infirmitas passionis pertinet iudiciorum. debet autem pontifex moueri ad misericordiam circa tales ex consideracione proprie fragilitatis. unde dominus per misericordiam petri in peccatum cadere: ut sciret alii operari ex consideracione propria delicti: propter hoc sequitur: **Quoniam tamen ipse circundatus est infirmitate.**

Debet et quicunque

modus pro populo
ista et pro semetipsa
ipso offerre dona
pro peccatis. vñ
in re le. determinata
ministratio suam sa
crificium pro pecca
to pontifici: et in
no le. dic sacerdos
in canone missae Nobis quod
peccatoribus tecum.
decutendo prius
pecus i recognoscit
tione sui peccati:
pro quo offert
sacrificium sicut et
pro peccato popu
li. b. Nec etsi

hic pater ostendit debitus modus assequendi pon
tificale officium: quod homo non debet sibi ipsi assumere violen
tia; p. p. et cetera: et silatione: sed si sibi imponatur pro utilitate
populi debet cum timore suscipere: vnde augustinus. xix. de ciui. dei:
Qui sancti querit charitatem: nego cuiuslibet suscipit ne
cessitas charitatis quam sarcinae sunt? imponit contem
plare veritati vacandum est. Et hest quod dicit apostolus: Nec
quislibet sumit sibi honorem sed a vocat a deo tanquam aaron
ille enim deo vocat qui in deo debito instituit. i. Sic
et christus. Quid enim requiritur ad pontificem: hic pater
ostendit illud proprio conuenire. et dividit in duas partes: quod
primo declarat: possumus: secundo ex hoc concludit intentum
ibi. Appellatus est a deo. Circa primum sic procedit: quia
ipse homo ostendit christum esse factum pontifice a deo: secun
do agit de eius officio ibi. Qui in diebus carnis sue. tertio
de pietatis exercitio ibi. Et quidem cum esset filius dei. prima
in duas: quod primo probat christi pontificatus esse a deo p. e
pro duplice auctoritate scripture: secunda ibi. Quemadmo
dum et in alio loco. Circa primum dicit continuans sententiam
littere immediate precedentem: Sic et Christus non semetipsum clari
vit p. fieri. sicut ambiciozis et hypocritis: ut possint ad
dignitates ecclesiasticas ascendere. k. Sed qui locu
tus est ad eum. deus pater clarificauit ipsum Christum: et hoc est
intelligendum in natura humana: quod in diuina hab
bet eandem claritatem et gloriam cum patre: potest etiam intelligi
in diuina natura non sicut deus pater filio aliquam clari
tatem vel gloriam de novo dederit: sed in quantum diuinitatem
quam ab eterno habuit a patre in tempore pater manifesta
uit: propter quod petebat salvator: Iohannes xiii. Clarifica me p.
apud temetipsum claritate priusquam mundus fieret. hanc
autem claritatem filii declarat pater. d. quod sequitur: l. Si
lius meus est tu tu. et hoc expositum est. s. cap. l. m. Que
admodum et in alio loco. Hoc consequenter inducit apostolus
aliam auctoritatē psalmus. ad. psalmū sacerdotium Christi esse a
deo: quod est verbum patris ad filium. n. Tu es sacer
dos in eternum: sum ordinem melchisedech. dicit autem in
eternum ad differentiam Christi sacerdotij regule. quod illud tam
erat typus et figurale sacerdotium: aut Christi est eternum et ve
ritatis: quod nos introducit ad claram visionem in vita eterna:
quod non poterat facere sacerdotium regule. additum etiam alia
differentia per hoc quod dicit: Secundum ordinem melchisedech.
quod sacerdotium regule fuit sum ordinem aaronicum seu leviticum
sacerdotium aut Christi sum ordinem superiorum et figuralem tam
quam: Secundum ordinem melchisedech: sum quod inferius diffusus
determinat apostolus. viii. cap. et ibide plenus expomit hoc
verbū. o. Qui in diebus. Hoc sequenter agit de offi

cio pontificatus christi: primo declarans tempus debitus. d. Qui
in diebus carnis sue. i. passibilitatis: quod ante resurrectionem
habuit carnem passibilem: sed non peccabilem: et illud tempus fuit
tempus debitus utendi officio pontificis offerentis pro nobis
sacrificium. secundo tangit modum deuotum offerendi pro nobis
sacrificium: tunc cum

dicit: q. Preces
supplicationes: di
cit Preces quod apud
patrem fecit petitio
nes: cum dicit Sup
plicationes. quod in ora
do habuit modum
humilem et reverenti
r. Ad eum id est ad
patrem.

s. Qui posset eum
saluare a morte. fa
ciendo quod non more
recte si vellet: sed tamē
noluit: propter redē
ptionem nostrā ad
implendā que per
mortem christi conci
nientissime imple

ta est: saluavit eum tamē a morte. alio modo. scilicet cum a
mortuis resuscitando: t. Cum clamore valido et la
brymis offerens. s. corpus suum cum precib[us] in cruce. quod
autem moriens valide clamauerit dicunt euangelisti: sed
quod ibi labrymatus fuerit non habet de euangelio expōsite
potest tamē baberi per simile: quia Job. x. dicit quod christ
sus in morte lazari labrymatus est ex pietate et magis
probabile est quod labrymatus fuerit in cruce. propter hu
mani generis redēptionem. Dicit enim Iohannes xlii. et multa
fecit iesus signa que non sunt scripta: et video cum apostolus dicat
item tunc labrymatus fuisse tenetum est hoc tanquam certus
opus in euangelio non sit scriptum. Et patet ex predictis quod
oblatio et oratio Christi fuit facta humili modo deuoto et feruen
tis: video merito fuit exaudibilis et accepta: et hoc est quod sub
ditur: v. Exauditus est pro sua reverentia. i. quod utero
officio pontificis. s. oratio pro populo et offerendo suū sacrificium
habuit modum deuotum et reverendissimum. x. Et quidē
hic sequenter ostendit quod in Christo fuit maxima misericor
dia que debet esse in pontifice: quia cum esset deus ab eterno
in qua natura pati non poterat: ex sua pietate et misericor
dia qua visitauit nos oziens ex alto assumptus naturā bu
manā passibilem in qua pro nobis patet: et ex passionis
experiencia ad copacitudinem nobis quadam modo aptius red
deretur: et hoc est quod dicit apostolus: t. Et quidem
cum esset filius dei. id est ab eterno existens in natura divina.
y. Dicit ex tempore in natura humana. z. Ex
his que passus est obediētiā: sed hoc fuit tamen noticia ex
perimentalis: quia in noticia habituali non proficit sed eam
tota ab instanti conceptionis habuit: et quod pro sua passione
meruit gloriam sui corporis et exaltationem et propter alios glor
ificationem: video sequitur. a. Et consummatus factus est
in gloriam: quod in sua resurrectio habuit gloriam consummatam in cor
pore: quod prius erat perfecta tamen ex parte aie. b. Factus est
obtemperantibus sibi. per veram fidem. c. Causa salutis eter
ne. videtur enim in naturalibus: quod illud quod est perfectum post fa
cere alterum sibi sile. similiter christus in gloria perfectissimus est
alios causis glorie inquantum deus per modum principalis effectus et
inquantum hoc per modum meritis instrumenti per modum iunctitiae
in unitate suppositi: alios autem sancti se habent ad deum per
modum instrumenti separati sicut manus artificis aliter est instrumentum et
et aliis securis: d. Appellatur. Ostensio quod Christus habuit perfecte
illa quod debet esse in pontifice: hic pater ostendit possumus principa
les. s. Christus est appellatur realis pontifex et vere. d. Appel
est a deo propter hoc et melchizedech. hoc autem additum quod sacerdotium
Christi non consistit in oblatione brutorum animalium sicut persistebat sa
cerdotium leviticum: sed persistit in oblatione corporis et sanguinis ihu

Epistola pauli

christi sub sp̄ panis & vini: sicut melchisedech q̄ erat sacerdos dei altissimi obtulit panē & vīni: vt b̄ Gen. xiiij. cap. e. De quo nobis sermo grādis. oīlo q̄ p̄ps sit vere poter. Hic p̄nter p̄parat aīos audiētū respectu sequentū: et diuidit in tres p̄tes: q̄ p̄mo reddit auditores attētos: secūdo vociles in principio sequētis ca. ibi: Quapropter tercio bēniōlos: ibi: Et hoc qd. Circa p̄mū sciendū q̄ animū auditorū excitat ad attentio- ne: qn̄ doctoř ei insinuat dicendō difficultate. q̄ qui des difficultas p̄test p̄tigere dupli- citer: uno mō p̄fē materie arditatē alio mō p̄pter au- dīctes imbecillita- tes ad capiēndū & tarditatem: utriq̄ p̄tingit in p̄posito: qz materia incarnatiōnis d̄ quo loquebā aplus ē valde ardua & difficultis. Itē illi quib̄ scribebat. si iudei erant etiā imbecilles ad capiē- dum: p̄pter assuefactionē ad p̄trariū: t̄ hoc est q̄ quo dicit aplus e. De quo s. pontifice nō ieu xp̄o est. f. No- bis grandis sermo & interpr̄. ad discēndū. interpretatione in- digens p̄ter materie difficultatē: t̄ item alia causa est: g. Qm̄ imbecil. facti estis ad audiēndū. i. ad intelligēndū de quo eos rep̄bendit. d. b. Item cū debueritis magi- stri esse p̄ter tōp̄. i. p̄ter diuinitatē p̄pis. hoc autē dicit aplus: qz ip̄i fuerāt instructi a iuuēture in lege & p̄betis. Kursus indiget ut vos dō. q̄ sine ele. cro: dñ ser. dei. In grāmatica elemēta dicunt līe quas pueri primo ad- discunt: ad similitudinē bñi: dicunt elemēta illa que sunt prima & cōia in fine que quilibz dñ scire. Considerāndū tñ q̄ aplus nō dicit q̄ velit eos de talibz instruere: vt in ca. se quēti p̄: sed ut sic loquēdo possit eos meliū excitare: p̄t qd̄ etiā subdit: k. Et facti estis quib̄ lacte opus sit t̄c- sicut em̄ paruulis daf lac qd̄ est cibūs defacili cōvertibi- lis: z noui dñi cibūs carnes vel pīces vel aliū cibūs dure di- gestionis: ita s̄l̄ nouitūs in fide & simplicibz nō sunt p̄- ponenda difficultia fidei: sed ea tñ que p̄nt defacili capi: pp̄ qd̄ sequit: l. Qis em̄ qui lactis ē p̄ticeps. i. indigens doctrina facilis: m. Qp̄ers ē sermonis iusticie. i. inept ad capiēndū difficultia que tñ sunt p̄ponenda pfectis: cu- ius ratio subdit: n. Paruul̄ est em̄. i. nouell̄ t̄impo- tens ad talia. o. Perfector aut̄ est solidus cibūs. i. do-ctrina subtilis in his que ad fidē p̄tinent: est tamē p̄ponen- da pfectis: z que sunt tales oīdit sequēter. d. p. Cor- rum qui pro ip̄a p̄fuetudine. in exercitu scripturārum. q. Exercitatos bñt sensis. i. v̄tutes intellectuales q̄ p̄- sensus aliqui designant: sicut aliqui alicui dicit: videstu h̄ id est intelligis: t̄ ad quid valeat tale exercitū: subdit. r. Ad discretionē boni & mali. i. veri & falsi in his q̄ sunt si- dei: qz veri est bonū intellectus: & falsum est malu ipius. Ad evidētā maiorē bñi: p̄pis ultime querit. Itē my- steria & subtilia fidei sunt omibz indifferētē p̄ponenda: & arguit primo q̄ sic: qz dicit Math. vli. P̄dicāte euā- gelium om̄i creature. sed in euāgelio cōtinēt oīa fidei my- steria ergo t̄c. Itē credere articulos fidei explicite est de- necessitate salutis: q̄tū ad oēs: sed nō possunt talia credē- nisi eis. p̄ponat: ergo articuli fidei sunt omibz p̄ponendi sed articuli fidei cotinēt mysteria & difficultia ergo t̄c. Nō tra p̄ illud qd̄ bñ in textu: Et facti estis quib̄ lacte op̄ sit nō solido cibō. N̄deo mysteria fidei p̄nt dupliciter p̄- nivno mō vt credēda simpliciter p̄ simplicem ascētū: alio mō p̄ponuntur vt aliquāt intelligēda p̄ rōnēm: p̄t p̄t ratio bñi in tali materia. loquēdo iūgit de p̄io mō p̄- ponēdi: dicendū q̄ fidei mysteria nō sunt oīb̄ p̄ponenda q̄ nō debet. p̄poni infidelib̄ obſtinatis: qz ex hoc nō sequi-

tur eoz cōuersio s̄ tñ fidei terro: t̄ p̄poni debet mors siue occiso: t̄ hoc est qd̄ dicit saluator Math. vii. Mo- lite sanctū dare canib̄ neq̄ mittatis margaritas ante porcos me forte cōculcent ea pedibus suis & canes con- uerti dirūpat vos p̄ sanctū. t̄ p̄ margaritas intelligē- tec doctrina sc̄a

t̄ p̄ciosa: t̄ p̄ ca-
nes & porcos in-
telligunt obſti-
nati in infidelia-
te & in iniudi-
cia sua: s̄ fidelibus
& credere volen-
tib̄ t̄ illis d̄ qd̄
sperat cōuersio
p̄ponēda ē fidei
doctrina. Idue-
rētū tñ q̄ i do-
ctrina fidei alia
sunt oībus cōia
q̄romē tenēt
illa credere ex-
plicite: sicut est

"expers ē sermonis iusticie
"Paruul̄ em̄ ē. "Perfector
aut̄ est solidus cibō: "eoq̄ q̄
p̄fuetudinē exercitatos ha-
bet sensus ad discretionē
boni ac mali.
Capitulū. vi.
O Elapropter intermit-
tentē inchoationis
christi sermonem: "ad p̄se-

mysteriū incarnationis christi: t̄ passionis & resurrecti-
onis et p̄similia que communiter predicanū in ecclēsia: t̄
subtiliter sed p̄ grossa exempla ab eis capibilis: qz alī
daref eis occasio errāci. Aliā sunt in doctrina fidei q̄
sequuntur ex articulis fidei ad q̄ credenda explicite no-
tenēt simplices: sed tñ illi qui sunt in ecclēsia sup-
positi: t̄ talia nō sunt simplicib̄ p̄ponēdāmī. p̄babilit
timeref q̄ in talibus essent male informati ab hereti-
ceris nō tñ p̄tingat in errore circa articulos: sed etiā
in errore oīz que sequuntur ex articulis: sicut em̄ her-
eticū est dicere q̄ dñ nō sit incarnatus: sed etiā
cere q̄ nō assumptus ea q̄ sunt te veritate bñane natu-
rei: & ideo manicheū cōdemnat̄ est ut hereticū q̄ virit
dei filii assumptis carnē fantastica: et s̄l̄ multi alij q̄
negauerūt in christo esse aliqua q̄ p̄tincere ad naturaz
ea que sunt fidei. s. in q̄tū sunt p̄ rōnēm intelligēdās: tñmō p̄ponēda se hoib̄ intelligēdā & exercitatos i scri-
pēa q̄ p̄nt cape talia: nō at simplicib̄ & cape nō potē-
b̄: qz b̄ p̄nt casē erroris mā argūmenta patet p̄ dicta.
In ca. v. vbi dicit in postilla: De quo s. pontifi-
cenostro ieu cb̄risto. Et exauditus est pro
sua reverentia.

Nec qd̄ dicit: Fraudit̄ p̄ sua reverentia: potest
naturali intelligēdā glo. s. p̄ reverentia passio-
ni cui maxima reverentia debet eo q̄ sine pecca-
to passus est proflua charitate.

In eodē ca. vbi dicit in postilla: De quo s. pontifi-
cenostro ieu cb̄risto.

Hoc qd̄ dicit b̄: De quo grādis sermo nobis et
interpretabilis ad dicendū. s̄m glo. referendū ē
ad sacerdotiū p̄pi. s. q̄o s̄m ordinē melchi. ap-
pellatus ē sacerdos vt statim. s̄. dicerat. De q̄ em̄ facit
aplus grande bñmonē. i. t̄ interpretabile. s. idē diligētē
interpretatio: nō p̄fer materie difficultatē: car illa qiaž
p̄suerat de cb̄risto in principio bñi: cple. d. Qui cum
sit splendor p̄ris. bñt maiore difficultatē & indiget al-
tiori interpretatio: vt est manifestū: sed hec mā de sacer-
bēcilitatē audiētū q̄ nō valebat discere intelligē-
rare intēcebāt: t̄ hoc est qd̄ subdit: q̄tū imbecilles fa-
cti estis ad audiēndū t̄c. q. d. In indigēremus grandi
sermone & interpretabilis: p̄pter imbecillitā testrā.

Cap: op̄e inēmittētes t̄c. In p̄te inēdiatē p̄c-
cedō: difficultatē: b̄c̄ p̄ter reddit auditores attētos oīdēo di-
do eo: ordīnē: q̄ oīdēt q̄ sūt dimittēda & q̄ p̄seqūda

Ad hebreos

Pilli enim quibus scribatur erat exercitatus scripturis: et id dicit quod intercedit dimittere ea qui soliter dici nouit: sed intercedit pseque ea quod soliter dici profectis: et hoc est quod dicit a. Quapropter inenim in choro christi sermonem supplex facilia a quibus incepit fidei doctrina. b. Ad profectos se ramur. i. ad doctrinam profectorum

et que sunt illa quod intercedit dimittere breuitate tangit: et sunt sex. primum est pnie a peccatis periret: sicut enim in motu naturali post est recessus a termio a quo est accessus ad terminum ad quietem in pcessu gre que perficit naturam. pnum est pnie sacram: quod est quidam regresus a peccatis: et hoc tangit cum dicitur:

c. Non rursus facientes fundamentum pnie ab opibus mortali peccatis quod sunt opera mortua: dicit autem penitentia fundamentum: quod est illud quod est pnum in pcessu gre: ut dicunt sicut fundamentum est illud quod est pnum in edificatione. secundum quod est dimittendum est fides simpliciter quam accessus ad teum pnum qd. Et dicitur: Accedente ad teum optere credere quod est te: et hoc tangit ibi: Et fidei. tertium est: Baptisma quod est quedam spissitudine gemitus: et hoc tangit ibi: Baptismati doctrine: et dicitur in plurali quod triplex est baptismus. s. fluminis flamus et sanguis: veritatem habet tamen virtutem vnu baptismus. quartus est sacram confirmando in quo dat spissitudinem ad robur: sicut in baptismis dat ad psequecum esse spissitudinem: et hoc nota est ibi: Impositionis quoque manuum. quintus et sextus pertinet ad terminum spissitudinis pcessus: expectant enim resurrectionem eorum futuram: quod hoc amoto in annis esset fides nostra: ut dicunt. i. ad Cor. xv. et hoc tangit ibi: Et resurrectionis mortuorum: que est quinta: expectant enim remunerationem nobis siendi in iudicio extremo: et hoc tangit ibi: Et iudicium eternum: dicit at iudicium eternum: quod nota est ibi: Et iudicium durabit. **A**esta sex predicatione non intercedit aplus: psequebatur sunt quedam fidei rudimenta de quibus fidei nouitiam sunt instruendi: et de talibus instruebant in primis ecclesia: ut p. Act. xvii. in pluribus aliis locis.

d. Et hoc faciemus: Dic oportet aplus reddit auditores beniuolos ad ostendendum eis sue doctrine possibiliteate et utilitate: et dividitur in tres partes: quod primo ponit in generali quod sua doctrina est convenienter et possibilis secundo ostendit in speciali quod impossibilis est: ibi: Impossible est: i. tercio quod est impossibilis: ibi: Quidam autem circa primum sciendum quod aplus in principio hoc dicit se velle instruere illos quibus scribatur de his quod pertinet ad professionem doctrine christi: et quis illud sit difficile: tamquam hoc est bene possibile cum adiutorio dei: et hoc est quod dicit aplus: d. Et hoc faciemus: quidam punit: et id est adiuvaret: min. n. dicit plus significat. e. Impossibile est enim. Dic oportet quod sua doctrina est impossibilis: et dividitur in duas partes: quod primo oportet posse: secundo ad hoc inducit exemplum: ibi: Terra enim dicit igitur quod sua doctrina est inutilis illis qui post multa beneficia diuina recepta per in gratitudinem labuntur de peccato in peccatis: quod se refurgere non possunt: et iuste a deo punitum depresso onere peccatorum: talibus enim sicut p. scribit Prover. xviii. Impius cum in profundis peccatorum venient cōtemnit. inutilis est doctrina apostoli: quod recipiunt humana persuasionez: et hoc est quod dicit aplus. e. Impossibile est enim eos qui semel illi sunt: recipientes baptismi sacram: quod dicit sacramentum fidei: quod illumina per fidem. Et bene semel dicit: quod hoc sacram non potest adhiberi homini nisi scilicet cum non sit iterabile.

f. Gustauerunt etiam donum celeste. quod in sacro baptismo perficit gratiam de celo datur: s. Et particeps facti sunt spissitudini. quod via dona spissitudini dant cum gratia: quod quando dona fuerint in Christo profecte: ut habebat Isa. xi. Et in nobis se anticipatiue.

nihilominus bonum dei verbū virtutesq; seculi veteri¹ et p. lapsi sunt: rursus renouari ad pnum rursus crucifigentes sibimetipis filium tei: et ostendunt huius. Terra. n. sepe veniet super se bibēs hymbrē et germinās herbas oportū illis a quib; colit possiblē. n. est eos quod scilicet sunt donum celeste: et particeps facti sunt spissitudini: gustauerunt etiam

g. Gustauerunt nihilominus bonus dei verbum: quia et Christo receperunt nos solus donor spissitudini largitione: s.

etiam spissitudinem nutritionē per suā doctrinā: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo quod procedit de ore dei: matthei. i. Virtutesq; seculi venturi. virtutes iste sunt doctes aie et corporis: dotes aie sunt apta dei: visio: firma: certio pfectio: habent inchoatiue. s. in spe et charitate quibus succedit ille totes: habent etiam aliqui ex spissitudine gratia in quadam divine dulcedine experientia que cocedit aliqui viris sanctis in via: totes vero corporis non habent bis nisi in specie et quod fide et gratia: ideo sequit: k. Et plapsi sunt. s. illi qui procedunt ad hoc. n. referunt illud impossibile quod tamen hic accipit: p. difficile dicuntur dicimus: claudo quod non potest ambulare: quod male est non tamen est impossibile simpliciter. qd. illi sunt in via: sequitur Rursum crucis submetipis filii dei: quod quātū est in ipsis hoc videlicet irridere morte Christi quod p. modico eā huius. dicitur et plapsi renouari bic errorē quoniam qui de iudaismo erat querens ad fidem catholicā: tamen sicut apud iudeos ablutio et baptismata frequenter fiebat: sicut p. et euangelio in pluribus locis: sita opinione baptismata Christi pluribus posse reiterari circa eundem hoie ad teledia ei p. peccata: s. hoc remouet aplus. d. Quod impossibile. n. est eos quod se illuminati penitentia lapidi fuerint: quod p. pnum lequenter non potest redire ad renouationem baptismalem: quod baptizantur elanacrum regentes: et renouatio: ut b. ad tytū. iii. Et id non dicit apls quod impossibile penitentia: sed renouari non potest: quod sacram baptismi non est iterabile: sequitur: Rursum crucifixiones submetipis filium dei. In baptismino. n. configuramur morti et sepulture Christi: ut b. Ro. vi. Quicquid baptisatus est in Christo Iesu in morte ipsius baptizatus sum: p. sepultus est in illo p. baptismino: et p. omnes dicentes baptismum reiterari: dicunt quodammodo morte Christi iterabile: et sic terident eam: ppter quod sequitur: Et ostendunt habentes licet autem hec expositione sit subtilis: prima tamē magis videntur dixit et illi quod ppter indignationē diuinorum beneficiorum id hoc interducit ad hoc quodammodo sunt impossibilis ad resurgendū labore culta est et irrigata: si faciat fructus bonos benedicit: si autem spinas et tribulos maledicunt: magis quod si non fuisset ita diligenter exulta: sic et in proposito de domine diuina beneficia recipiente: et idcirco in fine concluditur.

Epistola pauli

a. **Cuius** osummatio in cōbustiōe. qz tales in gratia finaliē deducunt ad getemā. alia līa p̄z ex dictis: b. **Cofidimus** aut̄. **Dic** oñdit apl̄s quid? sua doctrina sit cōueniens et utilis: et diuidit in duas: qz p̄mo ponit intentū secundū p̄positū pbat: ibi. Mō. n. iniustus. **Circa** primū sciendū qz ex p̄di-

cis vīis apl̄ pos-

sent illi quib⁹ scri-
bebat op̄ari qz ip̄i
essent tales. puti-
mediate pdixerat

et p̄ oñs doctrina
et utilis esset: ido
apl̄s hoc remouet
di. **Cofidim⁹** autē
de vobis dilectissi-
mi. et p̄ sequeſ re-
putabat eos eē ap-
tos ad capienduz
pfectōne doctrine
r̄p̄: qz qd̄ subdit:

c. **Meliora** et vi-
ciora saluti. s. cō-
fidim⁹ de vobis.

d. **Tā** et si ita lo-
quimur. q. d. nō lo-
cutus sum in p̄ce-
denti⁹ eo qz tales

sitis. s. in grati⁹ et
doctrina christi in
ep̄t: sed ad caute-
la futurorū ne effi-
ciāmū tales oca-
sum. e. **Wō em⁹**

iniustus. **Dic** pbat p̄positū p̄mo et eoz cōuersatiōe. et se-
cūdo ex abrae p̄missione: ibi. Abrae nāq. In prima igit̄

parte dicit sic: R̄onabiliter dixi qz cofidim⁹ meliora de vobis: cui⁹ cām s̄bdit. d. e. **Mō. n. iniust⁹** tē? vt obli. ope-
rū. i. sance cōuersationis restre. f. **Et** dile. quā ostēn.

in nomine ip̄ius. qz que sit ista dilectio ostendit et facto. d.

g. **Quia** misstrastis sanctis. i. xp̄ifidelib⁹ necessaria p̄bē-
do. h. **Et** misstratis opus charitatis attingendo: et qz

virtus laudata crescit: ideo post cōvinationē botatur
eos ad virtutis cōtinuationē et augmentationē. d. i. **Qu**

pim⁹ em⁹ vñiq̄e qz vīm eandē ostētare sollicitudine. i.

mōstrarē p̄ effectū evidentem. k. **Ad** erpletionē sp̄i

vīsq̄ ad finē. qz p̄ cōtinuationē boni opis vīsq̄ in finē
expletur sp̄es que est certa expectatio future beatitudinis

in cōfūmū sequit̄ actualiter glorie premiū: ideo subdit:

l. **Et** nō segnes efficiam⁹. idest pigri sed virtuosi in bo-
no p̄ficiētes sicut fuerū patres sancti: et hoc qd̄ dicit:

m. **Verū** pro sed. n. **Imitatores** tē. s. hereditatis ce-
lestis. o. **Abrae** nāq. **Dic** sequēter idem. pbat qz pro

missione abrae facta: et diuidit in tres partes: qz p̄mo. ipo-
nit illa. p̄missionē. secūdo ostendit eius infallibilitate: ibi.

Hōmics. n. tercio ex hoc adcludit veritatem intentā: ibi. **Ut** per duas res. **Circa** primū sciendū qz abrae facta est pro

missio te bonis t̄paliis et etiā celestib⁹: p̄pter qd̄ dictū est
et qz semē eius erat futurū sicut arena maris: et sicut stel-
le celi: et p̄missionē illā firmavit iuramento: et hoc est quod

dicit: **Abrae** nāq. promittens deus. bona terrena et cele-
stia: et ad confirmationē būius p̄missionis iuravit per se-
metip̄m: p. **Qā** neminē. idest nullā rem. q. Ha-
buit per quā iuraret maiore. et quid iurauerit: subdit di.

r. **Nisi** benedicens benedictā tec̄. et subintelligit p̄ficiet
veritas mea nisi fiat sic: s. **Cic** longanimit̄ ferens.
idest abraam patienter expectans. t. **Adeptus** est re-
p̄missionē. qz tandem consecutus est gloria. v. **Hō**

mines em⁹. **Dic** consequenter ostendit būius p̄missionis
infallibilitatē. **Ad** cuius evidentiā scienduz: qz dispositio
dei eterna immutabilit̄ est que est idem quod eius p̄fūlum:
et ideo qn̄ in sacra scriptura aliiquid denunciat. put habe-
esse in diuino consilio immutabile est: nec retractatur: et

hoc modo. j. **Reguli. xv.** dicitur de salutis abiectione.
Dono triumphatoris israel non parcer nec penitudine fle-
ctetur. quādo autem aliquid denunciat in sacra scri-
ptura ēm̄ exigentiam meritorū: non tamen prout ba-
bet diuinū consilium sicut subversio minūtarū Bone

iii. hoc bene re-
tractat: sicut s̄b
versio minūta-
rū a domino p̄-
dicta: p̄pter peni-
tentiam eorum

fuit retractat:
et hoc est qd̄ di-
cīc biere. xvii.

Repete loquar
aduersus gentē
et aduersus re-
gnū vt cradicē
et destruam et di-
spendam illud si

penitentia ege-
rit ges illa a ma-
lo suo: agam et
ego renūtiaſ

sup malo quod
cogitauit face
rem ei. et qr̄ talis
cōminatio dicitur
sentēcia dei:

ideo dixerūt dō-
ctores noſtri: q
sentēcia dei mu-
tatur nō tamen

eius consilium:
nunc autem ita est qz quando cūq̄ in sacra scriptura

aliquid denunciatur sub iuramento a deo illud proce-
dit ex diuino consilio: et ideo p̄missio facta abrae p̄z

infallibilis ex duobus. primo ratione diuini consiliū: ex
quo procedit qz non mutatur: et ex additione iuramen-
ti diuini per quod cōfirmatur. **Dis** vīlis attendendū

est ad literam. v. **Homines** enim per maioriē sui
iurant. quia confirmatio alicuius rei nō est nisi per ali-
quid certius et stabilius: propter quod dicit p̄bus. j.

Meta. qz antiqui posuerunt aquam principiū omnis
quia dicerunt ipsam esse iuramentum deorum.

x. **Et** omnis controvērsie eoz finis ad confirmati-
onem est iuramentū. quia facta homini sunt fallibilia;

et ideo ad confirmationē oportet recurrere ad diuina
veritatē infallibilem que in iuramento vocatur in te-
stim. y. **In** quo. idest iuramento abrae facto.

z. **Abundantius** volens tē. quia facta est abrae pro
le et hereditibus suis. 3. **Immobilitez** consiliū sui

interposuit iſſurāndū. per hoc ex abundantia eam im-
mobilem ostendit: erat em̄ firma et hoc qz procedebat
ex diuino consilio: et ideo iuramentū additum firma-
vit eam ex abundantia: quādo p̄missioni prius facte

ipsi abrae fuit additum: ut habeat Gen. xxi. a. **Et**
per duas res. **Dic** ex predictis apostolus concludit in
tentum: videlicet qz illi qui sunt de semine abrae si
fuerint imitatores fidei ip̄ius: certitudinaliter p̄sequētur

p̄missionē abrae factam: predicto modo firmatā: et
hoc est quod dicitur bic. a. **Et** per duas res immo-
bilēs. suple diuini consiliū et eius iuramentum.

b. **Quibus** impossibile est mentiri deum fortissimum
solarium habeamus. idest securi simus de obtinenda

p̄missionē: equia sumus imitatores abrae: proper qd̄
sequitur: c. **Qui** cōfigimus. suple per baptismū

ad cōfīstum per quē adimplēt p̄missio abrae facta:
ideo sequitur: d. **Ad** tenendā p̄positam sp̄em. i.

coraz glorie expectationē: e. **Qā** sicut anchoram
habemus anime tutā et firmā. sicut em̄ anchora mate-
rialis tenet nauē immobile int̄ flūcū mar: ita sp̄es tenet

alias immobiles: interfluī variē. et multiplices tetatiois

Ad hebreos

veritatem ipsa spes habet trinitatem modum firmitatem respectu anchorae malis: quia anchora materialis per hoc quod figuratur in terra dat firmitatem nautae autem non potest in terra stabili: id est oportet quod anchora specie firmetur in loco trinitatis. et in celo. et hoc est quod subditur. f. Ut incedentem visus ad interiora velaminis. id est ad se

creta celestia quod sunt nobis velata ad quem locum ascedit Ihesus Christus ut ibi figeret auctoram nostram: quod per hoc habemus firmam spem venientiam ad gloriam: et hoc est quod subditur.

S. Qui precursor Iesus tecum. hoc autem apostolus subdit: quod prius locutus fuerat de pontificatu Christi: et intercesserat aliqua ad excitationem audientium: et sic post reverentiam ad suum positum. s. ad loquendum de pontificatu Christi de quo adhuc loquitur auctoritas. Ad evidenter maiorem causam dicti in hoc capitulo. queritur. Trinitas in cadentibus post baptismum penitentia debet locum: et arguit quod non: quia sicut baptismus habet efficaciam a passione Christi penitentia: sed baptismus non potest iterari ergo tecum. Et tunc spinalis curatio quod per penitentia significata est per curationem corporales quod Christus operatus est. sed Christus non legat aliquid nisi rasse ergo tecum. Contra hanc. q. dicitur Secundum magnitudinem eius sic et misericordia illius: sed magnitudo dei infinita est: ergo et ea misericordia: p. nos non tam scilicet secundum quoties recipit reuertente ad penitentiam etiam post baptismum. Tertio in hac questione sunt tereres proprieatis illius quod dictum est in hoc capitulo. Impossibile est eum eos quod semel illuminati sunt tecum. quod intelligi baptisma ut dictum est. Et sequitur: Exempli sunt rursus renouari per penitentiam. dicit quidam propter Romanorum nomine Novatus: quod nullus potest resurgere ad primas post baptismum: sed hoc est falsum et errorne: sicut et dicit Athanasius in epistola ad Scorpionem: et probat per scripturam pro illius coenitibus incestuolum de quo loquitur apostolus. l. Cor. v. qui tante enomisatis erat quod verozate patris sui debet: propter quod apostolus iussit eum tradere sub ante ad affligendum: ut ipsius et salvi fieret in die domini nostri Ihesus Christi: ut ibide dicitur: quod non esset verum nisi penitentia in eo haberet locum. Ita te illo eodem scribitur. l. Cor. v. q. de mandato apostoli fuerit iterum receptus ad coactionem fiduciam: quod patet quod prima habeat locum in cadentibus post baptismum. Tertio paulus scribens Galatianos. qui post receptionem fiduciae et baptismi fuerant accepti a falsis apostolis: dicit Galatianus. quarto: Filioli mei quod iterum gemitus donec formetur Christus in vobis. ex quo per patrem quod recipit eos a penitentia post baptismum. possit etiam error nouatus per rationem impugnari: sed hoc dimittit quod hoc tractari habet in. iiiij. Quidam. Error autem perarius fuit error originis: qui nimis laxauit penitentiam sicut nouatus nimis restrinxit. d. q. non soli habentes locum penitentia tociens quoties in vita prius: sed habentes locum in futuro: quod dicit demones et damnatos post aliqd tempus ad gratiam et gloriam reverti: sed hoc est contra rationem videtur et beati possent cadere a beatitudine: et quod damnati revertantur a damnatione. primus autem est error: et secundus: et tertius. Terci scriptura codex modo loquitur de duratio de damnationis et beatitudinis: Math. xviii. Quibus hi in supplicium eternum: iusti autem in vita eterna multa etiam absurdum alia continetur in errore originis: quod dimittit propter prolixitate: et quod sufficienter tractatur a doctribus. iij. et. iiiij. Quidam. Fides autem catholicica inter duos errores predictos tenet medium. s. q. in vita presentia etiam post baptismum potest penitentia tociens quoties iterum: et ideo verbum apostoli. s. iudicetur quod mouit nouatum ad dicendum perarium expoundendum est sicut. s. exposuit. Sed contra errorem originis tenet fides catholicam: quod per vitam istam non habet locum penitentia: quia amplius non

sunt in via sed in termino. Ad argumentum primum in Article: dicendum quod non est sile de baptismio qui imprimit characterem in anima: qui quidem character est indelibilis: et ideo baptismus non est iterabilis: penitentia autem character non imprimit ergo tecum. Ad secundum dicendum quod non oportet omnino similitudinem esse inter figuram et figuratum: et ideo si curatio corporis non fuit reiterata a christo circa eundem hominem: propter hoc non sequitur penitentia esse irreiterabilis: preterea licet non legatur christi curasse cum de hominibus plures: non propter hoc habebet quoniam fuerit factum: quod multa christus fecit que non sunt scripta: ut habet Job. ultimum.

In capitulo vi. ubi dicitur in postillo. Sic etiam autem hec expositione sit subtilis prima tamen magis videtur concordare littere.

Additio.

Hanc expositionem secundum videtur tenere glossam et magis conformis littera accipit. n. illud quod dicitur impossibile in quo tota vis rationis consistit in sua propria significacione: non autem est difficultate quod est significatio larga sumpta: similiter et dicitur: Rursum crucifigentes tecum. magis consonat huic expositioni secunda: quod putatur qui putant secundo baptismi Christum ad se Christum crucifigunt: quia sicut semel mortuus est in carne: ita nos in baptismismo semel peccatis morimur: unde non est iterandum sicut nec mors christi est iteranda.

In codice capitulo. ubi dicitur in postillo. Sed hoc est contra rationem et scripturam sacram.

Additio.

Oportet dictum fuit supra: non videtur eadem ratio quod beati possent cadere a beatitudine et quod damnati revertantur a damnatione: tum quod damnatio beatorum est manifeste contra divinam iustitiam: similiter et propter divinam misericordiam: reducitur autem damnator posset procedere ex divina misericordia sine praedictio plenitudinis iustitiae super protulit dictum fuit in secunda additio. n. capitulo. b. epis. 10: quod putatur sanctus Ambrosius secundum. q. v. articulo. iij. i. cor pora questionis multipliciter ostendit: Impossibile est quod aliquis videns divinam essentiam vellet eas non videre. damnatio vero mortuorum supradicta sua sententia non irrationabiliter ad refutationem errorum suorum peccatorum possent reuerti. Ad confirmationem tamen erroris originis sufficit auctoritas scripturae in determinacione ecclesie intellecta.

In codice capitulo. ubi dicitur in postillo. Ad argumentum primum in contrarium dicendum quod non est simile de baptismismo.

Additio.

Baptismus est quedam regeneratio spiritualis dicente christo Job. iij. Talius quod renatus fuerit ex aqua et spiritu: penitentia vero est quedam medicina spiritualis iusta illud Bartholomeus. iij. capitulo. s. et vide correctionem eius: ibi et Job. xiiij. In codice capitulo. ubi disputatur postillator quare baptismus non est iterabilis sicut penitentia: Et rindet quod baptismus imprimit characterem non penitentia: Burgen. autem reddit aliam rationem diversitatis: quod inquit baptismus est generatio spiritualis: penitentia autem medicina: sicut in corporebus generatio non est iterabilis: sed in medicina ita hic: sed iste similitudines visus quibus non currunt quantum pedibus: certum est. n. est peccantem mortaliter moritur: sicut per medicinam non potest suscitari mortuus: ita nec per penitentiam mortaliter peccatis: quod sequitur est falsum: et aucterens per psalmum. ubi habet pro impossibili quod medicina suscitabitur et probat tibi: igit copatio illa non est vniuersalis. ceterum penitentia potest copari generationi sicut et baptismus: igit per hoc non dat burgen. nam diversitas in apostolo. assumptum per te: quod sicut processus a non esse ad esse est: quod generatio in corporebus: sic progressio a non esse ad esse est: quod generatio in spiritualibus: talis autem progressio fit per primas: ut per te igit prima est generatio vel saltus filii generationis: et ita per te calamus de sicut apud burgen. quod similitudines et translatio sepe per postillam accipit genitale et frumentum universale ibimus.

Replica.

Terci capitulo. resumitur Burgen. illud quod iij. capitulo. s. et vide correctionem eius: ibi et Job. xiiij. In codice capitulo. ubi disputatur postillator quare baptismus non est iterabilis sicut penitentia: Et rindet quod baptismus imprimit characterem non penitentia: Burgen. autem reddit aliam rationem diversitatis: quod inquit baptismus est generatio spiritualis: penitentia autem medicina: sicut in corporebus generatio non est iterabilis: sed in medicina ita hic: sed iste similitudines visus quibus non currunt quantum pedibus: certum est. n. est peccantem mortaliter moritur: sicut per medicinam non potest suscitari mortuus: ita nec per penitentiam mortaliter peccatis: quod sequitur est falsum: et aucterens per psalmum. ubi habet pro impossibili quod medicina suscitabitur et probat tibi: igit copatio illa non est vniuersalis. ceterum penitentia potest copari generationi sicut et baptismus: igit per hoc non dat burgen. nam diversitas in apostolo. assumptum per te: quod sicut processus a non esse ad esse est: quod generatio in corporebus: sic progressio a non esse ad esse est: quod generatio in spiritualibus: talis autem progressio fit per primas: ut per te igit prima est generatio vel saltus filii generationis: et ita per te calamus de sicut apud burgen. quod similitudines et translatio sepe per postillam accipit genitale et frumentum universale ibimus.

Epistola pauli

Nec cùm melchisedech. Aliquid b. **C**apitulū. vii.
In positis ad excitationē audiētū r̄c. hic capitulo re-
uertit ad suū p̄positū. s. ad pbāndū excellētiā sa-
cerdotiū xp̄i: et diuidit in duas p̄tes: qz p̄mo oñdit excellē-
tiā b. sacerdotiū respectu sacerdotiū leuitici: scđo oñdit q
fideles debet huic
sacerdotio reuerē-
ter subiici. secūda
pars incipit i me-
dio ca. r. ibi: Habe-
tes itaq; fratres fi-
ducia. Circa p̄mū
sic procedit: qz pri-
mo ostēdit excellē-
tiā sacerdotiū
christi respectu le-
uitici ex parte p̄so-
ne sacerdotis: se-
cundo ex parte sui
mysteriū: secūda in-
cipit i principio se-
quētis ca. ibi: **C**apitulū autē r̄c. Hic buc q̄mo oñdit excellē-
tiā sacerdotiū xp̄i per auctoritatē diuinā. secūdo ostēdit
buius sacerdotiū necessitatē: ibi. **L**alis em̄ decebat. Circa
p̄mū aduertēdū q̄ apostolū pbāt p̄positū suū per auto-
ratē psal. cir. **J**urauit dñs et non penitentebit eum r̄c. vnde
tria ostēdit ad suū p̄positū probandū. p̄mū est illud q̄
in auctoritatē ista ponit: Scđo ordine melchisedech. se-
cūdū est illud q̄ ibi dicit: **J**urauit dñs r̄c. terciū est illud
quod sequit: **T**u es sacerdos in eternū. et ideo diuiditur
in tres partes in quibus apostolus tria predicta pro-
sequitur: secūda incipit ibi: Et quādū est nō sine. terciū ibi:
Et alij quidē plures r̄c. Circa p̄mū tria facit: qz p̄mo
declarat similitudinē ipius melchisedech ad xp̄im cuī fuit
figura. secūdo ostēdit excellētiā ipius melchisedech: ibi
Intuēmi autē. tercio ex hoc cōcludit principale intentiū. s.
excellētiā sacerdotiū christi respectu sacerdotiū leuitici:
ibi. Si ergo cōsummato. p̄ma ad buc in duas: quia p̄mo
ponit conditions melchisedech. secūdo per hoc con-
cludit similitudinē ad christum sicut figure ad figurātū:
ibi. Assimilatus autem. p̄ma in duas: quia p̄mo ponit
ipius melchisedech multiplice conditionē: secūdo ponit
eorum interpretationē: ibi. **P**rimū quidē. Circa p̄mū de-
scribendo conditions melchisedech primo ponit regi-
am dignitatem. d. a. **D**ic cūm melchisedech rex sa-
lem. Dicunt autē hebrei q̄ ipse fuit **S**em filius **P**ro p̄mo
prīogenitus et erat tunc. ccxix. annos. **S**alem autem fū
quosdam idem est quod hierusalem: quia illam ciuitatem
ipsemē. **S**em primo edificauit et in ea regnauit: vt dicit
Isidorus libro. xv. ethy. **S**cđo alios est idem quod sa-
lūm ubi baptizabat Job. vt habetur Jobis. iii. secūdo
ostēdit apostolus eius dignitatem sacerdotalem. d.
b. **S**acerdos dei summi. et additūr bo. c. s. dei summi: ad
ostēdū q̄ non eras sacerdos idolozi: quia idolatria
tunc temporis vigebat per totum mundū: et quia ad ip̄m
pertinebat deo offerre sacrificia et conferre populo spiri-
tualia: ideo occurrit abrae de victoria reuertenti ut huc
diceret ei: et hoc est q̄ subdit: c. Qui obuiavit abrae
r̄c. et hoc habeb **E**cc. viii. Et quia ille qui confert popu-
lo sp̄nalia debet de ipso accipere temporalia: ideo abiam
debet ei decimas de predā: et hoc est q̄ dicit: d. Qui et
decimas omnū diuisit abraā: per hoc em̄ ostendit se im-
perfecti respectu melchisedech: qz ei dabant decimā partē
que significat perfectionē: eo q̄ numerus denarius per-
fectus est: sibi autē restebat nouē partes que significant
imperfectionē. e. **P**rimū quidē. **D**ic consequētē apo-
stolus interpretat quoddā dictū de melchisedech dicēns
q̄ nomen eius interpretat rex iusticie. melchob em̄ idem
est q̄ rex: sedebat autē idem q̄ iusticia: salēm autē inter-
pretatur p̄p: et ideo per nomina predicta intelligitur q̄
melchisedech regnabat in pace et iusticia: ista enim duo se
concomitant: fūm q̄ dicitur **E**sa. xxv. Et erit opus iusti-
cie pat. et hoc est q̄ dicitur: e. **P**rimū quidē qui inter-

pretab rex iusticie r̄one. p̄p nominis. f. Deinde
autē rex salēm q̄ est rex pacis. qd̄ designat ex loco sui
regiminis. sequit: g. **S**ine patre r̄c. per hoc nō est
intelligendum q̄ melchisedech istis caruerit: sed qz de
istis scriptura mentionē nō facit: qz nō loquit de patre
eius nec matre
nec de principio
vite ei vel fine:
sed p̄ hoc videt
q̄ dictū hebreo-
ru sit falsū: qui
dicūt ip̄m fuisse
sem filiu noe: qz
scriptura descri-
bit patrē et ma-
tre ipsius sem et
ei genealogiā.
sed ad hoc poss̄
dici q̄ scriptura
de predictis nō
loquitur s̄b hoc
nomine in melchisedech de quo arguit et facit apostolū
mentionē: et hoc sufficit ad rationem figure que fre-
quenter deficit a figurato in pluribus.
h. Assimilatus autem. Et predictis dicit apostolus
ipsum melchisedech fuisse similem christo et eius si-
guram: primo ratione nominis quod interpretat rex
iusticie. secūdo ex loco regiminis: quia dicit rex salēm
idest rex pacis: et ista duo perfecte conuenient christo:
fūm q̄ dicitur psal. lxx. **S**imil orietur in diebus eius
iusticia et abundantia pacis donec auferatur luna: qd̄
non potest intelligi de pace facta tempore salomonis
quia illa parus durauit et haberur in Reg. sed intel-
ligitur de pace et iusticia data per christum: similiter ea
q̄ sequitur de melchisedech: **S**ine patre sine matre r̄c
perfecte conuenient christo: quia sine patre est in natu-
ra humana: et sine matre in natura diuina: similiter si
ne principio sine fine dicērum et sine genealogiā: et quia
christi generatio in natura diuina eterna est: et enarrā
ri non potest: fūm q̄ dicitur **E**sa. lii. Generationē eius
quis enarrabit: ideo dicit apostolus: b. Assimila-
tus autem filio dei. melchisedech supple i. Manet
sacerdos in eternū: idest imperpetuum: non quia mel-
chisedech sacerdotium fuit perpetuum simpliciter: sed
quia scriptura non loquitur de principio et fine sui sa-
cerdotij: nec de successore eius: et per hoc prefiguravit
christi sacerdotium quod est simpliciter perpetuum.
k. Intuēmū. Descripta similitudinē ipius melchi-
sedech ad christum: hic conquerit apostolus probat
sacerdotium melchisedech fuisse excellētiā q̄ sacer-
dotium leuiticum. et diuiditur in duas partes: qz p̄mo
probat p̄positū: secūdo remouet quoddā du-
biūm: ibi. Et ita vt dictum sit. p̄ma in tres fūm q̄ p̄-
positū probat per tres ratōnes: secunda ibi: Et huc
qui habebat. tercīa ibi: Et hic quidē decimas. prima
ratio talis est: Ille qui accipit decimas ab alio maior
est illo: quia sicut dictum est iam: ille qui dat decimas
per hoc proficitur se imperfectū respectu illius qui ac-
cepit decimas: sed melchisedech accepit decimas ab
abraam. ergo fuit maior abraam: et per consequētē eius
sacerdotium fuit maius q̄ sacerdotium leuiticum: et
leui descendit ab abraam: et fuit minor: eo qd̄ autē est
maiuss maiore est maius minor: et hoc est quod dicit:
k. Intuēmū autē: idest diligenter considerate.
l. Quādū sit hic: idest melchisedech. m. Qui et
decimas dedit de p̄cipiū abraam patriarcha. i. princeps
patrū: et ter sequētē melchisedech fuit maior q̄ leui
et q̄ quicq; alii patres ab abraam descendētēs. Sed
videlicet aliqui q̄ istud argumentū nō valeat: quia si ali
quis est maior patre episcopi: non p̄ter hoc sequit q̄
sit maior ipso episcopo: sic aut arguit in p̄posito ergo r̄c
dicēdū et in lege nouā sacerdotiū b. dignitate a xp̄o
nō ex dignitate patrū: et id ille q̄ ē maior p̄p: non

Ad hebreos

*pter hoc ē maior epo: sed dignitas sacerdotij leuitici
pcedebat ex dignitate paterna: ppter hoc nullus alte-
nius eis admittebat: et ideo bñ sequit argumentum
Et firmat argumētū per illud qd sequit: a Et
quidem de filiis leui t̄c. Id cuius euidentiam sciendā
q leuite genera*

*litter recipiebat
decimas a reli-
quo populo isrl.
Int leuitas at
illi qui erat ma-
iores illi tribus
vices sacerdotes
sumi filii aarō:
non solū accipi-
ebant decimam
cu leuitis a po-
pulo: sed etiā de
pt leuitar recipie-
bant decimam
que vocabat de-
cima decie. *Mu-*
me. xviii. In si-
*gnū q sacerdo-
tes erant maio-
res simplicibus
leuitis: et parira-
tione melchise-
dech maior fuit
abraā a quo ac-
cepit decimas: et**

*q psequens maior ipo leui qui descendit ab eo: et sic id
qd prius: et hoc est quod dicit: a Et quidē de filiis
leui generaliter acceptis. b Sacerdotij accipie-
tes. et psequens erant maiores. c Mandatum ba-
bent decimas sumere a ipso fm legē: et q nomine popu-
li non solū intelligant ille tribus: sed cum hoc etiā sum-
plices leuite exponendo subdit: d Pdest a fratrib
suis qz qz ipi exierit de lūbis abraā. melchisedech.
e Qui generatio nō annunciat in eis. qz scriptura
nō facit mentionē de patre et matre et genealogia eius
ut supra dictū est. f Decimas sumpsit ab abraā
sicut maior a minore. g Et hunc. hic exponit secū-
da ratio que talis est: bñdicens maior est eo cui bñdicit
qz: qz bñdicens medius est inter deū et illū qui bñdicit
one ab eo recipit: sed melchisedech bñdixit ipm abraā
et habet Ben. xiiii. ergo fuit maior: et in hoc patet
magna excellētia ipsius melchisedech: qui benedicit
eum cui erat facta re promissio de christo: et hoc est qd
dicitur: g Et hunc. i. abraā. b Qui habebat
re promissio bñdixit. f. ipse melchisedech. b Sine
villa autem contradictione. i. generaliter verum est.
i Qd minus est a meliore benedictū. i. a maiore: quia
in his que sunt qūtātē magna id est esse maius qd
et melius. k Et hic quidem. hic ponit tercia ra-
tio que talis est. Ille qui semper vivit maior est eo qui
moritur. sed abraā mortuus est: et sacerdotes w. te.
erant mortales: non sic autem melchisedech. ergo ma-
ior est ipo abraā: et sacerdotium eius maius sacer-
tio leuitico: et hoc est qd subdit: k Et hic quidem
idest in statu legis moysi. l Porientes homines
decimas accipiunt. idest sacerdotes qui sunt mortales
m Ibi autem in ipso melchisedech. n Con-
testatur. scilicet scriptura. o Quia vivit. Per predi-
cta non est intelligēndū sicut intellexerunt aliqui her-
etici: q ipse melchisedech fuerit immortalis: sed hoc di-
citur: quia scriptura non facit mentionē d morte eius
sicut de morte abraē: et sacerdotij veteris testamenti:
et hoc sufficit ad rationē figure que debet a figurato
deficer: sicut vmbra a veritate. Et ideo intellectū mel-
chisedech per hoc q de morte eius nō fit mentio inscri-
ptura: sufficienter fuit figura christi sacerdotis no. te.
qui vivit in eternū. p Et ita. hic remouet quod-*

*dam dubium circa p̄dicta: qz rationes sue pcesserunt ex
hoc q abraā dedit decimas ipi melchisedech. Et posset ali-
quis dicere licet abraā fuit decimatus: non propter hoc
sequitur q leui decimatus fuit. hoc remouet apostolus
vi. qz imo sequitur q leui et omnes qui de abraā descen-*

derunt adhuc erat

*in lūbis abrae qz
dedit decimas me-
chisedech: et ideo
leui in abraā deci-
matus est: et hoc ē
qd dicit: p Et*

vit ita dictū sit. i.e.

quis et dicit:

*q Per abraā et tē
leui decimatus est
qz illi qui de tribi-
leui accepérunt deci-
mas a reliquo po-
pulo isrl. r Ad*

*buc est i lūbis pa-
erat. i. abrae erat
leui qz obuiavit ei
melchised. a qz
accepit decimas. Si
aut alius ex dicit
arguat q christus
decimatus fuit in
abraā quia desce-
dit d eo. Dicendū
q non valet: qz de-*

*scendit ab abraā fm copulentā substantiaz tm: sed non
fm rationē seminalē. Et ideo non fuit decimatus in eo:
quia nō fuit conceptus ex semine virilis: sed virtute spiri-
tu sancti: et hoc babet diffusiu stracari. iii. Sententia p̄ze
ppter quod ad p̄sens dimitto. s Ergo cōsummatio.
hic ex p̄dictis obat aplus sacerdotij rpi esse excellēti: sa-
cerdotio leuitico et evacuare ipm: p hoc q est fm ordinē
melchisedech: fm qz p̄ psal. cir. vbi dicit de rpo: Tu es
sacerdos internum fm ordinē melchisedech: ut. s. dictū est
.i.ca. et dividit in duas p̄tes fm duas ratiōes: secunda in-
cipit ibi: Et amplius. d Evidētia prime rōmis notan-
do q sacerdos nō est sine lege fm q dicit in glo. ppter qd
et lex vetus administrata fuit plo per sacerdotes w. te. et
similiter lex noua p sacerdotij rpi: et ideo lex et sacerdotij
seco cōcomitantia q mutato vno et aliud mutat: et quo
paet q cu scriptura dicit psal. cir. q sacerdotij christi de-
bbat surgere fm o: dñe melchisedech: qui est aliis ab or-
dine leuitico: eo q sacerdotij leuitico fuit imperfecti: ali-
ter non est necesse immo supfluum surgere sacerdotium
nouum fm ordinē alium: et ideo sacerdotij leuiticum
cessat adueniente sacerdotij christi: sicut vmbra adueni-
ente veritate: et imperfecti adueniente perfecto: et eodē mō
lex vetus aduenientem nouam: qz lex et sacerdotij pari passu
currunt: et hoc est qd dicit: s Ergo cōsummatio. i.
pfectio. t Per sacerdotij leuitico erat. suple nō est
necessari alius sacerdotij: cuius causa subdit: v Po-
pulus em sub ipso. i. sacerdotio leuitico. x Legē acce-
pit. in monte synai: et p̄ psal. rr. Ergo illud sacer-
dotius pfectus. y Quid adhuc necessariū tē. i. q nō dice-
ret sacerdos fm ordinē aarō: s fm alii ordinē. q. d. nō fu-
isset necesse: tō cuz hñ necesse appearat ex sc̄itura psal. cir.
q dicit surgere sacerdotij rpi fm ordinē melchise. q hñ mani-
feste p̄ sacerdotij leui. et aaronici qd id est evacuat
p sacerdotij rpi: p̄ p̄s lex vetus q illud sacerdotij con-
stitutat: et hoc est qd subdit: z Pr̄slato aut sacer. tē.
q aut sacerdotij vele. sit trāstatū declarat apls vterius
p hoc q christus a quo incipit sacerdotium no. te. nō fuit
de tribu leui de qua erant sacerdotes isti: sed de tribu iu-
da de qua loquit psal. z hoc est quod dicit: a In quo
enīm hec dicunt. i. in christo de quo p̄dicta scriptura im-
plētū dicit: b De alia tribu est. i. de tribu iuda. c De
qua nūl' altario p̄sto fuit. administrandum vt sacerdos*

Epistola pauli

b **M**anifestū est. n. r. p. lra. c **E**mpli. **H**ic pō
nit secūdo rō quetalis est: necesse est surgere alii sacerdo
tē et p. p. rōne p̄dīctā: ergo necesse fuit surgere alii le
gē: qz sacerdotiū r. lex pari passū currūt. vñ r. sicut sacer
dotiū illud distebat in quibusdā sacrificiis carnalib⁹: sic
r. lex p̄mittebat rō
na carnalia: lex at
noua p̄mittebat bo
na sp̄ualia r. teter
na: r. ideo lex ver⁹
et eius sacerdotiū
euacuante sicut q
daz imperfecta r. in
firma r. hoc est qd
dicit apostolus.

c **E**mpli ad
buc manifestū est
i. alia rōne p. po
stū. d **S**i hī
silitudinē melch.
erurgat alii sacer
dos r. i. institut⁹
sicut erat institu
tio sacerdotiū ve
legis. e **S**ed
hī virtutē vite in
solubilis. i. eternū
qd declarat p. scri
pturā dicens:

f **C**ontestat em
scripta rō

r. es sacerdos

eternū. ppter qd se
quis: g **R**epro
bat quidē i. cuia cuatio. h **F**it p̄cedentis mādati. i.
v. le que fuit prior noua ordine t̄pis: nō t̄m ordine digni
tatis: qz imperfecta p̄cedunt perfecta in t̄pe: et subdit cām
euacuationis. i **P**ropter infirmitatē eius r. inutilita
tē. dic̄t em̄ lex ver⁹ infirma: qz nō poterat inducere ad
beatitudinē qē ē finis legis diuinae. dic̄t etiā inutilis: qz
nō conferebat gratia. b̄b̄bat em̄ utilitate in q̄tū retrā
b̄bat ab idolatria r. diligēbat ad xp̄m sicut eius figura
r. ppter hoc subdit. k **M**obil em̄ ad pfectū adduxit lex
qz nō p̄ferebat p̄fectionē gratie r. glorie: sed hoc seruabat
p̄fectionē legis noue que p̄ferat vtrūqz: r. hoc est qd subdit
Introductio rō melioris spei p̄ qua primam ad deum.

l **E**t quātū est. Oſtēa excellētia sacerdotiū rō ad sacer
dotiū leuiticū p̄ illud qd in auctoritate p̄missa dic̄t hī
ordinē melchisedech: hic oſsequēter hoc idem ostēdit per
hoc qd ibidē dicit: Juravit dñs. et arguit sic: illud qd sta
tuitur sub iuramento firmius est q̄ illud quod statuitur
sine iuramento. vnde r. iuramento diuini est signum cer
tissimū sui consiliū: qd est immutabile ut dictū est ca. vj. Sa
cerdotiū aut̄ christi institutū est a deo r. sub iuramento: vt
p. p̄ scripturā psal. cir. Juravit dominus r. non penite
bit eum tu es sacerdos in eternū. sacerdotiū aut̄ leuiticū
sine iuramento institutū est a deo: vt p. p̄ Exo. xxviii. vbi
dictū sic: Duplica fratre tuū aaron cū filiis suis de medio
filiorū israel r. sacerdotio fungatur mibi r. ibi nullū inf
ponitur iuramento diuini: ergo sacerdotiū christi firmū
r. excellentius est sacerdotio leuiticū: hoc est qd dicit hī
l **E**t quātū est hoc non sine iure iurādo. q. dic̄t: magnū
est valde qz sacerdotiū christi non est institutū sine iura
mento diuino: qz non sic factus est de sacerdotibus ve. le.
pter qd sequit: m **A**lij quidē sine iure iurādo sacer
dotes facti sunt. s. vte. le. n **D**ic autem iesus. idest
christus. o **I**uni iure iurādo. institutus est. p **P**er
eum. i. per patrē. q **Q**ui dirit ad illū Juravit dominus
r. r. qz sacerdos mediū est in teū r. populū referens po
pulum in deum r. beneficia dei ad populu: ideo quāto me
lius est sacerdotiū christi tanto meliora beneficia p̄mit
tuntur populo: r. hoc est quod subditur. r **I**ntantū
meliora testamenti. idest meliorū bonorum. sc̄ eternorū

quia nomine testamenti designatur aliquādo bonum
quod datur p̄ testamentū testamētū autem nouum
promittit bona celestia et eterna qz p̄p̄ce est testamē
tū christi: do sequit: s **S**ponsor factus est iesus
in veteri autē testamento non promittebat nisi bo
na carnalia: q
mente hominis
non quietant.

'**E**t quātū ē: nō sine iure iurādo? "Alij qdē sine iure
iurādo sacerdotes facti st. "Hic at cū iure iurādo p̄ eū
qui dixit ad illū: Juravit dominus r. non penitebit eū:
tu es sacerdos in eternū. "Intatū melioris testamē
ti sponsor factus est iesus
"Et alij quidē plures facti
sunt sacerdotes hī legem:
"iccirco qz morte phiberē
tur pmanere: "hic autē eo
qz maneat in eternū: sempi
ternū hī sacerdotiū. "Unū r.
saluare ippetū pōt acce
dēs p̄ semetip̄z ad teū sp̄ vi
nes ad inpellādū p̄ nobis

t **E**t alij quidē
cōſequēter
pbat sacerdo
tiū rō excellē
sacerdotiū leui
ticū: p̄ hī qd
cīci auctoritatē
psal. p̄missa d
rō: Tu es
sacerdos ieternū
r. diuidit iu
as: qz primo fa
cit qd dictū est
secundo ex hoc
cocludit effica
ciam sacerdotiū
rō: ibi. Unde r.
saluare. Circa p̄
mu: sc̄ndū qz
illa que sunt co
ruptibilis i cor
pozib⁹ multi
plicant in eadēz

specie sicut p̄atz ad sensum: ista autē que sunt incorru
ptib⁹ non sic multiplicant: sicut p̄atz qz est vnic⁹ sol
r. vnic⁹ luna. In sacerdotio autē leuiticū fuerūt plu
res summi sacerdotes sibinuices succēdentes: qz cle
zar succēdit aaron: r. phinees ip̄i cleazar: r. sic d̄ alij
in sacerdotio autē christi est vnic⁹ t̄m summus sacer
dos. s. christus: alij autē omnes non sunt nisi ministri
hī qz dicit apostolus. l. Coz. iiiij. Sicut nos existimēt bo
mo vt ministros christi r. ex quibus patet qz sacerdo
tiū leuiticū fuit corruptibile r. transitorū: sacerdo
tiū rō christi corruptibile est et eternum: eternum
autē excellentius est corruptibile: ergo r. r. hoc est qd
dic̄t: t **E**ali quidē plures facti sunt sacerdo
tes. in lege veteri: et causa subditur: v **I**ccirco. i.
propter hoc. r **D**icitur morte probiberent permanere
cum essent corruptibiles. y **I**licautē. i. christus.
z **E**go qz maneat in eternū semperius habet sacer
dotiū: vnde r. saluare. Hic dicitur concludit effica
ciam sacerdotiū christi. effectus enim eternus nō potest
induci a causa temporalis: sed t̄m a causa eternae: ideo
christus qui est sacerdos in eternū potest dare salutes
eternā: hoc est qd dicit: a **T**u de r. saluare imp
petū potest. Modus autē per que hoc facit est natu
re excellētia r. pietatis abundantia. primum putet: quia
lic̄z b̄b̄at naturā humana per quam dīstat a patre:
est tamen vna nature diuina per quam indistans est
ab eo: r. hoc tangit cum dicit: b **A**ccedens per se
metip̄z ad deum. accedere em̄ ad aliquem nō couenit
nisi ei qui aliquo modo dīstat ab eo: christus autē dī
stat a patre sicut naturā humana t̄m: r. hoc modo com
petit ei accedere ad patrem: vnde qz habet etandē na
turā cū patre: ideo accedit qz semetip̄z: hoc autē nō
potest qz petere alicui pure creature: r. qz in rō est ex
cellētia nature diuina sequit: qz semp̄ vivit: qz semp̄
vita diuina est eterna: r. hoc est qd dicit: **S**emp̄ viues
excellētia aut̄ pietatis tangit cū dicit: c **A**d inpel
p̄ nobis. qz lic̄z tāte excellētia sit sicut dictū etiā ex sua
pietate est aduocat⁹ n̄ hī qz dicit. i. Jo. i. Aduocat⁹
hī apud patrē hī p̄pm̄: inpellat. n. p̄ nob̄ in corpe

Ad hebreos

qd pro nobis assumpti: ipm patri rep̄tando: s̄l̄ in
aia p̄ ipm naturale desideriu de nostra salute exprimē
do. a **T**alis em. Postq; ostēdit sacerdoti christi
excellētiā: hic p̄sequēter ostēdit eius necessitatē: per
fectū em̄ necessariū ē ad exclusionē imp̄fectionis: sacer
dotiū aut̄ leuiti
cum fuit imp̄fe
ctū: z iō necessa
riū fuit sacerdo
tiū christi qd est
imperfectum: et
ideo ostēdit pri
mo q̄ quicquid
p̄fectionis fuit
in sacerdotio le
uitico totū est
in christo. secū
do qz ab eo ex
cludit quicquid
erat imperfectio
nis: b. Qui n̄ habet necessitatē. Q̄rca p̄m scien
dum q̄ in sacerdotio veteris testa. requirebat sancti
tas: vt habeat **L**eui. xxii. Panes dei sui offerunt: ideo
sancti erunt. Requirebat etiā innocentia **L**eui. xxii.
Custodierunt p̄cepta mea vt non subiaceant peccato:
innocentia em̄ est puritas a peccato. Requirebat etiā
impollutio: **L**euti. xxii. Homo te semine aaron sacer
dotis qui habuerit maculā nō accedat offerre t̄. Itē
requirebatur segregatio a coquinatis **L**eui. xxii. Nō
comisceantur stirpe generis sui vulgo gentis suscita aut̄
terfēcissime erant in christo: z hoc est quod dicitur:
a **T**alis em̄ decebat vt nobis esset pontifex sanctus.
quia christus ab instanti conceptionis fuit sanctus san
ctorum. Sanctū em̄ idem est qd applicatū ad diuinā: p
pter qd etiā res inanimate si ad diuinū cultū a p̄licen
tur dicēt sancte sicut calix altare et cōsimilia. H̄uani
tas vō r̄pi ab instanti conceptionis fuit deo applicata i vni
tate suppositi: que est maxima applicatio. b **I**nno
cens. hoc etiam maxime competit christo qui peccatus
non fecit nec inuenit in ore eius: vt habeat
. De. ii. c **I**mpollutus. i. sine corporali deformitate:
quia talis deformitas causatur: vel a causa intin
seca: s̄c a defectu virtutis formativae: vel ex defectu ma
terie: per quē modum p̄tingunt monstra in natura bu
mana: sed neutrūz habuit locum in christo: qz corpus
eius fuit formatu virtute spiritus sancti que est infinita:
materia aut̄ sui corporis fuit purissimus sanguis
beatæ virginis: aliter causat deformitas a causa extrin
seca. s. q̄ aliquis p̄ter peccatum suū pr̄iū manu vel re
de vel oculo: aut qz malo regimine aliquis p̄dit manū:
oculū vel pedem: qd in ipso nō habuit locum: vt patet
d **S**egregat⁹ a peccatorib⁹: z fm̄ hoc videat falsu⁹ de
christo qd dicit **D**ath. ix. Discipulente ieu in domo
ecce multi publicani et peccatores venientes discube
bant cum ieu et discipulis suis. dicendu⁹: q̄ christ⁹ ve
nit tanq; medicus peccatorib⁹: et ideo non debuit segre
gari a peccatoribus q̄tum ad cobabitationē: z ideo le
gitur euz peccatorib⁹ comedisse et bibisse et tanq; p̄fisi
mus medicus condescendisse: p̄ter eoz salutē: fuit tñ
segregatio a peccatoib⁹ q̄tum ad p̄cipiationē cū eis
in peccato: quia talis segregatio erat virtuosa et saluti
noſtre accōmodata: non sic aut̄ segregatio prima.
e **E**t excelso celis factus: qz in naturā diuinā ex
cellit omniē creaturā. f **Q**ui non habet necessitatē:
hic consequebitur excludit a christo imp̄fections
que erant in sacerdotibus v̄. te. erat em̄ imp̄fectionis
q̄ sacerdos v̄. te. non soli offerbat sacrificium p̄ pec
catis populi in die expiatiōis: sed etiā cum hoc offere
bat vitulum pro peccatis ipsius. Itē imp̄fectionis erat
q̄ hoc fiebat non tñ semel sed pluries: qz vna oblatio
non sufficiebat p̄ omnibus peccatis: p̄ter sui imp̄fe
ctionem: christus aut̄ tñ ynam obtulit hostiā. s. cor
pus suum in cruce: non tamē pro peccatis propriis sed
pro alienis: z hoc est quod dicit bic. Qui non habet quo
tidie necessitatē t̄. p̄z littera vñq ibi: g **L**et enim
homines cōstituit sacerdotes infirmitatē habentes. id est
p̄nūtātē ad peccandum: sic peccabant aliqui sicut alijs hoies:
non sic aut̄ christ⁹
pter qd subditur:
h **S**ermo aut̄ iuris iurandi t̄. i. ver
bi diuinū loquens
de sacerdotio chri
sti cōstituti q̄ iura
mentū diuinū et
supra dictū est ostē
dit q̄ fili⁹ dei est co
stitutus sacerdos
no. te. qd ē p̄ legē
moyſi ordine tem
poris sed non ordi
ne dignitatis. **A**d
maiore evidentiā illius verbi qd habitu⁹ est in hoc ca. qd
minus est a maiore bñdicēt videat q̄ non sit verū genera
liter: primo qz papa cōsecratus ab ep̄o hostiē. z tñ papa
maior est ex ipa sua eleccione etiā anteq; cōsecrare: z ar
chibiscopus consecrat a suffraganeis ipso minorib⁹. in
strarī est auctoritas apostoli⁹: qz dicit illud esse verū sine
vila p̄tradictione: dicendū est q̄ circa hoc errauerūt qui
dam heretici qui nomināt paupes de lugduno: quia em̄
quilibet iustus maior est quoq; peccator: ideo dixerūt
q̄ sacerdos peccator nō potest benedicere iusto etiā pu
ro laico: sed ecōuerso quilibet iustus etiā purus laicus est
sacerdos verus z null⁹ alijs. Sed hic errore est nimis p
nicioſus qz si sanctitas ministri sit de necessitate sacramē
ti nulla erit certitudo in sacramēti ecclēsie: qz nullus sit
certitudinaliter se esse in statu gratiae: z multomin⁹ potest
hoc fare de alio: z p̄ oīs de nullo sciret vtrū est baptiza
tus vel nō: nec de quoq; alio sacramēto esset aliqua cer
titudine: z ideo dicit q̄ qn̄ aliquis agit in virtute propria:
tunc querit de ipso quis vel qualis sit: qz eius bonitas vel
malicia variat solum actionē. p̄xīa: sed qn̄ solū agit i vir
tute alterius noui variat. bona em̄ elemosyna dat a bono
per malū seruū: z codē mō deus cōserat bonū z verū sacra
m̄ q̄ malos ministros: ideo dictū apostoli verū est. s. q̄ minor
a maiorē benedicēt: qz quilibet institutus minister christi
maior est quoq; alio inq̄tū est homo vel peccator: sed
ad huc vna obiectio ē de sacerdote corp⁹ christi p̄scrētē
z non videtur q̄ sacerdos sit aliquo mō maior: ipso. d. q̄
sacerdos cōscrēt ipam materialia qua maior est: christ⁹ aut̄
inq̄tū deus cōscrēt corpus suū: z sic patet p̄positum.
Ad argumenta dicendū q̄ patet ex dictis: electus em̄ i
papa submittit se voluntarie inq̄tū est homo ep̄o hostiē.
inq̄tū est minister dei: z eodem modo archiep̄cos
suis suffraganeis.

In capi. vii. vbi dicit i postil. Sed videat alicui q̄ istud
argumētum non valet. **A**dditio.
Hic argumentū apostoli nō fundat in hoc q̄ si aliquis
est maior patre: p̄ gereat sit maior filio: et talis rō
multiplici deficit: s̄ rō apli fundat in hoc q̄ abraā
apud iudeos erat maxime dignitatis inq̄tū q̄ ipsum
abraā p̄ponere volebant ipi christo: vñ **I**o. viii. capi. **N**ū
qui dū tu maior es patre nostro abraām.

In eodē ca. vii. dicit in postil. **T**ranslato aut̄ sacerdo
tio necesse est vt legis trāslatio fiat. **A**dditio.
O qd dicit apli: **T**ranslato aut̄ sacerdotio ne
cessēt est vt legis translatio fiat. Non videtur fun
dari in cōcomitantia legis z sacerdotiū in genera
li cōsiderata: quia si sic tota lex et trāslato trāslato sacer
dotio qd est falsum. nam lex vetus etiā trāslato sacer
dotio manet q̄tū ad moralia: s̄ ad verā intelligētāz dictōz
apli videat attēndū q̄ ceremonia le. x. vt sūt sacrifi
cia z b̄ mō: nō poterāt impleri fm̄ rūtū mosae leḡ nisi
q̄ sacerdotes de scimic aaron: vt habeat **I**ume. xv. z alijs

Epistola pauli

q̄ plurimis locis. Sicut iudiciale ad q̄ implēda requiriē auctoritas iudicis: nō poterat impleri sub eodē ritu nisi p̄ sacerdotes p̄dictos apud q̄ erat auctoritas iudiciale. vñ Deut. xii. loquēdo scriptura de quodā negoio iudiciale sic dicit: Accedetq; sacerdotes filii leui: quos elegerit dñs deus tuus ut misereant ei et b̄ndicant in nomine eius et ad verbū eoz omne negoio p̄det. Et quo p̄ manifeste q̄ translato sacerdotio re. te. necesse est ut legis trāsla tio fiat q̄tū ad ceremonialia et iudiciale tm̄: nō aut q̄tū ad moralia q̄ nullā dependēta et habebat a sacerdotio tē.

In eodē ca. vbi dicit in postilla: Juravit dñs tē.

Additio.

Illode vbi dicit: Juravit dñs tē. nō videat arguere apls solū ex maiori firmitate ei⁹ qđ statuit sub iuramento: sed cū hoc etiā videat innuere q̄ istud sacerdotiū s̄b iuramento firmatiū ē sacerdotiū xp̄i: ex hoc et mysteria xp̄i osuerunt in sacra scriptura sub iuramento diuino vallari: ostat q̄ cū deus denicias abrae et in semine suo b̄ndicent oēs gentes: qđ intelligit ad litterā de christo ibi inēposuit firmū iuramentū: Gen. xxv. Per memetiōm iurau dicit dñs tē. de quo iuramento aplus agit. S. ca. vi. Sicut cū de regno xp̄i ageret in psal. qui incipit: Memetō dñe dauid tē. deus ibi interposuit iuramentū. d. Juravit dñs dauid veritatem et nō frustrabat enī de fructu ventris tui tē. et sic p̄z q̄ et interpositōne iuramenti intelligi debet hoc sacerdotiū ad xp̄im p̄tinere: et notandum q̄ in hoc quolibet predictori iuramento supaddit aliiquid ad solenissimum iuramento p̄tinens. vnde Gen. xxv. non solū dicit: Jurau dicit dñs. sed addit p̄ me memetiōm iurau tē. et in psal. nō solū dicit: Jurau dñs. sed addit: tu nō penitebit eu. Sicut et in psal. Memetō dñe dauid. nō solū dicit: Jurau dñs dauid. sed addit: tu nō frustrabas eum. Quae quidem additiones nō consueverūt fieri in sacra scriptura in aliis iuramentis diuinis tē.

In eodem ca. vbi dicit in postilla: Ad argumenta dicendum q̄ patent ex dictis.

Additio.

Ed adhuc h̄tra s̄ba apostoli videntē multe auctoritates esse sacre scripture in quib⁹ p̄z q̄ creature b̄ndicunt deū: ut cū dicit: Benedic aī mea dño et b̄ndicte angeli dñi dño et b̄nusmodi. Ad qđ dicendū q̄ b̄ndictio pot̄ esse dupler. s. actua et passiva. Actiuā est per quā aliquid daf a b̄ndicente ip̄i qui b̄ndicit: et tali benedictio deus b̄ndicit creature p̄ quā b̄ndictione eis p̄ferūtur aliquabona: sicut Gen. i. Benedicitq; eis deus: et ait: Crecite et multiplicamini. Benedictio autē passiva est per quā nihil accrescit illi q̄ b̄ndicet s̄ tñ illi qui b̄ndicit: et isto mō creature b̄ndicunt deū qui honor nosstrū non eget: vnde talis benedictio nō est nisi quida in modis laudāti: B̄ndictiones autē que dant a sacerdotiis seu ministris dei reducunt ad primū modū b̄ndicēti in p̄tū in persona dei seu eius auctoritate hoc faciunt seu imp̄cant: et isto mō benedicēti loquitur apostolus.

Replica.

In capi. vii. vbi apostolus arguit sacerdotiū melchisedech dignū sacerdotio leuitico: postul. ponit hoc medium. s. q̄cūd est maius maiores est etiā maius mōre: sed abraā fuit maior et dignior leui: si ergo melchisedech fuit maior abraā: fuit etiā maior leui. Sed burgen. abiit hoc medium postillatoris. d. q̄ multipliciter dicit et ponit aliud medium ratiōis apostoli: videlicet q̄ iudei reputabāt ip̄m abraā xp̄o digniore dicentes. Jo. viii. Nūquid tu maior es patre nostro abraā. Hic dico primo q̄ non est p̄babile: q̄ medium postillatoris deficit si regulariter assumat. dicere autē iuxta illud medium q̄ p̄ episcopū sit maior episcopo: est regulariter assumptum ex medio qđ nūc fallit in magnitudine molis: sed nec etiam in magnitudine virtutis: uniformiter subsumēdo. Dico secundo q̄ accepto medio burg. si vero ē adhuc fuit medium postillatoris. Nam si iudei reputauerūt abraāmaiores etiā tunc ex medio postul. apostolus concludit necen-

tum sic subsumendo: melchisedech est maior abraā: ergo melchisedech est maior: quoctū minore q̄ abraā: sed leui est minor abraā: igitur est minor ipso melchisedech. In capi. eode vbi dicit: Translato sacerdotio necesse est ut translatio legis fiat. Circa quē pasum burgē: arguit q̄ illud dicentiū apli nō pot fundari sup̄ comitātā legē et sacerdotiū in generali considerata: q̄ si sic tunc translato sacerdotio tota let fuisse translata: quod falsū estnam ut inquit Burgen. let̄ vetus manū q̄tū ad moralia etiam sacerdotio translato. Hic dico q̄ Burgen. fantasiat putans precepta moralia originaliter esse de lege mosaica: quod falsū est et p̄tra doctores communiter dicentes: q̄ precepta moralia sunt de lege nature: q̄ quis em̄ in lege mosaica fuerint magis explicata: ex hoc non sequitur q̄ sint illius legis originaliter: sicut similī mō quis precepta moralia sunt in euāgelio magis extensa et explicata q̄ in lege mosaica: ex hoc tamen non sequit q̄ sint originaliter precepta euāgelice legis: est igitur concomitātā legis et sacerdotij in generali. Nec valet qđ burgen. arguit de moralib⁹: quia illa non pertinent originaliter ad legem veterem: sed ad legem nature: ideo sunt i disp̄tabilias: sed ceremonialia et iudiciale pertinent directe et originaliter ad vetustū testamētū: et te illius generalis dicit apostolus translato sacerdotio necesse est legem transferri: hec est sententia postul. et similiter Burgen. post frāgile argumentū suū qđ putavit insolubile.

Capitulū. viii.

Opitulū autē super ea quē dicuntur. Postq; apostolus superior ostendit eminētiam sacerdotij ch̄risti respectu sacerdotij leuitici: et hoc ratione persone sacerdotis hic autem idem ostendit ratione officij sacerdotalis: et dividitur in duas partes: quia primo ostendit hoc in generali: secundo magis in speciali: secunda incipit in principio capi. sequentib⁹. Habet quidez tē. prima in duas: quia primo proponit intentū: secundo probat: ibi: Omnis em̄ pontifex. In prima parte proponit intentum suū q̄tū ad duos: primū est modus dicendi. d. q̄ intendit hoc procedere summarie: et hoc est quod dicitur:

a. Capitulū autem tē. Capitulū enim dicitur a capite: quia sicut in capite virtualiter continetur quicquid est in corpore non tamē formaliter et explicite: ita declaratio particularis seu capitularis dicitur: q̄n aliqua ibi summātū tractatur. Secundum in quo ponitur sua intentio est respectu dicendorum: quia intentit dicere te dignitate būniū pontificis: cuius dignitas consistit in nature excellētia in qua est cōqualis patri: et hoc est quod subditur:

b. Talem babemus p̄tificem qui confedit in vertere sedis magnitudinis: id est patris cui appropriatur magnitudo et potētia in diuinis. Sedere cū ad dexteram patris importat equalitatem filii ad patrem: et supra dictum est primo capitulo: et quia officium p̄tificis est custodire sacra: ideo sequitur:

c. Sanctorum minister. christus enim in q̄stū homo est minister sacrorum: sed in q̄stū deus est actor ipsorum. Ista autē sacra sunt gratia in presenti et glā in futuro: que nō poterant administrari in tabernaculo re. test. sed tñ prefigurari: propter quod sequitur:

Ad hebreos

v. Et tabernaculi veri **z.** de quo tabernaculo dicitur psal.
psalm. **n.** ne quis habebit in tabernaculo tuo si tu taber-
naculum non es factum ab homine: sicut fuit tabernaculum
moysi quod fecit Bezaleel: ut pater in **x.** et **Q.** n. poti-
fer. hic pater probat: posuit: et dividit in tres: quod primo
ondit quod Christus est minister aliquis
sacerdotum secundo
quod non est minister
sacerdotum. tunc ibi
S. q. est. ter-
cio ostendit quod est
minister meliorum
sacerdotum: ibi
Huc autem melius?
in prima parte ar-
guit sic: **D**icitur
tunc est minister
aliquorum sacer-
dotum: quod patet? **P**
q. q. ostendit ut
offerat sacrificia
ad sacrificia-
duum ipsius et pla-
candum deum: ut
dictum est capitulo
christus aut est
potius et ibi
dicitur dictum fuit
ergo est minister aliquorum sacerdotum: et hoc est quod dicitur:
Omnis potius vero et patrum littera. f. **S**i ergo esset.
Dic pater ostendit quod christus non est minister aliquorum
sacerdotum. re. te. aliter non esset necessarium sacerdotium suum
quia illa possunt per alios ministri. s. p. sacerdotess re. te.
ad quorum officium pertinet administrare talia: et hoc est quod
dicat: f. **S**i ergo esset sicut terra. si sacramenta ptiens
ad Christum mysterium. g. **N**ec esset sacerdos. i. eius sacer-
dotium non esset necessarium. h. **L**u essent qui offerret
terram sacerdotes re. te. b. **Q**ui exemplari et umbrae
deserviunt celestium. **D**icunt enim sacra re. te. in quibus de-
serviebat sacerdotes umbra celestium in quibus imperfekte
et obscure illa representabatur: sicut umbra corporis huma-
ni imperfekte figura eius representant. **D**icunt etiam exemplar
celestium in quantum erant quodammodo manuductientia
in cognitione ipso: deinde enim exemplaris est prioritas
respectu exemplari: sed prius aliquid dicitur dupliciter:
uno modo sum cognitione nostram: et sic sacra re. leg.
dicunt exemplaria celestium: ut dictum est. alio modo dicitur
aliquid prius altero simpliciter: et sic est econverso: quod
celestia sunt exemplarum eorum que facta sunt in tabernacula
Iosephi: quod fuit factum ad exemplarum celestium: et hoc est
quod subdit: **S**icut in somnum est Ioseph. i. **H**uc autem melius
sortitus est. hic pater ostendit quod Christus minister est me-
lior sacerdotum: et dividit in duas partes: quod primo ostendit
apostoli: secundo reddit causam dicitur. **Q**uanto melioris.
In prima igitur parte ostendit ex predictis: quod Christus sit mi-
nister meliorum sacerdotum: quod ostendit est quod ipse sit minister
aliquorum sacerdotum. **T**em ostendit est quod ipse non sit minister
sacerdotum re. leg. **E**x quo sequitur quod ipse sit minister
meliorum sacerdotum: sicut et suum sacerdotium melius et per-
fectius est: et hoc est quod dicitur: i. **H**uc autem melius sorti-
tus est ministerium: meliorum sacerdotum: et hoc fuit offerendum
carne suam in cruce: que fuit oblatione optima et conuenientissima
salutis nostrae: quod oblitus fuit ex maxima charitate
deutotio: sed contra hoc videtur esse illud quod est predictum. s. quod ministerium Christi non est circa aliud ter-
ram: caro autem Christi de terra est: ergo terram dicendum quod licet
caro Christi absoluente sumpta sit de terra: non tamen dicendum
terram ut caro Christi: primo quod est diuinisatis vniuersitatem
quod virtute spiritus sancti formata: et propter hoc dicitur **Joh.**
ii. Qui de terra est de terra loquitur: qui autem de celo ve-
nit super omnes est. k. **Q**uanto melioris. **M**icred
dit causans dictum: videlicet: quare sit melius ministerium

christi. Circa quod secundum et ministerium sacerdotis: est
reducere populum in deum administrando legem diuinam
populo: quia est mediator dei et populi: et ideo quanto melio-
ris testamenti mediator est tanto melius habet ministerium
Quod autem testamentum nouum melius sit cuius administrator est

christus: p. bat du-
pliciter. secunda pba-
tio ponit ibi: Nam
si illud. prima pro-
batio talis est: Illud
testamentum quod
permittit meliora
melius est. sed te-
stamentum nouum p-
mittit meliora quod
te. re. quia promis-
tit bona spiritua-
lia et eterna: ut pater
Matth. v. et in mul-
tis aliis locis: re. et
autem promittebat
terrena ut pater **Esa.**
i. Si audierit me
bona terra come-
det: et hoc est quod
dicitur hic: quod
hunc melius ministe-
rium.

R quanto et melioris testamenti mediator est quod in meliori
reprobationib. sancitum est. id est firmatum. l. **N**am si
illud. **D**icitur ponit secunda probatio ad idem: et dividitur in
duas: quia primo inducit suam probatorem nec secundo ex di-
ctis concludit principalem intentionem: ibi. Dicendo no-
num. Circa primum duo facit: quia primo ponit suam ra-
tionem: secundo probat minorum huius rationis per scri-
pturam: ibi. **C**litterans. ratio sua talis est: perfectum et
sine defectu melius est quam imperfectum et defectuosum: testa-
mentum autem nouum perfectum est et sine defectu: vetus
autem imperfectum et defectuosum: sicut multipliciter decla-
ravi in principio huius operis: et propter hoc necessarius
fuit testamentum nouum ad tollendum veteris testamenti
imperfectionem: et hoc est quod dicitur: l. **N**am si pri-
us illud a culpa vacasset: id est sine defectu fuisse non pos-
test hic accipi culpa pro peccato: quia dicitur **Romanorum.**
vii. **M**andatum sanctum et iustum. m. **N**on utique secundum
id est testam. no. n. **L**ocus inquireretur: quia non fuisse
necessarium si primus fuisse sine defectu. o. **C**litterans.
hic probat minorum: scilicet et propter imperfec-
tionem primi testamenti necessarium fuit dari secundum:
per auctoritatemque habet **B**ieremie. xxx. licet verba sint
aliquo modo mutata: quia apostolus allegat ipsam secun-
dum translationem. lxx. et in illa auctoritate primo tangit
conditio veteris testamenti: et secundo conditio noui: abi.
Hoc est testamentum. dicit igitur primo sic: o. **C**litter-
ans eos dicit. id est dominus improprio modo eis qui erant
sub veteri testamento: loquitur per bieremiam id quod se-
quitur: p. **E**cce dies venient dicit dominus et consum-
mabo. id est perficiam: quia nouum testamentum continet
perfectionem: ut supra declaratum est multipliciter in prin-
cipio huius operis. q. **S**uper dominum Israel et super do-
minus iudeam. quia ad eos venit christus in propria persona:
sum quod ipse dicit **M**atth. xv. **N**on sum missus nisi ad
oues que perierunt domus Israel. r. **T**estamentum nouum
non sum testam. quod dedit patribus eorum: quod
aliqua veteris testa. sunt cassata per nouum. s. **C**eremonia-
lia et iudicia diuersum detinunt: ut supra dictum est
in principio huius operis. s. **V**nde quia apprehendi-
manum tunc quod sicut puer qui non potest ire apprehendit
p manu: sic filii Israel educti sunt de egypto: utire diuinam:
quod non poterant per seire. sequitur: t. **Q**uoniam igitur non
p. malerunt in testo meo: quod statim post publicationem ma-
datop. ubi diuinum fecerunt sibi vitulum consilium: ut pater **Ego.**

Epistola pauli

v. Ego neglexi eos dicit dñs. qz ppter peccatum vituli alij fuerunt occisi et alij punissi sunt caecis in alia peccata; ppter qui erunt in solitudine eorum cadavera: et sic dñs eos neglexisse in quantum dimisit eos sic ppter sicut res negligi di que retire pmitit. x. Quia hoc est testimoni. Hic tangit pditione no. te. z. pmo gnt ad ei vatione: qz datu est pncipaliter iudicis qibus xps pdicauit et hoc est qd dñs. Quia hoc est testimoni zc. liz. n. gntiles sunt admisiti ad no. te. hoc en faetu est: sicut inserit oleaster in bonam olinaz: fin qd dicit aplus Ro. x. f. secu do tangit pditione nouit te. quantum ad tpus datio cum dicit: y. Post dies illos dicit dñs. i. post cursum te. te. sicut pfectum est posterius tpe qd ipm impfectum: t sicut magister daf post pedagogos. Lex. ii. pedagogus noster fuit in xpo: ut dicit Gal. iii. tercio tangit pditione no. te. quantum ad modum dadi cu dicit: z. Qando leges meas in metes eorum. fidem inspirando. a. Et corda eorum supscriba eas. p charitatem formando: qui modu docendi est. p prius ipsius dei. f. interius illuminando: t sic data est lex nova apostolis: qn xps aperuit eis sensum: et intelligentiam scripturas: t qm misit eis spiritus: bo aut p ot alii docere formando exterius signa sensibilia: et voces et similia: et hoc modo data est lex vetus et habet Exo. xx. Lucas autem aplus videbat voces et lampades zc. Dicit autem leges meas in plurali: qz licet lex nova sit una: tam id sunt plura pcepta et consilia a spm inspirata. quarto tangit nouit te. efficacia cu dicit: b. Et ero eis in deo et ipi erunt mihi in plm. qz lex nova est lex amoris: qz dividit filios regni a filiis pditionis. c. Et no docebit vnuqz, primu suu. hoc potest intelligi dupliciter uno modo cognitio vie: et istud verbu referit ad aplos qui oes instructi fuerunt immediate a xpo: et no vnu ab alio unde et paulus qui fuit posterior dicit Gal. i. Motu robis facio fratres euangelium qd euangelizatu est a me: qz no est fin hoiem: necqz em ab homine accepti illud neqz didici sed reuelatio ie fu xpi. alio modo pot intelligi te cognitione et pte et tunc referit ad oes beatorum specialiter post iudicium futurum: qz modo angeli superiores illuminant inferiores te his que pertinet ad exponenda ministeria: ppter electos: sed pacto iudicio cessabit talis illuminatio: t hec expositor ultima magis concordat fr. Sed qz efficacia no. te. no solum se extendet ad cognitionem: sed etiam ad peccato purgationem: ideo sequitur: d. Quia pocius ero iniqtib et remitte do in pnti. e. Et peccator eorum la non memorabor. ad puniendum in futuro. f. Dicendo. hic ex pdcit pcludit principale intentum. ex quo. h. dñs pbiere. wcaut te. no. cui xps est mediator: ut p pdcit: sequitur per consequens qz pcedens te. dicat vetus: qz noui dicit respectu veteris et hoc est qd dicit: f. Dicendo noui. de testamento xpi. g. Utterauit pbus. i. ostendit qz testimoni pcedens debeat dici vetus: qd autem veteras est ppter mensura tpe et omne tale deficit in tpe: ut h. iii. physico: ideo sequitur qz vetus te. sit euacuatu p noui: et hoc est qd subdit: b. Ad autem antiquam zc. Id evidentiā maiore bus: qd dictu est in parte immediate pcedentem querit utrum lex nova debuit dari a xpo in scriptis. Et arguit pmo qz sic: qz scriptura deseruit memorie in futurum: sed lex xpi erat duratura usqz in fine mundi: fin illud Luc. xx. Celi et terra transibunt: uba autem mea non transibunt. ergo videt qz christus debuit doctrinam suam scribere. Item lex vetus fuit figura noue: ut habet i hoc capi. sed lex vetus fuit descripta a deo fin qz habet Exo.

xviii. dabo tibi duas tabulas lapideas et legem et tabula que scripti: ergo lex nova debuit scribi a xpo: quia figura detet correspondere figurato. Contra si christus aliquid scripsisset illud potissimum detet esse in canone: tale nibil ibi habet: ergo zc. Unde dicendum qz doctrina xpi non debuit ab eo scribi: qz excellētissimus modus docendi debet excellētissime doctrine nūc ait ita est qz efficacior est modus docendi verbo qz scripto: qz scriptura non est nisi vir mortua et ido xpi qui est docto: excellētissimum non conueniebat modus docendi per scri

quisqz fratre suu dices: cognosce dñm: qm oes scient me a minore usqz ad maiorem: qz pocius ero iniqtatibus eorum: et peccator eorum iam non memorabor. Dicendo autem noui: veteravit prius. Qd autem antiquam et senescit: prope interitum est.

pturam qui est imperfectus: sed solus modus docendi p verbū qui est perfectissimum: discipulis autem suis recedebitis a tanta perfectione conueniebat doctrinam xpi scribere: ppter quod scriperint euagelia et alios libros no. te. continent doctrinam christi. simile bus inueniet apud antiquos physiol. qz aliqui inter eos excellētissimi mi. s. pythagoras et socrates dicunt nibil scripsisse: tñ discipuli eorum dicunt multa scripsisse. secundo qz no est conuenient illi docendo scribere cuius doctrina non pot litteris coprehendit: talis fuit christus fin qz dicit Jo. vlti. Sunt autem et alii multa qz fecit iesus qui si scribatur per singula: nec ipm mūdum arbitrio capere eos qz scribendi sunt liberos: qd expponens Augustinus dicit qz non est intelligendum: ppter excessum qualitatibus molis: sed virtutis: et ideo christus non debuit doctrinam suam scribere: qz si eam scripsisset crederebatur qz eius doctrina non plus cotineret qz illa scriptura pretendebat: no sic autem creditur per scripturam suorum discipulorum: et maxime quia proficitur se non scripsisse ac plenam doctrinam christi: ut patet per verbū Jo. 3. alleluia. Considerandum tamē qz licet xps non scriperit doctrinam suam in charta mortuorum: scripsit tamē eam in charta viua: scz in cordibus suorum discipulorum ut pdictum est: t sic erat: ppteratu per hunc ut patet in lira: t ille fuit modus conueniens scribendi hanc doctrinam: que inducit efficaciter ad vitam eternam: et ideo debuit scribi primo in aia intellectu qz habet immortalitatem: ppter quod dicit paulus apls. q. Cor. iii. qz hec epistola scripta sit in tabulis cordis. Ad primum pter pdcit qz scriptura discipulorum xpi sufficit ad memoriam doctrinam eius. Ad secundum dicendum qz figura et figuratus non oino assimilantur: uno oportet qz figura deficiat et figurato: et ideo lex vetus que erat imperfectio et consistebat in sensilibus signis: fuit primo scripta in tabulis lapideis: t autem noua tanqz pfectio: fuit primo descripta non atramento: sed spiritu dei viuu in tabulis cordis: ut dicit apls. q. ad corinthios. iii.

In ca. viii. ibi dicit in postilla: Dicendum qz doctrina christi non debuit ab eo scribi.

Additio.

Eadem sanctus Tho. i. ii. q. xv. art. i. in corpore passionis: Lex nova pncipaliter est ipa gratia spiritus sancti: que dat per fidem christifidelibus: que quidem lex nova est induta domini non solum indicans qd sit faciens: sed etiam adiuuans ad illud implendum: et probat qz multas auctoritates sacre scripture et dicta sanctorum: vñ in scriptura euangelij non continent nisi ea que pertinent ad gratiam spiritus sancti: vel sicut dispositiva quantum ad intellectum per fidem per quam daf spiritus sancti gratia: vel fin affectuz: et sunt ea que pertinet ad

Ad hebreos

Cōtemptū mundi q̄ quā hō sit capar grē spūssanceti v̄l
q̄tum ad v̄lūm spūalis grē opa v̄tū: ad qu e multi
pliciter scriptura no.te. boies exhortat: t̄ sunt sc̄daria
in lege no. de quib⁹ oportuit fideles xp̄i instrui v̄bis et
scriptis: t̄ iō lex no. p̄ncipalē est lex iudicata: sc̄daria at
lex scripta. v̄n fm̄ loc ad q̄nōm motā p̄ postillatores
dicēdū est q̄ lex no. s. p̄ncipalē nō debuit scribi a
xp̄o sed nec etiam potuit scribi. Br̄a. v̄m suā cēntia
est quedā qualitas mētis: q̄ non est scriptibilis nec cē
pnunciabilis. Q̄tū v̄o ad sc̄daria dicēdū q̄ lex no. est
lex scripta: vt d̄cīm est: t̄ d̄ hoc vide plēm⁹ in p̄dicta q̄
fionē articulo. i. in corpore questionis.

Replica.

Hec ap̄. viii. v̄bi mouet postil. q̄. Utrū lex noua
debuit dari a xp̄o in scriptis. Circa cī solutionē
burg. laborans: int̄ cetera dicit q̄ lex noua p̄
cipialiter est iudicata mēti. s. p̄. ḡra. i. q̄ iō debuit a xp̄o
scribi. ḡra. ii. cū sit quedā spūalis qualitas mentis nō
est scriptibilis. Sed fundamentum huius rōnis ero-
nū est: q̄ tollit a xp̄o oportētā p̄ m̄a v̄tētā. illā d̄cē
xp̄m aliquid nō posse qd̄ t̄ d̄cīdū nō includit: t̄ tol-
lere oportētā: sed qualitatē spūalem exp̄mēre signo
sensibili: sicut verbo vel scripto: minus includit d̄cīdū
nē q̄ p̄m in v̄ce t̄ spūm sanc̄tū in colōnē sp̄e sensibili
ter exhibere. iōt̄ binōi qualitate spūalem sicut est ḡra
scribere t̄ pnunciare sensibiliiter nō est xp̄o impossibile
Incautū iōt̄ est fundamentū illius rōnis p̄ burg. ad-
duce: t̄ a sancto thome recipit prima sc̄d. q. cxi. pro-
ut Burgen. allegat. postil. iōt̄ rōnes potiores sunt.

Capitulum. ix.

Habuit quidē. Postq̄ apl̄s oñdit dignitatē sa-
cerdotij xp̄i respectu sacerdotij ve. le. in gene-
rali. hic int̄ declarat hoc idē applicando magis in sp̄ali. Et diuidit in duas p̄tes: q̄ primo declarat
positū: sc̄do p̄bat quoddā in suo p̄cessu sup̄positū in
principio ca. se. v̄bi v̄mbiā bñs ler. H̄uma adhuc di-
viditur in tres: q̄ p̄mo tangit ea q̄ fuerit circa ve. te.
sc̄do oñdit eorū signatūb̄i hoc signatūtēcīo ex h̄argu-
it ad p̄positū: ibi t̄ iō no. te. H̄uma adhuc in duas. q̄ p̄
tāgit ea q̄ fuerit in ve. le. in q̄dā generali: sc̄do ostēdit
ea magis in sp̄ali: ibi tabernaculū. n. Ad evidētā p̄mi
p̄siderādū q̄ oia q̄ sunt in no. ve. te. ordinata sunt ad
cultū diuinū: ad talē v̄o cultū reddit̄ hō inep̄t̄ sumpl̄r
p̄ p̄ctīm t̄ apt̄ p̄ gr̄az: v̄n qd̄ vero p̄ immundiciā corpo-
ralem. Et iō sacra no. le. q̄ sacerdū gr̄am et auferunt pec-
catū reddit̄ boiem similit̄ apt̄ ad cultū diuinū. Illa
aut̄ que erat in ve. le. gr̄as nō sacerbat: sed t̄m quasdā
irregularitates seu immundicias corporales tollēbat: p̄
pter quas p̄hibebant̄ hoies accedere ad locū diuinū
cultū t̄ ad certū fideliū: sic erat tact⁹ mortui vel aliqui
immudi: ex qd̄ red̄ debat̄ hō inep̄t̄ ad accedēdū locū
cultū diuinū. talia aut̄ auferebant̄ p̄ sacra ve. le. l̄z p̄ ipsa
gr̄a nō sacerret̄: sicut diffus⁹ declarat̄ ē in prim. buiis
opis: t̄ hoc ē qd̄ d̄ b. a. Habuit qd̄ d̄a t̄ p̄. i. ve. te.
b. Justifications culture. i. sacra auferentia diuni-
cultū imp̄dimenta mō p̄dicto: verunt̄ iustificabūt
fm̄ qd̄dū subdit. c. Et sancti seculare. i. emunda-
tionē corporalem q̄ d̄ secularis: q̄ p̄s seculū in cor-
poralib⁹ disfit̄: t̄ q̄ sacra illa n̄ erat duratura: nisi ad t̄p̄s
d. Tabernaculū. n. hic p̄mit̄ p̄dicta magis in speciali-
Et diuidit in duas: q̄ primo t̄ḡit in sp̄ali ea que p̄ti-
nent ad tabernaculi moysi dispoem: sc̄do ea q̄ p̄t̄c̄t̄
ad sacerdotū ministrat̄: libib̄ vero. Ad intellectu⁹
primi p̄siderandū q̄ tabernaculū moysi sic erat dispo-
sitū. Variet̄es. n. erant de quibusdā ass̄rib⁹ cooperitis
auro: tectū vero tabernaculū erat quedā cortina qua-
tuor: colorib⁹ xp̄icta: altitudō tabernaculū erat decē
cubitō: t̄ latitudō decē: lōgitudo vero eius. xxx. t̄ erat
quedā cortina interius diuindens longitudinem in par-

tes inequailes: q̄r er v̄na p̄te cortine erat decē cubiti t̄m: t̄
dicebat illa ps̄ tabernaculi sc̄m̄sanctorū. i. alia. n. p̄te erant
.xx. cubiti: t̄ dicebat illa ps̄ sc̄a absolute vel etiā sc̄m̄: t̄ sic
distingueban̄ due p̄tes tabernaculi: sicut in ecclīs nr̄is
chor⁹ t̄ nauis: nisi q̄ oñposito mō erat sita: q̄z cb̄o 2⁹ i. ecclē
s̄is nr̄is est v̄rsus
orientē: in taberna-
culo vero moysi s̄a
sc̄m̄sanctorū erat v̄
sus occidentem.
Ulterius confide-
randum q̄ in sc̄m̄
sanctorū erant tria
ācha testam̄tū duo
cherubim et ipic-
torū: Apls aut̄ ad-
dit quartū. s. q̄ ibi
erat thuribulū: qd̄ exponit̄ aliq̄ dicētes q̄ p̄ hoc intelligi-
tur altare incensi. Sed hoc p̄ falsum p̄ textū Exo. xl. vbi
d̄ altare incensi erat in alia p̄te tabernaculi hoc etiam di-
cūt Josephus t̄ Hieronymus. Et idō dicēdū q̄ p̄ thu-
ribulū nō intelligit̄ aliud: nisi q̄ ibi erat incensorū q̄ sū-
mus sacerdos intrā sc̄m̄sanctorū p̄nebar incensu v̄t ne
bula inde p̄surgēs p̄cederet alioꝝ aspectū: q̄ erat in alia p̄
te tabernaculi ne videret ea q̄ erat intra sc̄m̄sanctorū. Sūl̄ i
in alia p̄te tabernaculi q̄ dicebat̄ sancta erant tria: men-
sa p̄positionis i. latere aquilonari t̄ cādelabri: i. aureū i. la-
tere australi: t̄ altare eb̄ymatiatis i. medio: t̄ diuidētēs
sc̄m̄ t̄ sc̄m̄sanctorū. Predictor aut̄ assignat duplex ratio-
v̄na l̄alis t̄ alia mystica. l̄alis est ista. Tabernaculū em̄
istud erat ordinatū ad cultū v̄ti dei creatoris totū mōi
in q̄ sunt due p̄tes: v̄na nobis inuisibilis: v̄z istud qd̄ ē v̄l
tra celū sydereū v̄bi erat h̄bitatio spūali substātiaꝝ: t̄ hoc
figurab̄ p̄ illā p̄te tabernaculi q̄ dicebat̄ sc̄m̄sanctorū i. qua-
erat cherubim representatiō angelicā naturā t̄ arba testa-
menti clausa: ad designandū q̄ rōnes eoz que fiunt i hoc
seculo v̄sibilī p̄tinēt̄ clausa t̄ nobis occulte in illo secu-
lo sup̄iori: sic rōnes effectu⁹ in causis t̄ artificatorū in arti-
fice p̄tinēt̄ quodāmō clausa: t̄ hoc p̄ tria i arba p̄tēta-
s. tabulas que repreſentat̄ sapiam qua dirigunt̄ res bu-
māne: et virga aaron qua designat̄ potestas regiminiſ p̄
quā coercēt̄ hoies a malis: t̄ maina p̄ qd̄ designat̄ vi-
ta humana: p̄ p̄sicerat̄ vero quod erat quasi loc⁹ dei: t̄
qr̄ in de repondebat summo sacerdoti: p̄ hoc designat̄ iōcē
deus gloriosus t̄ sublimis p̄siderēs omnib⁹ creaturis: t̄ sic
p̄z quo p̄ sc̄m̄sanctorū designat̄ ea q̄ s̄e supra celū sydereū no-
bis inuisibilis p̄ alia vero p̄te tabernaculi q̄ dicebat̄ sc̄m̄ ab-
solute designab̄ alia ps̄ mundi: p̄ tectū. n. ps̄ tabernacu-
li qd̄ erat quedā cortina varijs colorib⁹ distincta: designa-
bat̄ celū sydereū varijs stellis ornati: p̄ cādelabri i quo
erat septē lucerne: designabāt̄ orbes septē planetaꝝ: p̄p
hoc erat positū in p̄te australi: q̄z cursus planetarū in-
cēmissero nō sp̄ est ad australi: p̄ mensam v̄o v̄bi erant pa-
nes iugis p̄designabāt̄ elementa: ex qd̄bus p̄stituit̄ et
nutritur hom̄ vita: q̄z ex eisdē sum⁹ et nutrimur: vt d̄. n.
de generatō. Designabāt̄ etiā illa mensa: q̄ illi q̄ in altera
ri deservit̄ et creator vniuersit̄ creature de altario debet
vivere. Nō aut̄ allegorica p̄dictioꝝ est: q̄ p̄ illā p̄te taber-
naculi que dicebat̄ sancta designabatur ve. te. in q̄ ve-
ritas diuinōꝝ erat latens sub v̄elaminib⁹ figurāꝝ: sicut
aspects eoz qui erat intra sc̄m̄sanctorū erat inclusus
p̄ cortinā medianā inter v̄trāng tabernaculi prem̄: vt di-
cēt̄ est. Per illā vero tabernaculi partem que dicebat̄ sc̄m̄sanctorū
in qua erat illa que rep̄t̄abat̄ spūalia t̄ diu-
na: vt d̄cīm est: significab̄ no. te. in quo reuelata est ve-
ritas diuinōꝝ: p̄ter qd̄ in passione dñi in qua d̄summat̄
est no. te. sc̄ia fuit illa cortina q̄ p̄hibebat̄ aspectū eoz q̄
erat intra sancta sc̄m̄sanctorū: vt b̄ Luce. xxii. H̄ac aut̄ expo-
sitionē sc̄dam p̄sequit̄ apl̄s: vt patebit̄ in sequētib⁹. H̄e
v̄lis accedēdū est ad l̄ram q̄ tangit̄ tabernaculi disposi-
tionē. d. Tabernaculū. n. factū est p̄m̄. Taber-
naculū primū d̄ illa ps̄ tabernaculi que dicebat̄ sc̄a: q̄z ab
illa erat ingressus templi.

Epistola pauli

e **V**i q̄ erāt cādelab̄a. dicit cādelab̄a in plurali: qz̄l̄z
est vnu cādelab̄ū tm̄: tñ hēbat septē lucernas q̄ hic di-
cunt cādelab̄a. f **C**et mēsa z̄ ppositio panū: q̄ septez
panes erāt positi sup mensaz illā. terciū aut qd̄ erat ibi. i.
altare incensi omittit apls: qz̄ fm̄ q̄ seq̄. j. nō intēdebat
dīstis dīcē p̄ singu-
la. seq̄. g **Q**ue
dī sc̄a. hoc refertur
ad tabernaculum
prīmū: qz̄ sicut di-
ctū est illa ps̄ p̄ma
tabernaculū in qua
erant ista dicebāt
sancta absolute.

b **P**ost velamen-
tū aut. i. post cori-
nā intermediate.

i **E**rat sc̄ōz taber-
naculū. i. sc̄ōz ps̄
tabernaculi. k

Dī sanctas cō-

riū au. ba. thuri. z̄ archaz te. circūte. ex oī pte au. qz̄ erat de-
lignis sc̄bū opta auro int̄ z̄ extra: vt b̄f̄. Qro. xxv. l

In qua erat vna au. ba. mā. fm̄ q̄ dī. Qro. xv. m. Et

vḡa aarō q̄ frōduerat: fm̄ q̄ b̄f̄. Mu. xvii. n

Et tabi-
testi. ista erāt inclusa in archa: vt p̄dēm ē. o

Super q̄ erāt cherubin glie. i. glōse facta: vel poti⁹: qz̄ erāt glie dei

cui deferunt angeli p̄ cherubin significatiua: vñ sequit.

p **Q**ubibz̄a p̄piciatorū. qd̄ rep̄ntabat locū diuinum

vt dcm̄ est. q̄ de quibz̄ nō est mō dicendū p̄ singula.

qz̄ ap̄l̄s p̄sequit illa breviſ: z̄ fm̄ sensuz allegorū tm̄: vt

dcm̄ est. r **H**is bo. Dic apl̄is describit ministerū sa-
cerdotū in tabernaculo moyis. Ad cuius intellectū sc̄ndū q̄ intra sanctū factōz sol̄ sum̄ sacerdos introbat
in festo expiatōz tm̄. In alia aut̄ pte tabernaculū q̄ dice-
bat sc̄a absolute alij sacerdotes itrabāt bis q̄libet die ad
p̄ficiendū sacrificia: immolatio. n. sacrificioz z̄ oblatō cor-
fibat extra tabernaculū sub diuo in altari holocaustorū
z̄ summatio sacrificiū fiebat in tabernaculo p̄ crematōz
incēsi in altari incēsi qz̄ sacrificia illa n̄ erāt accepta et se-
z̄ tm̄ ex fide z̄ deuotōe offerentia: q̄ fides z̄ deuotio signi-
ficant p̄ incensuz: z̄ hoc est qd̄ dī. r **H**is bo ita cōposi-
tis. i. dispositis mō p̄dicto. s **I**n priori qd̄et taber-
naculo. i. in pte tabernaculū q̄ dicebāt sancta. t Temp. i.
quotidie. v **I**nsc̄do aut̄. i. intra sc̄m̄sc̄ō. Hemel i āno
sol̄ pontifex: supple intrabat. glo. dicit b̄f̄ q̄ plures itra-
bat in anno: tñ sine sanguine: hoc tñ nō inuenit scriptuz
in legem nisi solū qñ mouēda erat castra: tunic. n. aaron. z̄ fi-
lii eī intrabat vt inuolueret ea que erāt intra sc̄scōz
z̄ disponeret leuitaz onera: als nō legiſ intrasse aliquis:
nisi sum̄. Sacerdos in festo expiationis ad offerenduz
ibi corā p̄piciatorio de sanguine hostie immolare: p̄ petō po-
puli z̄ p̄tō p̄xio: z̄ hoc est qd̄ dī. y **N**ō sine sanguine
tē. hoc signate. hic ondit qd̄ signabat p̄dicta: z̄ primo
q̄tū ad ve. te. sc̄do q̄tū ad no. ibi xp̄s assistēs. In prima
parte dicit sic. y **H**oc signat. sp̄ysan. nō. p̄pa. eff̄ san-
viam: qz̄ sicut dictum est p̄ hoc q̄ nō patebat accessus sa-
cerdotibus ad sanctūsanc̄ōz designabatur p̄ via venie-
di ad celestia nō erat p̄atefacta: sicut est in no. te. z̄ qz̄ ve-
te. adhuc hēbat cursum suum qd̄ significabat p̄ priuam
partem tabernaculū: vt dictum est: et hoc est qd̄ subdit.

5 **A**dbuc priore tabernaculo. i. ve. te. babente statum,

a **Q**ue parabola. i. figura. b **E**t t̄pis instātis. qz̄
ve. te. fuit figura noui. c **J**uxta qua. i. parabolam
d **M**unera et hostie offe. q̄ non possūtūr p̄scientiā
perfe. fa. qz̄ in ve. te. quod fuit figura no. munera obla-
ta nō auferebāt peccata vt predictu⁹ est. Et causa sub-
ditur.

ps̄ummātes: i. in sc̄do āt sel̄ i
anno sol̄ p̄otifer nō sine sa-
guine quē offerret p̄ sua et
pp̄li ignorātia: hoc signifi-
cātē sp̄ulsc̄ō: nōdū pp̄alata
ē sc̄ōz viā: adhuc p̄ozeta-
bernatō h̄ntē statū. **Q**ue
p̄abola b̄ē t̄pis instātis: iu-
xta qua⁹ munera z̄ hostie of-
ferunt: q̄ n̄ p̄nt iurta p̄sciāz
p̄fectum facere feruentem
solūmodo in cibis et in po-
tibz̄ et in varijs baptisma-
tibz̄ z̄ iusticijs carnis: vñq̄
ad tēpus correctōis impo-
sitīs. **C**hristus āt assistēs

nentia a quibusdam cibis et potibus in lege phibitis.
f **E**t in varijs baptismatibus. i. ablutionibz̄ q̄ fiebat
in emundatione lepros: et in consumilibus. oia cīm̄ ista
erāt quedā pure corporalia: et iō non poterāt munda
re conscientiam: sed tm̄ collere quandam immundici-
am corporalem vel irregularitatem quē dicuntur in-
ficiē carnis. et hoc est quod dī. g **E**t iusti. car. vñ-
q̄ ad tem. corre. imposi. i. vñq̄ ad tempus no. le. q̄ cor-
rigit veterē nō a malo in bonū reducendō: qz̄ lex ver⁹
fuit bona et iustarēt hi. Ro. vn. 13 ab imperfecto ad p-
fectum reducēdo: qz̄ sicut puer q̄diu est sub pedago-
go imponunt aliquā op̄a bona ad assūctionē vñ-
tis: que tm̄ mutant aduenientē etate virili in qua per-
fectiora opera eī imponuntur: ita per legem moyis fue-
runt imposta legalia populo iudaico vt exerceret in
cultu viñus dei: qz̄ tm̄ erant imperfecta: iō per legē xp̄i
ad perfectionē sunt reducta: p̄pter qd̄ apostol̄. Gal.
iij. comperabat legē moyis pedagogō sub eius disci-
plina tenetur puer q̄diu est parvulus: vt plenus de-
claratū est in principio bñ⁹ operis. b **C**hristus āt
assistēs. Hic dñr̄ exponit illud quod p̄dictum fuit de
tabernaculo moyi inq̄tū fuit figura no. le. Circa qd̄
apl̄s duo facit: qz̄ primo declarat p̄positum sc̄do. p̄-
bat quoddam suppositū: ibi. **S**u. sanq̄uis. **C**irca p̄i-
mum quinq̄ tangit: primo dignitatē loci: qz̄ illa ps̄
tabernaculi que figurabat no. te. vocabatur sanctum
sanctorū: sc̄do dignitatē ministri: qz̄ solus sum̄
pontifex illuc intrabat: tertio modū intrandis: quia cū
sanguine intrabat. quarto tempus intrandis: qz̄ tm̄ se-
mel in anno. quinto ad quid intrabat. s. ad placanduz
sibi deum et populo: et ista significabat ea que sunt in
no. te. quia christus qui est sum̄ pontifex intravit
celum quod designabatur per sanctūsanc̄ōz: vt
supra dictum est: et per propriū sanguinem ad pla-
candum nobis patrez: et hoc est quod dī. **C**hristus au-
tem. Sc̄iendū tm̄ q̄ in hoc capitulo p̄structio ē mul-
tum suspicua. At ideo vt darius z̄breuius p̄cedam
ego ponā lñam nō fm̄ q̄ iacet in libro: s̄ fm̄ ordinē sen-
tentie. b **C**hrist̄ aut̄ assistēs. b̄ tāḡ dignitas mi-
nistri no. te. qz̄ chrit̄ est nomē suppositi exītis in natu-
ra dupli. s. diuina z̄ bñana. Pontifex. hic tāḡ nomē
officii: qz̄ xp̄s est p̄iceps alioz pastoroz: fm̄ q̄ dī. l. De-

Ad hebreos

v. **C**uius apparuerit præcips pastor tuus. **G**læsus. i. sp
parat ad suum officium. s. ad interpellandum patrem. p. no
bis: t. ad auxiliandum nos p. impugnatoz hostis. **I**ntro
uit semel in sca. i. in celum ut patebit. i. qd. qd celus est

Tabernaculum amplius. i. valde amplius. p. ter immē
scitatem honorum

celestium. **E**t p
fecti. qd fuit ta
bernaculum moy
si: qd fuit mobi
le t. portable d
loco ad locum:

istud est immo
bile t. eternum:

Fin qd. **E**sa. fu
it p. dictum. xxiii.

Sicut tu vide
bunchierlin ci
vitatem opulē
tam tabernacu
lum qd nequa
t. trasseri pote
rit ibi. n. loquit
tebierlin celesti
Mon manufa
ctū. i. non per bo
minem: sicut fu
it tabernaculum
moysi p. manus
bezaleel: **E**t hoc
est quod subdit

apis exponit verbum predictum. **I**d est nō huius crea
tionis. i. humane factiois. **L**angit etiā tps intrandi:
ibi. Semel. qd totum tps nō est nisi vīus annus respe
ctu pontificatus xpi: t. id ex quo semel intravit sp. e. ibi.
Langit etiā modus intradi cū d. **N**eque p. sanguinem
bircorum aut vitulorum. sicut intrabat pontifex vere. le. **S**z
p. p. sanguinem. qd nobis fuit effusus in cruce. **L**an
gitur etiā ad quid intravit cū d. **E**terna redēptione in
uenta. qd p. hoc habemus eternā redēptionē p. mo
dum suuientissimum a christo inueniunt: in qua tū sati
ficit: qd poterat in qua tū teus: soluit qd debet in qd
tū b. a. **S**i. n. sanguis. hic. pb. quoddā suppo
sitū circa ultimū dictū. s. qd sanguis xpi fuit efficac ad
mām redēptionē eternam: et facit tālē rōem. **S**anguis
xpi ex māione ad suppositū diuinū b. dūtū maiore ad
enundatōz aie qd sanguis bircorum t. vitulorum t. aqua lu
stracionis ad tollendū immūndicā corporalem seu impe
dimentū irregulatatis d. qd p. dictū est. **V**eritas positi
onis huius p. qd sanguis xpi ex eius māione ad suppo
sitū diuinū contrahit quādā infinitatē vītūs: b. p. dicta
re. le. t. obiebat immūndicā corporalē dōtā ex tactu alicu
iūs immūndi t. ad diuinū cultū impeditē: vt p. **H**ume.
xix. ergo multo fortius sanguis xpi mādat aliam t. red
dit ea aptā ad salutē eternā: t. hoc ē qd d. a. **S**ic in
sanguis bir. t. tau. hoc fiebat in festo expiatōis. b. **E**t
cīus vitule ap̄fus: qd in aqua lustrationis qua debe
bant immūndi asp̄ḡ ponebant cīneres vitule p. buste
vt d. **H**ume. xix. c. **I**n qnatos sanctificat ad emū
natiōne carnis: quia animam mundare nō poterat.

d. **Q**uanto magis sanguis christi emū. sciam no
strā ab opibus mori. i. peccatis qd mortificant animam
mortē culpe t. mortē gebenne. e. **A**d seruendum
deo viuenti. hoc dicit ad diuā illorū: qd putant dū: sed
sunt mortui: vt iūpiter: t. hercules: t. bno: t. tangit autes
tria p. que sanguis christi habet efficacitā ad p. dicta. pri
mū est ipse offerens. s. christus: cuius meritū est efficac
tīc infinite p. p. iūunctionem ad diuinitatē: t. hoc tan
gitur cū d. **S**emel p. obtulit. scđm est munus obla
tum qd fuit sancristissimum: id d. **I**mmaculatū. t. cīus
est modus offerendi qd p. cessit ex marina charitate: qd
notat cū d. **P**er sp̄m sanctū. **L**ui autē facta si talis ob
latio ondit cū d. e. **D**eo. s. patri. f. **E**tio no. te

stamentū. **D**ic p̄tēter ex p̄dictis qd p̄tinēt ad ve. te. t. exposi
tione eorū arguit ad principale intentū. s. qd no. te. sit excel
lētius t. efficacitā veteri. **E**t diuidit in duas pres: qd p̄mo
facit qd dictū est: scđo p̄bat quoddā suppositū in sua rōne
ibi. **U**bi. n. testamentū ē. **C**irca primū p̄siderandū qd me
diante p̄dixit qd chri
stus p. p̄p̄m sagui
nē intravit celū et
sic inueniēt nostraz
redēptōnē eternā
loc aut nō poterat
fieri in ve. te. **E**rg
sequit qd illud telū
scđm est p̄ xp̄m: et p
qns dī dīcī no. te.
qd illud qd sequit
precedēs dī nouū
respectu illi: t. hoc
est qd p̄dcludit apls

ideo novi testamēti media
tor est: **V**t morte int̄cedētē
in redēptōnē eaqz p̄uari
tione que erāt sub p̄ori te
stamento reprobationē ac
cipiāt: qd vocati s̄t etīne he
reditatis. **T**ibi. n. testm̄ est
mōrs nece est intercedat te
statoris. **T**estm̄ ēm̄ in mor
tuis p̄firmatū ē. **A**lioquin
nō dū "valet: duz viuit qd te
stat ē." **C**ū nec primū qui
tem sine sanguine dedicata
tū est. **L**ecto enim. omni
mādato legis a moysi yni
uerso populo accipiēs san
guis

f. **E**t ideo no. te. mediator est. s. ipse christus: p. quez aīt
modū sit mediator subdit. g. **V**t morte intercedente
i. christi more interueniente: p. quam cīus testamentū
est p̄firmatum. h. **I**n redēptōnē carū p̄uari. que
erant sub priori testamento. i. quas ve. te. nō poterat au
ferre: sed p. morte christi sunt ablāte. i. **R**epromissiōz
cerne hereditatis acci. p. efficacitā passionis. k. **Q**ui
vocati sunt. ad participandū ipsum p. veram fidem t. sa
cramentorū no. le. suscepitōnē: t. sic patz qd no. testamē
tū est efficacitā veteri: quia mundat animāt p̄serit glo
riam: ve. autem testamen. tm̄ extērū mundabat et tem
poralem hereditatē promitebat. l. **U**bi cīm̄ testamē
tū. **D**ic. pb. quod suppositū. s. qd no. sit p̄firmatū per
mortem christi: et hoc probat duplicitē primo p. legē bu
manam: scđo per legem diuinam: ibi. **T**inde nec primū
Circa primū p̄siderandū: qd fin leges humanas cīviles t
canonicas testm̄ nō b. robur qd dū viuit testator: qd tunc
potest semp mutari: cū sit ultima voluntas vite p̄ntis: b
in morte confirmatur: ita sīl no. te. qd est p̄rie testamē
tū christi in sua morte fuit robozatum: p̄ter hoc tunc
dixit: **L**onsummatum est: vt habeat Joh. xix. t. hoc est qd
dicitur hic. l. **U**bi cīm̄ testm̄ est mōrs necesse est inter
cedat. i. interueniat. m. **T**estatoris re. t. patet līra.
n. **U**nde nec primū hic probat idem p. legem diuinam
in qua probationē primo ponit no. te. suuientiam cum
veteri: scđo coꝝ differentiam: ibi. Necesse est ergo. **C**irca
primū sciendum qd ve. te. quod fuit figura noui fuit cō
firmatum p. aspersionem sanguinis: vt b. **E**ro. xxiiii. **E**
sic patet p. legem diuinam qd testa. no. p. effusionem san
guis debuit p̄sirmari: vt figuratu cor rindere figure: Et
hoc est qd dicitur. n. **U**nde nec primū quidem. i. ve
te. quod fuit pāmū. o. **D**edicati est. i. p̄sirmatū. Si
ne sanguine. p. **L**ecto em̄ omni mādato legis t. hoc
babet **E**ro. xxiiii. vbi dicitur qd populus testamentū re
cepit t. obligauit se ad obediēndū. et tunc moyses ad con
firmationē huius asp̄ḡ sanguinē: et hoc est quod dicitur.
q. **A**ccipies sanguine vitulorum t. bircorum cū aqua t. lana
coccinea t. bysopo. **S**z. hoc possit alijs dicere: qd **E**ro.
xxiiii. nō fit mētio nisi de sanguine vitulorum. **D**icendum qd
apis fuit instructus in lege t. ex vīsu t. suetudine sciebat qd
litteralia fiebat. s. per mixtione sanguinis birci t. aque vt
sanguis esset clarior: lana vero coccinea t. bysop̄ erauit

8

Epistola pauli

abi quasi aplosum ad sanguinem apostoli. Et ppter hinc moy-
ses tacuit ista qd nō erat principalia tñ credendi ē aplo
qd fuerit ita ut describit nō n. oia in Ero. sunt scripta. scđt
r. Apim queq; libri. s. legis. s. Et oēm plin qd leges
fuscepat. t. Aplo. v. hic est sanguis testi. i. purificatus
testamenti.

Quod mandata. ad
vos deus: etiam ta-
ber. non qd aspergit
tunc tabernaculum
qd nō dū erat: sed
postea illud sanguine
aspergit qd illud co-
scravit.

x. Et oia yasa mi-
nisterij. quib; vte-
bant in tabernacu-
lo moysi. y. Sa-
guine sibi aspergit re.
z. i. p. aspersione san-
guinis.

Sedz legem mun-
dant. dicit pene qd

aliqua mundabant qd signem. silla que poterat ignē susti-
nere: vbi (v. xxx). expiatio tñ pro peccato nō fiebat si-
ne effusione sanguinis. t. hoc est qd v. b. Et sine sanguinis effu-
sione nō fit remissio: qd alia sacrificabant p
peccatis quorū effundebat sanguis in signum qd p effusio-
nem sanguinis christi fieri erat remissio peccatorū: que
nō poterat sanguine aialii fieri: sed tñ significari.

c. Necesse est ergo posita cōuenientia noui t. v. te. qd tñ
ad confirmationē tñ emundatō. Dic oīr ponit dñiam: ostē-
dendo primo qd emundatio no. te. sit melior: sed qd est
pfectiorib; Neq; vt sepe. Circa primaz ptem dicit sic.

c. Necesse est ergo exempla. quidem cele. his mun. i. ta
tabernaculū v. te. qd fuit quodamō exemplar celestiu
vt declaratū est. viii. c. debuit mundari talib; hostis qd sie-
bat de aialib; vtris. e. Iōa aut̄ cele. mel. v. qd istis.
suple rebuerunt mundari. Et iō mundati sibi sanguine rpi
Sic dices qd intelligunt mundari celestia vbi nulla fit
macula. Dicendū qd sicut dicebat emundari tabernaculū
nō qd beret in se aliquā maculā seu immundici: sed quia
tollebant quedā irregularitates quibus impediēbat ho-
mines accedere ad sanctuarium: ita dicunt mundari ce-
lestia p christi sanguinē t p sacra no. le. ex eodē sanguine
būtia efficaciā: inquit purgat peccata qd impediēbat ab in-
gressu celestium. Et iō dicit: hostis in plurali: qd sanguis
rpi sit una hostia: tñ eius efficacia nobis communicat p
varia no. le. sacra. et qd tabernaculū sanguine christi in-
datū sit melius tabernaculo moysi declarat. v. f. Nō
em manufacta sancta iesus introiuit. quale fuit taberna-
culū moysi ab hoie factū: qd fuit figura tabernaculi cele-
stis: vt p dicitū est: iō subdit. g. Exemplaria vero: sed
in ipm celum. introiuit iesus. h. Ut appareat nūc vul-
tu dei. p nobis. sicut emundatō legi intrabat scđtancio-
rū ut appareret corā p̄cipiatō qd erat: quasi sedile dei
sic xps qđtum ad humanitatem intrauit celis non ad hoc
qd videret faciem dei patris de nouo: qd vidit eam ab in-
stanti conceptionis: sed qd eius humanitas de nouo trā-
slata fuit ad celū vbi facies dei clare vī a beatis: vt p h̄ co-
ram deo patre pro nobis interpellat representando huma-
nitatē quā assumpit p nobis. i. Neq; vt sepe offe-
rat. Dic oīr oīdit qd emundatio no. te. pfectior est. Qd
vidit in duas: qd primo ostendit ppositū: sed ad hoc ad-
ducit sileibi. Et quēadmodū. In prima pte facit tale rō.

nem: illa emundatio que non reiteratur: qd semel facta
sufficit: pfectio: est qd illa que reiterat pluries ppter sui
imperfectionem. sed illa emundatio qd fiebat a pontifice
v. le. in festo expiationis quolibet anno reiterata: ex-
piatio facta qd christum semel tñ facta est qd eiū
passio sufficit ad
deletōne omnium
peccatorū
ergo est pfectio
z hoc est qd dī.

ria vero: h̄ in ipm celū v. vt
appeat nūc vultui dei p no-
bis. Neq; vt sepe offerat se-
metipz: quēadmodū pōti-
fer iterat i scā p singulos annos
i sanguine alieno. Alioquin
optebat eūz frēqñ pati ab
origine mōi. Mūc aut̄ sel
in psumatōe seclorū ad de-
stitutōz pcti p hostiā suam
appuit. At quēadmodū
statutū est hominib; semel
mori: post hoc aut̄ iudiciū
sic et pps semel oblatus est
ad multorū exhaurienda
peccata: scđo sine peccato

i. Neq; vt sepe
offerat semetip
sum. i. xps pōti-
fer. k. Quēadmodū pontifex. v. le. l. Intrat
in sancta per sin. an. in san. alieno: qd alt̄ sequent inco-
ueniens. s. qd christus pluries debuisset pati a principio
mundi. sicut t̄ sacerdos v. le. intrabat per singulos an-
nos sanctum sanctozum pro expiatione peccatorū popu-
li israel: nūc autem ita est qd sicut pontifex v. le. intra-
bat sanctum sanctozum pro peccato populi israelitici: ita
christus passus est pro salute totius mundi: qd incepit
a principio creationis sicut ppls ista datōe legis. Et
iō si rpi oblatio esset iterabilis debuisset frequens pati
ab origine mundi: sicut pontifex legis quolit̄tē anno in-
trabat sancta a datione legis: z hoc est quod dicitur.

m. Alioquin opoz. eūz frequen. pa. ab origine mun. t
qd hoc esset inconveniens: video subdit apls.
n. Mūc aut̄ i. tpe grē. o. Semel in con summatione
seculorū. i. in ultima etate in qua psummat̄ mysteriū
rpi. p. Ad testi. pcc. pcr hosti. suā apparet. Scđm
in conspectu omnis offerendo in cruce. q. Et quē
admodū. Hic adducit simile ad suum ppositū. i. qd ex
peccato primi parentis statutū est ex diuina sententia
qd homines semel moriantur et postea in iudicio diuini
no manifeste p̄sentabunt: sicut christus pro salute ho-
minum in cruce mortuus postea apparet in iudicio:
non indicandus: sed magis p suum iudicium fidelibus
suis eternam salutem redditurus: z hoc est quod dicit
q. Et quēadmodū statutū t̄ hominibus semel mori.
ratione originalis peccati. r. Post hoc aut̄ iudiciū
s. Extremum. s. Sic t̄ christus semel oblat̄ est.
in cruce non ex cōditione originalis peccati: quod nō
contrari: sed ex cōditione mortalitatis nature quam vo-
luntarie assumptū. t. Ad multorū exhauriēda rec-
cata: quod dicit: qd licet passio christi se extendat ad te-
lendum omnia peccata quātū est ex senīt̄ aliq; se red-
dunt indignos. Et video dicit multorū t̄ non omnium:
sequitur. v. Secundo sine peccato apparebit: qd in
sedo aduentū christus apparebit in forma glorioza et
sine similitudine peccati: in primo autem aduentū ap-
paruit in forma hominis mortalis habēs similitudine
peccati sibi qd dicit apls v. viii. Et maiorem eviden-
tiā dicit̄ p̄ in hoc capitulo querit. Altru sanguis rpi
fuit oblatio deo acceptissima. Et arguit p̄mo qd non
qd effusio sanguinis innocentis est coram deo abomī-

Ad hebreos

Apparuit in forma hominis mortalis huius similitudinem peccati
Est et dicit apostolus ad Romanos viii. Ad maiorem evidentiā dictorū
in hoc capitulo querit. Utter sanguis Christi fuit oblatio deo
acceptissima. Et arguit primo quod non est effusio sanguis
innocentis est coram deo abominabilis; Christus autem fuit in-
nocentissimus secundum.

Itē illud quod
huius similitudinem cum
sacrificiis gentium
nō est deo
acceptum. Hoc ob-
latio sanguinis
innocentis est hu-
iusmodi: sed et
dei in psalmis. Effe-
runt sanguines
innocentes san-
guinem filiorum suo-
rum et filiarum suorum.

arum: quas sacrificaverunt scupltibus chanaan: ergo
secundum. Contra illud quod dicit in litera. Quanto magis
sanguis Christi qui per spiritum sanctum seipsum obtulit
immaculatum deo emundabit officiam nostram. Re-
sponde non est intelligendum quod sanguis Christi fuerit ob-
latus pro nobis: immo tota humanitas eius: et hoc propter
auctoritate inducta in quod dicitur: obtulit semetipsum: sit enim in medio i
bac oblatione segregatum de sanguine Christi in extum
fuit separatus a corpore: in virtutem est de oblatione inter-
grata: propter quod in sacramento altaris quod est meo-
riale ipsum oblationis preservatur simul caro et sanguis
enim sub speciebus diversis: sic in illa oblatione fuit sanguis
separatus a carne. Sicut autem Christi fuit pro nobis oblate in extum
per passionem a corpore separata ad satisfactionem
domi pro nobis: Job. Et animam meam pono pro omnibus meis:
et sic propter tota humanitas pertinet ad Christi oblationem
seu sacrificium. Quod autem hoc habeat perfecte rationes
oblationis vel sacrificii: propter sacrificium in lege siebat tri-
plici de eis: primo ad tollendum peccatum: propter hoc in lege di-
cebant aliquia sacrificia pro peccato: secundo ad gloriam ser-
uandam: propter hoc in lege dicebant aliquae hosties pacifi-
catoriae ad hoc quod mes hois perfecte deo vniuersaliter quam amo-
re: propter hoc in lege offerebant holocaustum quod totum incen-
tebat ad honorem diuinum: ista autem tria: puenient nobis a deo
mediante humanitatem Christi pro nobis oblate: quod propter
peccata nostra sunt teletae Apocalypsis. Dixit nos et lauit nos
a peccatis nostris in sanguine suo: et gratia collata Propterea
gratia et veritas per ipsum facta est: et porta glorie aperta
in qua fit hois ad deum unius perfecta: propter hoc dicitur: et secun-
dum. Habemus fiduciam per sanguinem eius in introitu
sanctorum. Et sic patet quod sacrificium Christi fuit perfectissi-
mum: quod continet in se perfectissime virtutem omnis sacrifici-
ciorum: sicut perfectio diuina continet in se virtutem et tem-
perientias perfectio omnis creaturarum. Ad primum igitur
dicendum quod effusio sanguinis Christi potest referri ad duplex
principium: uno domino ad ipsos effundentes: et sic fuit deo
abominabilis: et sic fuit peccatum grauissimum alio domino ad
voluntatem ipsius Christi patientis qui voluntarie se obtulit
passioni et charitate maria: et sic fuit deo acceptissima:
et hoc secundo domino habuit rationem oblationis et sacrificii: non
autem primo domino. Ad secundum propter ex dictis quod oblatio sanguis
innocentis in sacrificiis gentilium habet similitudinem
cum illo qui occiderunt Christum: et hoc domino non habet rationem
sacrificii ut dicimus est: et ideo non est similitudo sacrificii Christi
sui ad sacrificia illorum.

In capitulo xvi in postilla. Nurembergensis libellus
et arca testamenti ex omni parte auro.

Additio.
In arca testamenti que erat in sancta auctoritate
nobiliter erat inclusus: nisi tamen due tabule lapideae
quas ibi posuerat moyses: et haec expeditum. Reg. viii. c.
Urina autem hominis manna et virga aaron erat coram illa ar-
ca: ut bius et regnum xvij. et plumbum xvij.

Replica.

In capitulo ix. ubi dicitur de archa burg. quod ntititur sepulchrum op-
portune et impotente salvare dicta sancta. Tertio et
aliorum non curat hic salvare veritatem licet cui tamen
ille honor debetur et prius debemus putare nos intencionem
nem bene intellegere quod dicere. Hoc
autem plane dimittit
liberum apostolus tamquam
tradicentem litteram ad Romanos viii. Nam
de quod archa erat
na omnia manus: et
vaga aaron que floruit
in aliis autem dicitur
quod nibil erat in ar-
cha nisi due tabule
secundum que videbatur
que manifesta contradictione

Circa quam differentiam laboret duplicitate circa locum al-
legatum de iiii. Reg. Uno modo quod illa tebeat intelligi pri-
cipaliter: apostoli autem occasionaliter: quod arca fuit facta:
ut tabule ibi reponeretur: sed post uirginem et virgine occasio-
naliter in memoriam ibidem repositae sunt. Alio modo quod factum
fuit quoddam scannum appendicium ad latum arcam: in quo
virginem et virgine reponeretur. Et ideo amplius dicit illa fuisse
in archa: non quod intrinsecus: sed in appendicione et uirginem cum
archa consuebat: et sic quidam exponunt quod dicitur Hebreos
xxxi. de libro legis: Ponit enim eu in latere arcam secundum.

Capitulum x.

Dicitur in arca n. habebas secundum in capitulo primo. Praebuit apostolus emi-
nentiam noui testi: et in probatione sua dixit quod
te non auferas: et peccatum tuum: ideo istud quod ibi sup-
posuit: hic non potest. Et dividitur in duas partes: quod primo facit
quod dicitur est: secundo compatit sacerdotem non te: ad sacerdotem
te: ibi. His quidem sacerdos primus praebat duplex: primo
propterea: secundo quod scripturam ibi. Secundum ingrediens prima adhuc
in duas: finis duas roes quas ponit: secunda ibi. Impossibile
est enim. Ad evidenter prime rationis considerandum quod differunt
vmbra et imago in hoc quod vmbra est longiora similitudo rei:
imago autem est in qua: et expissa rei similitudo. Et ideo sacrificia
et le. habuerunt rationem vmbrae respectu bonorum glie: quod non per
mittebat illa expissa: sed sub velamine perpetuatis terrene: sa-
crificium autem non le. habet rationem imaginis: quod immediate inducit
ad bona glorie celestis: hoc autem non poterat facere sacrificia
et le. quod ex uno offerendi ipsa: quod quolibet anno reitera-
bant quod non fieret si per ipsa offerentes mundarentur: quod tunc
talis iteratio esset frustra: et non est dicendum quod aliquid frustra
offeretur in lege diuina: ergo non auferebat peccatum: et hoc est
quod dicitur bic a Umbra. n. ba. lex futu. bo. i. bonorum glie quod
expectant in futuro: que in lege promittebant profuse per mo-
duum vmbrae non expissa sequitur. b. Non ipsam una. rex
et singulos annos: sed de ipsius bo. quas offre. inde sacerdotes ve-
le. c. Haec potest: lex vetus per talia. d. Accedentes per
fectos sacerdotum: mundatos a clava et dignos glie. e. Alio
quin cessassent offerri. post primam eorum oblationem. f. 3o
et nullum habet ultra sciam. pec. cul. semel mundata. Et ideo excludit
quod siebat illa sacrificia ad peccatorum recordationem: in qua
est per talia offerentes ostendebat se esse peccati sciam: et hoc
est quod dicitur. g. Sed in ipso commemoratione ipsorum pecca-
torum singulariter. fit. Deletio autem peccatorum expectabatur: sienda per
eum. Sed videtur quod apostoli non valeat: quod possit dici
quod illa sacrificia mundabat a peccatis posteris non autem a fu-
turis: et quod reiterabatur peccatum per omnes et sacrificia erat ite-
randa non frustra: et arguit apostolus: sed ad deletionem pecca-
torum preparati. dicendum quod apostolus ex modo loquendo
excludit hoc dicendum: dicit enim quod lex tamen habebat vmbrae
celestium: nunc autem ita est quod peccatum non ponit celestem: quia
excludit ab ipsis. Et ideo illud quod emundat peccatum non est quod
sit celeste et spissum: et istud quod est tale habet efficaciam perpetua-
tum per omnes non est reiterabile: sicut autem est dicendum de oblatione
Christi in cruce recte deitatis adiuncte: et ideo non reiteratur: quod se-
l

Epistola pauli

facta sufficit ad delendū oia peccata cōmissa et committēda. Sed adhuc dices sacrum altaris quotidie offeret in ecclēsia ergo tē. **D**icendum qnō est ibi sacrificij reiteratio: sed unus sacrificij in cruce oblati quotidiana cōmemoratio; ppter hoc dī. **M**atth. xxv. **H**oc facite in meā cōmemoracionē; qz idem offeret qd ipse obtulit.

In possiblē cēm est. h pōt scdā rō ad idē qz principalius sacrificij qd siebat legē siebat in die expiatōis de birco et vitulo: sed illō nō poterat auferre pecatū cuz estet quid pure corporeuz qd non attigit ad animam: ergo multo minus alia legē sacrificia poterat auferre pctā: b ratio nō gemit minores

Impossibile n. est sanguinē tauroz z hircoz auferri peccata. **S**o ingredies mūduz dicit. **H**ostia^z oblatōnē "noluisti: corp^z aut aptasti mihi." **H**olocaustomata^z p pctō nō tibi placuerunt. **D**ūc dixi: **E**cce venio. **P**ri capite libri scriptū est dō me ut faciā tē voluntatē tuā. **S**upl^z dices: qz hostias z oblatōes et holocaustomata z p pctō noluisti: nec placa lūt tibi q fm legē offerrunt: tūc dixi: ecce venio: ut faciā tē voluntatē tuā: aufer p mūt ut seqns statuat. **I**n q volūtate sacrificati sumus: p oblationē corporis iēsu xpī sel. **E**t oīs quidem

sum offerendo nos sanctificauit. a **E**t omnis quidem sacerdos. hic comperat sacerdotem no. te. et v. e. testa. ad inuicē. **E**t diuidit in duas ptes: qz primo facit quod dcm est: cōdō tedarat p scripture: ibi. **C**ontestatur autē nos. Ad evidētiā pūni p̄siderandū: qz i le-

ge erat duplex sacrificium solē ne. xiiii erat in die expiationis qd solū siebat p summum sacerdotē vt frequenter dcī est. Eliud erat iuge sacrificij qd rep̄sentabat eternitatem xpī bz diuinitatē: tō dicebat iuge qz quotidie offerebat mane t vespe: t istud sacrificiū nō solū offerebat p summum sacerdotē: scc p alios inferiorū sacerdotes. **E**t de isto sacrificio loquit h dices.

b **I**mpossibile est n. sang. birco. aut tau. auferri pctā. **S**i aut h arguat de sacrīs no. le. qz p̄sistunt in qbusdā rebus corporalib^z tm: z cn mūdat aiaz. **D**icēdū qz nō est sile: qz in ipis diuinā virt^z opat: tō opat ad grām p modū instrumētū: nō sicut erat i sacrīs v. le. vt plen^z dīca i finē bui^z ca. **i** **S**o ingredies. hic pbat p scripture psal. xxxix. q loquīt de aduentu xpī. ppter imperfectionē sacrificiōz v. le. supplēdā p suū sacrificiū: facit talē rōmen il lud qd aufer petim oz q sit deo acceptū. sacrificiū autē ve. le. nō erat deo acceptū: vt p̄z p scripture p̄s. inducit ergo tē. z hoc est qd dī. **I**deo ingredies mōm. p carnis assūmptōem. **k** **H**icit. qz illa scripture locū in eius psona. **l** **H**ostia. in hoc tangit sacrificia q siebat de reb^z aiat. **m** **O**blationē. i. sacrificia de inanimatis. **n** **H**oluisti. i. nō acceptasti et sunt sba filii ad ptem. **o** **I**n pēpōte sacrificiū patri acceptū qd de corpe xpī fuit fēm. d. **o** **C**orp^z autē aptasti mihi. i. corp^z passibile aptū immolatōi z qz fuit formatū z aptatū sola vītute dei absq; semine vīrili. **p** **H**olocaustomata. que totaliter incendebant qz p pctō. i. sacrificia qz p pctō offerebant qz vna p̄s incendebat: altera erat sacerdotis. **E**t sic apl's tetigit oīa genera sacrificiōz v. le. oīdēs qz nō fuerūt deo acceptā: qz de talib^z subdit. **r** **N**ō tibi pla. **E**t oīr ostenditur in serie scripture qz sacrificiū no. te. sit acceptū: cu seq̄tur de christo. **s** **A**nci dixi: ecce venio p carnis assūptionem. **t** **A**nci capite li. scrip. est de me vt fa. de^z vōtuam. **L**iber autem iste est noticia p destinationis diuīe. **C**aput huius libri dicatur illud quod in diuīa p destinatione principaliter p̄tinetur hoc autem est mysteriū incarnationis christi: p quod ad beatitudinem p̄tingit omnes electi. **v** **S**upius dicens tē. **I**stud quod sequit est verbum apl's exponens auctoritatez psal. de exclusione v. le. sacrificiū p sacrificiū xpī: z p̄z sra p predicta. vñ concludit. **x** **I**nfert primum. i. sacrificium legis. **y** **A**t sequēs statuat. i. p̄firms sacrificium acceptum deo patri. **z** **I**n qua voluntate sanctificati sumus tē. quia per hoc qz christus implevit voluntatem patris scip-

2 **E**t omnis quidem sacerdos. scilicet veteris legis. **p** **P**resto est quotidie ministrens. quia quotidie offerebatur iuge sacrificium.

c **A**t easdem sepe offerens hostias. s. in specie non in numero. **d** **N**on possunt auferre peccata. vt patet per predicta: et magis patebit infra.

e **H**ic autem. i. christus. **f** **U**nam pro peccatis offerens hostiam. que sufficit ad delendum omnē culpm commissam et cōmittendam.

g **A**t sempermūz fedet ad tēxterā tē patris. vt dō minus z in hoc patet differentia ipius ad sacerdotem vīre. legē quem oportebat continue stare vt minister. christus autem nō fuit minister nisi in unica oblatione qua peracta fedet in tēxterā patris vt domin^z.

h **D**ecētero expectans donec ponantur inimici ei scabellum pedum eius. z hoc complebitur in finali iudicio: sicut expositum est supra. i. capitulo.

i **U**na enim obligatione consummavit. i. ad perfēctū adduxit. **k** **A**t sempermūnū sanctificatos. quia hostia christi habet virtutem eternam sanctificandi et propter hoc illa peracta non habuit amplius necessitatem ministeriū disicū habebat sacerdos vēris legis. **l** **C**ontestatur autem. Hic adducit ad p bandū idem auctoritate Hieremie. xxxi. que supra exposita est. viii. capitulo: z in fine illius ponitur.

m **A**t peccatoz z iniquitatū eōrum non recordabor amplius. quia ad talēm remissionē se extendit sacrificia oblationis christi que est oblatio legis noue. **E**ideo per hoc pater: qz christus non habet necessitatem stare vt minister ad pluries offerendum: z hoc est quod subditur.

n **T**ibi autem horum remissio est. scilicet peccatoz omnium.

o **I**am non oblatio pro peccato. quia frustra fieret Matth. ii. Non est opus valentibus medicus. certa patent ex dictis. viii. capitulo.

p **H**abemus itaq; frēs. **S**upius apl's ostidit eminē-

Ad hebreos

Hiam sacerdotis kpi: hic om̄r oñdit q̄ debemus ei reverenter obedire. Et diuidit in tres: qz primo ponit apostolus electiva ad huius subiectionē: scđo oñdit subiectionis modū et ordinem: ibi. Accedamus vero corde: tertio subdit ipsius subiectionis rationem: ibi. Voluntarie. n. Circa p̄mū p̄siderandū q̄ duo sunt que dñt nos allicere ad hoc ut sacerdotio kpi subdatur humilit̄ et deuote. Primū est huius sacerdotij efficacia: qz p̄ ipm̄ introducitur ad celestia: hoc est qd̄ dī.

p. Habentes itaq̄ fra. si. in intro. san. i. celestium. q. In saguine kpi. q̄ est oblatio huius sacerdotij. r.

Qui initiauit. nobis via nouaz. q̄a nullus ante ipm̄ ascēdit in celum. s. Et viuentē dī: h̄ via viuēs effectiue.

q̄ ducit ad vitam eternā: qualiter aut̄ christus inchoauit viam istam oñdit. d. t. Per velamen. i. carnē suam. qz caro christi oblata in cruce erat quoddā velamentum nature diuinę. sed aut̄ quod dī nos attrahere subiectione predicte: est potentia b̄ sacerdotij: q̄a p̄p̄s nō b̄ solum p̄tatem sup̄ vnam gentem: sicut sac̄dos legalis sup̄ gentem suam: sed b̄ p̄tatem sup̄ totā ecclias militare et triumphare: et hoc ē qd̄ tagis. Et b̄n̄to sup̄le. Sacerdotem magnum sup̄ domum dei.

v. Accedamus. Hic om̄r oñdit modū subiectiōis nos sacerdotio christi: qz talis modus est primo per verā fidem: hoc tangit in dī. v. Accedamus cū vero corde. absq; fictione. x. In plenitudine fidei. qz nō sufficit credere aliquos articulos fidei: sed os credere q̄c quid credit ecclesia: scđo p̄ susceptionē baptisimi scripsi in q̄ p̄fite se hō seruū kpi. Et istud tangitur ibi. a. Dispersi corda a oscia mala: et abluti corpus aq̄ mūda. qz baptisimus non solum lauat exterius corpus: sic faciebant ablutiones re. le. sed etiam lauat animaz interius: tertio subiungit kpo p̄ sp̄m̄ firmā: et hoc ē qd̄ dī. b. Cenacimus speciōre p̄fessionem indeclinabilem. ita q̄ non declinemus ab ea in p̄sp̄ris nec in aduersis: et subdit cām b̄ firmitatis. d. c. Fidelis em̄ est qui repromisit. f. deus q̄ non p̄t mentiri: et id frēs nra debet ei firmiter vñiri: quarto debemus kpo subiectiōi p̄ charitatem: et aut̄ charitas principaliter subiectiatur teoth̄ manifestatur p̄ dilectionem p̄tiorum fm̄ q̄ dicatur. j. Jo. iii. Qui non diligit fratrem suum q̄e vñet deū que non vñet quo p̄t diligere. Ado apls loquens techaritate p̄ quam debemus christo subiecti tangit dilectionē primi: p̄ quam manifestatur dilectō dei dices d. Et p̄siderem̄ inuicē. i. solliciti sun̄ q̄libz de. p̄tio. e. In p̄uocationem charitatis et bonoz opum: q̄p̄tū ad promotionem in bono. f. Non desercentes collectionem nostram. i. certum fidelium in pressura tribulationis: et in hoc tangit subiectionem a malo: qz desercentes eos in talibus non sunt veri christiani de quibus subditur. g. Sicut confuse. est quibusdam. i. fictis rp̄ianis desercerib̄ primos in p̄ssura tribulatio nis. h. Sed p̄solantes. oppresos debetis esse.

i. Et tanto magis quanto videritis appropinquātem dī. f. equitatis vel iudicij. Luius rō est. qz gra p̄ficit naturaz motus autem naturalis fortior est in fine: et sūl̄ debet esse de motu charitatis et gr̄e. k. Voluntarie em̄. Hic con sequenter ponit huius obiectionis rationem. Et diuidit in duas. quia p̄mo ponit rationem de terrentem: scđo de mulcentē: ibi. Re memoramini. Pri ma in duas: qz pri mo inducit terrorē subrationis autē: scđo rōne discretiōis di uim iudicij: ibi. terribilis nāq; Circa primū p̄siderandū q̄ glo. hic distinguit inter illuz q̄ peccat nolens et voluntarie: qz ille q̄ consenit peccato ex passione peccat nolēs ille autem q̄ ex malitia et habitu inclinante voluntate consentit peccato peccat voluntarie: et ppter hoc iste nō p̄mittit: quia operatō pcedes ex habitu

est delectabilis: primus autem penitet transiente passio ne. Auxilium vero diuine gratie nō datur nisi penitentib;. Et iō subtrahit voluntarie peccatibus: qz nō penitent: vt dīm̄ est: et hoc est qd̄ dī. Voluntarie. n. peccatibus: qz nō penitent: ut dīm̄ p̄t exponi litera: et magis: ut videt fm̄ intentio nem apli. Ad cuius intellectū p̄siderandū q̄ fm̄ suiani Aug. t alioz scđor̄ tpe nature lapseliberum arbitrium non p̄t diu vitare peccati mortale anīq; reparat p̄ gratiam: p̄tēq; vero reparat et p̄t vitare de peccati mortale. Et iō magis voluntarie cadit in p̄ctū repat p̄ grāz q̄ nō repatus: ppter quod non reparatis adhibetur efficiatus remedium ad tollendum p̄ctū. l. baptisimus q̄ au fert omnem culpam et peniam: sed si post reparationē bapti smalē aliquis cadit in peccatiū: iam non adhibet sibi tale remedium: qz nō est iterabile sacram̄: et hoc est quod dicit. k. Voluntarie. n. peccatibus: nobis post acce. no. re. i. post baptisimū q̄ est fidei sacram̄. l. Nam non relin. p̄ pec. lv. i. mors kpi nobis communicanda fm̄ rotū effectū sicut fit p̄ baptisimū q̄ delet totū: eo q̄ in ipso p̄figuramur tota liter morti kpi fm̄ q̄ dī. R. vi. p̄sepulti sumus cū illo p̄ baptisimū in morte tc. m. Terribilis. Hic ponit ad h̄ roem ex districtōe dīni iudicij: qd̄ est valid̄ tribile trāsgre diētib; legē kpi: et hoc ē qd̄ dī. Terribilis quedā aut̄ experatio iudicij: ppter sine irreractabilitate: t p̄tene acerbitate: que tangit cū dī. n. Et ignis emulatio. i. pena ignis ex emulatione et zelo diuine iusticie infligenda. o. Que p̄sumptura est aduersarios: eos eternaliter cruciādo. Et p̄firmat hoc p̄ simile de lege moyſi cū trāsgresores puniūt morte: ut p̄z ex decursu re. le. et mīto grāz punier transgressor legis kpi q̄ quanto est sanctior tanto oportet eam magis obseruari: et hoc est quod dicit.

p. Irritam quis faciens tc. patet vñq; ibi. q. Quidam p̄m̄sumus cū conculauerit mandata eius contemndo. r. Et san. te. pol. du. in quo sancti. est. qd̄ faciūt illi q̄ p̄ baptisimū reuertunt ad vomitū. s. Et spiritui glie contumeliam fecerit. abiendiō ipm̄: alīc p̄t exponi de illis qui dicebant legalia esse necessaria ad salutē post baptisimū: t sic quodāmō conculabant dei filii: dicentes ip̄sum impotēt ad saluandū nos p̄ seipm̄: et sanguinē ei⁹ quodāmodo polluti dicebant: ex quo p̄ se nō sufficiebat

Epistola pauli

ad emundationem peccatorum: et per consequens faciebant contumeliam gratiano testa. **D**icit autem predicti mercenarius a deo puniri: probat per scripturam dicentem in persona dei. **T**ibi vindicta et ego retribua tecum: quod est iudicium dices vindicent: hoc non conuenit eis nisi in quantum sunt dei ministri: et quia vindicta deo reservatur qui est fortissimus ad infingendos: tu iustissimus: ita et non potest iusticia flecti: id est obcludit.

V Horrendum est incedi in manus dei vivere. **S**ed contra hoc argumentatur: quod David pro elegit incedere in manus peccantibus in manus dei anno iudicium finale: quoniam est per misericordiarum: et sic David precelegit: sed horrendum est incedere post iudicium in iudicio quando ager ut deus vultum. **R**ememoramus. **P**ostquam declaravit ad adherendum Christo proportiones deterreteres: hic inducit ad hoc proportiones temulcentes ad modum boni medici: qui post sectionem vulneris apponit vnguentum mitigantia: et quia ad bene agendum multum prouocat commemorationem bene gestis: ideo primo bona eorum commemorat: sed hortatur ad implendum quod restabat. **M**olite itaque. In prima igitur parte dicit sic.

Rememoramus autem pristinos dies. **I**psam puerationem viam laudabilem et sanctam tpezie queris ad fidem. **Y**In quibus illi per fidem et baptismum. **Z**Magni certamente passionum a sustinuerunt. et hoc duplum exponit. uno modo in propria persona oppositis et adversis sustinendo: et hoc quod dicit. **B** in altero quidem. uno modo certane sustinuit. **C** Obprobriis et tribulis spectaculi. alio modo in qua cum amici eorum talia sustinuerunt: et sic ipsi per compassionem afflicti fuerunt: et hoc est quod dicit. **D** In altero tero autem scilicet pueris effecti. quod specificat magis in spoliis. **E** Nam et vincis tecum in gaudio suscepisti. et quod talia non sepe se appetebant: sed tamen propter prius toleranda sic medicina amara pro sanitatem: id sequitur. **F** Cognoscentes vos habemus melioris et manente substituta. **I** Divinitas celorum sunt meliores: qui faciant appetitum. **G** Et manente: quod non potest afferri. **H** Molite. Hic per hortatum ad implendum quod restat. **E** dividit in duas: quod primo facit quod secundo ad hoc inducit auctoritate scripture cibi. **A** Dicendum est. In prima parte hortatum eos: quod ex bonis procedebat: dicit moueri ad pseuerandum in bono ne amittat bonum pteritum: et hoc est quod dicit. **G** Molite itaque amittere confidem. **V** et firmam pseuerantiam. **B** Quod magni beneficj remuneracionem: quod quod pseuerauerunt usque in fine hic saluus erit. **M**odus autem pseuerandi tangit cum subdividatur. **I** Patientia. **N** et necessitas respectu malorum illatorum et respectu bonorum dilatorum. **K** Et faciem vobis. **W**ei. **I** et iudicata. **L** Reportet remissionem. **I** et remissam quod est titulus eterna. **M** Dicendum quod posuit adducit auctoritate scripture cuius principium est Aggei. **N** Et finis Abacuch. **O** que singulis apostolis videtur eis uno spiritu locutos fuisse. Loquitur autem aggei

de aduentu Christi istius mundi: tunc apostolus accepit dictum eius in sensu mystico de aduentu eius ad iudicium. **E**t sic Christus venire duplum. uno modo generaliter respectu omnium. **A** Et in tempore aggei usque ad generale iudicium fuerit Christus magnus: in modo respectu eternitatis: alio modo venire Christus particulariter ad iudicium: tunc habet in modo

te cuiuslibet hominis qualis in morte iudicetur: talis in iudicio plenariabilis: et usque ad eum Christus aduentum est Christus simpliciter modicum: quod breves dies hominibus: tunc hoc est quod dicitur hic.

Capitulum. Iij.

M Adhuc enim modicum aliquam tulimus. **i** Valde breve. **n** Qui

venit est in finali iudicio ad iudicandum. **n** Veniet et non tardabit: quod qualiter regnet homo in morte: quod prior imminet tale ipsum in iudicio presentabit. **E**t quod solius in remunerabuntur: id sequitur. **O** Iustus autem ex fidem vivit per fidem. **ii** aia primo vivit deo: et id est ipsam vivere sicut et corpus vivit per illum quod primo vivit aie. **E**t sicut corpus separatum ab anima mortis more nature: sic aia per separationem a deo: et subdit per Christum. **P** Et si subtrahatur aie. a. voluntati mee: quia cecidit a grā dei. **S**ciendum est quod apostolus allegat haec auctoritate ab acutum translationem. **L** Dierō autem transiit sic. **N** Non erit aia cuius recta in eo: et est eadem finis: quod voluntas divina est regula recta humanae actionis. **I** Sicut quod se subtrahit ab illa cui sit regula recta: quod non habet animam rectam. **C** Consequenter adducit intentum. **D** **M**los autem non sum filius subractionis: subtractione predicitur non de domini in nobis: quod vel aliquis filius est: quod dominus in ipso: sicut dicit aliquis filius mortis. eo quod meritum mortis dominus in ipso. **S** In predictione aie. quod ad subtractionem predicit sequitur mors aie. **T** Sed fidei supple filius sum: renatus per fidem et sacrificium. **Z** Tunc fides formata debet diuinam in nobis ad quam sequitur aie salvus: id sequitur. **V** In acquisitione aie. **A** Et maiorem eiudicet eorum quod dicta sunt in principio huius capituli: que ritur verum sacra et sacrificia vero. **E**t arguitur primo quod si Christus illum quod habet in vita. **Y**in quo sanctificasset eos moyses. **i** aaron et filios eius de quo quoniam ordinatione loquitur. **E**t quo patet quod sacrificia ordinis in veritate sanctificabantur: et per consequens iustificabantur quod id est sanctificare et iustificare ergo tecum. **S**Item enim doctores sanctos in circumcisione conferbatur gratia: quia mundabatur ab originali culpa. circumcisione autem era sacramentum vero. ergo sacrificia vero. **E**ferentur fratres et per consequens iustificabantur. **C** Contraria dicitur in Israhel. **I** Impossible est enim sanguinem bircorum et taurorum auferri peccata. **R** Respondet dicendum quod iustificatio proprie dicitur de quod hic est questione: **E**st per gratiam gratum facientem:

Ad hebreos

que auferit culpā t̄ facit dignū vita eterna. talis ē iustificatio est a solo deo: sicut a cā p̄ncipali agēte h̄ illō psal. Gram t̄ gliam dabit dñs: t̄ id si aliquid aliud ad iū stificatōz opat: hoc ē tm̄ p̄ modū iustri. iustri v̄o tei ē vñū piunctū t̄ aliud separatū: sicut in artificalib⁹ p̄ manus eīm̄ artificis ē iustri eius piunctū: in q̄tū mē bia sunt qdā aie organa sue iustri: securis aut̄ vel do labiū est cī iustri separati. Et p̄ ordō h̄i duplici instrumenti: quā iustri separati nō applicata ad op̄t̄ nisi per realē motōz iustri piunctū. Humanitas aut̄ rpi se h̄ ad deitatem: sicut iustri piunctū: ppter quod Damascen⁹ vocat ipam organū diuinitatis: t̄ id opat ad iustificatiōnē p̄ modū iustri piunctū: sicut aut̄ nō pnt ad hoc co- opari nisi p̄ modū iustri separati: in q̄tū recipiūt̄ etūtem a passiōe christi: ybi eius humanitas diuinitati ad nostrā iustificatiōnē fuit applicata: qd̄ dī Joh. I. Ecce agnus tei ecce qui tollit peccata mundi. qd̄ p̄ hui⁹ agnū immolationē fecit de nfam iustificationis. Receptio aut̄ hui⁹ vñtūs non pōt̄ cōpetere sacris vete. le. sed tñ mō sacris no. le. Cui⁹ rō est: qd̄ talis receptio est p̄ realē motionē iustri piunctū: v̄t dicti est. nūbil aut̄ pōt̄ mouēti realē anq̄ sit in actu. Et̄i sacra v̄. le. q̄ p̄cessit̄ incarnatiōne t̄ passionē ipi nō p̄terer recipie ab ipo v̄tūtem coopandi instrumentalis ad iustificationis: s̄ sacra no. le. que sequit̄ ipam talē virtutē accipiunt: t̄ id sunt iustri iustificationis humanae. Considerandū tñ q̄ licet nunq̄ possit aliquid mouere p̄ modū efficiens t̄ per realē motionē anteq̄ sit in actu: vt dcm̄ est: pōt̄ tñ mouere p̄ modū finis t̄ p̄ app̄hensionē: sicut sanitas app̄hensa cat̄ sui p̄iūs desideriūz anq̄ sit in effectu t̄ h̄mō passio rpi s̄ue meriti iustificationis iustificauit p̄ies v̄. le. inq̄t̄ erat ab eis credita t̄ desiderata: qd̄ p̄ fidē me- diatoris saluati sunt. sacra autem v̄. le. erat quēdā p̄ testationes fidei ipo: t̄ ideo significabant tñ fidei per quā voles saluabānt̄: sed nō ptinebāt aliquā virtutēz iustificantē: sicut p̄tinēt̄ sacra no. lenius accipiat iustifi- catio large p̄t̄ ipoportat motionē exteriorū impedimentōz q̄ obēbat ī v̄. le. t̄ tactu mortui v̄lānūlālā in- mundi p̄ qd̄ reddebat ho in eptus ad intrādū locū cul- tus diuin: sicut sacra v̄. le. iustificabāt: q̄ tales immunitatiās amouebāt: pp̄ qd̄ apls vocat ceremonias legis iustificias carnis: vt. S. dcm̄ est. c. p̄ce. t̄ sicut dcm̄ est de sacrificiis v̄. le. ita intelligendū ē de oblatōib⁹ t̄ sacrificiis illius temporis: ppter quod sc̄i dicunt sacrificia v̄. le. erat accepta deo ex fide t̄ deuotioē offerentiū tñmō et nō ex re ipsa sacrificia at̄ no. le. sicut ex r̄cīpa deo accepta Ad p̄imū dicendū q̄ illa sanctificatio nō erat nisi q̄ dam extenor applicatio ad diuinū cultum: que nō co- cerebat gram: licet fides ipo: applicator: p̄ferret. Ad sc̄m̄ dicendū q̄ in circuſionē p̄ferrebat gram non per ipam circuſionē: p̄ qd̄ ipam fidei: cui⁹ erat signū p̄m̄ qd̄ dicit apls Ro. iii. c. q̄ abraā accepit signū cir- cusionis iustifici fidei: sicut aut̄ no. le. p̄ferre gram erre opata. Ad terciū dicendū q̄ oblatiōes t̄ sacrificia v̄. le. nō anserbāt p̄ctā: sed fidei t̄ deuotio offerentiū t̄ hoc p̄z in le. v̄. ex mō loquendi. in oblatiōe. n. holocauſto. p̄. p̄ctō iā mentione facta d̄ sacrificio dī et orabit̄ sacerdos. p̄ eo t̄ dimittet ei. q. d. q̄ peccatum dimitte- batur non ppter ipm̄ sacrificium: sed ppter fidem ipo- tum offerentiū.

In ca. p̄. vbi dī in postil. Corp̄ aut̄ aptasti mibi.

Additio.

App̄bi hic dī. Corpus aut̄ aptasti mibi. habeb̄t̄ in psal. p̄m̄ hebraicā veritatē: t̄ in libris nostris cor rectis. Aures aut̄ p̄fecisti mibi: et est sensus q̄ christus habuit obiam p̄fectā. Obedientia em̄ in scri- pturis q̄ aures designat ad cor deuenire: vñ i psal. In climate aurē vñam in verba oris mei. i. obedite: et alibi. In auditu aurē obediuit mibi dicit ergo psal. deo pū

in psona rpi. Aures aut̄ p̄fecisti mibi. i. obedientia tā per fecit̄ dedisti mibi ut facere voluntate tuā deus me⁹ voluī. Unde ex excellentia obedientie christi ad patrē christus humiliter passionem acceptauit: iusta illud ad Pbi. c. q̄. Christus factus est pro nobis v̄. Item sup illud qd̄ dicitur infra: In capi- telibz. i. in consilio deitatis q̄ē caput inci: q̄ liber suz bu- mani generi i quo legat oia sibi neces- saria: et id nō est opus lege. vel In

capite libri. i. in primo psalmo. sc̄l. Beatus vir et cetera. Et notādū q̄ vbi nos habemus In capite libri in p̄. i. be- breo dī. In volumine libri. Eadē. n. dīcō hebraica ponit h̄ t̄ Zacha. v. vbi dī: Et ecce volumē volās: p̄m̄ qualēz p̄- test p̄rie intell̄ig p̄ volumen libri tota sacra scripture v̄ te. te. qd̄ xp̄m̄ referit̄ eius mysteria p̄nunciando vel figu- rando. Iusta illud Luce. xxiij. Oportet impleri ea q̄ sci- pta sunt in lege psal. t̄. q̄ p̄betis de me. t̄ sic p̄t̄ pōt̄ intel- ligi in psona rpi. Ecce inuenio in volumine libri. s. totius scripture sacre qd̄ scriptū est de me.

In eodem capi. vbi dicit̄ in postilla. Mibi vindictam et ego reddam.

Additio.

Nec qd̄ dī: Mibi vindictā magis videſ̄ exponēdī in sup̄leō defectū iudicū: q̄ multa mala relin- quunt impunita. q. d. ctsi iudices hui⁹ seculi talia n̄ vindicet: Mibi vindictā et ego reddā.

In eo. ca. vbi dī in postil. Ad terciū dicendū q̄ oblatiōnes t̄ sacrificia no. le.

Additio.

Th̄bas qd̄nōn̄ videſ̄ facē postillatoz n̄i tñ duo argumēta p̄ pte affirmatiua: t̄ tñ dicit se rindere ad terciū argumētu qd̄ potuit p̄tingē ex vicio scri- ptor̄ q̄ forte terciū argumenti p̄termiscri: v̄l̄ forte in se cūdō arguſito innuit̄ sc̄i si circuſio p̄ferret ḡaz: pari- ōne oblatiōnes t̄ sacrificia v̄. le. gram p̄ferret: t̄ id respo- det ad hoc tanq̄ ad terciū.

Replīca. In capi. x. vbi dī Mibi vindictā v̄. Doc̄ expōne burg. in sup̄leō defectū iudicū: q̄ multa relin- quunt impunita. S̄ hoc nō vi: bn̄ dcm̄ cū aposto- lus bic loquāt̄ de petis infidelitatis t̄ alīs p̄tra deū com- missis: de quibus iudices seculi se nō h̄nt̄ intromittere q̄ nō h̄nt̄ quēquā ad fidē cōpellere. Etī iudices solū se itro- mitūt̄ de publicis legis trāḡressionib⁹ nō de occultis cō- tra deū commissis de quibus bic agitur.

Capitulū. xj.

Est aut̄ fides v̄. Sūp̄ apls ammonuit̄ fideles sb̄. q̄cī xpo: z̄ oñdit q̄ talis subiectio est p̄ fidē h̄ in- cipit commendare ipam fidē: vt ea q̄ sunt fidei li- bentius amplectantur. Et diuidit̄ in tres p̄tes: qd̄ p̄ primo describit̄ ipam fidē: sc̄i ponit diversa exēpla circa ipam: ibi. In bac. n. testimoniū. tercio ad ea q̄ sūt̄ fidei horat̄ plebē catholicā in p̄nci. le. cap̄. ibi. Ideoq̄. In prima p̄te ponit diffinitionē fidei. di. Fides est substantia v̄. Ad cō- intellectu sciendū q̄ habili cognoscunt̄ p̄ actus: t̄ act⁹ p̄ obiecta. fides aut̄ est habitus qd̄a infusus: t̄ id dī diffi- niri p̄ p̄m̄ actū in cōp̄atiōe ad p̄m̄ obiectū: act⁹ aut̄ fidei est credere q̄ est actus intellect⁹ assentientis p̄cedēs et voluntatis impio: qd̄ null⁹ credit nisi volēs: p̄m̄ q̄ dī. Au- gusti. sup̄. Jo. Et id actus fidei q̄ est credere nō soluz h̄z ordine ad obiectū intellectus: ad est v̄x: sed etiam ad ob- jectū voluntatis quod est finis seu bonū. bitudo igit̄ act⁹ fidei ad obiectū voluntatis designat̄ in diffinitione apo- stoli: dī. a. Est aut̄ fides substantia sperādūm̄ rez. Res em̄ sperande otimēt̄ in ipsa beatitudine cum sit sta- tus om̄ bonor̄ aggregatione p̄fector̄: vt dicit Boetius. iiii. de p̄solatione. Dicit̄ aut̄ fides substantia rez sperādū- rum: in qua tū est quedā inchoatio future deicūdūis: qd̄a fides est p̄ma virtus infusa: sicut t̄ in alijs rebus p̄ma p̄- rei dī quodām̄ substantia eius. Et maxime qd̄ v̄tualē

Epistola pauli

aliquo mō stinet alia sicut est in posito. in hoc. n. speram? beatificari; qz videbinus clare illud cui p fidē nūc intere-
mus in enigmate. hītudo aut̄ actus fidei ad obiectū intel-
lectus designat cū dī. b Argumentum nō apparentiū
qz obiectū fidei est veritas non vīsa cui firmū adh̄eret si-
des mō ex rei euīde-
tia; s̄ ex auctorita-
te diuinā: et sic p̄t̄
diffinitō p̄dicta; qz
data est p̄ habitu-
dine ac̄ fidei ad
obiectū intellectū;
et voluntatis. Hīs
āt velit p̄dicta for-
mā diffinitiōis re-
ducere pōt̄ sic dic̄.
Fides est habitus
mentis quo incho-
atur vita eterna i
nobis: faciēs intel-
lectū asserit̄ non
apparentiū. Cōsi-
derandum ēt qz p̄ vīa apl̄ p̄dicta: distinguunt̄ fides ab om-
nib̄ alijs q̄ p̄tinēt ad intellectū. p̄ hoc. n. qd̄ dī. Argumen-
tum. i. firma adhesio: distinguunt̄ fides ab opinionē: suspi-
tione et dubitatione: in quib̄ non est firma adhesio intel-
lectus; p̄ hoc aut̄ qd̄ dī: Non apparentiū. distinguunt̄ fids
a scia et intellectu p̄ q̄ sit aliquod apparet̄: p̄ hoc aut̄ qd̄ dī.
Substantia sperandar̄ rex: distinguunt̄ fides a fide co-
muniter sumpta: q̄ nō ordinat̄ ad beatitudinē speratam
A p̄ hoc etiam apparent̄ p̄dicta diffinitiō fidei bona: q̄a
facit diffinitiō differre ab omnibus alijs. c In bac. n.
Posita diffinitiō fidei: hic p̄n̄ ponit apl̄ exempla de
fide: et primo facit hoc cīn generali: scđo in spāli: ibi. Fide
intelligimus. In prima ligatur parte dicit q̄ pres vīte. te.
habuerint testimonium bonitatis a deo: ppter meriti sue fi-
dei. An̄ Bene. xv. dī. Abraam credit̄ deo et reputatum
est ei ad iusticiā. et hoc est quod dicit apl̄. c In bac
ēm̄ fidei testimonium p̄secuti sunt scies. i. antiqui patres.
d Fide intelligimus. Hic p̄n̄ ponit exempla patrūz fi-
delium in speciali. Et diuidit̄ in tres partes: qz primo po-
nit exempla de his qui crediderunt et docerunt̄: scđo de
his qz ex fide fecerunt̄: ibi fide abel. tertio de his qz ppter fi-
dem passi sunt: ibi. Alij dissentient̄ sunt. Circa primū p̄siderā-
dū qz doctrina vīe. te. duplex fuit. Una manifesta. s. de vī-
tate dei et creatione mundi. Alia occulta sub vīlamine fi-
gurarū. s. de incarnatione verbū: qz scriberat̄ oīb̄ bebreis
ad fidē p̄uersiō p̄mā tanq̄ oīb̄ cōm̄ tangit dicens.
d Fide intelligimus aptata esse secula vībo dei. q. dī. sīc
antiqui crediderūt̄ oīa esse producta et disposita p̄ verbū
dei: vt bī. Gen. l. Dicit dīs fiat et factū est. ita et nos credi-
mus: p̄ductō. n. creaturāz et ordinatō: eo mō quo de hoc
loquit̄ scriptura: vt pote q̄ tali tpe et non ante fuit. p̄du-
cta est articul⁹ fidei: qz nō p̄t̄ remonstrādūz. p̄ductō mū-
di absolute sumpta possit. p̄bari. e Ut et inuisibil⁹
visibilia fierent. Communis aut̄ cceptio phor⁹ fuit ex nī-
bilo nībilo fieri: et ideo anaragoraz posuit latitationem
formaz in materia. Quicennia autē effluxionē formarūz
a vātrice intelligit̄. Plato aut̄ posuit formas sīm̄ cē se-
paratas a materia a quibus procedebat̄ materialia. Sā-
cti autem ponunt̄ ideas in mente diuina que sunt inuisi-
biles forme: et tñ p̄cedunt ab ipsiis omnia visibilia: sicut ar-
tificia visibilia ab exemplari inuisibili quod est in mēte
artifici. Noctius. in. de solitane: Lu cūta supno du-
cis ab exemplo: pulchrū pulcherrimus ip̄e. Mundū mē-
te gerens similiq̄ imagine formas: et hoc est q̄d̄ dicit apostolus. Ut ex inuisibilibus tē. f Fide. Hic p̄n̄ osten-
dit quid patres ex fide fecerunt̄. Et diuidit̄ in tres p̄tes:
qz primo hoc ostendit de patrib̄ q̄ fuerūt ante diluvium
scđo dī illis q̄ fuerunt post diluvium tñ an̄ legē data: ibi. Si
de q̄ vocatur abraā. tertio de his q̄ fuerunt sub lege data:
ibi. Fide moyses. An̄ diluvium tres p̄tes spāli p̄mendant̄

de fide. s. Abel Enoch et Noe. Et hīt̄ hoc prima diuīd-
tur in tres p̄tes sīm̄ exempla que ponunt̄ de istis trib⁹
scđa i. cīp̄t̄ ibi. Fide enoch. tercia ibi. Fide noe. Arca
primum p̄siderādū q̄ ex magnitudine fidei abel p̄ces-
sit q̄ de melioribus p̄mītias deo obtulit: vt bī. Bene.
iii. Et hoc ē qd̄
dicitur hic. f
Fide plurimaz
i. meliorem.

munerib̄ ei⁹ teo: et p̄ illam
refūct̄ adhuc loq̄t̄. Fide
enoch trāslat⁹ ē: ne vi teret
mortē: " et nō iuueniebat: qz
trāslulit illū dīs. An̄ trā-
slatiōz. n. testimonium habu-
it placuisse teo. Sīne fide
ip̄ossible ē placere dō. Cre-
tere. n. oīz accedētē ad deū.

g Postiaz z̄.
Psecut̄ est ēēt̄
stus. quia fides per dilectionem operans iustificat.
b Lestimonium p̄biente mune. eius deo. qzignis
descendit de celo sup̄ hostiam eius in signum accepta-
tions diuine. vñ et Gen. iii. Resperit̄ dīs ab abel tāk̄
munera eius. Translatio Theodo. sīchabz. Instanz
maius dominus super abel tāmūra eius. i Ergo
illam defunctus adhuc loquit̄: inq̄stum factum suū
monet nos ad fidem et deuotionem. potest enim hoc re-
ferri ad illud quod dicitur Bene. iii. Ecce vī sangui-
nis fratris tui abel clamat ad me de terra. i. ostendit si
delis innocentis mortem dignam esse vindicta.

k Fide enoch. Hic ponit exemplum de fide enoch,
et diuidit̄ in duas partes: quia primo ponit intentiū
et scđo probat̄ ibi. Ante translationem. Dicit ergo qz
fides enoch patet per hoc q̄ fuit a peccatoribus segre-
gatus et in paradisum translatus: et hoc est qd̄ dicit.

k Fide. i. propter meritum fidei. l Enoch trans-
latus est ne videret mortem. aliorū. s. in diluvio et
etiam suām̄ quia non est mō tuus: moritur tamen in
fine mundi: quia omnes sunt debitorū mortis ex trā-
gressione primi parentis. m Et non inueniebatur
inter homines peccatores. n Quia translatus illuz
dominus ad paradisum terrestrem vīi conservat̄ vī-
ta eius usq; ad finem mundi. Ratiō autem huīus est:
quia vīcus testamentū ordinatur ad promissionē
nouī testamenti. In nouo autem testamento expresse
promittitur vīta eterna. Et ideo vt i vīte. testamē. da
retur spes vīte eternae: mōs enoch dilata est tempore
legis nature: et mōs bely et tempore legis datur. vt habe-
tur. iii. Regum. ii. Totum autem vīcus testamen̄. de-
currat p̄ ista duo tempora. o Ante translationem.
Hic p̄n̄ probat̄ q̄ enoch translatus fuerit. ppter meri-
tum fidei. Et facit talē rationē. Null⁹ p̄t̄ placeat deo
sine fide: s. an̄ translationē enoch placuit deo: vt bī. g.
v. Enoch cū deo ambulauit: id habuit fides. ppter quā
translatus est. ppter hoc ibidem subdit̄ Gen. v. Tō tu-
lit cum dīs: et hoc est quod dicitur hic. Ante transla-
tionē. s. terminū motus et causaz quare mouet̄. In
accessu autem ad deum qui est p̄ fidem terminus est ip-
se deus: et q̄stum ad hoc dicit. p Credere em̄ op̄z
et accedētē ad deum quia est. vīnus id est eternus:
pter hoc dicitur Erodī. Qui est misit me ad vos.
Causa autem quare homo mouet̄ per fidem in deū
est spes remunerationis eternae: et q̄stum ad hoc dicitur.
q Et inquirentibus se remuneratoris. ista

Ad hebreos

Em̄ duo credere. s. dei vnitatē t̄ ei remunerationē eternam fuit necessariū ad salutē sp̄ apud gentiles: nec pl̄ reprobabat ad salutē gentilium q̄ nullā legē receperunt a deo nisi legē nature. Sed ḥ hoc videt̄ dcm̄ Aug. libro de correctione t̄ grā vbi dī sic. Illa fides sana ē qua credim⁹ nulluzbo minem siue maiori siue parue etatis liberari a peccato mortis et obligatione pecati nisi q̄ mediato rem dei t̄ ho minū iesu xp̄ ergo credē mysteriū incarnationis fuit semper necessarium ad salutē oib⁹ etiā gentilib⁹. Dicendū q̄ mysteriū incarnationis pōt̄ credi dupl̄. Anno mō explicite: et sic tenebant credere illi q̄bus facta est de hoc reuelatio: sicut iudei in ve. le. t̄i sacerdotes scripturas intelligentes tenebant magis cognoscere et credere q̄ alij: et adhuc in no. le. tenebant magis ad h̄ xp̄ianū in q̄ perfecte explicatiū est mysteriū christi. alio mō pōt̄ credi mysteriū incarnationis implicite: et ad hoc solū tenebant gentiles: qz nō erāt obligati ad legē moysi. Talijs fides implicata de mysterio incarnationis otinebat i dibus p̄dictis: qz qui credit vnū deū remuneratores inq̄ rentium ipm̄: credit ipm̄ babere puidētia de salute hominū: l3 in modū buius puidētia explicite non cognoscet. Modus autē q̄ quē deus puidit saluti hominū est q̄ incarnationis mysteriū. Ex quo patet q̄ fides in carnatione implicite otinebat in p̄dicta credulitate genitilium. Videlicet etiā aliqui q̄ deū esse nō sit creditū: qz a phis est demonstratiū. Dicendū q̄ multitudi hominum nō capie tales demonstrationes sed pauci. Q̄ iō l3 nō sit credibile simpl̄: qz nō est credibile omnibus: est tñ credibile plurib⁹: apl̄s aut̄ loq̄tur de fide inquantū respicit communitate hominum. r Fide noe. h̄ pōt̄ exemplū de fide ipsius noe de q̄ dicit q̄ ex fide quis fecit. Primum est de futuris contingentibus creditū. Lū. n. orare p̄ iplo habuit responsum q̄ revelationē a deo q̄ mundus piret p̄ diluvium in futuro. et q̄tum ad h̄ dicitur. Fide noe respon. accepto de his que adhuc nō videbantur. Secundū est q̄ credēs adimpleri dictū dei timū: et hoc est qd̄ dī. Tertium. terciū est qz ad mandatū dei implendum fecit archam: et hoc est quod dicitur. t Aptauit archam. i. aptam fecit ad habitationē hominū: aliam: t̄ autū: fm̄ preceptum diuinū: et h̄ Gen. vi. quartum est q̄ pereuntibus alijs saluari cum domo sua sperauit: et hoc est quod dī. In salutē dom⁹ sic. quintum tangitur cū dī. v Per quam damnavit mundum. i. mundanos damnabiles ostendit p̄ salutem suam inquantū solus cum suis saluatus est. Et p̄nter ostendit quid consecutus est ex his que p̄ fidem fecit cum dī. r Et iusticie q̄ p̄ fidem est beres est institutus: qz in diluvio totus mundus reliquus perit. Et iusticia in ipo t̄ filiis eius tñm̄ remansit. y Fide qui vocatur. Hic p̄nter ponit exempla d̄ fide in patribus qui fuerunt post diluvium tñ ante legem datar. Et diuidit in quatuor partes: quia primo ponit exemplū de abraam. scđo de ysac: ibi. Fide t̄ de futuris: tertio de iacob: ibi. Fide iacob. quarto de Ioseph: ibi. Fide ioseph. Isti autem quatuor sp̄aliter fuerunt patres t̄ iudeor̄ q̄ gentilium. Prima diuicit in duas: qz primum ostendit fides abrae q̄tū ad humānam querlationē secundū ad diuinā obediētia ibi. Fide obtulit. Prima ad huc in tres: quia primo ostendit quid abraam ex fide fecerit q̄tū ad inhabitationē: scđo q̄tū ad generacionē: ibi. Fide t̄ ipa sara. tertio q̄tū ad querlationē suam ibi. Juxta fidem defuncti. Circa primū considerantibus q̄ magnitudo fidei abrae ex hoc p̄t̄ q̄ statim ad verbum dñi iuit ad terram alienaz sibi a deo promissam: ut babetur Gen. xii. t̄ p̄ totam vitā suam habitauit in illa: ut pegrin⁹ t̄ aduenia: qz ut dī dicitur. v. De nō dedit ei bēdūtate in illa nec passum pedis t̄ tamē semper firmiter credidit dinam̄ p̄missiones implēdam: et hoc est quod dicitur bic. y Fide q̄ dī. abraam obediuit. ipsi deo. z In locū rē. erit neosciens quo iret quia illam terram als nō viderat. a Fide demorat̄ ē in terra repromissionis tanq̄ in aliena. et q̄ in illa māterit ut aduenia patet: quia non mansit ibi in domo firmitate in casulis et tabernaculis que sunt mansiones mobiles: et hoc est quod dicit. b In casulis habitando cū ysac ac rē. qz ipsi promissa est terra sicut t̄ ipi abrae: ut patet Gen. xxv. t̄ xxvi. q̄ autem abraam habitauerit cum ysac: ac patet: qz ipm̄ genuit et nutrit. Qz autes habitauerit cum iacob nepote suo: p̄batur sic: qz abraam viri. clxxv. annis: et h̄ Gen. xxxi. t̄ ceteris anno vite sue genuit ysac ac Gen. xxxi. Isac autes fuit sexagenari⁹ qz natus fuit Jacob: ut habet Gen. xxv. Et sic patet q̄ abraam viri cū Jacob. xv. annis. Ulterius reddit causam quare sibi habitabane ut aduenie: quia nibil reputabant quicquid eēt sup terram: sed expectabane mansionem celestem: et hoc est quod dicitur. c Expectabat em̄. ipse abraam cum terribus suis. d Cuiatem. mansio. n. celestis propria dicitur cuitas. i. ciuium unitas. p̄pter plenitudinem pacis. e Fundamenta habentem. hoc dicitur. p̄pter eius immobilitatem fm̄ q̄ dicitur Gen. xxxii. Qculi tui videbunt hierusalem ciuitatem opulentam tabernaculum quod nequamq̄ ultra transseri poterit. f Cuius artifex et conditor deus. vnde et ab ipso nomen accepit fm̄ q̄ dicitur Ezech. viii. Momen ciuitatis dominus ibidē: sicut roma a romulo nominatur. g Fide t̄ ipa sara. Hic p̄nter ostendit fides abrae q̄tū ad generationem: ut em̄ generatio sare difficultis p̄pter duo. Primo quia erat sterquilis: ut habetur Gen. xvii. secundo quia erat extra temp⁹ concipiendi. desierant em̄ sare fieri mulieribus: ut habet Gen. xviii. t̄ tñ abraam credidit in p̄missione firmiter filium ex ea habere. ex quo patet magnitudo fidic⁹: et hoc est quod dī. g Fide. s. abraam. h Et ipa sara sterquilis. a iuuentute. i Cirtutem i concepcionis seminis accepit. a deo miraculose. k Etiaz p̄pter temp⁹ etatis. Et iō fuit ibi duplex miraculum. l Om̄ fidelem credidit esse eum qui reprobicerat. Qz autem istud sit factum. p̄pter fidem abrae et non propter fidem sare probatur sic: quia sara audies nuncium de suo conceptu non creditit: sed magis fruolum reputauit: et ideo sicut de re fruola risum emisit: p̄pter quod angelus eam reprehendit: ut patet Gen. xix. Qz autem abraam auditu conceptu sare risit nō fuit ex diffidentia: s et gaudio procedente ex diuina p̄missione: et iō nō fuit reprehensus sicut sara: iō sequit. m Propter qd̄ ab vino. i. ab abraam. Et hoc emotu: qz iā erat vetus: et ad genera-

vit fides abrae q̄tū ad humānam querlationē secundū ad diuinā obediētia ibi. Fide obtulit. Prima ad huc in tres: quia primo ostendit quid abraam ex fide fecerit q̄tū ad inhabitationē: scđo q̄tū ad generacionē: ibi. Fide t̄ ipa sara. tertio q̄tū ad querlationē suam ibi. Juxta fidem defuncti. Circa primū considerantibus q̄ magnitudo fidei abrae ex hoc p̄t̄ q̄ statim ad verbum dñi iuit ad terram alienaz sibi a deo promissam: ut babetur Gen. xii. t̄ p̄ totam vitā suam habitauit in illa: ut pegrin⁹ t̄ aduenia: qz ut dī dicitur. v. De nō dedit ei bēdūtate in illa nec passum pedis t̄ tamē semper firmiter credidit dinam̄ p̄missiones implē-

dam: et hoc est quod dicitur bic. y Fide q̄ dī. abraam obediuit. ipsi deo. z In locū rē. erit neosciens quo iret quia illam terram als nō viderat. a Fide demorat̄ ē in terra repromissionis tanq̄ in aliena. et q̄ in illa māterit ut aduenia patet: quia non mansit ibi in domo firmitate in casulis et tabernaculis que sunt mansiones mobiles: et hoc est quod dicit. b In casulis habitando cū ysac ac rē. qz ipsi promissa est terra sicut t̄ ipi abrae: ut patet Gen. xxv. t̄ xxvi. q̄ autem abraam habitauerit cum ysac: ac patet: qz ipm̄ genuit et nutrit. Qz autes habitauerit cum iacob nepote suo: p̄batur sic: qz abraam viri. clxxv. annis: et h̄ Gen. xxxi. t̄ ceteris anno vite sue genuit ysac ac Gen. xxxi. Isac autes fuit sexagenari⁹ qz natus fuit Jacob: ut habet Gen. xxv. Et sic patet q̄ abraam viri cū Jacob. xv. annis. Ulterius reddit causam quare sibi habitabane ut aduenie: quia nibil reputabant quicquid eēt sup terram: sed expectabane mansionem celestem: et hoc est quod dicitur. c Expectabat em̄. ipse abraam cum terribus suis. d Cuiatem. mansio. n. celestis propria dicitur cuitas. i. ciuium unitas. p̄pter plenitudinem pacis. e Fundamenta habentem. hoc dicitur. p̄pter eius immobilitatem fm̄ q̄ dicitur Gen. xxxii. Qculi tui videbunt hierusalem ciuitatem opulentam tabernaculum quod nequamq̄ ultra transseri poterit. f Cuius artifex et conditor deus. vnde et ab ipso nomen accepit fm̄ q̄ dicitur Ezech. viii. Momen ciuitatis dominus ibidē: sicut roma a romulo nominatur. g Fide t̄ ipa sara. Hic p̄nter ostendit fides abrae q̄tū ad generationem: ut em̄ generatio sare difficultis p̄pter duo. Primo quia erat sterquilis: ut habetur Gen. xvii. secundo quia erat extra temp⁹ concipiendi. desierant em̄ sare fieri mulieribus: ut habet Gen. xviii. t̄ tñ abraam credidit in p̄missione firmiter filium ex ea habere. ex quo patet magnitudo fidic⁹: et hoc est quod dī. g Fide. s. abraam. h Et ipa sara sterquilis. a iuuentute. i Cirtutem i concepcionis seminis accepit. a deo miraculose. k Etiaz p̄pter temp⁹ etatis. Et iō fuit ibi duplex miraculum. l Om̄ fidelem credidit esse eum qui reprobicerat. Qz autem istud sit factum. p̄pter fidem abrae et non propter fidem sare probatur sic: quia sara audies nuncium de suo conceptu non creditit: sed magis fruolum reputauit: et ideo sicut de re fruola risum emisit: p̄pter quod angelus eam reprehendit: ut patet Gen. xix. Qz autem abraam auditu conceptu sare risit nō fuit ex diffidentia: s et gaudio procedente ex diuina p̄missione: et iō nō fuit reprehensus sicut sara: iō sequit. m Propter qd̄ ab vino. i. ab abraam. Et hoc emotu: qz iā erat vetus: et ad genera-

Epistola pauli

dum fere in eptus. Dico autem fere: qz postea genuit fili os de cethura: vt bz Gen. xxv. Quia alioqñ contingit q ille qui ppter senectutē factus est quasi ineptus ad generan dū: generat tr̄. ppter bona aptitudine mulieris ad concipiendū n̄. Ortī sunt t̄ hoc emoz. cāq̄ syde. celī in mul

ritudinē t̄ sicut banā q̄ ē ad orā ma. innume. de abraaz em̄ ortī sunt multi boni t̄ multimi mali: ppter hoc compa rantur multitudi ni stellar̄. q̄tus ad bonos t̄ multitudi ni barene q̄tus ad malos. o Juxta fidez. Dic p̄n̄ oñdit quid abraaz cum ysaac et iacob p̄ fidem fecerit: q̄ isti ita laudabiliter puerati sunt q̄ vs q̄ ad mortes in e ra fide p̄miserūt t̄ hoc est q̄d dicit. o Juxta fidez. q̄ si habentes fidez so ciām. p̄ Defini eti sunt oēs istiñ adeptis reprobationibz: ex q̄ patet firmitas fidei p̄p rum. Sed t̄ hoc vi detur esse illud quod scribit Ezech. xxxviii. Un̄ erat abra am t̄ p̄beritate possedit terram. Dicendū q̄ sic deb̄ intelligi: possedit i. possidendi primus, p̄missionē accepit nō tñ actu possedit: qz nō habuit in ea passum pedis: vt d̄ Actuū. vii. ppter hoc sequit. q̄ Sed alonge eas aspicientes t̄. loquunt ad similitudinem nautar̄: q̄ erites i mari alonge videntes portū gaudent t̄ salutat: sic p̄ies re te. videntes alonge impletionē mysterii xp̄i gaudebat ppter q̄d dicit. o. viii. Abraā p̄ v̄ erulaut ut videret diem meū t̄. Et q̄r̄ loque erant a tpe xp̄i: t̄o p̄fitebat se cē aduenias t̄ pegrinos: p̄f̄t̄ hoc abraā dixit Gen. xxviii. Ad uenā t̄ pegrinus sum apud ws. t̄ Jacob. d. Gen. xlviij. Dies p̄gri nationis vite mec t̄. Per hoc ondebat cele st̄ glam tanq̄ sua patriā p̄priā inquirere: t̄ hoc ē q̄d d̄. r. Qui n. hoc dicit signifi. se patriā inquirere: q̄ posset aliquis dicere q̄ ppter hoc p̄fitebant se pegrinos: q̄ exie runt t̄ chaldea t̄ mesopotamia quas terras reputabat patriā suā: t̄o excludit hoc apl̄s dicens. s. Et siq̄d̄ ipius me. de qua exie. habe. v̄tq̄ tem. reuerte. q̄ nō tātū distabant a mesopotamia t̄ chaldea vñ erierat quin de facili possent illuc reuerti: t̄o nō loqueban̄ de illa p̄ria: q̄ te p̄cepto dñi exierat: ppter quod abraā dixit suo Gen. xxviii. Quae ne qñ filiū meū redicias illuc. et t̄ iacob in mesopotamia iuerit: hoc tñ nō fuit ad manendum: sed ad tempus ppter ovium fratris sedandum: t̄ ad querendū vrorem. Et nō p̄cudit apl̄s q̄ non loqueban̄ de pa tria terrestri: sed celesti. di. t̄ Nunc autē melio. app e. i. celestem. t̄ qz in terra adhuc positi reputabant se de pa tria celesti moribus et actu fidei. Ideo deus voluit nomi nari deus ip̄o. ex amore t̄ fide speciali: t̄ hoc est q̄d dicit. v. Ideo non p̄fundit deus vocari deus eoꝝ. hoc habet Gen. iii. vbi dñs loquens moysi dixit: Egz sum deus abra am deus ysaac t̄ de iacob. sicut em̄ rex denominat a ciuitate sua principali q̄ quis regnum se extendant ad alias: si cut in scriptura dicitur rex bierusalem rex babylonis vel bniusmodi: sic deus ab istis voluit nominari: quia verbis et factis ostendebant se esse de ciuitate celesti: vt dictum est id eo sequitur.

r. Parauit tñ illis ciuitatem. s. celestem.

y. Fide obtulit. Dic consequenter ostenditur quid abraam ex fide fecit q̄tum ad obedientiam diuinam. dominus enim promiserat ei multiplicationem semi nis per ysaac Gen. xx. t. xx. et tamen ad preceptū co mini voluit cum immolare. Ex quo patet magnitudo fidei abrae: q̄a firmiter crede bat promissioꝝ rei implendam te multiplicatio ne seminis sui per ysaac t̄ ipso immolato non restabat aliꝝ modi nisi q̄ resu litationem c̄. Ex quo patet q̄ abraaz credidit resurrectionem mortuorum in qua cōsistit vñ d̄ maioribus articulis fidei et n̄ solum credidit resurrectionem generalē futu ram in fine mū di: sed cum hoc specialem resur rectionē filii sui ad impletionē diuinū promissi z hoc est q̄d di

tunt. i. celestē. "Hō nō p̄fū ditur deus vocari deus eo rum. Parauit em̄ illis ci nitatē. Fide obtulit abra am ysaac cum tentaretur: et vñigenitū offerebat in quo suscepserat reprimissio nes ad quez dictū est: qz in ysaac vocabitur tibi semē: arbitrans quia et mortu is suscitare potens est deus. Unde eum et in parabolam accepit. Fide et de futuris benedixit ysaac Ja cob et Esau. Fide iacob moriens singulos filiorum ioseph benedixit: t̄ adora

citur. y. Fide obtulit abraam ysaac. i. offerre volu it: sed diuinitus impeditus fuit.

3. Cum tentaretur. tentat enim dyabolus homo et deus. sed diversimode: quia dyabolus tentat ut decipiat homo ut cognoscat: deus ut cognoscere faciat. Et hoc modo tentauit deus abraam ut fides eius et obe dientia notificarentur nobis ad exemplum imitatio nis. a. Vñigenitū. hoc videtur falsum: q̄ ba bebat iam alium filium: sed soluit p̄ fram sequentem. b. In quo suscepserat promises t̄. quia promissū fuerat abrae q̄ semen eius vocaretur per ysaac tñ. Ideo erat vñigenitus q̄tum adiastam conditionē vel ideo dicitur vñigenitus rationē matris que nō ba bute alium filium. c. Arbitrans. i. iudicans vel cre dens. d. Quia et a mortuis suscitare potens est v minus. et ideo oblationis ysaac fuit figura mortis et ob lationis christi: sicut enim aries beres inter spinas cor nibus immolatus: ysaac liberatos: humanitas ad berens cruci occisa est diuinitate impassibili existente et hoc est quod dicitur.

e. Unde et eum in parabolam accepit. i. abraam ob lationem filii sui figuram passionis christi intellexit. f. Fide t̄ futuris. Dic ponit exemplum de fide ysa ac qui ex fide futurorum benedixit filios suis: t̄ hoc est quod dicitur. Fide et de futuris benedixit ysaac Ja cob et Esau. hoc habebat Gen. xvii. vbi dicitur q̄ in benedictione sua preposuit Jacob ipsi Esau. di. Non minus tuum illum constitui: et ysaac videt in spiritu hanc benedictionē habere efficaciam in futuro: quia non habuit effectum in personis duorum fratum: q̄ Esau nuncq̄ seruivit Jacob: sed habuit effectum in duobus populis exentibus et ip̄is: quia idumei filii is rael seruierunt tempore dauid: ut habetur scđo Regum octauo.

g. Fide iacob. Dic ponit exemplum de fide ipsius Jacob qui bñdicendo filios ioseph preposuit ephra im qui erat iunior ip̄i manasse: Gen. xlviij. Quia per reuelationem dignitatem regiaz habuit ad ephra im debere transire: et hoc fuit impletum per biero bo-

Ad hebreos

am: ut habetur. iii. Regum. xiiij. et huius impletionis
acob habuit fidem firmam: et hoc est quod dicitur. s. Fide
iacob mo. sin. si. ioseph bene. habuit etiam iacob fidem de
sepultura et resurrectione christi fienda in terra promissio-
nis: propter quod adiuvavit ioseph ut faciat illuc cor-
pus suum deferri.

post autem iura-
mentum gratias
agens adorauit
dom puerum ad
caput lectuli eius
translationem bie-
tro. ut p. Genes.
xliiij. translatio-
nem. lex. interpre-
tum h. ut b. al-
legat. b. Et
adorauit fastigi-
um virge ei. et
verius est verius:
quod adorauit ver-
sus caput lectu-
li quod erat ad o-

uit fastigium virge ei. Fide
ioseph moriens te profectio-
ne filiorum israel memoratus
est: et de ossibus suis mandauit.
Fide moyses natus occulta-
tus est in eis tribu a parenti-
lo suis "eo quod vidisset elega-
re infantem: non timuerat re-
gis edicte. Fide moyses
gradus factus negauit se esse

adibuc non habebat iudicium rationis. Et causa subditur.
m. eo quod vidissent elegantem infancem. id est aptum
ad liberandum populum deo hoc etis inspirante. n. Et non ti-
muerunt regis edictum. quod precepit oculos masculos. prius in
fumum: ut h. Erodius. Sed hoc videt falsum: quod dicitur

Erodius. q. paren-
tes moysi timore
regis posuerunt eum
in fumum: et sicut
posuerunt eum mor-
ti. Dicendum quod hoc
non fecerunt ad ipsam
interficiendum: sicut
precepit rex: haec
non poterant ipsum
amplius celare: tunc
bant probabilitate ne
aufferretur ab eis:
et i. in tali casu tu-
tius iudicauerunt
ipsum exponere domi-
ne custodie i. fiscal-
la bituminata: cre-
tentes et ex eadem fide quod deus seruaret eum: deficit
humana prouidentia que in talibus non deficit. o. Si
de moyses. hic ostenditur consequenter quid ex fide moy-
ses fecerit: quod adoptatus a filia pharaonis ut habeat Ero-
dius. Et adultus factus visitauit filios israel et videns virum
egyptum peccantem vnum de filiis israel interfecit eum.
Et sic per hoc factum negauit se esse filium filie pharaonis
et hoc pcessit ex magnitudine fidei eius: quod de filiis israel
credebat tempore nasciturum: et hoc est quod dicitur. o. Fide. i.
p. fidei. p. Moyses grandis factus. i. adultus. q.
Negauit se esse filium filie pharaonis interficendo egypium.
Et subiungit duo difficultates ad sustinendum que precelegit su-
stinent ex fide. Primum est: quod magis volunt affligi tempo-
raliter cu. dei cultibus: q. occidari cu. idolatria: et h. est
quod dicitur. r. Magis eligens affligi cu. populo dei. i. cu.
filii israel quod colebant deum. s. De temporalis pecca-
ti habere occiditatem. i. prosperitate egypcio. scd. est quod
precelegit paupertatem sustinere magis quam diuitias egyp-
tiorum cum peccato possidere. et hoc est quod dicitur.
t. Maiores domini. esti. impio. egypcio. i. paupertatem vel vitu-
perium pro fide christi venturi sustinere. v. Chelau-
ro egypcio. i. q. tesarum buiulmodi possidere. Et redi-
cit causam quare moyses tanta dura patiencia sustinebat. d.
r. Aspiciat enim oculis cordis. y. In remuneratio-
ni future beatitudinis: sicut amara portio summi liben-
ter non propter se sed habendo oculum ad sanitatem futu-
ram. z. Fide reliquit. Dic consequenter oendi quid
factum sit ex fide in exitu de egypcio. Et dividit in tres par-
tes: quod primo ostendit quid ex fide factum est in prepara-
tione exitus: scd. quid in modo exendi: ibi. Fide celebravit
tercio quid factum sit in exitu de egypcio egrediendo terram
promissionis: ibi. Vide muri biericho. Circa primum con-
siderandum quod moyses bis exiuit de egypcio. primo exiuit
occiso egypcio: et de isto exitu non loquitur hic: quod exti-
more regis tunc exiuit: ut h. Erodius. q. scd. exiuit egypium
ducendo secum omnes filios israel: et de isto exitu loqui-
tur hic: quod tunc non timuit regem eos persequentem: ut h. Erodius. xiiij. q. tunc duxit filios israel. Nolite timere vero: et
hoc est quod dicitur. z. Fide reliquit egypcio. non ve. ani. re. et reddidit
cam quae non timuit. d. a. Invisibile enim sustinet deum:
qui invisibilis est fiduciialiter expectavit. b. Tunc vi-
dens in spiritu aurilium eius mirabiliter affutus: propter
quod dixit populo: State et videte magna dea que fa-
cturus est hodie. Erodius. xiiij. Et hoc totum processit exi-
te que est ex non visis.

c. Fide celebravit. Dic consequenter ostenditur quid factum est ex fide in modo exendi. Et dividit in duas par-
tes: quia primo ostenditur quid factum sit in dispositio-
ne exiundi: secundo quid in actu transcenditabi. Fide mare.

Epistola pauli

Circa primū Osiderādū q̄ dispositio exit⁹ filiorū isrl' d̄egy
pro fuit agni paschal' immolatio: cui⁹ sanguine linita sunt
supliminaria ⁊ postes domoꝝ filiorū isrl': ne interficerent
ab angelo occidente p̄mogenita egyptiorū vt bī Ero. vii.
⁊ hoc ē qđ dī. e Fide celebravit pascha.i. immolatōz
agni paschal' q̄ fu-
it figura immolati
onis xp̄ i cruce: b̄z
et dicit prima Co-
rint. v. Pascha no-
strum immolatus
est xp̄s: p cui⁹ mor-
te ⁊ sanguinis effu-
sionem sumus libe-
rati a peccato dyabo-
li: sicut filii israel p
immolatōz agni
paschalis ⁊ effusio-
nem sanguinis i p̄o-

stibus ⁊ supliminariis domoꝝ fuerunt liberati ab ange-
lo percutiente primogenita egyptiorū: et hoc est qđ dicit
d. Nequā vastabat primogenita egyptiorū rāgeret eos
Fide transferunt. hic tangit modis exundi vbi ex fide
ptigerunt duo miracula vñ est q̄ mare sicco pede tra-
nsierunt: ⁊ hoc est qđ dī. Fide transferunt mare rubrū tan-
q̄ p aridā terrā: q̄ aqua erat eis p muro a de-
xtris ⁊ a sinistris: vt bī Ero. viii. ⁊ p̄z p hoc q̄ egypti eos
sequentes submersi sunt: et hoc est quod dicit. Quod ex
pertī egypti deuorari sunt. talia autem contingebat ex fi-
de: q̄ opatio miraculorū ascribit fidei fm̄ quod habetur
Mathei. xvii. Si babueritis fidē sicut granum sinapis
dicetis huic monti transi hinc ⁊ transibit ⁊ nō iū possi-
ble erit vobis. e Fide muri. hic oñdit quid factū sit
p fidē in exitu de egypto ingrediendo terraz pmissionis.
Et diuidit in duas: q̄ primo oñdit quid factū sit p fidē
populi israel: scđo quid factū sit p fidē raab: ibi. Fidē
raab. Circa primum sciendū q̄ in ruina ciuitatis biericho
aliquid fuit ex parte populi. i. circuitu ciuitatis septē die-
bus: vt bī Josue. vi. ⁊ q̄ ex mandato dei hoc fecerunt iūdi
credentes firmiter pmissionum dei impleri de miraculosa
captiōe ciuitatis. aliquid fuit ex parte ipsius dei: vñ p mu-
ri biericho diuina virtute corruerūt: et hoc est quod dī.
e Fide muri biericho corru. circui. die. septē. p h̄scim
signatum fuit q̄ impedimenta mundi caput p continuam
pdiacionē: q̄ p̄tinuitas p septenarium figuratur: vñ dici-
tur scđad Corinth. x. Arma malitie nostrae nō sunt car-
nalia: sed potentia dei ad destructionē munitionum.
f Fide raab. hic ostendit quid factū sit ex fide ip̄i⁹ raab q̄
ex auditu miraculo ⁊ in transitu filiorū israel per mare ru-
brū ⁊ in alijs mirabilibus que eis acciderant: credidit fir-
miter ciuitatem biericho tradēdā virtute dei in manu po-
puli israel: et ideo nuncios israel ex eadem fide conferua-
vit: ex quo meruit liberari a morte cuž sua p sanguinibus
vt bebetur Josue. vi. ⁊ hoc est quod dī. f Fide
raab meretrīx. sic em cognominata est. g Non perit cū
incredulē. i. cn alijs ciuibis biericho q̄ credebat ciuita-
tem posse defendere contra decūm israel. h Excipiēs
exploratores cum pace: quia eos saluauit vt dictum est.
Ne ista raab dicunt aliqui q̄ ad Iram erat meretrīx: ⁊ iō
exploratores inclius potuerunt ingredi domum eius ve-
spere: quia tales mulieres indifferenter recipiunt omnes
⁊ ipsi in necessitate positi poterant licite ad eam ire: non
propter luxuriam excedēdā sed ad vitam p̄ziam con-
seruandam: ipsa em nimis poterat culpari in receptione
eoz: q̄s alias de ciuitate cum ipsa indifferenter omnes re-
cipere: et salus exploratorum non debebat procurari per
mortem alterius: ideo intrauerunt domum istius q̄ quis
est meretrīx. Sed hoc nō videtur probabile: quia tales
meretrices parum habent de fidelitate: et ideo non vide-
tur probabile q̄ exploratores filiorū israel quiserant ho-
mines sapientes confiderent in tali muliere de conserua-
tione vite p̄pae: ideo dicunt aliqui q̄ tunc ion erat me-

retrit sed ante fuerat: ppter quod tale cognomen sibi
remanserat sed hoc non videtur vere: q̄ tales meretrī-
ces q̄uis peniteant reputantur in in communi plebe
psone viles: et ideo si fuisset meretrīx non fuissent con-
iuncta in matrimonio ipsi salomon qui erat nobilior

in toto populo
israel: cum esset
princeps nobi-
lioris. s. trib⁹ iu-
de: quia nobiles
iudei abomina-
bantur talibus
personis in ma-
trimonio con-
iungit: ideo vi-
detur melius q̄
non fuerit me-
retrīx nec erat:
sed tñmmodo ta-

le cognomen habebat: multi enī cognominantur ali-
quo cognomine cuius p̄petratem nūc habuerunt
in resicut aliquando aliquis pauper cognominat rerū
vel comes vel aliquid biuusinodi. Item aliter potest
dici ⁊ melius vt credo. Ad cuius intellectum sciendū
q̄ Josue. ii. vbi agitur de raab dictio hebraica sibi ad-
iuncta sonat sic quidesa: et significat promptam p̄prie-
et quia meretrīx prompta est ad offerendum corpū suū:
ideo hoc nomen tractum est ad designandum me-
retrīx: et similiter: quia mulier hospitalaria ad trā-
seuntes est prompta trahendos ad hospitium suum tra-
ctum est idem nomen ad standū pro hospitalaria. vn-
de Josue. ii. vbi translatio nostra habet. Ingressi sunt
domini mulieris meretricis. translatio cbaldica ha-
bet domū mulieris hospitalarie. et talis fuit raab: pro-
pter quad exploratores declinauerunt ad domum suū
am ad hospitandū. Ad auctoritatem vero hierony. q̄
dicit super mattheum. q̄ ponitur in genealogia salua-
toris: sicut mulier reprobabilis soli diffilius super
mattheum. Potest etiam breviter dici q̄ hoc dicit Hiero-
nymus. non propter vicinā meretrīx: sed q̄ fuit alic-
iugena et de idolatria nata: sicut etiā dicit de ipa ruth:
que tamē fuit mulier magne virtutis ⁊ fama et dicitur Ruth. iiij. Scit omnis populū qui habitat intra
vibis mee portas mulierem te esse virtutis.

i Et quid adhuc dicam: hic ponuntur exempla de
fide post exitum de egypto in terra pmissionis iam
obtentā. dī. Et quid adhuc dicam: quasi dicat multa
possunt dici exempla de fide patrum: ad que enarran-
da non sufficeret tempus vite mee: et hoc est quod di-
citur. k Deficiet em tempus me enarrantē. i. ante
q̄ possem enarrare per singula. l ideo gedeon. qui
crederet promissio dei cum trecentis hominibus con-
tenter pugnauit contra exercitum maximū ipsius ma-
dian: vt habetur Iudi. vi. m Barach. qui credēs
prophetie delboꝝ iūi p populo iermi ad pugnādū
contra isaram Iudi. iiiij. n Septe. qui ex fide iūit
ad pugnandum contra filios amon: Iudi. vii. Tñ ibi-
dem dicitur. Factus est ergo super iepet spiritus do-
mini. q̄ auctem postea filiam suam indiscretē ⁊ crude-
liter occidit: vt dicit Augustinus credendum est q̄ ip-
se penituit: quia ponitur in cathalogo sanctorum be-
brei tamen dicunt q̄ non occidit eam: sed sacrificauit
eam domino per obleruantiam virginitaris bin consi-
lium sapientum illius temporis: sicut plen⁹ dī Iudi-
cum. xj. Et eodem modo dicēdū est de gedeone qui
fecit epbot contra pceptum domini: vt habet Iudic.
vij. s. q̄ penituerit ante mortē: vt dī cōmuniter: tamen
aliter pō dī p̄abilitē. s. q̄ non fecit ḥ pceptus dñi
in illo epbot: sicut plen⁹ dī Iudi. viij. o David.
qui ex fide adhuc iūens pugnauit iermis ptra go-
liath. p Samuel. q̄ pp̄ fidelitatē sua obtinuit pphie-
spm̄ ⁊ vñctionē regis ⁊ mltā alia. q Et alies pphie-

Ad hebreos

s. **Esa.** **r** **Piere.** **r** **psalib.** **r** **Qui p fidē vicerunt regna in quo tangit act⁹ fortitudinis.** **s** **Operati sē iusticiam.** **i**n quo tangit actus iusticie et virtutis. **i**sti. **n.** **sunt actus⁹ precipui inter accus⁹ vtrum moralium: quia p seruat cōe bonū: vt bī. v. **Ethico.** **a** **qz virtutes con nere sunt.** **jō p****

istos act⁹ intel ligunt⁹ act⁹ alia rū virtuti.

t **Adepti sunt re promissōes.**

h **z hocz estē s illud qd dcmē**

s.e.c. **h** **zta fi dem refucti sunt oēs nō adepti re promissōib.**

Dicendū q tri plex pmisso fa ca est antiquis.

Una fuit pmis sio terre sancte: sed hāc nō acce

ptim abrāa ysa ac ziacob in se:

et de hōlo loquitur apl's supra cum dicit. Non adeptis

re promissionibz tē. acceperunt tñ eam in successoribz suis.

Allia est promissio spiritualis qua promittit̄ sancti vita beata: et hanc nullus accipit ante christi aduentum.

Allia est promissio singularis qua pmisissū est cuilibet aliquod bonū particularē: sicut dauid pro

mīssū fuit regnum: zechic sanitas: et sī de alijs: et istas

promissiones consecuti sunt. **Q** **de istis loquitur hic.**

v **Obturauerunt ora leonum: hocz veritatē de dani ele: et bī. **z** **an. vi.** **L** **e de dauid: vt p. **z** **Reg. xvii.** **z** **d** **sansone. xiiij.** **z** **in hoc oñdit victoria sancto******

z **re: et rebz inanimatis. y** **Fugauerunt aciem gla**

dij. i. aciem hostium bñtem gladios acutos: hoc frequenter fecit Josue: gedeon: et dauid: vt p. **z **in libris Josue****

judicij: et regum. z **Q** **ualuerit de infirmitate. h**

spāl patet de ezechia: **Isa. **xviiiij.** **q** **miraculose ex si****

sanatus est: et pluribus alijs hoc credendū est: qz loq

tur in plurali. a **F**ortes facti sunt in bello. **castra**

ver. exte. i. alienigenaz: hoc patet de multis: specialiter

autē de iōsue dauid: et machabēs. b **A**ccepit mu

liores de resurrectione mortuos suos. aliqui hoc male

exponentes dixerunt q mulieres acceperunt viros suos

resuscitatos dicentes q matrimonio nō dissoluat̄ p mortem: et iō tenebant illos reaccipe: sed hoc ē cō

tra aplin. **Ro. **vii.** **vbi loquitur de muliere iugata. Si****

mortuus fuerit vir eius soluta est a lege viri. b **S**ciendū q aliquia sunt sacra que imprimunt characterem: et talia nō reiterant̄: sicut resuscitatoz nō dī itez baptizari: qz character perpetuus manet in aia que in corru

ptibilis est. Aliqua sunt sacra q non imprimunt caracte

rem: et talia reiterant̄: vt patet de pnia: qz si interru

p p ctm mortale: necesse est ipsam iterari. matrimoniū autē non imprimunt characterem: et iō si solua

tur q morte viri mulier nō debet cum amittere si refu

scetur nisi inter eos matrimonium iterū contrahat̄. iō sic dī exponi. **Mulieres. i. **m**atres. **E**cceperūt de re**

surrectione mortuos suos. i. filios suos resuscitatos p

fidei et orationem sanctor. **pphetarum: sicut patz de**

muliere sareptena que ab helya accepit filiu⁹ suu⁹ refu

scitum. **Reg. xvii. **E**t de muliere sunamite: q filiu⁹**

suu⁹ resuscitato⁹ recepit ab heliso. **iiiij. Regum. iiiij. **c****

Allia autē distenti. **Ostenso quid sancti patres p**

fide fecerūt. bīc p̄nter oñditur quid p fide sustinuerūt

Et diuidit̄ in duas ptes: qz primo oñdis quid passi sūt

pro fide: scđo quare, pmissoes sunt eis dilata: ibi. Et

bī oēs. Prima adhuc in duas: qz primo tāgūnē mala ab alijs illata: scđo mala voluntarie assumpta ibi. Circuerūt in melotis. Dicit igē q p fides ynius veri dei. c **A**lij

distenti sunt. i. in tomentis exteti: vt p. **z **1. Macha.** **r** scđo**

de septē fratribus: et de pueris ad ybcrā matrī suspēsis:

iiij. **Dacha. **v.****

d **N**on sufficiens
tes redēptionez. **z** **literatioz a p̄nti pe na. e** **T**emelio rem inueni. resur.

in futura gloria.

tes redēptionē: vt meliorē inueniret resurrectiōz. **Alij**

vo ludibria⁹ et ybera expti

"insup⁹ et yicla et carcēs lapi

dati sunt: "secti sē: tētati sē

"mī occisiōe gladij mortuisē

"Circuerūt in melotis: i. pel

libo caprinis: egētes: agu

stati: afflicti: qbo dign⁹ n̄

erat mōs: i. solitudib⁹ errā

tes i. mōtib⁹ et spelūcis: et in

f **Allia vero ludibria expti. sicut p. **z** **de sansone. **J**udicij****

xxij. z **thobias. **tho****

bic. ii. z **de job. **Job****

.xix. g **L**ebbe

r. **Hpz d michea yplēta q̄ pcessit ledechias. **iii. Reg****

vli. et de ppositis filioz isrl q flagellati fuerūt ab exacto

ribus pharaonis: **Ro. **v.** b** **I**nsup⁹ et vincula et carce

res. **boc p. **z de bice. **ll** bice. **xxix. z. xxvij. de michea. **m** Reg******

gu vlti. i **L**apidati sunt. **boc p. **z** de llaboth. **iii. Reg****

xxj. z **zacharia filio. **Z**oade. **ii. Para. **xviii. k** Secti****

sunt. **p. **z de esa. c** **et pcepto Regis manasse secti fuit cum****

serra lignea: co q̄ repbendebat ei facinora: et de septē fra

tribus machabēs. q secti sunt in manib⁹ et in alijs corporis

ptib⁹: vt p. **z **ii. **D**acha. **vij.** l** Tentati sunt vt ad idola**

latrā inclinarent̄: sicut p. **z de matathia et filiis ei. **l. Ma****

chab. **ii. z **de eleazar. **ii. **D**acha. **vi. z** de septē fratribus******

ibid. **vij. m In occasione gladij mortui sunt: q no**

lentes p̄sentire idolatrie gladio pcessi sunt: vt p. **z **ii. Ma****

chabeoz. **v. z. vi. n L** Circuerunt in melotis. **D**ic oñ

oñdit quid passi sunt: p̄ter fidem in malis voluntarie as

sumptis: et reducuntur ad tria. f **ad exteriorē cultū: et q̄tū**

ad hoc dicit. n **L** Circuerunt in melotis. **M**elota autē

est festis facta te pelle taxi que birsuta est et formis: et

in tali habitu q̄tū ad aliquip̄ describitur **helyas. **iii. Reg****

gu. j. **Gobannes bapti. **D**abei. **ii. scđo redu cūtē****

ad persone statum: et q̄tū ad hoc dicit. o **G**entes.

quod specialiter patet in helia qui in necessitate pastus ē

a corvis et a muliere vidua. **iii. Regum. **xvij. p****

Angustiati. **hoc patz d helya a fugiente iezelab. **iii. Reg****

gu. **xix. et de dauid fugiente saul. **1. Regum. **xxi. et infra******

ysq ad finem p̄mi libri: et absalon. **ii. Regum. **iv. q****

Assicti. labore corporali: et habetur de helya qui las

sus obdormiuit subter iuniperum. **ii. Regum. **vij. r****

Quibus dignus non erat mundus. p hoc em q̄ fugie

bant a societate aliorum pate q̄ homines mundani nō

erant digni societate illorum propter culpam inuidiale

tercio reducuntur ad locum: et q̄tū ad hoc dicit. s **In soliditudinibus errantes in montibus et speluncis**

et in cauernis terre. **Spelunca est fossa facta per artem.**

Cauerna vo per natura vel et aliquo accidente: sicut de

corrosone aquarum vel huiusmodi: talia autem loca in

habitabant patres antiqui ut essent in loco apto diuine

contemplationi: propter quod **philosophus. **1. Polit****

postq̄ probauerat hominem esse animal ciuse subiunxit

q̄ ille qui refugit communem habitationem hominum: ve

vel est bestia vel melior homine: qz si homo refugiat hoc

pter maliciam suam non potens cum alijs cobabitare:

propter defectum suum in moribus cadit a dignitate hu

manā in vitam bestialēm. si autem refugiat communita

tem hominum ut liberius vacet contemplationi diuine

excedit communem statum hominum: et est quidam de

us inter alios homines sūm p̄m.

Epistola pauli

a. **E**t hi oes. **N**ic hñr oñdit apls quò t quare, pmissio es
se eis dilate. d. **E**t hi oes testimonio fidei, pbati: ve patet p p
dicta exépla. b. **N**o acceperunt reprobatione, glie eter
ne: t subdit cám. d. c. **D**eo, p nobis tc. plummaref. i.
ad pfectioz glie duceret. Sine nob. ex h. n. q ptes vt. te.
in limbo exentes sil
venerit ad gliaz p
xpim euz aliqd ad
nouū testim ptinē
tib: fuit mai gau
diu yroq. Mo
tadu q aliq et hoc
loco acceperunt oc
casionē errandi di
cetes q nlls intra
bit ad glam nisi p
finalē resurrecto
s. hoc est p aplin di
centē scđa ad Corin. v. Spm. n. qm si terrestris domus
nra b̄ b̄tatiois dissoluat q edificatoz b̄camus a deo do
mū nō manufacta s̄ eterna in celis. Et quo patet q ani
ma a corpore separata statu recipit in glia nisi ppter debitu ali
cuius pene talis retardet: pp qd summatio glie de qua
loquit hic apls p̄t referri ad p̄mū eentiale: t sic nō b̄ne
rūt ea ptes vt. te. sine nobis: qz nō b̄uerūt cā an no. te. v̄l
p̄t referri ad corporis scđa q non daf ginalis nisi p̄ viam
resurrectioz: quis aliqd data sit an ex sp̄l p̄ulegio: h̄
mō ptes vt. te. silt nō plummant in glia sine nobis qz san
cti vt. te. t noui simul accipit̄ gloriam corporis.

cauernis terre. **E**t hi om̄s
testimonio fidei, pbati: b̄no
acceperunt reprobatione
teo p nobis meli? aliqd p
uidente vt nō sine nob con
summarentur.

In ca. x. vbi d̄ in postil. Fides est substātia. ad cuius
intellectum sciendum.

Ad ditio.
Vulterio è declarationē quorūdā q̄ in hoc capi
stinenf: ppter illa q̄ hic bñf. In postilla qdā vidē
tur addida. Et primo circa hoc q̄ dicitur. Fides
est substātia sperandarum rerum tc. Circa qd attendē
dum q̄ licet expositio postilla. de hac diffinitione seu de
scriptio fidei quaz apostolus ponit: sit satis vera t vide
tur esse sumpta a sancto thoma: scđa scđe. q. iii. arti. 1. in
corpoz questionis. Exponant tñ etiam hec verba apo
stoli bñi alios sic: vt cu d̄: Fides est substātia speranda
rum rerum. intelligatur causa subsistendi in nobis p res
perandas: que quidem sunt bona futura: que rōnabilit̄
ab hōe virtuoso sperari dñ. s. beatitudo que ab omnibus
est appetenda. vnde in hoc q̄ dicit. Sperandarum rerū
excludunt res sperate q̄ tñ non sunt sperande: sicut sunt
bona mundana seu tpalia que non ducunt ad verā beati
tudinem. Bona autem ad veram beatitudinem pertinē
tia subsistit in nobis p spem que a fide generatur. vt in
glo. Math. 1. Et sic cu dicit. Substantia sperandarum rez
p̄ li substantia intelligit causa. s. fides que spez causat: cu
autem dicitur. Argumentum non apparentium. p argumentum
intelligitur probatio. per fidem em̄ est in nobis
quedam probatio rerum non apparentium. s. que de se n̄
habent evidentiā: sed p fidem per quam in nobis ca
satur assensus de inuisibilibus sperandis sicut argumen
tum ostendit conclusioen in scibilibus. Consequenter
circa hoc quod dicitur. In hoc em̄ cōsecuti sunt testimo
niū scđes. Notandum q̄ cum apostolus loquitur be
beis quoq̄ communis status populi qdū legem ob
seruabat semper in prosperitate fuit: et cum a preceptis
dei declinasset in multis aduersitates incidebat: sicut p̄
in histoiris communib̄ vt. le. prout in prima scđe. q. xcix
articu. v. in responso ad tertium ar. declaratur: ideo
in p̄mitiu ecclesia hebrei ad fidem conuersi: sicut lega
lia obseruanda ex primeua consuetudine inclinabantur
credentes ipsa esse necessaria cum fide christi estima
bant q̄ ad iusticiam fidei debebant sequi aliqua presen
tia et visibilia bona: et specialiter redemptio eorum a ca
ptiuitate gentium. vnde et post passionem christi quidā
de discipulis non dum perfecte doceti dicebat: Luce. xxiiij.

capitulo. **M**os sperabamus q̄ ipse esset redempturus
israel. t ideo apud hebreos ponere totum premiuñ fi
dei in bonis futuri seculi: que omnino in hac vita non
habentur nec qd plenum videntur erat eis durus ad
creendum. Undō apostolus hunc errorem intendēs
ab eis excludere dicit. In hoc enim testimonium con
secuti sunt scđes scilicet in hac die que est de rebus spe
randis vt iam dixerat non de rebus ysis seu iam ad
aptis seu in proximo adipiscendis. Cōsecuti sunt in te
stimoniū scilicet iusticie a deo. Scđes. i. antiqui. Ad
quod probandum. s. q̄ fides meritoria proprie sit d̄ re
bus sperandis et non adeptis inducit exemplaret pri
mo ponit viuum exemplum de fide: que est de reb̄ nō
sperandis sed iam existentibus: et hoc cum dicit. Fi
de intelligimus: secundo ponit plura exempla de fide
que est de rebus sperandis ibi. Fide plurimam boſti
am. Circa p̄mū dicit sic. Fide intelligimus aptata
esse secula verbo dei. Ad quod sciendū q̄ credere nū
dum esse a deo creatum: prout Gen. 1. dicitur: lics sit fi
des vera non est tamē sperandarum rerum: sed est
de rebus iam existentibus: ideo per istam fidem soluz
non legitur aliquis testimonium iusticie fuisse conse
cutus: sed per fidem de rebus sperandis: vnde nota
ter dicit. Fide intelligimus. non autem dicit. Fide cre
dimus bcc. q. di. hec fides per quaz mundus creditur
fuisse creatus a deo in qua non includitur aliquid spe
randum nō legitur commendari in sacra scriptura sic
vt aliquis dicatur iustus eo solo: q̄ credit mundus a
deo esse creatum: sed fides illa que de rebus sperandis
est sepe in scriptura commendatur: prout patet per ex
empla consequenter inducenda. Et primo de abel qui
commendatur in scriptura tanq̄ iustus duplicit. Pri
mo per acceptiōnē mūnūrum suorum cum tecō dī
citur Gen. iii. Resperit dominus abel et admūne
ra ciussicido per hoc q̄ dcus post mortem dicitur au
dis clamorem sanguinis eius Gen. iii. et de hoc qd
dicit q̄ Defunctus adhuc loquitur. s. clamando et de
terra: scđo ponit exemplum de enoch qui commenda
tur in scriptura tanq̄ iustus per translationem ei ad
deum. Et quibus duobus exemplis apostolus inten
dit ostendere q̄ per fidem de rebus sperandis: t non
dum adeptis antiqui cōsecuti sunt testimonii iusticie
fidei: eo q̄ p̄dicti non leguntur aliquod op̄ meritorii
fecissimis q̄ crediderunt verā fidem d̄ sperandis. Qe
si contra predicta dicit. Unde habet q̄ abel credit
aliquid sperandum: similiter t enoch cum scriptura mi
hil circa hoc dicat de eis. Ad quam tacitam questionē
responder dicens. Sine fide autem impossibile est pla
cere deo. Unde q̄ predicti duo leguntur placuisse tecō
vt patet per predictas sequitur q̄ babuerunt fidē: sed
non de rebus adeptis cum talia non leguntur babui
se in hac vita: ergo de rebus sperandis qd est intentū.
Sed contra hoc adhuc posset quis dicens: vnde habet
ur q̄ sine fide impossibile est placere deo. Ad qd respo
det. Credere em̄ oportet accedenter ad deum: q̄ est:
et inquirientibus se remuneratoz sit. Pro quo sciendū
q̄ naturalis rato dicitur homini q̄ aliquid superioz sub
datur propter defectus: quos in scipio sentit: in quib
egit adiuuari et dirigi qui apud omnes dicitur deus:
prout scđa scđe questione. lxxv. Et quo sequitur: q̄ si
quis ad verum deum accedere intendit oportet q̄ cre
dat ipsum deum esse superiozem illo ad quem accede
re intendit: et sic verificatur illud q̄ accedenter ad de
um oportet credere quia est: oportet etiam q̄ accedes
speret ab illo adiuuari: et dirigi in futuro: als frustra
ad ealem superiozem accederet: et sic verificat q̄ oportet
accedenter ad deum credere: t q̄ inquirientibus
ipsum scilicet deum remuneratoz sit. Et quibus p̄bat
q̄ abel t enoch qui iusticie testimonium consecuti sunt
fidē babuerūt de deo p̄ quā sperauerūt ab eo remune
rari quā remuneratiōnē in hac vita nō babuerūt: qd
est intentum apostoli ad fundandam diffinitionē seu

Ad hebreos

descriptionem suam supradictam. Sed quicquid vivitur cum ista verba apostoli. Sine fide autem impossibile est placere deo et credere oportet accedentes tecum ptingant ad fidem: de qua agitur: quare intersuit illa verba inter testimonium abel et enoch: et testimonium noe et sequentium. Debusset enim vel postponere ea pro omnium fidelium testimonia. Ad quod dicendum quod ratio est: quia in duabus solis primis. s. abel et enoch: non legitur expresse aliqua fides de re speranda: et id probat eam per rationem. In aliis vero. s. noe et sequentibus inuenientur clarissimae fides de re speranda: ut patet in omnibus sequentibus. Et primo de noe qui diluvium futurum creditit et ab eo eripi per archam iuxta divinam revelationem: et sic habuit fidem manifestam de rebus sperandis et nondum adeptis. Nec habet de abrae et alijs qui sequuntur in quibus inuenientur fides de rebus sperandis: ut patet intuensi per singula. Exponant ceteravt in postilla vsq; ibi. Et alijs prophetarum qui per se vicerunt regna operati sunt iusticiae. Circa quod attendendus est fides antiquorum quae manifestata fuit seu confirmata in veteri lege: per miracula subuentitia aduersarios corporaliter et liberantia populi dei ut in egypto et in mari rubro et huiusmodi in noua lege potius fuit ostensa ut plurimum per mirabilem partientiam sanctorum in cruciatis acerbissimis et assiduis persecutioib; secundum quas vere dicunt martyres. i. testes fidei quam quidem differentiam inter antiquos et novos videtur hic innuere apostolus qui de antiquis dicit. Quod si fidei vicerunt regna tecum obtulerunt ora leonum. Que oia usq; ibi. Alii vero distent exdusive pertinunt ad statum antiquorum: ubi omnia ista et plura similia leguntur: et sicut illo statu ut plurimum testimoniorum fidei accipiebatur ex victoria fidelium et liberatione populi dei visibiliter et miraculose factis. Et hoc testimonium proprium pertinebat ad illum statum: qui propter eius imperfectionem per promissiones temporales deducebatur ad obseruandum preceptorum: ut in i. ii. q. xcix. arti. vlf. in corpore qonis. vñ et ipsi comparatur puer sub pede mago existenti: ut p3. Gal. iii. Et ideo si principales patres antiqui testamenti: ut patriarche moyses et huiusmodi: temporalia omnia contempnissent non haberet locum ipsorum doctrinae. Unde oportebat apud populum illum qui talia bona precipue cernebat: quod eorum doctores tanquam bona magna illa estimantes et temporibus bonis publice adhuc ererent et de eis promissiones alijs facerent: sicut magister puerorum munuscula la puerilia quibus pueros intendit provocare ad aliquid virtuosum opus faciendum illa assertit esse magna et maxime desiderabiliaret quod ea educatur ad opera virtuosa. Et ideo deus qui omnia suis temporibus et locis suauiter disponit patribus illius temporis bonitatem communiter prestabat quasi in premiis mercitorum: ut ex talibus induceret populum ad obseruantiam preceptorum que erant in suis effectibus cotiora. Quod autem apostolus in predictis verbis. s. cu3 dicit. Per fidem vicerunt regna loquatur de patribus seu de iustis veteris testamenti: patet manifeste et plano sensu littere. Cum enim dicitur. Quid adhuc dicam de gedeon dauid samuel et alijs prophetarum: immediate subiunxit quod per fidem vi regna. ubi manifestum est quod illud relationum qui refertur ad prophetas et alios supradictos qui oes sunt de antiquo testameto. Si autem per hoc arguitur de dauid fugiente a saul et absalon. Nicendum quod dauid de ictuq; aduersantium predictorum tenuit victoriā manifeste in hac vita. Si autem de helya arguitur. descendit quod non est trahendus in exempli: quod fuit vñ tñ et birundo una fin Philo. i. Et huius non facit ver. nec docuit populum ut prospera mundi despiceret: sed ut ab idolatria declinarent. Et quia erat in regione decem tribuum ubi omnes erant idolatre: id oportuit cum fugere et confortio eorum. De esaia autem et machabeis non

potest sumi argumentum: cum persecutiones eorum non legendur in auctentica scriptura. Unde manifestum est quod in supradictis apostolis loquitur de iustis qui fuerint sub veteri testamento. De his autem qui sub novo testamento fuerint subdit. Alii vero distent sunt non suscipientes redemptions. unde bene dicit: aliis vero ut tenoret quod isti te quid loquitur sunt sub alio testamento. s. nouo: quorum consilium presertim in primitiva ecclesia in qua personaliter erat apostolus. Non inuenierunt redemptions. s. corporalem. Ut inclinem inuenire redemptions. s. spirituale. de istis proprieatibus dicit: Aplicandi sunt: secuti sunt: in occisiōe gladiū mortui sunt: genites: angustiati: afflicti: omnia enim ista contigerunt sanctis in primitiva ecclesia: sequit. Quid dignus non erat mundus: quod potius dupliciter exponi: vel quia mundus non erat dignus: i. mundani ut tales haberent in portio: vel quod illis sanctis mundus non erat dignus. s. mundana summa illud ad Gal. vi. ca. Mundus mibi crucifixus est et ego mundo. Si autem queratur ratio dicte difference inter utrumque statum ecclesie. s. antiquum et nouum. Accendit quod duplex est. vna. s. que prius fuit tactus et sumitur ex diversitate ipsorum sub diversis statibus predictis existentium. pīmē enim erat imperfectus: et iō pī bona temporalia et virtutib; ducebant. Alii vero perfecti quod temptationis terrenis potius spiritualia desiderabant iuxta illud apostoli ad Phil. iii. Quod retro sumt obliuiscens ad anteriora me extedo. alia vero potius sumi ex parte precedentium illi vero nondum perfecti sequebantur vestigia moysi et aliorum patrum qui superando vinciebant hostes tecum. Iste vero vestigia christi qui patiendo et moriendo vincunt hostem. Unde de antiquis propriis dicit. Vicerunt regna: quod vicerunt egyptum: et canaan am: dividucant et hinc: que sunt regna particularia. Nouis vero pī dicuntur vincere non solum regna sed mundū: iuxta illud prima Ioh. v. ca. Hec est victoria quod vincit mundū fides vestra. Quis ratio est. Nam ille iustus a tormenta mundi usq; ad mortem patiendo immobiliter in fide manet non solum unum regnum vel plura vincit: sed mundum. Non enim mundus congregatus amplius posset facere in unum hominem quod ipsum multipliciter torquere intentificet: ideo sancti qui ista sustinuerunt sub fide totū mundus vicerunt: supando oia que mundus contra illos posset facere. Et ideo sumus magister huius historie noue: Luce. xiiij. c. dicit. Ne terrena mī ab illis quod occidunt corpus et pī hoc non būt amplius quid faciant. Sed antiqui quod homini doctrinam non habuerunt verbo nec exemplo: sed per fidem vicerunt regna aliqua: ut dictum est non tū mundū vicerunt: quod forte si plura regna fuissent congregata deos non potuissent ea vincere: sicut illa pauca vnde hotatēr dī de antiquis. Per fidem vicerunt regna non mundus: sed de nouis dicit. Hec est victoria que vincit mundū fides vestra: et de ista materia dictum fuit in additione super psalm. lxxvi. sup illud verbum hec mutatio tertere excelsa. Consequenter concludens apostolus primū principale intentionem suum dicit. At hi oes testimonio fidei probati inueniti non accepérunt reprobationem tecum. quod intelligitur sum glo. de plena beatitudine corporis et anime: quā sancti communiter non accipiunt usq; ad finem mundi: vel de beatitudine anime tñ quo ad priores quod non accepérunt statim vitam reprobationem eternam usq; ad xp̄m. Et quid omnibus bene consideratis p3 quod ratio fidei in bonis speratis et inuisibilibus existimat: autem in bonis in hac vita vissis seu iam adeptis: prout quidam hebreorū estimare videbantur quod fuit intentum principale huius capi. prout dictum est in precedentibus.

In eodem capi. ubi dicitur in postilla. Glidetur etiam alicui quod deum esse non sit creditum.

Additio.

Dum esse proprieloquendo non est articulus fidei: sed preambulum ad articulos. fides enim presupponit cognitionem nālem: sicut grā naturā: et perfecti perfecibile.

Replica.

Epistola pauli

In ca. t. burg facit lögā digressio: in q̄ inf cetera ponit diuīz inf scōs no. t re. te. p̄ agē fin fidē t pa-
tē: q̄ antiq̄ fuerit in sp̄ra actuow: noui sp̄ra
passiuow: allegat bur. ad id qd̄ dirit circa ps. Vōce mea
ad dñm p̄mū: s̄ b̄i correcti ē: v̄d correctiō: ibidē tē.
Capitulum. xii.

Heoq̄ ap̄
Postq̄ ap̄
Iulius com-
mendauit fidem p̄
quā membrum
tur capiti: t posuit
multa exempla fi-
deib⁹ oīr horat⁹
ad ondendū fidez
p̄ op̄ exten⁹ q̄ te-
nent in corde inter-
ius. Et diuidit in
duas pres. q̄ pri-
mo ondit qualiter
se debet hic circa
mala: scđo qualiter
circa bona ca. seq.
ibi. Charitas frat-
nitatis. Circa pri-
mū sciendi q̄ dup-
pler est malū. s. cul-
pe t pene. Atq̄ pri-
mo ondit qualiter
se detent hic circa
mala pene tolerā-
da: sedo qualiter circa mala culpe vitanda: ibi. Propter
qd̄ remissas. Prima in tres: q̄ primo inducit ad toleran-
dū malū pene exemplo antiquor: scđo exemplo xp̄i: ibi.
Aspiciētes: tertio auctoritate scripture: ibi. Et oblii est:
Circa primū sciendi q̄ sancti dicunt testes deiq̄ factor
verbō glorificat deus p̄ eos fm̄ q̄ d̄. Esa. xlui. Ut̄ vōs
estis testes mei dicit dñs. Egregatio et scđo d̄ nubes
pter vite fastigii: t doctrine stillicidū: t concupisfrigeri
um: ppter qd̄ d̄. Esa. lx. Qui sunt hi q̄ vt nubes volat̄: p̄
pter qd̄ apl̄ de sanctis p̄b̄: p̄ exemplo v̄tūtis nos mo-
uentib⁹ ad tolerantia maloz: vt p̄t p̄ predicta dicit sic.
a Ideoc̄ t nos. posteriores. b Habentes tantam
nu. impo. testū. i. aggregatō fidelū scđo: exemplo suo nos
exhortantū. c Deponentes omne pondus. q̄tū ad
pctm̄ p̄xtratū. d Circūstās nos pctm̄. q̄tū ad oc-
casiones peccandi. e Per pacientiā currān̄. nō solū
mala illata sustinendo: sed etiam voluntarie assumendo.
f Adpositū nobis certamē: hoc certamē est iusticia dei
de quo scribit Ecd. iii. Usq̄ ad morte certa p̄ iusticia.
g Aspicientes. hic inducit ad idē exemplo christi qd̄ de-
bet magis nos mouere ad patientiā: q̄ ip̄e agnus inno-
cens p̄ nobis passus est. dicit igit. g Aspicientes oīo
cordis atēte considerāo. h In aucto. fidei t colūm.
lesū. q̄tū auctor fidi iniquitatē d̄ ip̄am fidē infūndēo:
d̄ etiā auctor fidei in q̄tēum bō: p̄ am fidei pdicandō: dici-
tur etiā consummatō ip̄ius fidei p̄ miracula d̄firmādo: et
fidei om̄niū reddendo. i Qui. ip̄o. sibi gau. susti. crucē.
gaudebat. n. in fugiori pte aie pp̄ impletōz volūtarī p̄ine
t ex fidelū redēptiōe: t ex sui corporis p̄inoua glificatiōe.
k Cōfusio ōcepta. q̄ morte marie. p̄fusiblē volūtarie
sustinuit. Cōfusio aut̄ aip̄ar et q̄tuo: p̄ ex loco: q̄a ciui-
tate celebri: scđo ex pte: q̄ paf̄: ē in festo paschalit̄: q̄n̄ oēs
de terra quenichat i bierlin: eccl̄o rōe societas: q̄ int̄ latro-
nes passus est: q̄rto rōe p̄cedentis honor. Q̄ posita em̄
iūta se posita maiorat minorā vident: re. d̄. j. Elen. Et
iō ex honore q̄ ei c̄thib⁹ fuerat i bierlin in die palmarū
maior fuit cōfusio passionis q̄li immediate sequit̄: et q̄a
q̄ se humiliat exaltabit: iō sequit̄. l Atq̄ in tertera se-
dis dei sedet: t q̄ cōsideratio dñice passionis nō val̄ so-
lū ad patientiā in aduersis: s̄ et ad p̄seuerantia: q̄ pl̄ on-
dit: q̄ recipit diuturnitatē mali t dilatōz boni. p̄missiō:

dicit. m Recogitate enī q̄ tale a pctōrib⁹ sustinuit
aduersus semetip̄in contradictionem in verbis cōtu-
meliosis: fm̄ qd̄ habet̄. Nāth. xii. Ecce bō vorax t po-
tator vini tē. Et iterū Nāth. xvii. Vab̄ q̄ destruis tē
pl̄u dei tē. subdit causam ad quid valet ista considera-
tio. d. n At
non fatigemini
animis vīis de-
ficientes: pp̄ qd̄
dicit Greg⁹. Si
passio christi ad
memoriaz reuo-
cetur nibil tam-
duruz est quod
nō equo aio to-
leret. Et reddit
causam bñi? d.

Heoq̄ t nos tā .xij.
Et h̄ntes iposita nu-
bē testiū tēponētes omne
pōdus t circumstans nos
pctm̄ p̄ paciētiā curramus
ad p̄positū nob̄ certamen:
aspiciētes t auctorē fidi: t
p̄sumatorē ielum: q̄ p̄posi-
to sibi gaudio sustinuit cru-
ce p̄fisiōe p̄cepta atq̄ i te-
xtera sedis tē sedet. Re-
cogitate. n. enī q̄ tale sustinuit
a peccatorib⁹ aduersus se-
metip̄m̄ p̄dictionē: vt non
fatigemini animis vīis de-
ficientes. Mōdū. n. v̄sc̄ ad

sanguinē restititis aduer-
sus pctm̄ repugnātes: t ob-
liri est̄ isolatois q̄ vōb̄ tā
q̄ filiū loq̄ dices. Fili mi-
nolinegligere disciplinam
dñi: neḡ fatigeris dum ab
eo argueris. Quē. n. diligit
dñs: castigat flagellat aut̄
oēm filiū quē recipit. In
disciplina p̄seuerate. Tāq̄
filiū vōb̄ offert se d̄s. Quis
enum filius quem non cor-
ripit pater? Et si extra di-
sciplinam estis: cuius parti-
cipes facti sunt omnes: ergo
adulteri et nō filiū estis.

o Mondum enim v̄sc̄ ad sanguinem. i. v̄sc̄ ad san-
guinis effusionem. Restititis aduersus peccatum re-
pugnantes. p Et oblii. Hic consequenter indu-
cit ad tolerandum malum pene per auctoritatem scri-
pture. Et diuiditur in tres: q̄ primo ponit auctorita-
tem: secundo sensum ip̄ius ibi. In disciplina: tertio ex-
istis arguit: ibi. Et si extra disciplinam. Circa paucum
arguit eos qui videbantur obliuisci scripturam vete-
ris testamenti: in qua erant nutriti dicens.

p Et oblii estis consolationis. i. consolantis: et est
emphatica locutio. q Que vobis tanq̄ filiis loq̄
tūr: dicens. Proverbio. in. mutantur tamen aliquan-
tulum verba sed est eadem sententia.

r Filimi noli negligere disciplinam domini. negligē-
tes dicuntur quasi non eligentes. Et ideo ille dis-
ciplinam domini negligit qui ip̄am tanq̄ bonam nō eli-
git: sed magis vt malam refudit.

s Neḡ fatigens. et impatientiam. Dum ab eo ar-
gueris. et subdit causaz. t Quem cīm diligit domi-
nus castigat. retrabendo a concupiscentia. v Fla-
gellat autem omnem filium quem recipit. per flagella
em̄ retrabitur homo a prosecutione concupiscentie.

x In disciplina. Hic ponit sensum predicte auctor-
itatis. In ipsa em̄ dixerat. Noli negligere disciplinaz
Et iterum. Neḡ fatigeris: t bec significant patientia
et p̄ seuerantiam in flagellis: ideo dicit. x In dis-
cipлина p̄seuerate et tanq̄ filiis vobis se offert deus. quā
tō vōs corripit: quod ostendit consequenter p̄ sile. di.

y Quis em̄ filius quez non corripiat pater. q. d. nūl
lus loquendo de filio vero t dilecto. z Et si extra
disciplinā. Hic arguit ex predictis. Et diuiditur i tres
quia primo arguit ad inconveniens ducento scđo ex
emplum experientia inducendo: ibi. Deinde patres:
tercio utilitatē consequente ostendendo: ibi. Omnis
autem disciplina. In prima p̄efacit talem rationem
Q̄es vēi filiū dei facti sunt participes discipline ip̄ius
p̄ tolerantia flagello: ergo si ab ip̄a estis absoluti: nō
estis vēi filiū dei: sed adulterini filiū mundi t dyaboli:
et hoc est quod dicitur. Et si extra disciplinaz estis cu-
ius tē. et patet littera.

a Deinde p̄ies. bic arguit ad idē p̄ exēplū exp̄ientie

Ad hebreos

Circa qd scidū qd duplet est dñia in patre carnale: et spūale qd est ipse dñs. Dñma est qd pater carnalis nō generat aiam: sed tñm corp? disponit deus aut ea infundit. Et ideo pater naturalis dñ pater carnis. deus aut dicitur p̄ spiritus: qd p̄is verius habet rōm patris qd ille dñ verus p̄ qd dat formā.

At iō disciplina dei tñq̄ pris venissimi est maxime toleranda: qd hoc seruat spūalis vita: et hoc est qd dñ. a. Deinde patres quide carnis nostre huius eruditio: qd p̄ ds filio documentū sic tñmentum.

Deinde p̄ presqdē carnis nostrae eruditores habuimus qd reuerebamur eos. **N**ū m̄to magis obrabimus p̄i spirituū r̄ viuem⁹. **A**t illi qdē in tpe paucorum dierū s̄m voluntatem suā erudiebat nos b̄ at ad id qd vtile ē in recipiendo sc̄ificationē ei⁹. **O**is at disciplina i p̄nti qdē v̄ n̄ eē gaudi⁹. **H**ic meroris poslea aut fructū pacatis sumū exercitat p̄ eā reddet iusticie. **P**ropter qd remissas manus r̄ soluta genua

innititur totū pondus: r̄ qd ad hoc dicit. **G**enua soluta erigite. i. fortificate ad labore debitu sustinendum: **M**oneta etiā apla vitare peccati omisiōis. d. **R**es sus faci. rec. p̄. vīs. **R**ecti. n. est cui⁹ mediū nō erit ab extremitatibus obliquū aut quod erit ab extremitatibus: r̄ op̄ recti est qd nō erit a lumenib⁹ recterationis.

Obliquū autē qd erit. Et sicut tybia que erit regulā poterit gressus claudicat in gressib⁹: sic operans extra lumenites rōis recte claudicat in moribus et errat: iō sequitur.

erigite: r̄ gressus rectos facilitate pedilo vīs: vt nō claudicas qd erret: magis at sanct. **P**acez sequimini cum oībo r̄ sc̄amoniā: sine qd ne mo videbit teū. **L**otēplantes nequid testit gr̄e dei: ne qua radix amaritudinis sursum germinās impedit p̄ illā inquinē m̄lti. **N**e quis fornicator⁹ aut p̄pharus vt esau: qd p̄ter vñā esca vēdidit p̄nitū sua. **S**c̄tote. n. qm̄ r̄ p̄ea cupiēs hēditate bñdictōz reprobat⁹ ē

S At nō clau. qd erret: magis autē sancte. hoc autē p̄tinat qd actus ad or-

dinem rationis reducunt: qd sicut in irmitas corporis catēr inordinatō actū r̄ affectionū.

T Hac sequimini. h

mouet hoīem inō cētē vt sollicitate caueat ne in p̄tū incidat. **D**ividit in duas: qd primo mouet vitare p̄ctā spūalia: sc̄do carnalia ibi. **N**e quis fornicator. **O**rcā p̄mū sc̄ndū qd peccata spiritualia corrupit pacē ad p̄mū et sanctimoniā ad deum: dicit. **T**racem sequimini. cauentes peccati iusticie: odij: r̄ bñmoi.

V Et sanctimoniā. cauentes peccata qd sunt p̄tra diuinā reuerentiam.

X Sine qua. s. pace r̄ sanctimoniā.

Y Nemo videbit

dei. in celesti gloria: p̄ter quod dicit de pace Math. v.

Hecat pacifici qm̄ filii dei vocabunt. **E**rd sc̄timonia Ipo.

ce. xx. Non intrabit in illā aliquid coniunctū. Et qd si

ne pace et sanctimonia nullus bñ gram in p̄nti: iō sequit.

Z Contemplantes nequid testit gr̄e dei. gr̄a em̄ de nulli dect: quia deus paratus est eam dare: sed bō peccās de-

est ipi gr̄e subtrahens se ab ipa p̄strarium pacis: et sanctimonię.

Et qd nō solum vitanda est discordia sed etiam eius occasio: iō sequitur.

A Nequa radix amari. sursum

ger. im̄p. i. contemplates ne aliqua radix odij et rancoris a corde gerimine sursum in ope que impedit pacem.

B Et per illam inquinentur multi. qd ad turbatōnem pacis seq̄t inquit multitudis.

C Neq̄s for. h. p̄ter

mouet vitare p̄ctā carnalia qd sunt duo potissimum. s. luxuria r̄ gula: qd p̄ficiunt in delectatione carnali: ideo dicit.

C Ne quis fornicator. i. contemplates diligēt neq̄s ve-

strum sit luxuriosus.

D Aut p̄phanus. i. p̄cul a p̄ba-

no: iste est gulosis qui de ventre suo facit deum: et de coqna templum: r̄ quia ex gula aliqui incidit bono in maiora peccata: ideo sequitur.

E Et esau qui p̄ter vñam escam vendi. p̄mitū sua. hoc habetur Gen. xxv.

F Bus autem primogeniture tunc tgis habuit amēcum sacerdotiū: p̄ter quod primogeniti habeat vestes speciales

quibus inducebantur diebus festiūs in sacrificiū oblatiōe

r̄ mense benedictione: zim paternē benedictionis receptōne:

sc̄it ibides dicitur de vestibus esau valde bonis quas

rebecca seruabat: r̄ iō esau ex gula cecidit in symoniā vē-

tendo spiritualē: iacob autē nō emit: p̄tēc sed redemit ve-

rationē suam: sciens qd ius primogeniture suum erat: qd

de hoc a matre edocitus fuerat que hoc p̄ revelationem diuinam babuerat: vt dicitur Gen. xxvii. Et iō esau me-

rito fuit reprobatus: vnde sequitur.

G Sc̄tote enim qm̄ r̄ postea cupiēs hereditate bñdictōz reprobat⁹ est.

H Reuerebamur eos. acceptando eoꝝ disciplinā. **C** illum multomagis obtē. pa. spi. r̄ viue. q. d. sic dñ cf se: sc̄do dñia inter dñū r̄ p̄tē carnale ē. n. p̄ carnalis instruit filiū r̄ castigat ad aliquid trātoriū. s. ad boneſte ouerſandū in hac vita qd breuis est: instruit etiā sc̄m regulā voluntatis sue qd falli p̄t: deus aut erudit filios suos ad eternā vitam recipienda. **I**nstruit etiā p̄ regulam voluntatis sue que infallibilis est. **L**e iō ci⁹ disciplina est maxime recipienda r̄ acceptanda: et hoc est quod dñ dī. **D** E illi quide. i. patres carnales. **E** In tpe paucorum diez. i. p̄fentis vite. **F** Sedz voluntatem suā: que falli p̄t. **G** Eruditib⁹ nos. quo rum disciplina recepimus. **H** Hic autē. s. deus. **I** Ad id qd utile est. i. ad beatā vitā qua nibil melior erudit nos. **K** In recipiendo sc̄ificationē ci⁹. i. siam sc̄ificantē que ducit ad vitā beatā. **L** Omnis disciplina. hic arguit ad p̄positū ex utilitate p̄sequēt. **M** dñ cuius intellectū p̄siderandum qd malū pene qdāz medicina est: medicina autem l̄ sit amara et horribil ad sumendū s̄m fe r̄ absoluto: tñ ex consideratione eius finis. i. future sanitatis fit acceptabilis r̄ta dñ ec d̄ p̄missis in plenti ex consideratione futuri premij: r̄ hoc est quod dñ. **I** Omnis autē disciplina in presenti qdē vi. non esse gau. **S** meroris et bene dicit: videf̄: qd sic n̄ est sc̄m rei veritātē. l̄ sit videatur carnalibus hoīibus qd non osiderantēl̄ vitam carnalem: id sequit. **M** Postea autem. i. in futuro. **N** Structū pacatis sumū. i. beatitudinem que quietat totalit appetitum. **O** Exercitatis p̄ eā reddet iusticie. hoc additur qd p̄ficiūt bō beatitudinem meretur: sc̄do L̄ dñmo. iiii. Reposita est m̄bi corona iusticie. **P** Propter qd manus. **L**ic qd̄r̄ ondit apla qualif se dñi bñc ad mala culpe vitāda. **E** diuidit in duas p̄tes: qd primo ponit suam mōitionem: sc̄do mōitionis rationē ibi. **N**on cōn̄ accessistis. **P**rima adhuc in duas: qd primo mouet hoīem peccantē: sc̄do nō peccantē ibi. **H**acem sequimini. primo igit mouet ipm hoīem peccatorē peccatorū vitare omisiōis qd omisiō in duob⁹. p̄mo in ocio respēctu boni opandi: r̄ qd̄tū ad hoc dicit. **P**rop̄ qd̄ remissas manū erigite. ad bonū opandi: manū. n. ē organū organiō: vt p̄. iii. d. aiā: r̄ iō manus remissa signifi cat generalē oīm: sc̄do p̄sistit in debilitate respectu ma li tolerādi qd significat p̄ solutiōz genuū: qd sus genua

Epistola pauli

ysaac.ii.in admiratione extasis factus ut bī. **Gēn.**xxvij. q
reuelationē habuit q̄ deo factū erat de trāslatione bene
dictōis ad iacob: iō ipam nō reuocauit: s̄ magis p̄firma
uit z esau ip̄i subiugauit: vt p̄z ibidē. vñ sequit. **b** Mō
em̄ inuenit p̄me locū: ad p̄sequēdū ius p̄m̄ o geniture.

c Quād̄ cum la
chrymis inquisiss
eā.lacryme enim
iste nō p̄cedebant
ex dolore culpe cō
missis solū p̄ter
dānū t p̄le: iō non
erat vera penitētia
d Non.ii.accessi
stis Sup̄ius ad vi
tandū malū culpe
apl̄us posuit suam
monitionē: hic cō
sequēt p̄nit̄ mo
tionis rōnē: ratō
autēbū? sumit̄ ex
cōpatione no. xv.
te. Et iō illa cōpa
tio p̄mo p̄it̄: scđo
er illa ad p̄positum
arguit̄: ibi Videlē
nerecūt̄is. Prima adhuc in duas: q̄r primo ponit ea q̄
ptinēt ad ve.te. scđo ea q̄ ptinent ad no.te. ibi. Sed ac
cessistis. Circa p̄mū p̄siderandū q̄ lex fuit pedagogus nr.
vt p̄z Gal.ij. z iō fuit p̄ueniens quālis z imp̄fectis: q̄ a
pedagogō terribib⁹ inducunt̄ ad opa v̄tutis. Et iō v̄m
hoc q̄d dicit h̄ apl̄s: et bī. **Ero.**xix. z xx. lex data fuit i frō
ribus. Et iō apl̄s p̄mo describit illa que fuerunt terribilia
populo legem recipienti. scđo ostendit q̄ fuit terribili
iō legislator. f. moyſi ab moysē dixit. Circa p̄mū ap
stolus ponit tria terribilia. Aliqua em̄ erat terribilia v̄sū
. signis q̄ videbāt̄ in monte et caligo tenebrosa ex nubis
densitate: vt bī. **Ero.**xix. z hoc est q̄d dicit. d Non em̄
accessistis ad tracta. z accessi. ignē z turb. x. Ignis em̄ q̄
videbāt̄ in monte erat corporalis: z p̄ oīs. Tractabili. i.ca
ctu cognoscibilis: erat etiā in loco determinato: et p̄ oīs
Accessibilis. tamen ad iōm̄ nō accedit suscipiēt̄ ve.te.
sic ut accesserūt recipientes no.te. non tñ immediate ad
iōm̄: s̄ q̄ bī enī spacio distabant: ita q̄ v̄cēz loquentis d̄
medio ignis intelligebant. Aliqua etiam erant terribilia
auditu. f. p̄cella venti q̄ audiebāt̄ in aer e et son⁹ tube et
vor angeli loq̄ntis in persona dei. Et q̄tuz ad hoc dicit.
e Et procellaz t̄c. ne eis fieret verbū. vt bī. **Ero.**xx. vbi
dicit q̄ fili⁹ israel terrore cōcussi dixerūt in oīs. Loquere
tu nobis z audiēmus nō loquatur nobis dominus ne for
te moriamur: z cā bū? subditur. f Mō em̄ porzabat
quod dicebat̄. i.nō poterā sustinere p̄ timore. Aliq̄ em̄
erant ibi terribilia et comminatiois actu: q̄ ibi fuit d̄cīm
q̄ si bō vel bestia transire terminū osticentum interficere
tur: vt p̄z. **Ero.**xix. apl̄us autem hoc t̄m̄ resumit d̄ bestia
dicens. g Et si bestia tetigerit mon. lapidab̄. et iō
scđudit ex pdictis. h Et ita terribile erat q̄d videbāt̄
Motandum q̄ omnia illis p̄tingebant in figura: vt dicit
prima Corin.x. Et ideo ista terribilia in datione legis ali
quid designabant: q̄r ignis significabat severitatē diuine
iusticie ad puniēndū legis transgressores: vñ d̄ **Heu.**iii
Deus nōter ignis consumens est. Turbo austeritatem
penar̄ que erat in lege: Caligo. i. velamen legis: q̄r omnia
erant sub figurarum velaminibus. Procella terrore cō
minatiois que erat in veteri lege: Sonus tube grauita
tem p̄ceptoz. **N**ox verboz multitudinem ip̄oz. Cōmi
natio occisionis p̄iculū trāsgressionis. i Moyses di
xit. Hic p̄nt̄ agit de timore legislatoris. f. moȳs. per hoc
ostendit q̄ lex illa fuit terribilis non solum hominib⁹ im
perfectis sed perfectis: quia ostendebat culpam z nō da
bat gratiam; p̄ter quod dicitur **Actuum.** xv. Hoc ēonus
quod nec nos nec patres nostri porzare poterim⁹. timor
autem moȳsi nō babetur. **Ero**di. xx. vbi agitur de datio

ne legis: sed **Ero.**iii. in visione rubi. z hoc est q̄d dicē
bic. i Moyses dicit. id est facto ostendit.
k Extērit̄ sum z tremebundus. quia ex timore faci
em abscondit: vt ibi dī. l Sed accessistis. Hic p̄n
ponit apl̄s p̄ditiones no.te. in quo nobis tria p̄mitū
tur. P̄num̄ est
q̄ spes gl̄i: que
gl̄ia p̄sistit in vi
sione clara q̄tū
ad intellectu: z
q̄tū ad hoc dī.

'Moyses dixit: "extēr̄ suz
z tremebūdus. **S**ed accessi
stis ad syō mōtē" z cītates
dei viuētis hierlm̄ celestē: z
"multoz milium angelorū
frequētām" z eccliam p̄mi
tiuoz" qui p̄scripti sunt in
celis: z iudicē oīm teuz" et
sp̄m iustoz pfectoroz: "z testi
noui meditatorem iesuz: z
sanguis aspersiōnem meli
loquentez q̄ abel. **V**idete

I Si accessistis ad montem syon. i. vos qui estis re
nati per fidē catholicam accessistis in certa spe ad al
titudinem speculatiōnē diuine: syon enim specula in
terpretatur. Consistit etiā in fruictione perfecta q̄tū
ad effectum quia ibi quietatur affectus. Et q̄tū ad
hoc dicit. m Et ciuitatem dei viuentis hierusalem
celestē. Hierusalem enim interpretatur visio pacis
Consistit etiam gloria in societate iocunda q̄tū ad
decoris complementū: et q̄tū ad hoc dicit.

n Multorum milium angelorum frequentiā. scđm
q̄ nobis promittitur in no. testamēto est participatio
ecclesie in apostolis fundata: et hoc est magnum bonū
s. esse partimentum talium: z q̄tū ad hoc dicit.

o Et ecclesiā primi uozum. i. apostoloz qui fue
runt primi fructus ecclesie et primi fundatores ei post
christum. p Qui conscripti sunt in celis. i. in libro
vite. tercium quod nobis promittitur in nouo testa
mento est familiaritas trinitatis beate: et q̄tū ad h̄ dicit.

q Et ad iudicē omnium deum. i. ad patrez
cuius propriū est iudicare: quia si filius iudicat hoc
babet a patre et dicitur Iohān. v. Pater omne iudi
cium dedit filio ad ipsum in qua accessistis p̄ fidem.

r Et spiritū iustorum perfectorum. i. quo tagit
familiaritas spiritus sancti qui facit iustos perfectos:
familiaritas autem filii erga nos tangit cum subdit
s. Et testamentū noui mediatorem iesum. qui p̄ effu
sionem sui sanguinis confirmavit no. test. sicut supra
dictum est capitulo. i. ad hanc autem effusionem ac
cedimus per baptisim⁹ in quo nobis communicatur
efficiā passionis christi delendo culpam z penam: z
q̄tū ad hoc dicit.

t Et sanguis aspersiōnē meli
loquenter q̄ abel: q̄r sangis abel loquitur vindictaz: vt
babetur Bene. iii. Sanguis christi loquitur veniaz: q̄a
in effusione sanguinis orauit pro transgressorib⁹: si
cut fuerat predictum. **E**saie. lin. Et pro transgressorib⁹
orauit. v Videlē ne reculeris. Postea conditio
ne noui z veteri testamētū. ex hoc consequenter apo
stolus arguit ad p̄positum. Et diuiditur in tres par
tes: quia primo intentionem suam p̄mittit: secundo
ad p̄positum arguit: ibi. Si enim illi. tertio intentu
concludit: ibi. Itaq̄ regnuz. In prima parte dicit sic
Videlē ne reculeris loquenter. dixerat enim q̄ san
guis christi melius loquitur q̄ abel: ideo intendit apo
stolus inducere ad obediēndū huic locutioni. Loc
tū enim nobis primo commemorando beneficiū sue
passionis. **T**reno. iii. Recordare paupertatis et cetera.

Ad hebreos

Sed loquitur exhortando ad exemplum unitatis: prima. **P**er Christum pro nobis passus est relinquens vobis exemplum. **A**men. **D**icit arguit ad positionem. **I**. qd sermoni Christi sit obediendum. **E** dividit in duas partes: qd primo arguit sed quoddam suppositum in arguendo probat ibi. **H**uc autem. **C**irca primi.

Minimū facit talem rōmē. **V**mag obediendum est vocis illius qui mouet celum qd vocis illius. **Q**mouet terra angelus autem qd loquens i mōte synai mouit terrā: qd **T**ro. **R**it. dī qd mons tre mebat. **C**hristus autem mouet celum et terrā: g magis est ei obediendum: abo est qd dic

Ne recusetis loquente. **S**i enim illi nō effugerūt recusates eū qd sup terrā loqbat: **M**ulto magis nos qd te celis loquente nobis auertim⁹ cui⁹ vox mouit terrā tūc: **N**unc autem re promittit dices. **A**dhuc semel: et ego mouebo nō solū terrā: h̄ celum. **Q**uod autem adhuc sel̄ dic: declarat mobilium trāstatōes tāq̄ sc̄r̄p̄: **S**yt māeāt ea qd s̄t immobilia. **H**ic agnoscit regnum unobile suscipiens habem⁹ giam: **P**er quā seruiam⁹ placētes deo

An. illi non effū. recu. eū qd sup ter. lo. qd iudei inobedientes angelo loquenti in monte synai fuere graueriter puniti: vt p̄z ex decursu v̄. te. **b** Mūto magis nos qd te celis tē. qd nos qd sc̄m⁹ p̄m sed ad terrā patris merito puniuntur si fuerimus inobedientes. **c** Quid vox mouit terra tūc. i. vox angelī loqueris in monte synai: vt dīm̄ est: sed vox Christi mouet celum. **A**lic exponit de Christo. **c** Qui⁹ vox terrā mouit. i. vox Christi: qd angelus loquebat in monte synai in psalma dei: **t** p̄ dñs in psalma Christi: qd Christus est: sicut verbum preconis dī v̄bū regis. **d** Hic autem hic probat qd Christus moueat celum qd erat suppositum. **E**t probat hoc p̄ auctoritatem aggei. **h** Et loquitur ibi prophetā de primo Christi ad iumentū: vt manifeste p̄z. tunc enim Christus mouit celum cū stellam nouā apparere fecit: vel potius cū humanitati cī ascēdētē celum patuit: et hoc est qd dī. **d** Numicautē re promisit. i. p̄ p̄ noui testamento: quia licet prophetā Aggei fuerit dicta tempore veteris testa. erat tūc impletata tempore noui. in quo Christus mouit terram i sua passione et celum i sua ascensione: et hoc est quod dicit. **e** Adhuc semel et ego tē. et bñ dī semel qd ultra non clauderet aditus celī sicut ante daudebat: et p̄ hoc testigatur amotio legalium qd ppter sui imperfectionē nō introducebant ad celestia: **t** h̄ est qd dī. **f** Quāt̄ adhuc sc̄. dī. **T**ea. mo. trā. tanq̄ facit. i. tanq̄ amotionem legalium que erat ad tempus instituta. **g** Ut maneat ea qd sunt immobilia. i. lex noua que ē duratura vñq̄ ad finē mūdi: p̄ hoc etiā intelligit gloria celestis que est simili immobili: ad quā lex noua immediate introducit. **b** Itaq̄ regnum. **D**icit p̄n̄ ex p̄dictis excludit conclusionē principaliū iuncta. multiplex. n. declaratū ē p̄ predicta: qd Christus in no. te. p̄mitit bona immobilia et cēna nos autem sum⁹ p̄ticipes no. te. id hoc bona habe possumus si volum⁹: qd Christus non defecit. p̄missa soluēdo nisi deficiamus in accipiendo: et hoc est quod dī. **b** Itaq̄ regnum immō. susci. t subdit p̄ quid possimus suscipe. d. **i** Habemus gratiam. i. de facili habere possumus: qd gratia et veritas p̄ Iesu Christi facta est. **J**o. i. **k** Per quā ser. placen. deo cum metu et reverentia. t subdit cam. **l** **C**irca deus nō ignis sumens est respectu reproborum: sed est ignis purgans respectu electorum. **D**icitur autem hic deus ignis cauſalit: qd ignis inferni agit ut instrumentū diuine iusticie: pur

gans electos: t puniens reprobos: sicut enim in eodē igne aurū rutilat: t palea fumat: sic in eodem igne electi purgantur: t eternaliter reprobis cruciantur: **F**rm Grego. iii. dyalogorū.

cū metu et reverentia. **C**irca deus nō ignis sumens est.

Capitulum. viii.

Quartas fraternalitas maneat i vobis t hospitalitatē nō lite obliuisci. **P**er hāc enim placuerūt qdā angelis hospitio recepti. **A**d mētote victorū tangit sūt victi: t laborantū: tangit t ipsi in corpe morantes. **H**onorabile con nubium i oīo: t thorax immaculat⁹. **F**ornicatores. n. et adulteros iudicabit de

Capitulum. ix.

Octava fraternalitas. **S**uperiori apostoli status est eos quibus scribat ad mala profrenda. **D**icit p̄n̄ hortatur eos ad bona opanda. **E**t diuitur in duas: qd primo hortatur ad bonū: sed p̄fert eis sue orōnis suffragium ibi. **H**eus autem pacis. p̄pia i tres qd primo hortatur eos ad bonū opandū erga primos: secundo erga seipso: ibi. **H**onorabile coniubii. **T**ercia erga p̄latos: ibi. **M**ētote p̄positorū. **C**irca primū considerandum qd nullū opus est meritoriuī sine charitate: vt batet p̄tina Corinth. viii. io dicit. **a** Charitas fraternalitas maneat i vobis: si aut sit vera dī oīdū in ope. **R**io p̄n̄ tangit tria in quibus vñ ostendit charitas vera. **D**rumum est recep̄tio hospitium t q̄tum ad hoc dicit. **b** **E**t hospitalitatē nōlite obliuisci: et subdit causam dicens.

c **P**er hanc enim placuerūt quidam angelis hospitio receptis. **B**oc pater de Abraham et Lotb Ben. xviii. t. xix angelos enim a parentes in specie hominum receperunt hospitio credentes: primo eos esse boines: sed in fine sc̄uerunt eos esse angelos in persona dei loquentes. Secundum in quo detet charitas ostendit est compassio oppresorum: t q̄tum ad hoc dicit. **d** **M**ētote vincitorū tangit simul vincti. i. laborate pro illoīum redēptione: t libēratione tangit p̄ vestra. **C**ircū in quo debet ostēdi charitas est subleuiatio pauperum et iūrimo: ut hoc est quod dicitur. **e** **E**laborantium. supple mētō. **f** **L**ançet t ipsi in corpore morantes. et experientia defectum in vestro corpore debet vos ad subventionē aliorum mouere. **s** p̄ dicitur ecclesiast. xxii. **I**ntellige que sunt proximi tui ex teipso.

g **H**onorabile coniubium. **D**icit hortat eos apl̄ ad bonū q̄tum ad seipso: et hoc in duobus: primo in reprobationē luxurie: sed in exortatione auaricie: ibi. **S**unt mores sine auaricia. **C**irca primū considerandum: qd luxuria q̄tū ad communitatē bonū repānitur p̄ continentias conjugalem: et hoc est quod dicit.

g **H**onorabile coniubium in omnibus. i. q̄tum ad hominū multitudinem. **b** **E**t thorax immaculatus. per hoc excluditur error dicitur: qd actus matrimonialis sp̄ est in peccato: per hoc autem quod subditur.

i **F**ornicatores enim et adulteros iudicabit deus. i. condemnavit: per hoc excluditur error dicitur: qd fornicatio simplex nō est peccatum mortale: qd nullus condemnatur a deo nisi pro peccato mortali. **k** **S**unt mores. **D**icit hortat eos ad exortationē auaricie qd est radix omni malorum. **l** **S**unt mores sine auaricia p̄tenti p̄sentibus.

Epistola pauli

Quirius. n. d^e quasi eris audius: q^r ē nimis sollicit^d de cumulatis t^r p^lib^s. Et subdit cām quare hoc nō d^e fieri. a. **I**pse. n. dixit. s. d^rns **Josue.** l. b. **N**ō te deserā neq^r terelinquā: quin tibi necessaria administrare. **E**t ex hoc d^e in nobis **o**surgere fiducia: t^r hoc est q^d d^e. Ita vt cōsider dicam? **D**omini mⁱhi adiutor: nō timebo quid faciat mⁱhi hō. c. **M**ementote. **D**ic oñdit q^riter debet opari bonū ad prelatos. **E**t diuidit i duas: q^r primo oñdit qualit se debet bēre ad platos mortuos: secundo ad viuos ibi. obedeite p^opositis: p^mai duas q^r primo oñdit q^riter se debet bēre ad bonos: scđo qualit ad malos: ab iocu nis varijs. in p^m ergo pte dicit sic. c. **M**ementote p^oposito^r v^rforum. i. aploz r^s aliorū rpi disciplo^r. d. **Q**ui yo. lo. sunt verbi dei. t^r q^r nō solū p^liderādū est eoz. rū doctrina: sed et^r d^tutus exēplio^r sequit. e. **Q**uoz intuentes exitū tē t^r si dicāt: nō est sile de ipis t^r de nobis: q^r rpo seruēt pri capiānos aut nō. **N**idet q^r ino: q^r rps eternit^r est fm diuinitatē: eternitas aut assūstit o^r tpe: t^r hoc est q^d dicit f. **J**esus rps heri. i. i tpe p^lerito. g. **E**t b^r. i. p^linti tpe b. **I**pse t^r in sed^r. i. i futuro: t^r nō solū hoc ultimū ver^r est rōne diuinitatis: s^r et alio inō rōe hūantatis: q^r l^r sit celo tū est nobiscū p^latia*l* i altaris sacro: pp q^d d^e **M**ath. xl. **E**cce ego vobisū sū oib^r dieb^r v^rgac^r p^lumato^r lecli i. **D**octrī varis. **H**ic oñdit qualit se debet ad platos malos. i. fugiēdo eoz malā doctrinā. **E**t diuidit i duas pte: q^r primo p^lint sua monitionē: scđo monitōis rōem: ibi. **H**ēm^r altare. i. p^m g^r pte. d. sic. i. **D**octrī varis t^r p^legris nolite abduc^r. i. extra ritates dua. **D**octrī varie dicū errors t^r hēses: q^r si a p^lucto ad p^luctū nō ē nisi vna recta linea mⁱlitē t^r tortuose: sic vnti^r fidei evnias bētes ab ea tenuātes s^r mⁱlte. **H**icūt^r at tales doctri p^legue: q^r fa^ruit boie^r a sua p^mia. i. celesti gla elogare. **L**ontra aut istos errores t^r hēses: q^r si a p^lucto ad p^luctū fuit mortua a tpe p^lassio^r rpi: s^r mortifera p^lodac^r evan gelij: t^r oib^r dicit apls q^r nō pfuit abulātū i eis. **E**t hoc dicit apls h^r illos q^r cū euāgelio volebāt obseruār^r legalia m. **H**ēm^r altare. bredit sue monitōis rōes. **E**t diuidit i duas: q^r primo facit q^r dcm ē scđo p^ludif^r p^lelusio^r es er dicit ibi. **E**ream^r igit. **L**irca primū p^liderādū: q^r rō apls subtil^r sumit t^r ve. te. **A**d cui^r intellectū sciēdū: q^r i f^racto expiatōis offerebat solēne sacrificiū q^d fuit figura immolatois rpi: vt. s. dcm ē. **O**fferebat aut vitul^r t^r hīc^r q^r sanguis a sumo sacerdotē inferebat intra scēnscō: vt. s. dcm ē. r. c. **C**arnes aut nō p^ledebāt ab offrētib^r q^r erat hostia. p^lctō sacerdotū: pp q^d carnes extra castra p^lurebat hīc^r t^r vitul^r figurabāt rpm. p^lctō silitudiez carnis p^lctō: sanguis eoz illat^r itra scēnscō signifabat q^r p^lagiuē rpi patet nobis i gressus ad celū. **L**o bustio hostie extra castra significabat passionē rpi futurā

extra portā hierlm. **O**r aut sacerdotes legales nō cōdebat hostiā illā: significabat q^r obvūaties legalia cum euāgelio nō bīt i effū passiōis rpi p^lte. hīc^r q^r d^e ad Gal. v. Si circūcidāti rps vobis nibil p^ldenit: t^r hoc ē q^d di. apls. m. **H**ēm^r altare. i. crucei q^r oblat^r c. n. **D**e quo ede. nō ba^ro. q^r tater. def. q^r illi q^r legalia custodiūt q^d de signat in suitu^r t^r tabernaci nō bīt p^lte in effica^r tia passiōis rpi: et subdit figura^r di. o. **Q**uoz em aialū infert tē. i. vituli t^r bir^r q^r immolabātur in die expia^r tōis. p. **H**ōru corpa crema^r tur tē. q^r offereban^r p^lctōs sa^rcerdotū t^r pp. q^r Prop^r q^d. i. vfiguratur nō teret figure^r t. **E**t ius^r vt sci^r p^lsu^r san. co. ex tra por. paf. est. q^r loc^r caluarie vbi crucif^r fu^r iteratū extra

cūitatem hierlm: vth^r Jobā. x. **S** **E**ream^r hic oñr concludit ex predictis duas conclusiones: scōa p^lniturabi. Per ipsum. q^r ergo in precedenti dictū est q^r legalia non profuerunt obseruantib^r ea in cuius figura christi passus est extra portam: id concludit.

S **E**reamus igitur extra castra ad cu^r. i. extra obseruationes legis. t. **I**mproperium eius portantes. im^roperatum em^r fuit christo a iudeis q^r non custodiebat legem: fm q^r dicit Job. ix. **N**ō est bichō a deo qui sabbatu non custodit. t. similiter fuit im^roperatum paulo et eius sequacib^r in primitiva ecclisia: et habet Act. xxii. Audierunt de te quia discessione doccas a moysi tē. Et subdit causam quare sit a legalibus ex cundum. d. **V** No em^r babe. hic manen. cūita. i. sta bilē mansionem in legis obseruantibus: quia fucrit im^rpositae solum ad tempus: vt dictum est. S. capi. x.

x **S**ed futuram inquirimus. i. gloziam celestem ad quam introducit lex no. vt pater per supradicta. y.

Per ipsum. **H**ic ponit sedam p^lclusionem dcm est em^r q^r sacrificia ve. le. non est recurrendum: ostendit etiā ylterius q^r sacrificium aliud est deo offerendū. s. clemo syna in sustentatione indigentū. d. **z** **B**eneficiētie ait^r t^r cōmunionis tē. t^r accipitur hic cōmunion. p^lco m^lunicatione bonorū in necessitate: et subdit causam quare tales hostie sunt deo offerendā. di. **z** **L**alib^r em^r hostis promeret deus. non autem la sacrificis legibus. a. **O**bedite. **H**ic oñr qualiter se debent habere ad prelatos viuentes. **E**t diuidit i duas: quia primo ostendit qualiter se debent habere ad alios platos: scđo qualiter ad ipm Paulū scribentib^r. **O**ra pro nobis. **L**irca primū sciēdū q^r cor: p^la inferiora q^r reguntur p^lupiora subiecta sunt eis in duob^r. s. in situ t^r motu: q^r elemēta reuelūunt motu orbis q^r tū ad illā p^lte q^r excedit altitudinē motū ut bī. j. methco. eodē inō hoies inferiores supiorib^r dñt obedientiātē ad eoz in p^lū mouēt^r t^r reuertia eis agib^rat: t^r hoc ē q^d di.

Ad hebreos

Abedite p̄positis vñis t̄ subiacete eis. t̄ subdit ad hoc duplēcē can. Prima accipit̄ ex nobilitate officiū: q̄ plati p̄sūt̄ in sp̄ialib⁹ q̄ corporib⁹ p̄ferunt̄ q̄sto aia meior est corpe: t̄ hoc est qđ dī. **I**pi. n. quigilant q̄rōem p̄ aiab⁹ vñis reddituri: sc̄o rō accipit̄ ex mō exercendi officiū q̄r qñ inferiorēs bene obediuīt: officiū platiōs delectab̄ile est sup̄iorib⁹: t̄ vtile inf̄eriorib⁹. Si autē male obediuīt s̄ rñ accedit: et h̄ est qđ dicit. Et cū gaudio h̄ faciat t̄n gemētes b̄. **L**oc. n. ex pede vo. b̄ p̄ exēpli chōre et socior̄ ei⁹ q̄ rebellat̄ moysi a terra fuerit ab scripti Nu. xv. c. **O**rāte p̄ nobis. h̄ oñdit q̄st̄ se dñe b̄ erga ipm̄ paulū. non cñ erat placit̄ in teor̄: t̄ iō nō pe tit ab eis talem obiam: sed petit ab eis illud qđ tenet̄ respectu oñm̄ si telū. s. orōm̄ suffragiū. d. **C**orate p̄ no. t̄ si h̄ p̄ tebat̄ paulū. qđ gr̄a dei erat cert⁹: multo fort̄ d̄z h̄ p̄tere q̄ciq̄ ali⁹ q̄st̄icūs s̄t̄ sc̄us. **S** q̄ posse dicilli q̄b̄ s̄cribat̄: nō dcm̄ p̄ te orare: q̄tib⁹ nō valēt̄ co ceas discessione a legalib⁹: iō hoc remouit̄. d. **L**ofidim⁹. n. q̄r bo. p̄sci. ba. p̄dcā dōcēgo. **E**n oñibus bñ vo. quersari. i. desiderat̄es bonā quersatoꝝ oñm̄. sub dit alia cām̄ q̄re petit oñdō suffragiū. d. **A**mpli⁹ autē dēp̄cor̄ vos b̄ facē. i. p̄ me orare. **G**Quo cele. re stituar̄ vobis. q̄r ab hierlin fuerat adduct̄ romā vinctus: vt b̄ act. v. **T**alit̄ q̄ s̄literat̄ eēt a carcē intēde bat̄ itēxistare iudeos q̄ erat i hy spāia q̄b̄ bāc̄ eplaz̄ s̄cribat̄ fīm̄ aliq̄s: vt dcm̄ ēi p̄iun. b̄ op̄is. **b** h̄ p̄t̄ pac̄. b̄ v. apls p̄fert̄ i p̄sue oñdō bñficiū t̄ diuidit̄ i duas p̄es: q̄r p̄mo vñit̄ suā orōe: t̄ sc̄o format̄ suām̄ p̄tēoꝝ ibi. **R**ogo at̄ vos. In dīma p̄te opteat̄ eis bñt̄ tūdine q̄nō daf̄ nisi a deo t̄ mediā te gr̄a q̄ bñez aptae ad bñt̄tudieꝝ: t̄ hoc ē qđ dī. **b** **H**oꝝ autē pac̄: q̄r p̄ri un̄ dei ēt̄ venire corq̄a cū sit vñitas p̄ma. i. **Q**ui eduit̄ de mortuis dñm̄ ieuſu chalif̄. t̄ hoc i resurrectōe k̄ **P**asto. m̄a. quñ. i. simpliciū t̄ inoccētū q̄ p̄rieſt̄ d̄ grege r̄pi. **I**n sanguine. i. q̄ sanguinem̄: q̄r p̄s̄ incrus̄t̄ suā resurrectōe t̄ exaltatōe t̄ sua passioꝝ. m. **D**e stam̄t̄ eti. i. te. no. qđ oñfīmat̄ ē sanguine r̄pi: t̄ dicit̄ eternu. q̄r eterna p̄mittit. **i** **A**ptet̄ vos i oñbo. t̄c. sic. n. aptitudi potēt̄ ad bñ op̄andi politice p̄p̄bi⁹ vñtu politicaꝝ: sic aptitudi aie ad op̄a meritoria est p̄ bitū gr̄e t̄ vñtu iniuf̄aꝝ q̄s̄ dō op̄at̄ in nob̄: iō seq̄e o. **F**aciēs in vo. qđ placeat̄ corā se p̄iesu r̄pm̄: q̄r p̄ ip̄sum roe diuicatis p̄sechur̄ gram: sicut p̄ cām̄ princi palis agēt̄ r̄one vo bñjanatatis: sicut p̄ cam̄ instrumētalē p̄uincē. p̄. **R**ogo. h̄ic format̄ suā petitionē. **E**t diuidit̄ in duas: q̄r primo facit qđ dcm̄ est: sc̄o cō plect̄ eplam̄bi. **S**alutate oñs. **U**rea primū duo petit: vñp̄ se. d. **R**ogo at̄ vos frēs vt sufferatis. i. patiēter portet̄ si aliq̄ s̄cripsi vobis in crepādo: q̄r h̄ fuit ad cor rectōe t̄ boni: t̄ iō magis d̄z eē ad solatū: p̄p̄ hoc sub dit. q̄. **C**erbū solatū. **E**xusat̄ et se d̄ scripture bre uitate: q̄r brevis est ista ep̄la respectu materie p̄tēt̄ cū ibi oia misteria v̄. le. brevis t̄gat̄ vt p̄z ex p̄dict̄. t̄ hoc est qđ dī. **r** **C**etim ep̄aucis. i. valde paucis verbis.

s **A**cripsi vobis. scribat̄. n. hoib⁹ scientib⁹ legē: t̄ iō nō oportebat̄ eis oia explicare. alio mō peti apls. p̄nicio epi stole. d. **t** **C**ognoscere timo. i. grōe t̄ amicab̄ recipi te illū. **v** **H**ūmīssū. i. a me misi u. p̄ vtilitate vñra. **x** **C**ū q̄ si celeri⁹. v. vi. vos hoc. i. disponebat̄ apls facē sup̄ posita diuina p̄missi one. **N**otādū q̄ ti mo. erat circūcis⁹ t̄ ex mīse iudea: vt p̄z **A**c. xv. iō p̄ ip̄ su mīlit̄ apls eplaz̄ ip̄is iudeis vt esset magis grossa ip̄sis t̄ p̄ hoīem gētīlē et incircūclūm nolūt̄ it cā mītē q̄r uide p̄sortū gētīlū ab borebat̄: vt habeat̄ **A**c. x. t. x. y. **S**alutate. h̄ apls copler suā eplaz̄ q̄ d̄ terminari in salutatione: iō dicit. **S**alutate oñs pre po. v. i. aplos: q̄r aliq̄ fruuebat̄. **C**el dicēdūq̄ p̄positos bic̄v̄cas ep̄os q̄ se successores ap̄lorū i ecclia dei: vt b̄ iñ glo. **L**u. t. i. t̄cre .xxi. vi. c. iñ no. te. **3** **E**t oñs sc̄os. i. alios ecclie mīstros istos nō intendebat̄ apls instruē: q̄r nō indigebat̄ s̄ salutat̄ eos p̄ illos q̄b̄ scribat̄ ex p̄te oueror̄ ad fidē q̄ erat̄ i italya. d. **S**alutat̄ vos d̄ yta. frēs. **C** i fine q̄ p̄ sigillo cō firmatōe p̄it̄. **3** **A**ra dei cū oñb̄. v. amē. i. p̄fīmēt̄ ī p̄nti ī futuro: p̄fīstante dñno nro ieuſu r̄po: cui est honor t̄ gloria in secula seculorū. Amen.

Explīc̄t̄ ep̄istola **P**auli ad hebreos.

.xxi. vi. c. iñ no. te. **3** **E**t oñs sc̄os. i. alios ecclie mīstros istos nō intendebat̄ apls instruē: q̄r nō indigebat̄ s̄ salutat̄ eos p̄ illos q̄b̄ scribat̄ ex p̄te oueror̄ ad fidē q̄ erat̄ i italya. d. **S**alutat̄ vos d̄ yta. frēs. **C** i fine q̄ p̄ sigillo cō firmatōe p̄it̄. **3** **A**ra dei cū oñb̄. v. amē. i. p̄fīmēt̄ ī p̄nti ī futuro: p̄fīstante dñno nro ieuſu r̄po: cui est honor t̄ gloria in secula seculorū. Amen.

In ea. xiiij. vbi dī in postil. **D**octrinis variis t̄ p̄geminis nolite abduci.

Der h̄c qđ dicit̄ apls. **D**octrinis variis t̄ p̄geminis nolite adduci. p̄rie p̄t̄ intelligi doctrina pharisaica q̄ in talmudicis codicib⁹ diffusæ b̄ t̄ dispēdīscin. q̄bus multe falsitates et̄ erroritates otinet̄: p̄out fuit onslum in additionibus **E**la. xxiiij. t̄ **Z**ach. v. **Q**z̄ fīm̄ glo. nulla falsa doctrina est q̄ nō aliquā vera in trīnicatōe p̄dīcte doctrīne dicunt̄ varie: sicut corp⁹ diueris colozib⁹ coloratū variū dī. sil̄ t̄ dicunt̄ p̄geminē: q̄r nō a deo auct̄o: sicut fīngunt̄ reuelata fūct̄: **S**ab hoib⁹ dyabolicaꝝ īnvestigatōe īmūcta: t̄ de hoc vide in p̄dictis additionib⁹.

Replica. **I**ca. xiiij. vbi burg. exponit̄ qđ intelligit̄ p̄ varias doctrinas allegat̄ ad hoc talmudicas traditiōes quas ponit **E**la. xxiiij. t̄ **Z**ach. v. t̄ in fine ap̄c. traditiōes saracēnīs machometi: q̄r nō sunt ī postil. trāfēat̄ alioꝝ iudicio relictā: t̄ sic est finis. **E**t hec fuit q̄r peri in dictis burg. ī postil. correctōe digna: pauca autē q̄ ponit circa actus aplōꝝ canonicas eplas t̄ apo calip̄sim q̄ sunt modici ponderis trāfēo: q̄r p̄ plurimū als. s. tacta se inq̄stū ī postil. **E**ria. q̄ sic q̄ me scripta z̄ alia sub debita p̄testatiōe offero rectis amatoꝝ in gr̄i līcō. de lyra me dia charitate corrigēda. **S**atis. n. mībi est p̄ h̄c laborēm oñi evitasse: t̄ maioribus incis tēdissē occasionē vt cor tra postil. corruptōe efficacius exurgant.

Nostilla frātrīs **M**icosai de lyra s̄ug eplas **P**auli finit̄.

